BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXIII. — No. 391

LUNI 25 IANUARIE 1943

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonnement nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

INTREVEDERILE CU FÜHRERUL

de ROMULUS DIANU

Prin Comunicatul asupra vizitei la Cartierul General al Führerului Hitler, a d-lui Mareșal Antonescu, Conducătorul Statului Român, și a d-lui prof. Mihai A. Antonescu, vice-președinte al Consiliului de miniștri, s'a luminat o activitate diplomatică mai veche, și s'au precizat direcțiile unei politici. Intrevederile de acest fel sunt însoțite de laborioase echipe de specialiști, cari discută concomitent acorduri secționare interesând alianța și bunul mers al războiului, pe toate planurile : militar, politic și economic. Rezultatul acestor conversații se află consemnat în Comunicatul amintit, dar se află acolo formulat astfel încât din complexul de probleme nespecificate în detaliu răsare un reconfortant sentiment de securitate națională și de mândrie. Acordul complect despre care se vorbește nu face parte dintre acele expresiuni fără conținut, cu care diplomația de dinainte de acest război ne deprinsese, ci reflectă o reală înțelegere între factorii de răspundere, asupra modului cum vor fi rezolvite toate problemele române și germane. Rolul României, ca partener la război, și ca arbitru al victoriei de mâine a fost considerabil sporit, prin sacrificiile pe care le-am consimțit. Germania a apreciat lealitatea unui popor care a pornit la luptă uitând de toate durerile proprii, și dăruindu-se unei cauze care este românească în aceeaș măsură în care este cauza Europei înseși și a civilizației. Fără soldatul român, alături de soldatul german, astăzi nu s'ar mai putea vorbi despre continentul european decât ca despre zona inundabilă a Asiei bolșevice. Dacă valul a fost oprit, dacă Statele europene mai pot spera să-și vadă recucerite dreptul la viață, și să-și reclădească vetrele, este pentrucă Germania a știut, în mijlocul greutăților de tot felul, să-și apropie aliații cei mai destoinici, și să pornească alături de ei, la cel mai crâncen dintre războaiele istoriei. In clipa aceasta, România și-a arătat adevărata sa măsură, prin sentimentul credincios al luptei sale, prin generozitatea contribuției sale economice, prin nedesmințita sa ardoare.

D. MAREȘAL I. ANTONESCU

Când presa germană vorbește astăzi despre compensațiile ce se cuvin României, când agenția oficială „D. N. B." arată clar că primul aliat, în această clipă, este țara noastră, când considerăm că, fără jertfa Finlandei, fără puterea combativă a României, și fără conducerea superioară a unei Germanii stăpână pe sine și pe destinele europene, n'am putea spera nici pace, nici liniște, este peste putință să nu apreciem valoarea comunicatului ce s'a dat asupra importanței vizitei Mareșalului Antonescu la Führerul Hitler.

Ar fi păcat dacă s'ar căuta, în acest moment, detaliile înțelegerii. Nu ar fi deloc un bine să se cunoască întinderea acordului nostru cu Germania, pentrucă ne aflăm în stare de război, și nu e timpul potrivit pentru a discuta unele lucruri de care numai faptele hotărăsc. Acțiunea României este dată ca exemplu, față de toată Europa. Sacrificiile noastre militare găsesc o dreaptă apreciere la Berlin. Presa germană ne răspunde așa cum meritam, așa cum e loial și frumos. Admirația acestei harnice națiuni germane ne place și ne răsplătește. Putem păstra neatinse toate speranțele noastre, putem fi mândri de efectele salubre pe care le poate avea asupra politicii româno-germane amiciția cordială dintre conducătorii celor două popoare.

Prezența Mareșalului-Conducător și a vice-președintelui consiliului de miniștri, d. prof. Mihai Antonescu a oferit prilejul unor foarte importante conversații politice cu d. von Ribbentrop, ministrul de externe al Reichului. Acestea se leagă de ansamblul problemelor de pace și de războiu ale României.

D. Prof. MIHAI ANTONESCU

RAZBOIUL PETROLULUI [1]

I

Origina războiului : Criza Economiei Americane

de CRISTIAN LEU

1. — Introducere

Războiul contra Germaniei, a fost pornit de Anglia în toamna 1939, cu certitudinea unei victorii grabnice și totale. Convingere fără reticențe, absolută. Totul pleda, pentru întărirea și justificarea ei.

Uriașe resurse în oameni, materii prime și finanțe, față de modestele și limitatele posibilități germane, documentau net inexistența riscului. Stăpână pe oceane, cu puternice alianțe — mărturisite sau nu, — Anglia din 1939 și-a pus din primul moment, întreaga miză pe o singură carte: **blocada economică**. Armă comodă, fără riscuri, verificată în primul războiu mondial.

Atât de puternică era această convingere, atât de obsedantă și unanimă auto-sugestia victoriei sigure, prin blocadă, încât mașina de războiu propriu-zisă, — aparatul **militar** — a fost lăsat pe plan secundar, sau mai practic, în grija aliaților mercenari de pe continent.

La această concepție, a mai contribuit un factor, decisiv în spiritualitatea britanică: **tradiția istorică**. S'a înrădăcinat în convingerea insularului că, indiferent de cursul războaielor din trecut, la care a participat sau nu direct, ultima bătălie — pe teren sau la masa verde — a fost câștigată de Anglia. De aci, credința în invincibilitatea ei. Cu un parfum accentuat de misticism în destinul și misiunea sa — care, în momentele grele i-a servit ca pivot de rezistență.

Toți adversarii cari s'au ivit pe continent cândva, în ultimele patru secole, în calea acestui destin britanic au fost doborâți. Incepând cu Spania lui Filip II, până la Germania din 1914. Moralitatea specifică anglo-saxonă neagă dreptul la viață, altor popoare. Și nu poate concepe ca adversarul de ieri, să se poată redresa mâine. De aceia, nici nu era în logica ei, să accepte oferta de pace care i s'a făcut nu mult după pornirea războiului. Anglia nu concepe decât dictatul: **pax britanica**. Așa cum a cunoscut-o cândva de ex. Franța. Cu înlăturarea pentru totdeauna din calea intereselor ei, a adversarului. Numai astfel, aruncând pe unii contra altora, desbinând prin corupție sau trădare, a putut domina continentul nostru. Condiția supremă pentru securitatea și existența imperiului ei colonial.

Pe linia aceasta, Anglia a fost împinsă la pornirea războiului în 1939, ca și la respingerea păcii oferite, de o **fatalitate istorică**. Nu putea concepe ca, ceeace a constituit legea de bază în destinul ei de secole, să dispară și să-și piardă valabilitatea în zilele noastre.

*

In al IV-lea an de război, bilanțul realităților este trist pentru Imperiul britanic. A primit lovituri cumplite. Și primește mereu, și dela adversar și dela aliat. Imperiul trosnește din toate mădularele. Se destramă. Flota ei — pivotul puterei și mândriei britanice, — zace pe jumătate în fundul mărilor. Tezaurul gol it, cu greu mai poate face față greutăților, pe cari nu le întrevedea în Septembrie 1939. Foametea pe care o hărăzise, cu anticipată satisfacție Germaniei, s'a cuibărit la ea acasă. Revoluția socială continentală — suprema ei speranță de azi, — mișcă deja la orizontul ei propriu. Averi fabuloase, clădite din mizeria popoarelor subjugate, au fost pierdute. Anglia, care conducea și dicta **ascultă astăzi de ordinele** altuia.

Pentru prima oară în istoria ei, Anglia **pierde** și rangul de primă putere economică mondială, pierde și din imperiul ei colonial, pierde și din prestigiu — dar cela ce este mai trist pentru **tradiția** ei: pierde pas cu pas și din suportul mistic al spiritualității britanice. **Se nărue credința în invincibilitatea ei.** In acest al IV-lea an al războiului, anglo-saxonul începe a întrevede că, pacea cu care se va încheia măcelul pe care l'a început, **nu va mai fi o pax britanica.**

In momentul de față, Anglia ne apare divizată. Cea **tradițională** nu vrea, nu **poate** admite ideia că ar pierde războiul. Și se refugiază, în negarea și deformarea prezentului, fie anticipând victoria fără a o putea justifica, desmințită la tot pasul, sprijinită doar pe ficțiunea unor coincidențe favorabile din trecutul ei, — fie, trecând peste dificultățile zilei, anticipând asupra problemelor de mâine, adică **după** victorie. Și, intră în amănunte îndoelnice, desbate, se ocupă atent cu rezolvarea acelor probleme. Un narcotic, spre a uita acest tragic **prezent.** In fine, Anglia zilelor de azi, a **realităților,** care atacă pe față, acelaș **prezent,** care o îngrozește pe cealaltă. Cuvânt greu, apare nu odată chiar din rândurile oficialității.

Și astfel, din Anglia care a început acest război, străbat până la noi accentele desnădejdei, alături de optimismul de circumstanță, care sună sec, și nu mai poate convinge pe nimeni.

*

Situația este cu adevărat tragică. Anglia, prinsă în triunghiul celor trei forțe — Axa, Sovietele și Statele Unite — nu mai poate face față în acelaș timp și adversarului și prietenului. Asistă la propria-i agonie. Unul a început a-i amputa din ceeace ea socotise a fi o construcție de granit: Imperiul ei colonial. Statele Unite cochetează cu Australia și Canada, luându-și deocamdată o primă tranșe din bogata moștenire: Trinidad, Bahrein și multe pachete de acțiuni și de investiții în toate bogățiile britanice.

La rândul lor, Sovietele își desăvârșesc opera **lor:** subminarea celor două case „prietene".

*

In această situație, cunoașterea exactă a realității, în plină frământare, nu este ușoară. Bătălia se dă numai aparent, pe frontul armelor. Ea se desfășoară, sub multiple aspecte, în spatele fronturilor de luptă. O încleștare uriașe de forțe, care își arată primele începuturi încă din primul războiu mondial. O bătălie care a continuat necurmat dela 1919 până la 1939 și în care, pe unul din fronturi, — al armelor — s'a încheiat doar un armistițiu trecător.

Iată pentru ce, spre a se putea pătrunde limpede în mersul de astăzi al războiului se cere a se cunoaște și geneza actualului conflict, — celace vom încerca a prezenta în lucrarea de față.

(Urmare în pag. 3-a)

1) Graficele din studiul de față sunt proprietatea autorului.

DECLARATIONS de M. Al. Ottulesco

Gouverneur de la Banque Nationale de Roumanie, au sujet de l'émission des Bons de Caisse

Le Ministère des Finances ayant été autorisé à émettre des Bons de Caisse au porteur à échéance de six mois et bénéficiant d'intérêts de 4½ par an, pour un total maximum de 10 milliards, M. AL. OTTULESCO, gouverneur de la Banque Nationale de Roumanie, a fait à ce sujet les déclarations suivantes:

L'opération de l'émission de ces Bons a été longuement étudiée par les organes du Ministère des Finances de concert avec ceux dela Banque Nationale en vue de trouver les solutions qui répondent aux besoins de trésorerie de l'Etat et d'offrir, en même temps, aux détenteurs de fonds disponibles, un maximum d'avantages et de garanties.

L'objet de l'émission de ces bons a été, comme l'a dit M. le Ministre des Finances, d'alimenter les besoins de trésorerie courante de l'Etat pendant le temps de l'exécution du budget, leur remboursement étant assuré par les entrées normales du budget, de sorte que, à ce point de vue, le détenteur, quel qu'il fut, puisse être certain d'encaisser la valeur de son bon d'échéance.

N'importe qui se rend compte que la valeur de ces bons ne peut baisser au dessous de leur valeur nominale, étant connu que la valeur de tout engagement payable à une échéance aussi courte ne peut être autre que sa valeur effective.

Voila pourquoi et, pour montrer en même temps à tout le monde qu'il ne saurait exister aucun risque à cet égard, la Banque Nationale n'a pas évité d'accepter de racheter n'importe quel bon, même avant l'échéance, à sa valeur nominale, déduction faite, bien entendu, des intérêts jusqu'à l'échéance. De cette façon celui-là même qui pour des motifs imprévus, ne pourrait conserver le bon jusqu'à l'échéance, a la possibilité d'en réaliser n'importe quand la valeur, en le présentant aux guichets de la Banque Nationale.

De son coté, la Banque Nationale ne fait qu'anticiper, à l'égard des détenteurs ,la valeur des bons qu'elle a achetés, les sommes avancées devant être remboursées à l'échéance par l'Etat. L'opération de l'émission de ces bons ne signifie pas en conséquence une augmentation de la circulation monétaire, mais, au contraire, un moyen pour le Trésor d'utiliser des disponibilités non utilisées du marché, restreignant de cette manière le volume du numéraire qui circule su le marché.

Au demeurant, il n'existe ni pour le public ni pour les fournisseurs de l'Etat aucune obligation de souscription et chacun peut se convaincre personnellement des avantages de la nouvelle opération.

En offrant à tous un placement sûr, avec des intérêts satisfaisants, liquidable à n'importe quel moment, les besoins du marché et l'exécution du budget seront ainsi assurés, non point par une augmentation des moyens de paiement ou de la fiscalité mais, comme il est oportun et sage à la fois en assurant une meilleuse utilisation des disponibilités qui existent deja sur le marché".

Petrolul Românesc în 1942

Anul care a trecut a fost pentru industria petroliferă un an de cele mai mari jertfe și grele încercări. Totuși, ca întotdeauna animată de același frumos patriotism, dânsa a adus cea mai mare și prețioasă contribuție vitezelor armate cari luptă pentru cauza europeană, depunând o muncă uriașe pentru intensificarea producției, a forajului, rafinajului și în special pentru a livra la timp produsele. **Fapte recunoscute de toți** și cari vor trebui să cântărească greu în favoarea României, la momentul oportun.

Cu toate aceste mari cerințe ale războiului, industria petroliferă a putut îndestula cu prisosință nevoile consumului intern, iar aci Societatea **„Distribuția"** a îndeplinit cel mai de seamă rol pe frontul muncei. Toți conducătorii întreprinderilor petrolifere, cu funcționari și până la cel mai mic lucrător au fost și sunt la datorie.

Dar industria petroliferă nu a venit numai cu munca ei în serviciul țării, ci a dat, a dat fără șovăire sume importante pentru Imprumutul Reîntregirei, pentru operele Consiliului de Patronaj, pentru Invalizi, și pentru a asigura alimentarea și produsele de prima necesitate celor peste 33.000 salariați cu familiile lor, 135.00 persoane.

Dacă 1942 a fost pentru industria petroliferă un an de mari sacrifici, dânsul va rămâne însă cea mai însemnată dată în istoria petrolului românesc care a fost așezat pe o temelie sănătoasă să înlesnindu-i o rodnică desvoltare, grație operei d-lui Ministru I. C. Marinescu: **Legea Petrolului.**

Această operă a și început a da roade fericite prin sporirea producției, aducând astfel o însemnată contribuție necesităților de astăzi.

Munca și priceperea d-lui **I. C. Marinescu** rămân strâns legate de această epocă.

Deasemeni acest an a văzut realizarea celei mai importante doleanțe a industriei petrolifere: **mărirea prețurilor produselor la export și intern.** Realizare datorită luptei neîncetată și grea a d-lui ing. **Cezar Popescu,** care astfel a completat opera binefăcătoare a Legei Petrolului.

Dacă aceste două personalități au adus în 1942 consolidarea industriei petrolifere, trebuie să relevăm contribuția de zi la zi a **„Asociației Industriilor de Petrol din România"** care în organizarea ei actuală, atât de perfecționată, este inima chiar a industriei petrolifere în folosul căreia depune o muncă binefăcătoare.

Nu putem să nu amintim că în anul 1942 la prosperarea industriei petrolifere românești au contribuit în primul rând toți fiii țării cari și-au dat viața pe câmpul de luptă, printre cari se prenumără numeroși funcționari și lucrători petroliști, cărora Industria Română de Petrol le va fi veșnic recunoscătoare.

Le syllogisme du pétrole et de la guerre

Sous ce titre M. Nicolas Lerouge écrivait dans le grand quotidien „la République" du 1 juillet 1939, les lignes suivantes:

„Le contrôle du pétrole c'est la contrôle de la paix.

Or, l'Allemagne, quels que soient ses desseins, doit acheter son pétrole de guerre.

A qui?...

Or. l'Italie doit acheter son pétrole de guerre.

A qui?

Or, le Japon doit acheter son pétrole de guerre.

Tournez, retournez, pesez, pressez le problème de la paix ou de la guerre. C'est un problème de pétrole...".

Toutes ces questions, ajouterons-nous, ont trouvé leur réponse dans la marche de la guerre, qui a démontré que l'Allemagne, l'Italie et surtout le Japon ont trouvé leur pétrole.

Mais là où les prévisions de M. Nicolas Lerouge se sont réalisées et auraient dû faire réfléchir les grands oracles pétroliers, c'est lorsqu'il dit :

„Et puis, si l'Allemagne, l'Italie et le Japon doivent acheter leur pétrole de guerre, n'est-ce pas exactement le cas de la France et de l'Angleterre? Question de contrôle et de liberté des routes maritimes, question de dynamisme, question de situation géographique, BEAUCOUP PLUS QUE QUESTION DE POSSESSION DU PETROLE".

M. N. Lerouge est une des rares personnalités françaises, anglaises ou américaines qui aient exprimé sincèrement leurs opinions.

Bătălia Oceanelor. — Iată o situație pe care Roosevelt și trustul «Inteligenței» nu au întrevăzut'o de loc: Ca Statele-Unite, un an după intrarea ei în război, **va fi ea blocată acasă.** Până la finele 1942, au fost scufundate aproximativ 5,1 mil. tone-reg. din flota de tancuri mondială (44,8%) și circa 23,4 mil. tone-reg. din flota comercială, adică : 33,6%. Catastrofa Statelor-Unite, din cauza crizei petrolului, se adâncește pas cu pas, și fără putință de înfrânare. **Submarinul câștigă marea Bătălie a Oceanelor și cu aceasta și războiul.**

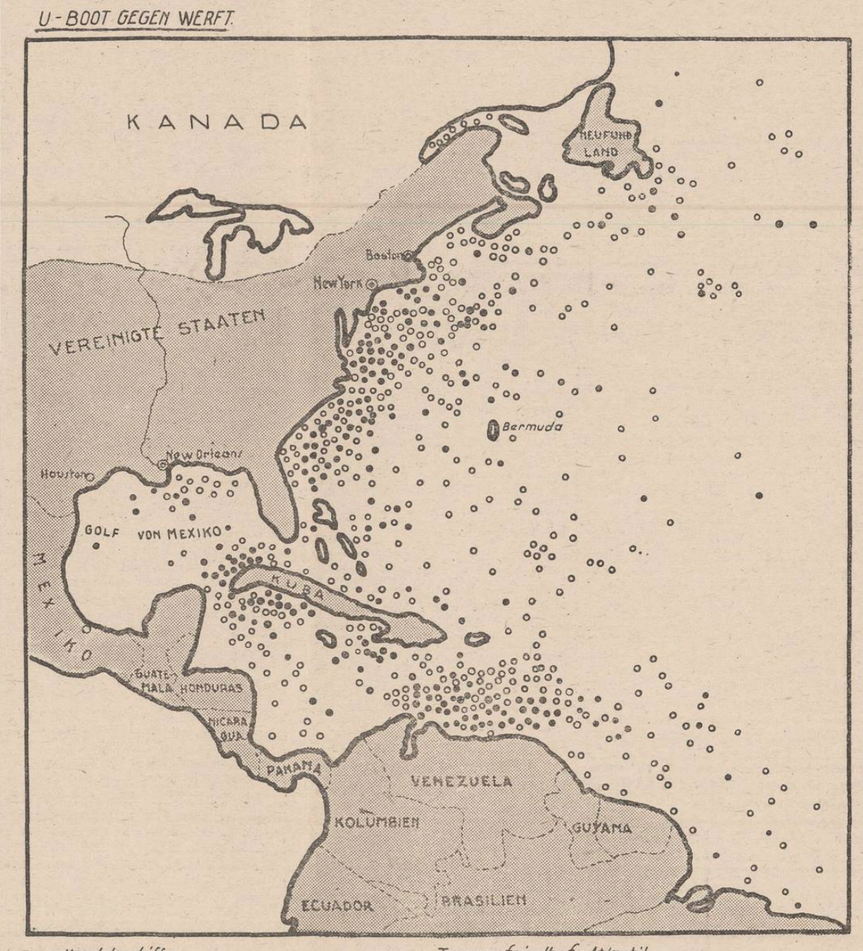

Fig. 4. (După «Die Wehrmacht»),

Inginerul Virgil Alimăneștianu

de ing. MIHAIL N. CONSTANTINESCU

In ultimele zile ale lunei Noembrie, intro dimineață, s'a stins Inginerul Virgil Alimăneștianu, cu acea simplitate ce-l caracterizase o viață întreagă.

Deși împlinise de curând șasezeci de ani, părea tânăr și plin de vigoare, ceeace făcea pe numeroșii săi prieteni să spere că va putea învinge încă mulți ani afecțiunea de inimă de care suferea în ultimul timp. Dumnezeu a voit însă altfel.

Născut în satul Alimănești din județul Olt, Virgil Alimăneștianu a început la țară școala primară, de unde și apropierea sa naturală de cei umili, unită cu un interes pentru tot ce era românesc.

După terminarea liceului din Craiova, a studiat la Liège, în Belgia, ingineria, urmând pilda fratelui său mai mare, Inginerul Constantin Alimăneștianu, care în calitate de Șef al Serviciului Minelor a jucat un rol atât de însemnat în organizarea minelor și a industriei petrolului la noi în țară, pe la începutul acestui secol.

In timpul studiilor sale în străinătate, Virgil Alimăneștianu nu s'a limitat numai la câștigarea unor solide noțiuni technice, ci a înțeles să-și însușească cunoștințe cât mai multe în toate domeniile, spre a fi mai de folos țării sale.

Inginer de mine „cu distincție" în 1907, Virgil Alimăneștianu a urmat apoi cursurile Institutului Montefiore de pe lângă Universitatea din Liège, obținând și diploma de inginer electrician.

Inapoiat în țară, tânărul inginer și-a început activitatea la Institutul Geologic al României, de curând înființat, și s'a ocupat în special de studiul cărbunilor.

Sub influența fratelui său, care din nefericire s'a prăpădit atât de prematur, Virgil Alimăneștianu dându-și seama ce prezintă pentru țară intrarea românilor în întreprinderile miniere și industriale, a părăsit serviciul de la Stat, trecând la conducerea societății Lignitul.

In anul 1911, Vintilă Brătianu, preocupat de necesitatea desvoltării cât mai raționale a industriei românești, urmărea înființarea unui Credit Industrial (creiat mult mai târziu), în care scop a făcut apel și la cunoștințele lui Virgil Alimăneștianu, care a întocmit un interesant memoriu în această chestiune.

După război, reîntors din Moldova, unde făcuse campania, Virgil Alimăneștianu s'a alăturat grupului de ingineri de mine, ingineri și geologi români, cari cu mare însuflețire hotăriseră în 1919 crearea unei Societăți miniere naționale.

Dimpreună cu inimosul român, Inginerul Petre Lucaciu, cu ponderatul și plinul de tact Inginer I. I. Demetrescu și cu destoinicul technician și organizator, Inginerul Virgil Tacit, spre a nu cita decât pe unii dintre inițiatorii dispăruți dintre noi, Virgil Alimăneștianu a luat parte la fondarea societății Creditul Minier, fiind ales în primul Consiliu de Administrație al acelei societăți.

Dela înființare și până în anul 1939, timp de douăzeci de ani fără întrerupere, a fost ales Administrator delegat al Creditului Minier, în care calitate, alături de valorosul Președinte al Societății, Inginerul Nicolae Ștefănescu, al cărui rol în desvoltarea economică românească a fost covârșitor, și împreună cu ceilalți ingineri din conducere, Virgil Alimăneștianu a contribuit în mod efectiv la munca depusă pentru ridicarea acestei societăți, pornită cu mijloace atât de modeste, ce formează un titlu de glorie pentru inginerii români.

In perioada creării de Societăți miniere și industriale, Virgil Alimăneștianu a luat o parte activă, fie ca inițiator, fie ca delegat al Creditului Minier, la constituirea de numeroase Societăți industriale, printre cari: Petrolul Românesc, Soc. de Petrol Govora, Câmpurile Petrolifere Băicoi, Petroșani, Societatea Națională de Gaz Metan, Credit Minier Franco-Roumain (Paris), Azienda Petroli Italo-Rumena (Roma), etc., colaborând la conducerea lor.

La societățile Petrolul Românesc și Petrol Govora a îndeplinit atribuțiunile de Director general sau de Administrator delegat, la ultima societate continuându-și activitatea până la sfârșitul vieții sale, în calitate de vice-președinte al consiliului de administrație.

In ultimii ani a fost și Administrator delegat al Societății de Radiodifuziune, unde a dovedit eaesemeni deosebit tact și pricepere.

(Urmare în pag. 4-a)

Lire en 2-ème page :
LA GUERRE DU PETROLE

LA GUERRE DU PETROLE [1)]

I

ORIGINE DE LA GUERRE : LA CRISE DE L'ÉCONOMIE AMÉRICAINE

par CRISTIAN LEU

1. Introduction

La guerre contre l'Allemagne a été engagée par l'Angleterre en l'automne 1939, avec la certitude d'une victoire rapide et totale. Conviction sans réticences, absolue. Tout plaidait pour cette croyance et sa justification.

De gigantesques ressources en hommes, matières premières et finances, au regard des possibilités limitées de l'Allemagne, documentaient de façon nette l'inexistence du risque. Maître des Océans, avec de puissantes alliances — avouées ou non — l'Angleterre de 1939 a misé dès le premier moment sur une seule carte : LE BLOCUS ÉCONOMIQUE. Arme commode, sans risques, vérifiée dans la première guerre mondiale. Tellement puissante était cette conviction, tellement obsédante et unanime l'autosugestion de la victoire certaine, par le blocus, que la machine de guerre proprement dite, — l'appareil militaire, — a été laissé au second plan, ou plus pratiquement, aux soins des alliés du continent.

A cette conception a encore contribué un facteur, décisif dans la spiritualité britannique: LA TRADITION HISTORIQUE. Il a été enraciné dans la conviction de l'insulaire que, indifféremment du cours des guerres du passé, auxquelles il a participé directement ou non, la **dernière** bataille — sur le terrain ou à la table verte — a été gagnée par l'Angleterre. D'où la croyance dans son invincibilité. Avec un parfum accentué de mysticisme —dans son destin et sa mission qui, dans les moments difficiles, lui ont servi de pivot de résistance. Tous les adversaires qui, au cours des quatre derniers siècles ont surgi sur le continent dans la voie de ce destin britannique, ont été écrasés. A commencer par l'Espagne de Philippe II jusqu'à l'Allemagne de 1914. La moralité spécifique anglo-saxonne nie le droit de vie des autres peuples et elle ne peut concevoir que son adversaire d'hier puisse se redresser demain. Voila pourquoi ce n'était pas dans sa logique d'accepter l'offre de paix qui lui a été faite peu de temps après le déclanchement de la guerre. L'Angleterre ne conçoit que le dictat : PAX BRITANICA Telle que l'a connue par exemple la France. En écartant pour toujours l'adversaire de la voie de ses interêts. Ce n'est qu'ainsi, en jetant les uns contre les autres, en jetant la discorde, qu'elle a pu dominer notre continent. Condition suprême pour la sécurité et l'existence de son Empire colonial.

C'est pour cette raison que l'Angleterre a été poussée PAR UNE FATALITÉ HISTORIQUE a provoquer la guerre de 1939, de même qu'à rejeter la paix qui lui avait été offerte.

Elle ne pouvait concevoir que ce qui avait constitué la loi de base dans son destin pendant tant de siècles disparaisse et perde sa valabilité de nos jours. Elle ne pouvait choisir une autre voie.

*

Au cours de la quatrième année de guerre le bilan des réalités est triste pour l'Empire britannique. Il a reçu des coups terribles. Et il en reçoit sans cesse aussi bien des adversaires que de ses alliés. L'empire craque de toute part. Il se désagrège. Sa flotte, le pivot de la force et de la fierté britannique git à moitié au fond des mers. Son trésor vidé ne peut plus que difficilement faire face aux difficultés qu'il n'entrevoyait pas en septembre 1939. La famine qu'il avait entrevue avec une satisfaction anticipée en Allemagne, s'est installée chez elle. La révolution sociale continentale — son suprême espoir d'aujourd'hui — mijotte deja à son propre horizon. Des fortunes fabuleuses bâties au prix de la misère des peuples subjugués ont été perdues. L'Angleterre qui dirijait et dictait, **écoute aujourd'hui des ordres d'autrui.**

Pour la première fois dans son histoire, l'Angleterre perd à la fois son nom de première puissance économique mondiale, perd une partie de son empire colonial, perd aussi son prestige mais, ce qui est plus triste pour sa TRADITION elle perd pas à pas aussi une partie du support mystique de la spiritualité britannique.

La croyance en son invincibilité s'effondre. En cette 4ème année de guerre l'anglo-saxon commence à entrevoir que la paix qui clôturera le massacre qu'il a commencé, ne sera plus une **„pax britanica".**

*

Au moment présent l'Angleterre nous apparait divisée. L'Angleterre TRADITIONNELLE ne veut pas, ne PEUT pas admettre l'idée qu'elle pourrait perdre la guerre. Et elle se réfugie dans la négation et la déformation du présent, soit en anticipant la victoire sans pouvoir la justifier, démentie à chaque pas, appuyée seulement sur la fiction de coincidences favorables de son passé — soit, en passant outre aux difficultés du jour, en anticipant sur les problèmes de demain, c'est-à-dire APRÈS la victoire. Enfin, l'Angleterre d'aujourd'hui, celle des **réalités** attaque ouvertement le même *présent* qui terrifie l'autre.

C'est ainsi que de l'Angleterre qui a provoqué cette guerre pénètre aujourd'hui jusqu'à nous les accents de la désespérance aux cotés de l'optimisme de circonstance qui ne peut plus convaincre personne.

*

La situation est réellement tragique. L'Angleterre emprise dans le triangles des trois forces — l'Axe, les Soviets et les Etats-Unis, — ne peut plus faire face en même temps à la fois à l'adversaire et à l'ami. Elle assiste à sa propre agonie. L'un a commencé à lui amputer une partie de ce qu'elle avait estimé être pour ele une construction de granit : son Empire colonial. Les Etats-Unis coquettent avec l'Australie et le Canada, en s'emparant pour le moment d'une première tranche du riche héritage : de Trinidad, de Bahrein et de beaucoup de paquets d'actions d'investitions dans toutes les richesses britanniques.

De leur coté les Soviets parachèvent leur oeuvre : qui est de sousminer les deux maisons „amies".

*

Dans cette situation la connaissance exacte de la réalité en pleine fermentation n'est pas facile. La bataille ne se livre qu'en apparence sur le front des armes. Elle se déploie, sous de multiples aspects derrière les fronts de lutte. Un gigantesque déchainement de forces qui a son premier commencement dès la première guerre mondiale. Une bataille qui a continué sans interruption de 1919 à 1939 et dans laquelle, sur L'UN des fronts, — celui des armes — a été conclu seulement un armistice passager.

Voila pourquoi, pour pouvoir comprendre clairement la marche actuelle de la guerre, il est nécessaire de connaître aussi la genèse de l'actuel conflict, ce que nous, chercherons à présenter dans l'actuelle étude.

2.—Du New Deal au Livre Blanc

Plus tôt ou plus tard, l'Angleterre devait liquiller les résistances qui surgissaient sur le Continent dans la voie de ses intérêts — résistances qui avaient commencé à se dessiner de façon inquiétante pour elle, à l'horizon. Un conflit avec l'Allemagne était inévitable. Le moment de ce conflit a été toutefois brusqué. Et, à la lumière des événements qui se sont déployés depuis 3½ ans, on s'apperçoit aujourd'hui, — mais trop tard — **que le moment a été trop prématurément choisi.** Le coupable de l'avoir précipité, Roosevelt se rend compte qu'il l'est — et, d'ailleurs le monde entier le sait. Et, pour cette raison, la plaidoirie de **défense** récemment éditée par la Maison Blanche. Ce Livre blanc n'aurait plus paru, si la victoire avait été gagnée ou tout au moins assurée. Et cela parceque les responsabilités seraient retombées automatiquement sur les vaincus qui, dans la conception des anglo-saxons, ne pouvaient être que l'Allemagne et ses alliés. A la vérité, il a été prouvé au cours de cette guerre que l'Angleterre l'a engagée, sans une sérieuse préparation militaire. De même, en ce qui concerne la France. L'Angleterre, d'autre part, n'avait pas fait un inventaire sérieux de ses moyens, n'avait pas pesé avec toute l'attention les chances et les risques. Elle a joué sur une seule carte. Une carte portant l'effigie de Roosevelt.

Or, l'on entrevoit aujourd'hui, pas à pas, et de façon de plus en plus limpide dans le camp anglo-saxon, que la guerre est très difficile et qu'il pourrait même arriver qu'elle fut perdue. Les voix qui anticipent aussi cette perspective apparaissent toujours plus fréquentes dans le camp des alliés. Et parallèlement à cette nouvelle préocupation de l'opinion anglo-saxonne, se rapproche aussi l'échéance de responsabilités difficiles. Le livre blanc, paru à ce moment, a la signification d'un aveu de culpabilité et d'une autoreconnaissance malgré soi de la défaite possible.

Le livre blanc lui-même est le commencement du rachât d'une riche série de fautes commises au delà de l'océan. Fautes dans lesquelles réside la genèse de cette guerre même. Fautes qui ont commencé presque simultanément avec la première guerre mondiale. Fautes à conséquences lourdes et à échéances sur le plan intérieur économique et social, fautes qui ont cherché fatalement leur redressement sur le plan de l'impérialisme **politique** au delà des frontières du pays. Au moment où les Etats-Unis ont jeté par dessus bord deux de leurs bons freins — la doctrine de Monroe et la réelection pour la **troisième** fois du Président — ils ont quitté le terrain solide garanti par l'expérience du passé et se sont jetés dans l'aventure.

C'est l'orgueil d'un homme qui souffre d'une psychose, que nous pourrions appeler „giganto manie", stimulé de façon habile et insinuante par la conjuration judaïque — de Hirn trust ou des coulisses de la grande finance internationale — qui a conduit à cette aventure, laquelle est loin d'avoir clôturé la série des grandes erreurs. La faillite du New-Deal qu'accusent les chiffres, **quelque soit l'aspect sous lequel nous envisagions l'évolution des états de choses** des **Etats-Unis** gouvernés par Roosevelt, devait fatalement mener soit à un inévitable effondrement intérieur qui aurait encore pu être temporisé — **soit à la provocation d'une seconde guerre mondiale.** Cette nouvelle guerre devait être la fin de toutes les crises et difficultés intérieures des Etats-Unis. Elle devait toutefois apporter non seulement le sauvetage, mais aussi la suprématie du dollar sur le monde. Et avec lui — évidemment — aussi la domination d'Israel sur tous les peuples.

*

Beaux rêves. Mais qui, comme tous les rêves, ont commencé à se dissiper devant le brutal réveil des réalités.

Le **New-Deal** avec lequel Roosevelt a inauguré, en 1933, son entrée à la Maison Blanche, avait la mission de réfrener l'effondrement de l'économie bâtie sur la conjoncture favorable, mais **passagère** de la guerre mondiale de 1914—1918. Conjoncture que les dirigeants de cette économie se sont entêtés à considérer comme durable et à en forcer la permanentisation par toutes les voies. L'échéance n'a pas tardé: l'automne 1929. Et, au lieu que le réformateur de 1933 suive l'unique route sage et saine, celle de la réajustation prudente **vers le niveau qu'aurait normalement atteint l'économie américaine en éliminant du circuit l'incident de la guerre** — le dit réformateur sous l'inspiration de l'intérêt et de la conception capitaliste, a accepté par ses réformes la lutte contre l'impossible et a du faire faillite.

Roosevelt, avec ses collaborateurs du New-Deal, n'a pas regardé trop loin derrière lui. Il s'est arrêté au sommet de la pyramide de „prospérité" atteinte au cours de la guerre 1920 (voir fig. 1) et, il a essayé d'atteindre ce niveau (1920), **au lieu de reprendre le fil marqué au moment du déclanchement de cette guerre** (1914). La saine base agrarienne, à débouchés certains, a continué à s'effondrer. L'allure de la surproduction industrielle s'est accentuée, sans avoir une capacité suffisante d'absorption sur le marché intérieur et sans s'être assuré des débouchés extérieurs. Et chose plus grave encore, elle n'a pas tenu compte de la disproportion entre l'excès de production destiné à l'exportation et la lente évolution de la capacité d'achat du marché etranger. D'autant plus que, en même temps elle avait à lutter avec la puissante expension nipone, avec la vigueur de la production européenne en réfection et surtout avec les barrières fermées pour un intrus si dangereux et indésiré, de l'Empire britannique.

*

Vue par le prisme du **volume du commerce extérieur,** l'évolution des presque trois dernières dizaines d'années (Fig. 1), apparait bien contourée dans les quatre étappes. Le graphique No. 2 de la **balance commerciale** nous montre de façon plus édifiante les dificultés créées à l'économie américaine par l'orientation erronnée qui lui a été donnée après la guerre mondiale. Tous les collaborateurs de Roosevelt n'ont tenu compte que de l'impressionnante allure marquée par les années 1914—1921. Et, ils ont gardé la conviction que **la guerre est la meilleure affaire.** Il a donc été fatal que sous la pression de tant de difficultés qui ont été ressenties même dès 1920, mais qui se sont gravement accentuées de 1929 à 1939 — ces mêmes collaborateurs ne voient le **salut** que **dans une nouvelle guerre mondiale.**

L'exécuteur de ce credo — d'essence judaïque — a été Roosevelt. Voila pourquoi **il a fallu** qu'il soit élu pour la troisième fois, leurrant les masses avec des promesses oubliées le lendemain et ne tenant pas compte des traditions qui, pour ceux qui rêvent par Roosevelt dans la domination du monde, — n'ont rien de sacré et n'ont aucune valeur.

Voilà pourquoi on a jeté au panier aussi la doctrine prudente de Monroe. Doctrine incommode et anachronique pour les temps d'expension vers l'impérialisme du dollar.

*

En essence l'impulsion incidentale de 1914—1918 a désaxé l'économie des Etats-Unis d'une évolution normale. Après cette guerre, on a essayé — sous la force dominante des cercles capitalistes — de rendre permanentes les états de choses créés par la guerre. Le premier avertissement donné par la crise de 1929 n'a pas été compris et l'on a continué. A la veille d'un nouvel effondrement et devant l'impossibilité de forcer une expansion **economique** normale, a été préparé et allumé la seconde guerre mondiale, avec la conviction qu'elle apportera la **domination politique du monde** et, en même temps, aussi la guérison par un seul coup de baguette de toutes les erreurs et de tous les pèchés du passé.

Cette guerre a été allumée avec la conviction absolue qu'elle ne **PEUT** avoir que cette unique issue : **LA VICTOIRE.**

3.—Quelques aspects de la crise

Ce vaste sujet ne peut être épuisé dans un exposé sommaire comme le présent. Nous chercherons toutefois à mettre en relief par quelques données l'évolution de la crise générale des Etats-Unis, au cours des trois dernières dizaines d'années — pour faire ressortir la logique des cercles de l'entourage de Roosevelt, de chercher un salut et de ne l'avoir trouvé que dans la provocation d'une deuxième guerre mondiale.

La structure de l'économie des Etats-Unis est sortie, — à partir de 1914 — de sous le contrôle prudent et réaliste du **producteur** (avec prédominence d'économie **agraire**) pour passer sous la domination totale de **l'intermédiaire,** respectivement de l'homme de banque (avec prédominance d'initiative **industrielle**). A partir de ce moment l'entière évolution s'est développée par le prisme des intérêts de la grande finance. Par le prisme des coups et des spéculations de bourse. Par l'entremise du dollar, respectivement de l'instrument de paiement, et non de la valeur réelle, intrinsèque du produit.

Tout ce qui a suivi depuis le 1914 jusqu'à aujourd'hui, porte le cachet de la conception déformée des réalités — le cachet de l'intérêt de la grande finance.

*

Sous l'impulsion de la première guerre, les Etats-Unis, en tant que fournisseur principal des belligérants ont marqué un développement expansioniste.

Ils ont cherché à maintenir leur suprématie dans le commerce mondial, mais ils **n'ont pas réussi.** La situation étant vue par ce prisme, nous relèverons les quelques données instructives suivantes:

Le volume du commerce général des marchandises de 4,2 milliards dollars or (1) en 1913, atteint son maximum avec 13,2 mrds., en 1920, descend à 9,5 en 1927, et ensuite, après l'inévitable catastrophe oscille jusqu'en 1939 entre 2 et 3 mrds paran. (figure 1).

Cela est montré de façon plus expressive par **l'excédent entre la valeur de l'importation et celle de l'exportation** De + 300 millions de dollars en 1914 il ateint + 3,900 mil. en 1919, descend à + 818 en 1929, tombe à + 161 mil. en 1933 (New Deal), et devient pour la première fois dans l'histoire de l'évolution américaine, déficitaire en 1936, avec — 3 millions dollars or (figure 2).

Pour qu'une économie puissament engrénée vérs l'expansion par l'exportation arrive à ces résultats, il doit avoir existé des causes fondamentales, que les dirigeants de cette économie n'ont pas vues ou dont ils n'ont pas voulu tenir compte.

Dans l'intervalle de 1913 jusqu'en 1939, des changements fondamentaux sont intervenus dans l'économie mondiale. Les Etats-Unis ont cru pouvoir utiliser l'éclipse incidentale des puissances européennes exportatrices de 1914—1919, pour se substituer à elles — **pour toujours.** Dans quelle mesure ces prémisses ont été fausses, nous est indiqué par le graphique Nr. 3.

Au regard du niveau de 1913=100 la puissance de l'économie de la Grande Bretagne diminue méthodiquement aussi bien en 1929 qu'en 1939 (indice 81 resp. 74). Le reste du continent européen marque une stabilité un peu au dessous de la limite atteinte en 1913, et qui se maintient jusqu'à la veille de la guerre actuelle, (Indice 96).

Mais la position que les Etats-Unis, par des spéculations et des méthodes spécifiques à la grande finance, avaient pu maintenir jusqu'en 1929, nettement supérieure au regard de 1913 (indice 148), descend vertigineusement et se maintient ensuite en permanence, de 1933 jusqu'en 1938, **au dessous du niveau de 1913.**

En 1938, elle atteint un indice = 94.

Qui progresse ? **L'empire colonial britannique,** le reste des états américains, **l'Asie** et spécialement le **Japon,** qui marque une expension gigantesque (Indice 196 au regard **de 1913 = 100). Fig. 3.**

*

Les Etats-Unis se sont trouvés ainsi, après la première guerre mondiale, devant des portes qui leur ont été fermées, d'année en année, pour leurs produits. L'empire britannique qui dépasse peu a peu en importance la Métropole, apparait comme une forteresse fermée au dollar, ou plus exactement comme une forteresse **qui lui est systématiquement** fermée. En 1938, la Métropole exporte 90% de ses produits, dans son grand Empire. Les Etats-Unis qui, en 1913, figurent comme fournisseur principal de cet Empire avec 1.055 millions de dollars apparaissent en 1938 seulement avec 728 mil. (indice 69 au regard de 1913=100). Une évidente expension est montrée aussi par l'**Asie** (indice 130 en 1929 et 138 en 1938) avec le Japon en tête. L'**Europe** qui, en 1913, apparait comme principal débouché pour les Etats-Unis avec 1.456 mil. dollars, représentant 59.6%. du total de leur exportation, apparait en 1938 avec 691 mil. dol. respectivement seulement avec 38%. (Indice 47 au regard de 1913=100). La seule qui a ouvert ses portes, mais dans une mesure beaucoup trop modeste au regard de la structure de formidable usine productrice que ce sont donnés les Etats-Unis en 1914—1918, est l'**Asie** qui figure modestement pour 298 mil. dol. en 1938 au regard de 109 mil. en 1913 [1]).

L'expression de la lutte avec l'impossible est clairement indiquée par la figure No. 2. L'effondrement était inévitable. Roosevelt qui, en 1933, avait hérité de 6,5 mil. de chômeurs, en enregistre, en 1939, non moins que prés de **16 millions.** Plus de 11% de la population n'avait plus de travail.

Une population prolétaire, dangereuse pour l'ordre social de l'Etat. La faillite du régime capitaliste ne peut être mise en relief de façon plus expressive. La situation de cette population, entretenue aux frais de l'Etat, en augmentation continue, affamée et fatalement révolutionnaire devait trouve une fin. Le retour aux états de choses d'avant 1914 n'était plus possible. La structure superindustrielle ne le permettait pas. Voila pourquoi cette issue **ne pouvait être autre que la guerre mondiale.**

*

L'expression de l'effondrement automate, d'année en année, de la grande république est indiqué par presque tous les aspects sous lesquels nous envisagerions la structure et l'évolution des états de chose qui y règnent.

En 1913, les Etats-Unis possédaient une flotte comerciale de 5,4 mil. tonnes registre, c'est-a-dire 11% du tonnage mondial. En 1922 nous la trouvons figurant avec 17,0 mil. c'est-à-dire **près du tiers du tonnage mondial!** La flotte commerciale représente l'expression du volume du trafique général des marchandises, lequel conditionne automatiquement autant de tonnage qu'il est nécessaire.

Voici l'évolution de ce tonnage :

	Mil. tonnes registre	% du tonnage mondial	Indice 1922 = 100
1922	17,0	30%	100
1925	15,3	24%	90
1927	14,6	22%	86
1929	14,4	21%	85
1931	13,5	20%	79
1933	13,3	19%	78
1935	12,8	19%	75
1937	12,3	1 %	72
1939	11,9	17%	70

La flotte de commerce des Etats-Unis a diminué systématiquement, sans interruption, de 1922 jusqu'à 1939, **parceque sa capacité d'exportation a diminué et cela parceque la production américaine trouvait des débouchés de plus en plus difficilement.** Notons que c'est l'unique flotte commerciale du globe dont le tonnage a **diminué** de 1920 à 1939.

*

Le marché intérieur commence à suffoquer. Les **opérations de bourse** restreignent leur volume d'année en année. En 1920, un nombre de 171 millions d'actions ont été négociées à la Bourse de New-York. En 1929 moment culminant de la soidisant prospérité, ces transactions atteignent le niveau d'un véritable délire: 1.125 mil.! En 1933 elles tombent à 655, en 1939 à 265 et aujord'hui, à l'époque où il eût été normal de s'attendre à un revirement, on n'enregistre en 1942 qu'à peine 124 mil

Qui progresse? **L'empire colonial** Ce chiffre n'indique pas seulement une dépression dans l'ordre matériel, il montre une note pessimiste et un esprit de découragement dont nous ne pouvons pas ne pas tenir compte.

*

Dans quelle mesure a été néfaste la tutelle de la conception bancaire sur l'évolution des Etats-Unis, le montre aussi la chasse à l'or du monde et le gonflement systématique du volume de la circulation fiduciaire. En 1913, la réserve-or se chiffrait à 1.924 mil. dollars. En 1933, New-Deal, elle atteint 4.012 mil. En 1939 elle monte à 10.420 mil. et enfin en Novembre 1942, à 13.420 mil. (1) Aujourd'hui près de 80% de l'or du monde a été accumulé aux Etats-Unis, sans que l'on tint compte que par cette concentration on tend fatalement à sa totale dépréciation. Au demeurant l'on discutte assez sérieusement que l'or — comme on l'a fait avec l'argent — soit donné à l'industrie pour remplacer l'étain dont l'absence est difficilement ressentie dans la grande république.

La circulation fiduciaire de 3.504 mil. dollars a augmenté évidemment progressivement pour atteindre aujourd'hui 8.540 (1) ou au cours révalorisé de juin 1933, de 59,06%, à 14.465 mil. dollars.

*

Mais si l'évolution de l'économie américaine montre une allure systématique vers l'effondrement, depuis 1920 jusqu'à 1939, à commencer toutefois depuis la veille de la guerre provoquée par Roosevelt, cette allure présente les aspects d'une accélération des plus vives.

La **dette publique** de 16,9 milliards dollars en 1939, et qui en 1933 — New Deal — était de 22,5 montait en 1939 à 40,4 mrds, **pour se chiffrer aujourd'hui à environ 113 milliards, avec la certitude qu'à la fin de la prochaine année budgétaire 1943/44 elle dépassera 200 mrds dollars. Le Budget général de l'Etat** qui était de 9,2 milliards dol. en 1938 a atteint récemment pour l'année 1943/1954 environ 109 milliards. Le Budget de guerre 1,1 mrds dollars en 1938, se chiffre pour l'année financière 943/44 à 100 mrds.

A ces sommes s'opposent des revenus budgétaires extrêmement anémiques, au regard des charges gigantesques qui commencent à peser sur le citoyen des Etats-Unis. **Le revenu budgétaire de 5,7** mrds dollars, en 1938, augmenté jusqu'à 26,1 mrds en 1942, cesse à partir de 1943 d'être un poste positif dans cette difficile comptabilité d'Etat. Et le déficit qui, en 1938 était de 3,6 milliards dol. atteint à la fin de 1942, 59 mrds. Si nous tenons compte des sommes gigantesques qui mettent aujourd'hui en relief les proportions de l'appareil économique américain et si nous les comparons à la somme de prés de 25 milliards de dollars avec laquelle avait été financées pendant toute la durée de la guerre de 1914—1918 toutes les puissances belligérantes couvrant avec cette même somme les propres besoins de guerre des Etats-Unis, il n'est pas difficile d'entrevoir la pente dangereuse sur laquelle s'est engagée maintenant cette économie qui, à bref délai, arrivera là où n'importe quel **frein ne peut plus arrêter la catastrophe.** Cette époque frappe à la porte. Sur tous les fronts de l'intérieur et surtout sur le front social.

Car le premier signal a été donné : **la hausse des salaires et des prix.** C'est ainsi par exemple que, par rapport au moins d'août 1939=100, les produits manufacturés ont monté à l'indice 141, les matières premières a 157, les produits des fermiers à 174 et les produits alimentairea à 175. Cela, pour Octobre 1942. Et, la hausse continue.

Le budget de l'année prochaine englouti plus de 75% du revenu national évalué à 145 milliards pour 1943/1944. Et là aussi une terrible menace bat à la porte : la date où le budget engloutira **tout le revenu national.** C'est-à-dire que, pour un revenu moyen de 1090 dl. par tête et par an, M. Roosevelt demande au citoyen 820 dol. pour financer la guerre ! Et demain quand il lui demendera tout ce que peut gagner ce malheureux — que restera-t-il encore autre chose que le souvenir du standard le plus élevé de vie du globe entier ? La perspective de l'abondance du paradis soviétique bat aussi à la porte dans le pays de „toutes les possiblités". Soyons attentifs et suivons ce drame en plein développement, de façon objective et froide ,au delà des chiffres gigantesques et des anticipations fantaisistes sur l'avenir. Arrêtons-nous à ce qui est et se passe aujourd'hui!...

La situation de la grande république est à la vérité dramatique. Alors qu'en 1920, elle se proposait de conquérir les marchés du monde, elle se trouvait en 1939 encerclée de plus en plus par d'autres économies, à égales tendances, et contrainte de se restreindre aux limites d'où elles est partie en 1914. Ne trouvant son salut qu'en jetant le globe dans les flammes avec l'espoir — pour le Judas de **l'ombre—que du massacre des peuples** elle pourra instaurer son règner sur le monde—**elle se trouve aujourd'hui en face d'une situation qu'elle n'avait pas prévue. Elle a joué, de même que L'Angleterre, sur la carte du blocus économique, certaine qu'elle pourra dominer les voies de communications avec les autres continents. Et tout d'un coup, elle est rappelée à la réalité. Les Etats-Unis, aux côtés de L'Angleterre, au lieu de bloquer les forces de L'Axe, sont aujourd'hui eux-mêmes bloqués.**

On n'a jamais envisagé la possibilité qu'une pareille situation pourrait aussi subvenir. La preuve en est le total manque de prévoyance dans l'organisation de son appareil économique. Jamais Roosevelt et ses collaborateurs n'auraient pu se figurer qu'une année après leur entrée en guerre, les Etats-Unis perdraient le marché de l'Asie orientale — dans lequel ils espéraient trouver une compensation pour la perte du débouché continental européen, — **— mais surtout que, même dans leur propre espace, ils seraient grièvement entravés dans leur trafique normal, jusqu'au point de ne plus pouvoir apporter sur leur territoire leur propre pétrole du golfe du Mexique, afin d'y être traité.**

La certitude que les situations de 1914—1918 se répéteraient, a conduit la grande république à éliminer totalement du champ des possibilités que les sousmarins germano-italiens et japonais lui intercepteraient toutes ses liaisons intercontinentales et que, de la position agressive et offensive d'hier elle en arriverait aujourd'hui à l'état de défensive.

Le manque de stocks suffisants de matières premières — caoutchouc, étain, par ex. — l'impossibilité réelle de faire des échanges avec les marchés sud-américains et ceux de la mer des Caraïbes, la pénurie de pétrole dans son propre pays, et une foule imprévue d'autres aspects montrent que les Etats-Unis se sont engagés dans la grande aventure de même que son alliée l'Angleterre sans prévoyance, et fondés exclusivement sur des prémisses qui ont été brutalement renversés par la réalité.

4. — Le pétrole

La guerre d'aujourd'hui a créé une situation nouvelle à laquelle Roosevelt de 1939 — plus exactement de 1937 à l'époque de son grand discours de Chicago contre les Etats totalitaires — **n'avait pas songé.**

Dans cette situation le pétrole a joué et a à jouer un grand rôle.

Nous pourrions l'appeler: décisif pour le sort de cette guerre. Car, ce n'est point le pétrole existant dans ses propres gisements ou produit annuellement qui a de la valeur aujourd'hui, mais la présence de cette divinité de la guerre et de la paix de notre époque, là où elle est nésessaire et à temps. Aujourd'hui l'on constate que précisement ce qui comptait hier comme une grande richesse, comme un argument décisif pour la conquête de la victoire, devient l'obstacle le plus grand parcequ'il a pénétré dans la structure de l'économie américaine beacoup plus profondément qu'en deça de l'Océan.

Là bas avec une consommation de plus de 1000 kgr. de pétrole par tête et par an, le pétro'e est le sang de la vie de l'entière armature de l'Etat. Ici avec environ 70 kgr. par tête et par an, il est loin de jouer le rôle si actuel et si nécessaire que l'ont escompté les anglo-américains. Avec 32½% de pétrole dans l'économie de l'énergie des Etats-Unis, au regard de seulement 2½% en Allemagne, la grande république semblait se présenter avec un handicap de supériorité qu'elle avait estimé permanent aussi bien pour le temps de paix QUE POUR LE TEMPS DE GUERRE ACTUELLE.

Et, à peine aujourd'hui où il est trop tard, l'on constate que l'on ne peut arracher d'aujourd'hui à demain les 32½% du pouls de la vie américaine, avec la même facilité avec laquel'le en une seule année et en pline gurre, a été solutionné ce problème dans l'économie de guerre européenne.

*

Que Roosevelt ait escompté une victoire prompte et facile, cela nous est effectivement montré par la **non préparation** de l'économie américane pour toutes les eventualités. Ce manque de préparation apparait aujourd'hui sous de nombreux et très importants aspects.

Aucun d'eux ne dépasse toutefois l'aspect présenté par le pétrole. Nous pourrions sans nous tromper, appeler la guerre actuelle **une guerre du pétrole.** Dans l'ensemble des situations en permanente fermentation, apporté par cette guerre, situations en grande majorité imprévues, le rôle du pétrole, comme facteur décisif de la guerre, comme objet final dans la politique impérialiste de Roosevelt, demande à être présenté dans un ouvrage spécial, ce que nous ferons ultérieurement.

Lorsqu'on a anticipé que l'Allemagne s'effondrera au plus tard dans les 6 mois, à cause du manque de pétrole, nous sommes intervenus (2) et nous avons documenté la thèse opposée qui nous a été ensuite confirmée par les évènements. Les protagonistes de cette thèse ayant à leur tête **AUG. KESSLER, GUSTAVE EGLOFF,** etc. ont perdu de vue que ce n'est pas le pétrole consommé dans une proportion aussi modeste que celui consommé sur le marché européen (27 millions de tonnes au regard d'envr. 140 mil. de tonnes aux Etats-Unis) et, en conséquence, une quantité qui peut être facilement couverte ou remplacée par un procès rigoureux de réadaptation à une situation nouvelle, qui pourrait avoir le rôle décisif escompté par la grande compétence anglo-americaine, mais le pétrole consommé dans une proportion gigantesque au delà de l'Océan, là où son remplacement ne peut plus être réalisé à **TEMPS.**

Quelques mois avant ce conflit, le 24 mai 1939 (3), nous avons soutenu la thèse que, pour la prochaine guerre — qui, en fait, a éclaté à l'automne — **le pétrole nécessaire ne sera pas suffisant au cours normal actuel de la production. Cette prévision — considérée à cette époque avec beaucoup de scepticisme— commence à se confirmer.** Mais non point à la charge de l'économie européenne mais à la charge de l'économie qui estimait qu'elle l'aurait en abondance et en temps voulu, là où la nécessité le réclamerait.

Terminant ces considérations introductives, nous avons entendu projeter le cadre dans lequel les problèmes de pétrole rattachés à cette guerre demandent à être approfondis et connus.

CRISTIAN LEU

1) Les graphiques de cette étude sont propriété de l'auteur.

2) La lutte entre le pétrole naturel et le pétrole synthétique. (Romania Petroliferă XI 1939).

3) Conférence tenue à la Soc. Polytechnique des Ingénieurs de Roumanie.

Fondul de explorare neimpozabil

Ministeul de Finanțe recunoscând necesitatea constituirei din beneficiile anuale ale industriei petrolului a unui „fond de explorare" neimpozabil și hotărând legiferare modalității de întrebuințare ale acestui fond precum și a momentului când exploatarea devine impozabilă, *„Asociația Industriilor de Petrol din România"* a întocmit următorul proect de decret lege pe care l-a supus Ministerului de Finanțe :

PROECT DE DECRET-LECE
referitor la creiarea unui fond de explorare pentru industria de petrol

ART. 1. — Societățile petrolifere care au ca scop exploatarea șantierelor vor putea creea un „fond de explorare" neimpozabil, necesar pentru efectuarea lucrărilor de explorare, descrise la articolul 2.

Acest fond de explorare nu va putea întrece 10 la sută din capitalul societății, pentru societățile cu un capital de peste 400 milioane lei și 15 la sută pentru cele cu 400 milioane lei sau mai puțin.

ART. 2. — Prin lucrări de explorare se înțelege :

a) costul sondelor săpate în ținuturile miniere sau în alte regiuni de explorare ;

b) costul adâncirilor făcute la sondele din șantierele de exploatare, în formațiuni mai adânci decât acelea care sunt exploatate în șantierul respectiv ;

c) plata cotelor de cheltueli în grupele de participație a ținuturilor miniere ce sunt în perioada de explorare, în conformitate cu articolul 67 din decretul lege al petrolului, sau plata făcută în convențiunile de exploatare rațională pentru orice lucrări de explorare.

Pentru a beneficia de dispozițiunile acestui decret-lege, întreprinderile petrolifere vor prezenta organelor fiscale certificări ale autorităților miniere competente care să arate că lucrările respective de explorare intră într'una din categoriile prevăzute în acest articol.

ART. 3. — Alimentarea „fondului de explorare" se poate face din :

a) diferența între cheltuelile de exploatare efectuate în cursul anului și cota stabilită la articolul 5, paragraful a și b ;

b) o prelevare de maximum 5 la sută din beneficiul net, ales în conformitate cu articolele 32, 33 și 36 din legea contribuțiunilor directe ;

c) valoarea sondelor de explorație rentabilă, în conformitate cu articolul 7 al prezentului decret-lege minus amortizările legale, ce vor fi trecute la fondul de amortisment.

Totalul sumelor acumulate la „fondul de explorare", în conformitate cu prezentul articol nu vor putea întrece limitele prevăzute la articolul 1.

ART. 4. — Intreprinderile petrolifere vor contabiliza separat cheltuelile pentru lucrările de explorare, definite în conformitate cu articolul 2.

Cheltuelile care vor intra în compunerea costului total al sondelor de exploatare sunt următoarele :

a) cheltuelile curente, directe, pentru săparea sondelor ca : salarii, materiale, burlane, ciment, renzi, despăgubiri, reparațiuni și orice alte cheltueli făcute în interesul direct al efectuării lucrărilor de explorare ;

b) toate investițiunile ce rămân pierdute în șantierele de explorare

La părăsirea șantierelor, materialele recuperate, minus cheltuelile de demontare, se vor credita acelui cont

ART. 5 — Cheltuelile de explorare definite în conformitate cu articolul precedent, vor fi considerate drept cheltueli curente și se vor scădea din beneficiul brut al anului respectiv, până la o limită de 12 la sută din capitalul social plus rezervele.

In cazul când cheltuelile de explorare sunt mai mici decât cele arătate în paragraful precedent, diferența va fi trecută la „fondul de explorare".

ART. 6. — Fondul de explorare va putea fi utilizat :

a) în cazul când cheltuelile de explorare vor trece limitele prevăzute la articolul 5 paragraful a ;

b) în cazul când, deși nu se ating aceste limite, întreprinderile petrolifere nu dispun de un beneficiu net comercial, arătat prin bilanț, care să fie suficient pentru efectuarea lucrărilor de exploatare, în conformitate cu nevoile reale și cu programele de lucrări aprobate de autoritățile competente ;

c) în cazul când cheltuelile de explorare necesitate de nevoile societății și de programul de lucru cerut de Subsecretaria de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, nu pot fi acoperite din cota prevăzută la articolul 5 paragraful a și nici din fondul de explorare, societăți petrolifere vor contabiliza diferențele neacoperite într'un cont special „cheltueli de explorare reportate", care se vor acoperi din fondul de explorare în anii următori pe măsură ce acest va fi alimentat în conformitate cu prevederile articolului 3.

ART. 7. — Atunci când vreuna din sondele de explorare va da o producție socotită rentabilă după normele fixate de direcțiunea petrolului din Ministerul Economiei Naționale, toate cheltuelile ce au fost contabilizate la această sondă vor fi transferate la contul de investițiuni, aplicându-li-se amortizarea legală, socotită din momentul efectuării cheltuelilor pentru forajul sondei respective.

ART. 8. — Fondul de explorare va intra în totalul rezervelor, calculate pentru stabilirea impozitului complimentar.

ART. 9. — Societățile care au constituit un fond de prevedere, în bilanțul încheiat la sfârșitul semestrului 1941, destinat lucrărilor de explorare îl pot aplica în limitele dispozițiunilor din prezentul decret lege.

ANC

RAZBOIUL PETROLULUI

— Continuare din pag. 1-a —

2.—Dela New Deal la Cartea Albă

Mai curând sau mai târziu, Anglia trebuia să lichideze rezistențele ce se iveau pe continent în calea intereselor ei — rezistențe care începuseră să se profileze destul de îngrijorător pentru ea, la orizont. Un conflict cu Germania, era deci inevitabil. Momentul acestui conflict, a fost însă bruscat. Și, în lumina evenimentelor care s'au desfășurat de 3½ ani, se vede astăzi, — dar prea târziu — că acest moment, **a fost prea timpuriu ales. Vinovat** de această bruscare, se simte — și o știe lumea întreagă, — este Roosevelt. Și de aceia, pledoaria de **apărare** editată recent de Casa Albă. Această Carte albă nu ar mai fi apărut dacă victoria ar fi fost câștigată sau cel puțin asigurată. Căci, răspunderile ar fi căzut automat, asupra învinșilor cari, în concepția anglo-saxonilor, nu puteau fi decât numai Germanii și aliații lor. Intr'adevăr, s'a dovedit în cursul acestui război că, Anglia l-a pornit, fără o serioasă pregătire militară. La fel și Franța. Anglia, de altă parte nu-și inventariase sever mijloacele, nu-și cântărise cu toată atenția și șansele și riscurile. A jucat pe o singură carte. O carte cu chipul lui Roosevelt.

Or, se întrevede astăzi, pas cu pas, și tot mai limpede în lagărul anglo-saxon, ca războiul este foarte greu și că **s'ar putea chiar, ca el să fie pierdut.** Voci care ant cipează și această perspectivă, apar tot mai des în lagărul aliaților Și, paralel cu această nouă preocupare a opiniei anglo-saxone, se apropie și scadența unor grele răspunderi. Cartea albă, apărută în **acest** moment, are semnificarea unei mărturisiri de vinovăție, și a unei autorecunoașteri fără voe a înfrângerei posibile.

Cartea albă însăși este începutul ispășirei, unei bogate serii de greșeli făcute dincolo de ocean. Greșeli în care sălășluește însăși geneza acestui război. Greșeli cari-și au începutul aproape simultan cu declanșarea primului război mondial. Greșeli cu grele urmări și scadențe pe planul intern **economic** și **social,** — greșeli care și-au căutat în mod fatal îndreptarea pe planul imperialismului **politic** dincolo de granițele țării. In momentul când Statele Unite, au dat peste bord doua din bunele lor frâne — doctrina lui Monroe, și realegerea pentru a **treia** oară a Președintelui — au părăsit terenul solid garantat prin experiența trecutului, și s'au aruncat în aventură.

Orgoliul unui om care suferă de o psihoză pe care am putea-o numi „giganto-manie", stimulat abil și insinuant de conjurația iudaică din Hirn-trust sau din culisele marei finanțe internaționale, — a condus la această aventură, care este departe de a încheia șirul marelor greșeli. Falimentul New-Deal-ului, pe care îl acuză cifrele, **sub orice aspect am privi în evoluția stărilor de lucruri din Statele Unite** guvernate de Roosevelt, trebuia să ducă, în mod fatal, sau la o inevitabilă prăbușire internă care mai putea fi temporizată — **sau la provocarea unui al doilea război mondial.** Acest nou război, trebuia să fie limanul tuturor crizelor și greutăților interne ale Statelor-Unite. Trebuia să aducă însă nu numai salvarea, dar și supremația dolarului asupra lumii. Și cu el — evident, și domnia lui Israel asupra tuturor popoarelor.

*

Visuri frumoase. Dar care ca orice visuri, au început a se destrăma la brutala trezire a realităților.

New-Deal, cu care și-a inaugurat Roosevelt, la 1933 intrarea la Casa Albă, avea rostul de a înfrâna prăbușirea economiei clădite pe conjunctura favorabilă, dar **trecătoare** a războiului mondial 1914—1918. Conjunctură pe care diriguitorii acelei economii, s'au încăpățânat în a o socoti durabilă, și a-i forța pe toate căile permanentizarea. Scadența nu a întârziat: toamna 1929. Și, în loc ca reformatorul din 1933, să facă unicul drum cuminte și sănătos, al reajustărei prudente **spre nivelul pe care l-ar fi atins econom a americană, în mod normal, eliminând deci din circu t incidentul războiului** — el, sub inspirația interesului și conceptului capitalist, a acceptat lupta prin reformele sale, contra imposibilului, și a trebuit să dea faliment.

Roosevelt, cu colaboratorii săi din New-Deal, nu a privit prea departe în urma sa. Sa oprit la vârful piramidei de prosperitate atinsă în cursul războiului: 1920, (vezi Fig. 1), și a încercat a atinge acest nivel (1920), **în loc să reia firul marcat în momentul isbucnirii acelui război** (1914) S'a năruit și mai departe, sănătoasa bază agrariană, cu debușeuri sigure. S'a accentuat alura supraproducției industriale, fără a avea o sufficentă capacitate de absorbire pe piața internă, și fără a-și fi asigurat debușeuri externe. Ceva mai grav, a nesocotit disproporția dintre excesul de producție destinat exportului, și lenta evoluare a capacității de cumpărare a pieței streine. Cu atât mai mult cu cât în acelaș timp, avea de luptat și cu puternica expansiune niponă, cu vigoarea producției europene în

Fig. 1.

Executorul acestui crez — de esență judaică — a fost Roosevelt. Iată pentruce, **a trebuit** să fie ales pentru a treia oară în șeland masele cu promisiuni uitate a doua zi, și nesocotind tradiții care pentru cei ce visează prin Roosevelt stăpânirea lumii, nu au nimic sfânt, și nici o va loare. Iată și pentru ce, s'a aruncat la coș și doctrina prudentă a lui Monroe. O doctrină incomodă și anacronică, pentru vremurile de expansiune spre imperialism mondial al dolarului.

*

In esență, impulsul **incidental** din 1914—1918, a dezaxat dela o normală, evoluare economia Statelor Unite. După acest război, s'a încercat — sub puterea dominantă a cercurilor capitaliste — permanentizarea stărilor de lucruri create de războiu. Primul avertisment dat prin criza dela 1929, nu a fost înțeles. Și s'a continuat. In preziua unei noui prăbușiri, și în fața imposibilității de a forța o normală expansiune **economică**, s'a pregătit și aprins al doilea război mondial, cu convingerea că el va aduce **dominarea politică a lumii,** și în acelaș timp și vindecarea dintr'o lovitură de baghetă a tuturor greșelilor și păcatelor trecutului.

S'a aprins acest război, cu convingerea absolută că el nu **poate** avea decât aceasta, unica eșire: **victoria.**

In fața porților închise. — Obsedată de «prosperitatea» incidentală a primului război mondial, a pornit U. S. A. să cucerească lumea printr'o expansiune economică vastă Rezultatul : **falimentul.** Azi, pătrunde brutal și fără scrupule. **acolo unde nu mai întâmpină rezistențe : în imperiul britanic** cu nădejdea că va putea înghiți în continuare : Europa cu Sovietele, Asia, etc.

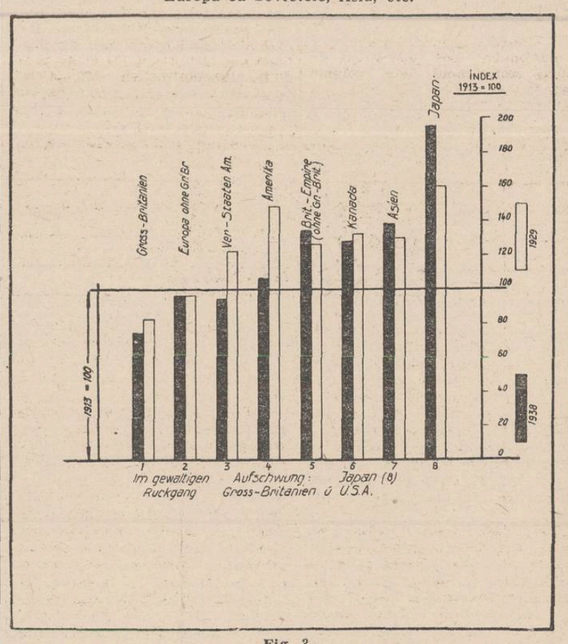

Fig. 3.

3.—Câteva aspecte ale crizei

Nu se poate epuiza într'o expunere sumară ca cea de față, acest subiect vast. Vom încerca a reliefa totuși prin câteva date, evoluția crizei generale din Statele Unite, în ultimele trei decenii — spre a învedera logica cercurilor capitaliste din preajma lui Roosevelt, de a căuta o salvare și de a o fi găsit numai în provocarea unui al doilea război mondial.

Structura economiei Statelor Unite, a eșit — începând cu 1914, — de sub controlul prudent și realist al **producătorului** (cu predominanța economiei **agrare**) spre a trece sub dominarea totală a **intermediarului,** resp. a omului de bancă (cu predominanța inițiativei **industriale**). Din acel moment, întreaga evoluție s'a desvoltat exclusiv prin prizma intereselor marei finanțe. Prin prizma loviturilor și speculațiilor de bursă. Prin intermediul dolarului resp. a instrumentului de plată, și nu a valoarei reale, intrinsece a produsului.

Tot ceiace a urmat dela 1914 până astăzi, poartă pecetia conceptului deformat al realităților, — pecetea interesului marei finanțe.

*

Sub impulsul primului război, Statele Unite, ca principală furnizoare a beligeranților, și-a dat o desvoltare expansionistă. A încercat a-și menține supremația în comerțul mondial, și **nu a reușit.** Văzută situația prin această prizmă, desprindem din materialul ce ne stă la dispoziție, câteva date instructive.

Volumul comerțului general de mărfuri, de 4.2 mrd. dolari aur (I), la 1913, atinge maximum cu 13.2 mrd. în 1920, decade la 9.5 în 1929, și apoi după inevitabila catastrofă oscilează până în 1939 între 2 și 3 mrd. (Fig. 1).

Mai expresiv, o arată **excedentul dintre valoarea importului și a exportului.** In 1914, de+300 mil. dolari, atinge +3.900 mil. în 1919, decade la +818 în 1929, coboară la +161 mil. în 1933 (New-Deal), și ajunge pentru prima oară în istoria evoluției americane, deficitar în 1936, cu —3 mil. dolari aur. (Fig. 2).

Pentruca, o economie puternic angrenată spre expansiune prin export, să ajungă la aceste rezultate, trebue să fi existat cauze temeinice, pe care diriguitorii acelei economii nu le-au văzut, sau nu au voit să le ia în seamă.

In intervalul dela 1913 până la 1939, fundamentale prefaceri au intervenit în economia mondială. Statele Unite, au crezut că pot utiliza eclipsa incidentală a puterilor exportatoare europene din 1914-1919, spre a li se substitui **pentru totdeauna.** In ce măsură aceste premize au fost false, o arată graficul Nr. 3.

Față de nivelul din 1913=100, puterea economiei Marei Britanii, decade metodic atât în 1929 cât și în 1939 (Indice 81 resp. 74). Restul continentului european, marchiază o stabilitate, cu ceva sub limita atinsă în 1913, care se menține până în ajunul războiului actual (Indice 96). Statele Unite însă, care își putuse menține prin speculațiuni și metode specifice marei finanțe, o poziție net superioară față de 1913, până în 1929 (Indice 148), decade vertiginos și a se menține apoi permanent, dela 1933 până la 1938, **sub nivelul din 1913.** In 1938, atinge un Indice=94.

Cine progresează ? **Imperiul colonial britanic,** restul statelor americane, **Asia,** și în special, în uriașe expansiune, **Japonia** (Indice 196 față de 1913=100).

*

Statele Unite s'au găsit astfel, după primul război mondial, în fața unor porți care li s'au închis an după an, pentru produsele lor. Imperiul britanic, care treptat depășește în importanță Metropola, apare ca o cetate închisă dolarului, sau mai exact ca o cetate care i se închide sistematic. In 1938, Metropola exportă 90% din produsele sale, în cuprinsul marelui ei Imperiu. Statele Unite, care figurează în 1913 ca furnizor principal al acestui Imperiu cu 1.055 mil. dolari, apare în 1938 numai cu 728 mil. (Indice 69 față de 1913=100). O evidentă expansiune o arată **Asia** (Indice 130 în 1929 și 138 în 1938), în frunte cu **Japonia. Europa,** care în 1913, apare ca principal debușeu pentru Statele Unite, cu 1.456 mil. dol. reprezentând 59.6% din totalul exportului lor apare în 1938 cu 691 mil. dol. resp. numai cu 38% (Indice 47 față de 1913=100). Singura care și-a deschis porțile, dar într'o măsură mult prea modestă față de structura de formidabilă uzină producătoare pe care și-a dat-o Statele Unite în 1914-1918, este **Asia** care figurează modest cu 298 mil. dol. în 1938 față de 109 mil. în 1913 [1]).

Expresia luptei cu imposibilul, o arată clar fig. 2. Prăbușirea, era inevitabilă. Roosevelt, care la 1933 moștenise 6.5 mil. șomeri, înregistrează în 1939 numai puțin decât aproape **16 milioane.** Peste 11% din populație, nu mai avea de lucru. O populație proletară, periculoasă pentru ordinea socială a statului. Falimentul regimului capitalist nu poate fi reliefat mai pregnant. Această populație, întreținută pe seama statului, în continuă creștere, flămândă și în mod fatal revoluționară, trebuia să-și găsească un liman. Revenirea la stările dinainte de 1914, nu mai era cu putință. Structura superindustrială nu o permitea. Iată de ce, **limanul nu putea fi altul decât războiul mondial.**

*

Expresia prăbușirii automate, an după an, a marei republici yankeie, o arată aproape toate aspectele sub care am privi în structura și evoluția stărilor de lucruri de acolo.

La 1913, Statele Unite aveau o flotă comercială de 5.4 mil. tone-registru, adică 11% din tonajul mondial. In 1922, o găsim figurând cu 17.0 mil. adică aproape **1/3 din tonajul mondial !** Flota comercială, înfățișează expresia volumului traficului general de mărfuri, care condiționează automat atâta tonaj cât este necesar.

Iată evoluția acestui tonaj :

	Mil tone registru	% din tonajul mondial	Indice 19.2 = 100
1922	17,0	30%	100
1.25	15,3	24%	90
1927	14,6	22%	86
1929	14,4	21%	85
1931	13,5	20%	79
1933	13,3	19%	78
1935	12,8	19%	75
1937	12,3	18%	72
1939	11,9	17%	70

Flota de comerț a Statelor Unite, a scăzut sistematic, fără întrerupere, dela 1922 până la 1939, **deoarece capacitatea de export a diminuat și aceasta, pentrucă producția americană, își găsea debușeuri din ce în ce mai greu.** Expansiunea japoneză pe piețele Asiei, în America, stabilitatea continental-europeană, barierele spre accesul în Imperiul colonial britanic, eliminarea din circuitul economiei mondiale a marei republici sovietice, incapacitatea de sufficientă absorbție din țară, în Sud-America — toate aceste piedici de netrecut, au condiționat o restrângere tot mai accentuată a exportului **și tot mai gravă prin urmările ei interne.**

Notăm că este unica flotă comercială pe glob care în perioada 1920—1939 **a scăzut!**

*

Piața internă, începe a se sufoca. **Operațiunile de bursă,** își restrâng an după an volumul. In 1920, un număr de 171 milioane acțiuni au fost negociate la Bursa din New-York. In 1929, momentul culminant al așazisei prosperități, aceste transacțiuni ating nivelul unui adevărat delir : 1.125 mil. In 1933 scade la 655, în 1939 la 265, și astăzi, în epoca în care ar fi fost normal de așteptat un reviriment, se înregistrează pe anul 1942 deabia 124 mil. Cifra nu indică numai o depresiune în ordine materială. Ea arată o notă pesimistă, și un spirit de descurajare pe care nu-l putem trece cu vederea.

*

In ce măsură a fost nefastă tutela conceptului bancar asupra evoluției stărilor din Statele Unite, o arată și **goana după aurul lumii,** ca și umflarea sistematică a volumului **circulației fiduciare.** In 1913, **rezerva-aur** cifră 1.924 mil. dol. In 1933 New-Deal atinge 4.012 mil. In 1939 se urcă la 10.420 mil. și în fine în Noembrie 1942, găsim cifra de 13.420 mil. (1). Astăzi, aproape 80% din aurul lumii s'a acumulat în Statele-Unite, scăpându-se din vedere că prin această concentrare, se tinde fatal spre totala lui depreciere. De altfel se discută destul de serios ca, aurul — așa după cum s'a făcut cu argintul — să fie dat industriei, spre a înlocui cositorul a cărui lipsă se resimte greu în marea republică.

Circulația fiduciară, dela 3.504 mil. dol. a crescut, evident, progresiv spre a atinge astăzi 8.540 (1), sau la cursul revalorizat din Iunie 1933, de 59,06%, la 14.465 mil. dolari.

Dar dacă, evoluția economiei americane, arată o alură sistematic spre prăbușire, dela 1920 până la 1939, începând însă din ajunul războiului provocat de Roosevelt, alura prezintă aspectele accelerării din ce în ce mai vii.

Datoria publică de 16.9 miliarde dol. în 1929, și care la 1933 — New-Deal — era de 22.5 se urcase în 1939 până la 40.4 mrd. **spre a cifră stăzi circa 113 miliarde** și cu certitudinea că la finele viitorului an bugetar 943/44, **va depăși 200 mrd. dolari, adică de 9—10 ori, peste ceiace moștenise Roosevelt la 1933! Bugetul general al statului,** de 9.2 miliarde dolari în 1938 a atins recent, pentru anul 1943/1944, 109 mrd. dolari. Bugetul de războiu de 1.1 mrd. dol. la 1938 cifrează pentru anul viitor exact 100 mrd. dolari.

Acestor sume, li se opun venituri bugetare, extrem de anemice, față cu uriașele sarcini cari încep a apăsa asupra cetățeanului Statelor Unite. **Venitul bugetar** de 5.7 mrd. dol. în 1938, sporit până la 26.1 mrd. în 1942, încetează începând cu 1943, a mai fi un post pozitiv în această încărcată și grea contabilitate de Stat. Iar **deficitul** care în 1938 era de 3.6 mrd. dol. atinsese la finele 1942, 59 mrd. Dacă ținem seamă de uriașele sume care reliefează astăzi proporțiile aparatului economic american, și le comparăm cu suma de aproape 25 miliarde dol., cu care fuseseră finanțate tot timpul războiului 1914-1918 toate puterile beligerante, acoperindu-se tot de aci și proprille nevoi de război ale Statelor Unite, nu este greu de întrevăzut panta periculoasă pe care a pornit, acum această economie, care în scurtă vreme va ajunge acolo unde **orice fel de frâne, nu mai pot opri catastrofa.** Această epocă bate la ușe. Pe toate fronturile din interior, și mai ales pe cel **social.**

Preludiul se anunță năvalnic, și nu mai poate fi înfrânat: **inflația,** coșmarul de azi al lui Roosevelt.

*

Căci primul semnal s'a dat: **urcarea salariilor și a prețurilor.** Așa de pildă, față de August 1939 =100, au crescut produsele manufacturate la Indicele 141, materiile prime la 157, produsele fermierilor la 174, și produsele alimentare la 175. Aceasta pentru Octombrie 1942. Și, creșterea continuă.

Bugetul anului viitor înghite peste 75% din venitul național evaluat la 145 mrd. pentru 943/44. Și aci bate la ușe o teribilă amenințare : data când bugetul **va înghiți întregul venit național.** Adică la un venit mijlociu de 1.090 dolari pe cap și an, dl. Roosevelt cere cetățeanului pe care l-a înșelat, 820 dolari pentru, a-i finanța războiul Iudei ! Iar mâine, când îi va cere **tot** ce poate câștiga acest nenorocit — ce va mai rămâne din standardul cel mai urcat de viață de pe glob decât amintirea? — Bate la ușe în țara „tuturor posibilităților" și perspectiva belșugului din raiul sovietic. Să fim atenți și să urmărim această dramă în plină desfășurare, obiectiv și rece dincolo de cifrele gigantice și de anticipările fanteziste asupra viitorului. Să ne oprim la ceea ce **este** și se petrece, **azi !...**

Consumul de petrol crește, producția scade. — O scadență fatală ne-socotită. An după an, după războiul mondial (1914-1918) ritmul accesului petrolului în viața popoarelor a fost mai accentuat, decât ritmul producției mondiale. In 1920. aproape 1/3 își așteptа consumatorul. In preajma actualului război, 1939, cererea devenise tot mai insistentă Stocuriile anuale tindeau spre limita producției. Din an în an stocurile mondiale de petrol scad. (diferența dintre producție și consum).

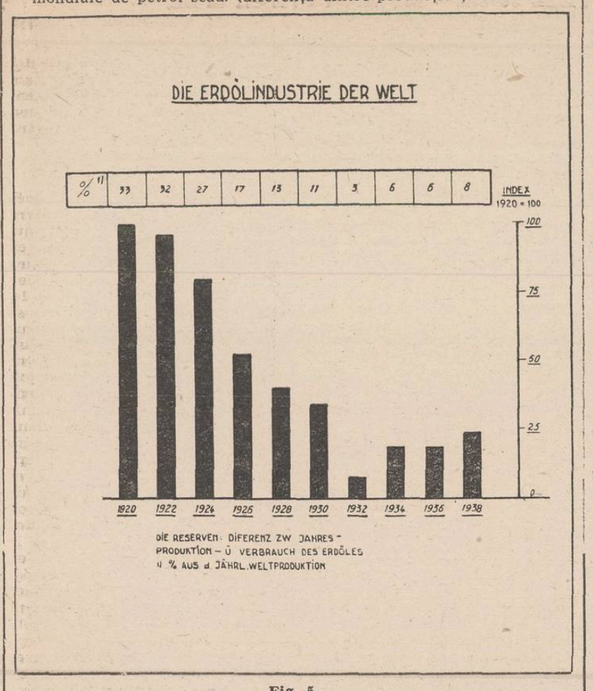

Fig. 5.

Situația din marea republică, este cu adevărat dramatică. Pornită la 1920, să cucerească pentru sine piețele lumii, se găsește în 1939 încercuită tot mai mult de alte economii, cu egale tendințe, și nevoită a se restrânge la limitele de unde a plecat în 1914. Negăsind salvarea decât în aruncarea în flăcări a globului, cu nădejdea — pentru Iuda din umbră — că din măcelul popoarelor va putea instaura domnia lui asupra lumii, **se găsește azi, în fața unei situații pe care nu o prevăzuse. A jucat, cași Anglia, pe cartea blocadei economice, sigură că va domina căile de legătură cu celelalte continente. Și, dintr'o dată, se trezește la realitate. Statele Unite, alături de Anglia, în loc să blocheze forțele Axei, sunt astăzi ele blocate.**

Niciodată nu s'a cântărit și cu posibilitatea că ar putea surveni o atare situație. Dovada o arată, totala lipsă de prevedere în organizarea aparatului ei economic. Niciodată Roosevelt, și colaboratorii săi, nu și-au putut închipui că, un an dela intrarea lor în război, Statele Unite vor fi pierdut piața Asiei orientale, — în care sperau să-și afle o compensație prin pierderea debușeului continental european, — dar mai **ales că chiar în spațiul ei propriu, va fi greu stânjenită în traficul normal, până acolo încât propriul ei petrol din golful**

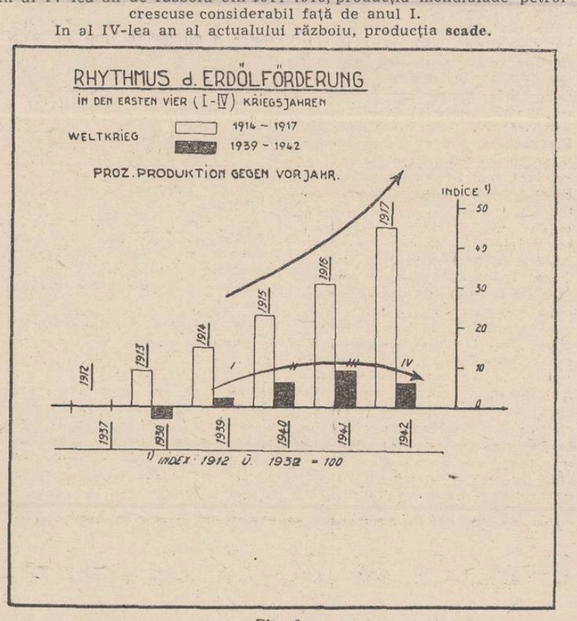

Fig. 6.

4. — Petrolul

Războiul de azi a creiat o situație nouă, la care Roosevelt din 1939, — mai exact din 1937 la epoca marelui său discurs din Chicago contra statelor totalitare **— nu s'a gândit.**

In această situație, petrolul a jucat, și are de jucat un mare rol. L-am putea numi : decisiv pentru soarta acestui războiu. Căci, nu petrolul existent în zăcămintele proprii, sau produs anual are valoare astăzi, ci prezența acestui zeu al războiului și al păcii din epoca noastră, acolo unde este necesar și la timp. Astăzi, se constată că tocmai ceiace conta ieri ca o mare bogăție, ca un argument decisiv pentru cucerirea victoriei, devine cea mai grea piedică tocmai pentrucă el a pătruns în structura economiei americane cu mult mai adânc decât dincoace de Ocean. Acolo, cu un consum de peste 1.000 kgr. petrol pe cap și an, petrolul este sângele vieții întregii armături a statului. Dincoace cu circa 70 kg. pe cap și an, este departe de a juca rolul atât de actual și necesar pe care l-au scontat anglo-americanii. Cu 32½% petrol în economia energiei Statelor Unite, față de numai 2½% în Germania, marea republică părea a se prezenta cu un handicap de superioritate, pe care l-a socotit permanent : atât pentru vremuri de pace cât și pentru timpul de războiu de acum. Și de-abea acum când este prea târziu se constată că nu se poate smulge de azi pe mâine cele 32½% din pulsul vieții americane cu aceiași ușurință cu care într'un singur an, și în plin războiu, s'a soluționat această problemă în economia de războiu europeană.

*

Că Roosevelt a scontat o victorie grabnică și ușoară, o arată tocmai **nepregătirea** economiei americane pentru toate eventualitățile. Această nepregătire se răsfață azi sub multe și foarte importante aspecte. Nici unul nu depășește însă aspectul înfățișat de petrol. Am putea, fără să ne înșelăm, a denumi războiul de astăzi, ca un **războiu al petrolului.** In ansamblul situațiilor în permanentă frământare, pe care le-a adus acest războiu, situații în **Mexic, să nu-l mai poate aduce acasă spre a fi prelucrat.**

Certitudinea că situațiile din marea lor majoritate neprevăzute, rolul petrolului, ca factor decisiv al războiului, ca obiect final în politica imperialistă a lui Roosevelt, cere a fi prezentat într'o lucrare aparte, ceiace o vom face în continuare.

Atunci când s'a anticipat că Germania se va prăbuși cel mai târziu în 6 luni, din cauza lipsei de petrol, am intervenit (2), și am documentat teza opusă, care ne-a fost apoi **confirmată** de evenimente. Protagoniștii acelei teze, în frunte cu **Aug. Kessler, Gustav Egloff,** etc. au scăpat din vedere că, nu petrolul consumat într'o proporție atât de modestă ca cel consumat pe piața europeană (27 mil. tone față de circa 140 mil. tone în Statele Unite), și deci o cantitate care poate fi cu ușurință acoperită sau înlocuită printr'un proces riguros de readaptare la o situație nouă, ar avea rolul decisiv escomptat de marele competențe anglo-americane, **ci petrolul consumat pe scară uriașe de dincolo de ocean, acolo unde înlocuirea lui nu mai poate fi realizată LA TIMP.**

*

Cu câteva luni înainte de acest conflict și anume la 24 Mai 1939 (3), am susținut teza că, pentru viitorul războiu — care de fapt a și isbucnit în toamnă, — **petrolul necesar nu va putea fi acoperit în mod suficient în cursul normal actual de producție.** Astăzi această previziune — considerată la acea epocă cu mult scepticism — începe a se confirma. **Dar nu în sarcina economiei europene, ci în sarcina aceleia care socotea că îl va avea și din belșug, și-l va avea la timp, acolo unde necesitatea îl va cere.**

Incheind aceste considerațiuni introductive, am înțeles să proiectăm deocamdată cadrul în care problemele de petrol legate de acest război, cer a fi aprofundate și cunoscute.

CRISTIAN LEU

---

2) La lutte entre le pétrole naturel et le pétrole synthétique. («Rom. Petroliferă» XI 1939).

3) Conferință ținută la Soc. Politehnică din Român a.

Mirajul prosperității din primul război mondial, a fost acea „fata morgana", după care marea finanță internațională a alergat dela 1921 până astăzi. Războiul a fost cea mai bună afacere, ce se putea imagina (1914-1920), a urmat apoi lunga perioadă (1920-1939) de luptă contra falimentului inevitabil. Perioada New-Deal-ului (1933-1939), a adâncit prăpastia. De aceea, pentru **salvarea** greșelilor trecutului s'a împins la : **al doilea război mondial.**

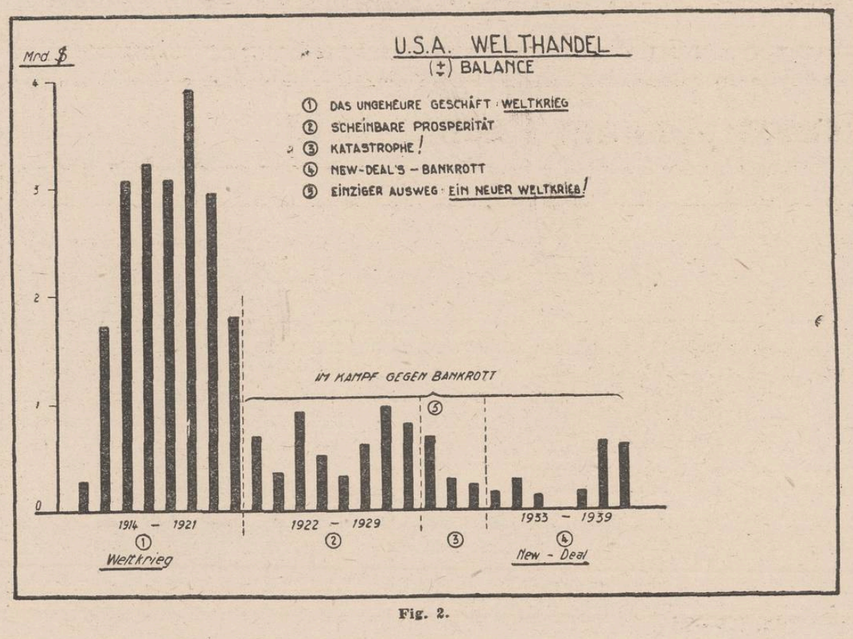

Fig. 2.

Războiul pentru petrol. — După primul război mondial, traficul intercontinental de materii prime și produse diverse, a fost aproape staționar, deși populația lumii a sporit și standardul de viață a crescut. O singură excepție : **petrolul,** Flota de tancuri este singura care a sporit, dela 1.6 mil. t-r. la 11,9 mil. t-r. (1914-1939). Restul flotei de comerț a rămas aproape staționară.

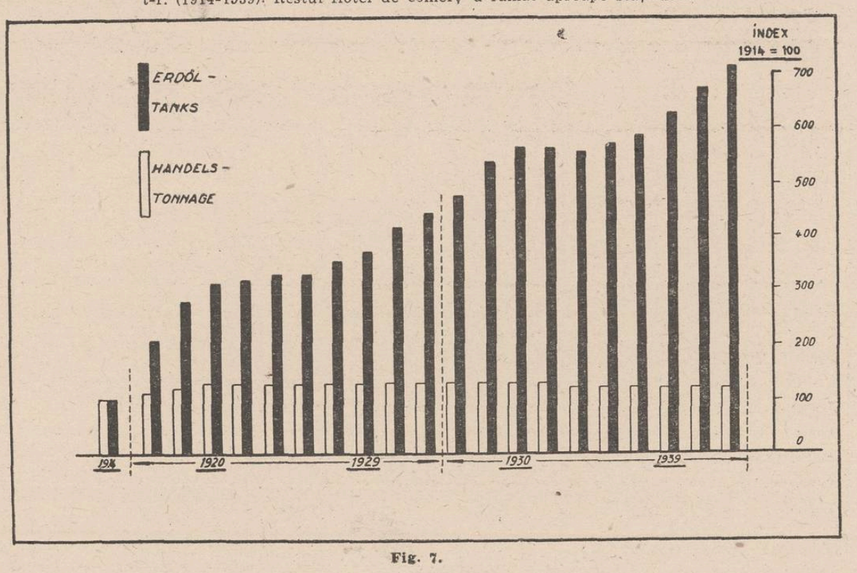

Fig. 7.

(1) Dolar-aur anterior devalorizării din 1933.

LES ENTREVUES AVEC LE FÜHRER

par ROMULUS DIANU

Le communiqué sur la visite au Quartier Général du Führer de M. le Maréchal J. Antonesco, Conducator de l'Etat Roumain, et de M. le Prof. Mihai Antonesco, Vice-Président du Conseil des Ministres, a fait ressortir une activité diplomatique de plus vieille date et a précisé les directions d'une politique. Les entrevues de cette sorte sont accompagnées par de laborieuses équipes de spécialistes, qui discutent simultanément les accords sectionnaires intéressant les alliances et la bonne marche de la guerre sur tous les plans : militaire, politique et économique. Le résultat de ces conversations se se trouve consigné dans le Communiqué mentionné, mais il s'y trouve formulé de telle façon que, de l'ensemble des problèmes non spécifiés en détails, ressort un réconfortant sentiment de sécurité nationale et de fierté. L'accord complet dont il est parlé ne fait pas partie de ces expressions vagues avec lesquelles nous avait habitué la diplomatie d'avant cette guerre, mais il reflète une réelle entente entre les facteurs de responsabilité, sur la manière dont seront résolus tous les problèmes roumains et allemands. Le rôle de la Roumanie, en tant que partenaire à la guerre et qu'artisan de la victoire de demain, a été considérablement accru par les sacrifices que nous avons consentis L'Allemagne a apprécié la loyauté d'un peuple qui est entré en lutte oubliant toutes ses propres douleurs et se dévouant à une cause qui est roumaine dans la même mesure qu'elle est la cause de l'Europe elle-même et de la civilisation. Sans le soldat roumain, à côté du soldat allemand, l'on ne pourrait plus parler aujourd'hui du Continent européen que comme de la zône inondable de l'Asie bolchévique. Si le flot a été arrêté, si les Etats européens peuvent encore espérer de voir reconquis leur droit à la vie et de rebâtir leurs foyers, c'est parceque l'Allemagne a su, au milieu de difficultés de toutes sortes, s'approprier les alliés les plus capables et engager à leurs côtes la plus acharnée des guerres de l'histoire. Dans le moment actuel la Roumanie a montré s'a véritable mesure, par le sentiment fidèle de sa lutte, par la générosité de sa contribution économique, par son ardeur non démentie.

Quand la presse allemande parle aujourd'hui des compensations dûes à la Roumanie, quand l'agence officielle „D. N. B." montre clairement que le premier allié, en ce moment, est notre pays, quand nous considérons que, sans le sacrifice de la Finlande, sans la force combative de la Roumanie, et sans la direction supérieure d'une Allemagne maîtresse de soi-même et des destinées européennes, nous ne pourrions espérer ni paix ni tranquilité, il n'est pas possible de ne pas apprécier la valeur du communiqué donné sur l'importance de la visite faite par le maréchal Antonesco au Führer Hitler.

Ce serait une erreur que de chercher, en ce moment, les détails de l'entente. Ce ne serait pas bien du tout que de connaitre l'étendue de notre accord avec l'Allemagne, parceque nous nous trouvons en état de guerre et que ce n'est pas le moment voulu pour discuter certaines choses dont les fait seuls décident. L'action de la Roumanie est donnée comme exemple à toute l'Europe. Nos sacrifices militaires trouvent une juste appréciation à Berlin. La presse allemande nous répond comme nous le méritions, comme il est bien et loyal. L'admiration de cette vaillante nation allemande nous plait et nous récompense. Nous pouvons garder intactes toutes nos espérances, nous pouvons être fiers des effets salubres que peut avoir sur la politique roumano-allemande l'amitié cordiale entre les dirigeants des deux peuples.

La présence du Maréchal Conducător, et du vice-président du Conseil des Ministres, M. le Prof. Mihai Antonesco, a donné l'occasion de très importantes conversations politiques avec M. von Ribbentrop, ministre des affaires étrangères du Reich, les conversations se rattachent à l'ensemble des problèmes de paix et de guerre de la Roumanie.

Urcările la Bursa de valori

Declarațiile d-lui Profesor Stoika

D. comisar al guvernului pe lângă Bursa de valori din București, profesor dr. N. N. Stoika, a făcut de curând în ședința Bursei, următoarea declarațiune:

„Dacă, în celelalte compartimente ale economiei naționale, urcările de prețuri au, ca explicație, diverse cauze, ca: greutăți de transport, lipsa de stocaiuri, micșorarea brațelor și, deci, implicit scumpirea mânei de lucru, lipsa de unele materii prime, etc., în Bursă, ridicarea cursurilor valorilor exprimă: un coeficient mărit de muncă națională, care arată pe frontul intern — ca și mari noștri oșteni pe frontul bolșevic — vrednicia și calitățile naționale românești.

Acoperirea leului, deci, rămâne nestrămutată.

Așa dar, munca românească și economia sunt la baza urcărilor din bursă.

In calitatea pe care o am de comisar al guvernului, sunt mulțumit de urcarea potențialului național și pe frontul Bursei de valori din București.

Pronosticul bursei noastre de la finele anului acesta, va reprezenta, desigur și prognosticul fericit al anului care începe, pentru tot neamul românesc".

CAISSE NATIONALE D'ECONOMIES ET DE CHEQUES POSTAUX (C.E.C.)

Les résultats de lannée écoulée placent une fois de plus cette institution parmi les institutions de base de l'économie nationale roumaine.

C'est ainsi que les dépôts d'économies et ceux en comptes chèques se chiffrent à plus de 18 milliards lei. L'apport de la C. E. C. à la formation du capital national est, on le voit, des plus considérables.

En décomposant le chiffre de plus haut, il en résulte pour les économies 9 milliards et pour les chèques 9,1 milliards de lei.

L'augmentation globale par rapport à l'année 1941 est de 8 milliards de lei, marquant ainsi une augmentation exceptionelle en comparaison des années précédentes.

Le nombre des déposants d'économies s'élèvé à 495.000 en augmentation de 70.000 au regard de l'année 1941.

En même temps le nombre des titulaires de compte C.E.C. a passé de 10.000, en 1941, à 12.000 à la fin de 1942.

Plus significatif encore est le chiffre du mouvement général du service de chèques, lequel a atteint 278 milliards de lei, en 1942 au regard de 137,5 milliards de lei, en 1941. Dans ce mouvement les paiements sans numéraire (les virements) ont enregistré une proportion de 57%.

Continuant à examminer les divers postes du Bilan on observera que l'un des motifs de la liquidité prompte de l'institution a été constitué par le disponible en numéraire qui, au 31 décembre 1942, s'élevait à 3,7 milliards lei.

En même temps la politique de placements a satisfait au besoin de crédits de l'économie nationale par des prêts qui n'ont été accordés qu'à termes courts et moyens, avec les plus sévères conditions de sûrete et de liquidité.

Les prêts représentent un chiffre de 12,5 milliards de lei et le portefeuille de titres le chiffres de 2,4 milliards de lei.

La C.E.C. a créé au cours de l'année 1942 deux succursales, à Cernautzi et Chișinau et a mis en fonction une série de nouveaux services qui correspondent pleinement aux demandes du public et de l'économie roumaine.

Inginerul Virgil Alimăneștianu

Urmare din pag. 1-a

Dar Virgil Alimăneștianu nu s'a mulțumit numai să desfășoare o fecundă activitate în numeroase întreprinderi industriale — toate naționale, — ci sub înrâurirea nașterii și a copilăriei sale, atras de chemarea pământului și convins de menirea agriculturii în desvoltarea economiei naționale, s'a ocupat cu pasiune de moșiile sale, dintre cari una în apropiere de Capitală, poate fi dată ca exemplu de bună organizare.

Președinte al Camerei Agricole a județului Ilfov, Virgil Alimăneștianu a contribuit prin exemplul său, prin cunoștințele sale practice, prin spiritul său de observație și prin justa apreciere a oamenilor, la îndrumarea multor chestiuni de ordin general, fiind ales și Senator, ca reprezentant al agriculturii.

In calitate de Președinte al comitetului școlar al liceului „Spiru Haret", în care au învățat băeții săi, Virgil Alimăneștianu și-a îndeplinit chemarea cu multă generozitate, luând o parte activă la sforțările depuse pentru ridicarea nivelului cultural și moral al acestei instituțiuni.

Variata sa activitate și reușita tuturor întreprinderilor sale sau a celor în care a lucrat, sunt cea mai bună dovadă de alesele sale însușiri.

Fire blândă și cumpănită, Virgil Alimăneștianu, prin atitudinea sa înțeleaptă, creia, chiar în împrejurările cele mai critice, acea atmosferă de liniște sufletească necesară luării unor deciziuni bine chibzuite.

Cunoscător al contingențelor și realităților vieții, el era un sfătuitor competent și găsea totdeauna soluțiuni practice și potrivite împrejurărilor.

Bunătatea sufletului său îl făcea să fie înțelegător față de ceilalți și să pretindă cu îngăduință îndeplinirea datoriei, pentru ca astfel să poată duce la bun sfârșit misiunea sa.

Calmul cu care își desfășura activitatea nu-l împiedeca de a depune stăruință și de a lucra cu energie.

Sub o aparență de relativă indiferență, Virgil Alimăneștianu era un suflet plin de sensibilitate și punea inimă în tot ce făcea, ceeace desigur l'a consumat și a contribuit la provocarea și agravarea bolii sale.

Prieten afectuos, amabil și îndatoritor, a fost iubit și apreciat de toți acei cu care venea în contact.

Legat de Virgil printr'o veche și sinceră amiciție, am avut ocazie, în cursul activității de două decenii ce am desfășurat împreună zi de zi la Creditul Minier și în alte întreprinderi industriale, să-i apreciez calitățile, și pot afirma că a fost unul din cei cărora le revine meritul de a fi făcut din Creditul Minier prima societate petroliferă cu capital național.

Bun soț și părinte a cinci copii, Virgil Alimăneștianu lasă o familie neconsolată și nenumărați prieteni adânc întristați de pierderea sa.

Fie ca exemplul său de muncă serioasă, de până în ultima clipă, să servească de îndreptar băeților săi iubiți, cari au datoria să ducă mai departe opera tatălui lor; iar mâhnirea și cuvintele noastre de prețuire a activității sale, precum și duioasa și durabila amintire ce-i vor păstra numeroșii săi prieteni, să aducă o alinare cât de slabă durerii soției, copiilor și întregei sale familii.

Ing. Mihail N. Constantinescu

„UNIREA"-„CREDITUL MINIER"?

In ultimul timp s'a zvonit din nou cu insistență despre o fuziune a soc. **„Creditul Minier"** cu **„Unirea"**, zvonuri cari au influențat — cu drept cuvânt — asupra cursului acțiunilor Creditul Minier.

Din îndemnul și cu sprijinul d-lui V. Dimitriuc — când era sub secretar de stat al Petrolului — au avut loc la Belgrad tratative cu d. T. Masterson pentru cumpărarea acțiunilor soc. Unirea. Aceste tratative foarte înaintate, întrerupte atunci din cauza războiului, au fost reluate de curând în Turcia, în condițiuni — se pare — foarte avantajoase pentru Creditul Minier.

In această eventuală fuziune, **„Unirea"** ar aduce un aport din cele mai considerabile, datorit unor distinși conducători români și valoroși tehnicieni români cari cu pricepere, inițiativă, organizare și muncă neobosită au contribuit la neîncetata înflorire a acestei mari și frumoase întreprinderi care aduce reale servicii țării.

Este suficient să privim unele date pentru a ne da seama de multe :

Bilanțul din 1941, ne arată, capital: lei 720 mil.; investiții lei 4.509.500.000.

Activitate în 1939:

Producție **570.749** tone,
Foraj **31.471** m.,
Rafinare în rafinériile Orion și Unirea **378.287** tone.
Export **326.873** tone,
Livrat la consumul intern **215.353** tone.

Având terenuri din cele mai bune, cu o întindere actuală de cca **12.075 Ha.** (283 Ha în concesie dela Stat și 11.792 Ha dela particulari), rafinerie și materiale din cele mai moderne, stații de export la Constanța și Giurgiu, precum și un mare parc de autocisterne, a adus și aduce o prețioasă și însemnată contribuție la punerea în valoare a petrolului românesc.

Spre lauda lor, conducătorii acestei întreprinderi, — au adus alături de soc. „Distribuția" — cea mai însemnată participație la opera de aprovizionare a țării cu produse de cea mai bună calitate, investind sume considerabile în centre și stațiuni de desfacere cari consitue adevărate podoabe edilitare.

Astfel „Unirea" are cca 28 mari depozite de vânzare cu o capacitate de **5.876,772** litri, precum și peste 120 stațiuni cu pompe, împrăștiate în toată țara.

Iar, astăzi, se vede încă o dată cât de însemnată este opera ei de punere în valoare a gazelor din sonde prin alimentarea orașului Ploești cu combustibilul necesar.

Iată dece putem afirma că această Societate cu capital străin, este însă o societate cu adevărat românească.

Informațiuni

„România Petroliferă" mulțmește călduros tuturor acelor cari — apreciind munca noastră cinstită și neobosită timp de peste 23 de ani, în folosul economiei naționale — ne-au acordat sub orice formă prețiosul lor sprijin. Aceasta este nu numai o mulțumire sufletească pentru noi, dar și un imbold de a continua cu mai mare însuflețire opera noastră.

Cu această ocazie rugăm abonații în urmă cu plata abonamentului să binevoiască a ne remite costul, ținând seama de scumpirea enormă a hârtiei și a tiparului precum și de modul ireproșabil în care apare ziarul.

Dat fiind că „România Petroliferă" a luptat și luptă pentru interesele Petrolului Românesc și implicit, deci, pentru acelea ale tuturor întreprinderilor, fie mari sau mici nu ne îndoim că rugămintea noastră va găsi ecoul pe care-l merită.

*

Nous prions instamment nos abonnés et tous ceux qui reçoivent notre journal de vouloir bien nous faire parvenir le coût de leur abonement.

*

Rugăm foarte mult întreprinderile petrolifere să binevoiască a ne comunica numele și adresa acelor dragi ostași din personalul lor, cari și-au dat viața pentru Țară.

*

„Asociația Industriilor de Petrol" a rugat pe d. ministru al justiției ca, în loc de carnetul facturier prevăzut de legea sabotajului, să aprobe ca marile societăți petrolifere — din motive de organizare internă — să poată continua întrebuințarea facturilor volante, scrise la mașină în multe exemplare, cu obligațiunea de a da un număr de ordine în continuare și apoi a broșa copiile de presă în carnete, pe care să le prezinte la viza instanțelor judecătorești, după vizarea dată acestora de administrațiile financiare respective.

*

Parchetul a dat rechizitorii de trimitere deadreptul în judecata tribunalului corecțional pe :

Alexandru Manole, din b-dul Pache 134 și S. M. Coziașu expert contabil, din str. Antim 42 pentru delictul de bancrută simplă săvârșit în calitate de administratori delegați a s. a. Generala de Mine și Petrol (falită).

In ultimul număr al lui „Gringoire", găsim unele date extrase din dosarele guvernului Paul Reynaud, relative la planurile Daladier, cu privire la astuparea Porților de Fier și distrugerea sondelor și rafinerilor noastre, planuri cari nu s'au putut realiza, grație vigilenții autorităților noastre.

Astfel, vapoarele engleze de pe Dunăre: Britania, Elisabeth, Danubia, Sheth, King-George, Scotland, Lord Byron, cu șlepuri grecești și bărci motoare, încărcate cu dinamită și conduse de ofițeri și marinari englezi, aveau misiunea de a distruge canalul dela Porțile de Fier cu dinamită scufundând acele vase.

Intrucât privește distrugerea industriei petrolifere, s'au citat la timp numele celor însărcinați cu această operație, cari trebuiau să-și apropie concursul a 3000 muncitori români. Nu s'au gândit însă la patriotismul românesc!

*

In Ministerul Economiei Naționale a fost delegat să îndeplinească atribuțiunile de director general al Direcțiunii generale a Comerțului din subsecretariatul de stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

Moartea fulgerătoare a mult regretatului inginer Virgil Alimăneștianu, a produs o adevărată consternație și adâncă părere de rău în toate cercurile cari l'au cunoscut și de a căror sinceră dragoste se bucura.

Foarte numeroși prieteni și cunoscuți au ținut a aduce un ultim salut și omagiu distinsului inginer și suflet de elită ce a fost Virgil Alimăneștianu, luând parte la slujba religioasă a înmormântării. In numeroasa : sistență, în afară de membrii familiei, am remarcat pe d-nii : **Prof. C. Bușilă, Ministrul Comunicațiilor, C. I. C. Brătianu, Dr. C. Angelescu, Stelian Popescu cu d-na, Mihail Negură, Virgil Potârcă, Dr. Lupu, Tancred Constantinescu, foști miniștri, D. Alimănișteanu, Const. Brătianu, Prof. Constant Georgescu, Prof. Ing. T. Ficșinescu, Ing. Silvio Marino, Prof. Paulian, Ing. M. N. Constantinescu, Dr. Buhlea, administrator-delegat „Sardep", Dr. Antipa, Prof. Hurmuzescu, Prof. Cardaș, Prof. E. Grințescu, C. Grigorescu, dir. general al Colonizărilor, Prof. Focșa, Ing. Antonescu, dir. „Creditul Minier", Ing. Fratostișteanu, Budurăscu, adm.-delegat „Creditul Minier", insp. Tacorian, Col. Solacolu, etc., etc.**

D. Prof. Ernest Grințescu, în numele Comitetului de direcție al Serviciului colonizărilor, în care regretatul era membru, un coleg din întreprinderile patronate de Virgil Alimăneștianu, precum și directorul Liceului „Spiru Haret", în numele comitetului școlar al acelui liceu, al cărui președinte era defunctul, adânc emoționați, au arătat cât de mult aceste instituțiuni și colegii săi au folosit de pe urma sfaturilor si îndrumărilor ale omului de bine și realizator practic, care a fost Virgil Alimăneștianu.

*

„România Petroliferă" vărsând o sinceră lacrimă de regrete, aduce pe această cale respectuoasele sale condoleanțe familiei îndurerate și atât de crud lovită.

*

Nu este, poate, locul să arătăm aci regretabila impresie produsă asupra asistenței, precum și în cercurile petrolifere, că s'a omis a se aduce un ultim omagiu de mulțumire și de recunoștință din partea întreprinderilor naționale petrolifere aceluia care a luat o parte însemnată la constituirea și la înflorirea lor.

*

Pentru a se evita întârzierile dăunătoare ce intervin în efectuarea lucrărilor de comasare și punere în producție a sondelor respective, din cauza numeroaselor formalități foarte greu de îndeplinit astăzi, întreprinderile petrolifere au făcut demersurile necesare pe lângă subsecretariatul de Stat al Industriei Comerțului și Minelor în scopul simplificărei acestor formalități.

*

D. V. Dimitriuc a fost numit administrator pe lângă Vacuum Oil Company, S. A., București, bulevardul Tache Ionescu Nr. 20.

Vers la fin de l'année écoulée s'est éteint subitement, encore en pleine force de travail, à l'âge de 60 ans, le très regretté ingénieur **Virgile Alimanești ano.** Frère de feu l'ingénieur Constantin Alimanești ano, mort prématurément en 1911, promoteur de l'industrie de pétrole roumain et qui déploya une heureuse et prodigieuse activité pour l'organisation et le développement de notre économie nationale, **Virgile Alimanești ano** apporta une large contribution à l'oeuvre de son Grand frère.

Ingénieur des mines „avec distinction" de Liège et ingénieur électricien, après avoir commencé son activité, en 1907, à l'Institut Géologique de Roumanie, où il étudia nos gisements carbonifères, **Virgile Alimanești ano** passe à la direction de la société Lignitul.

Aux côtés de Vintila Bratianu il contribua à la nationalisation des entreprises minières et industrielles. Après la grande guerre, avec un groupe de distingués ingénieurs et bons Roumains, **Virgile Alimanestiano** prit part à la fondation de la Société Creditul Minier, où, durant vingt années, jusqu'en 1939, il remplit les fonctions d'administrateur délégué. Avec les autres ingénieurs de la direction de cette société, il a contribué au remarquable essor de cette entreprise qui, avec les moyens les plus modestes, à son début, constitue aujourd'hui un titre de gloire pour les ingénieurs roumains.

Virgile Alimanești ano prit également une part des plus actives, — soit comme initiateur, soit comme délégué du Creditul Minier, — à la constitution de nombreuses sociétés industrielles, parmi lesquelles figurent: Petrolul Românesc, Petrol Govora, Petroșani, Soc. de Gaz Méthane, Crédit Minier Franco Roumain, Azienda Petroli Italo-Rumena, etc...

Ami affectueux, aimable et serviable il était aimé et apprécié par tous ceux qui l'ont connu et qui le regrettent sincèrement.

Banca Națională a României

CONVOCARE

pentru Adunarea Generală ordinară din 21 Februarie 1943

In virtutea dispozițiunilor statutare, acționarii Băncii Naționale a României sunt convocați în adunare generală ordinară pentru ziua de Duminică, 21 Februarie 1943, ora 10.

Adunarea generală se va ține în localul Băncii Naționale a României din București, str. Lipscani nr. 25.

In conformitate cu dispozițiunile de sub capitolul VI din statute, se aduce la cunoștință următoarele :

Vor avea dreptul să ia parte la adunarea generală, acționarii de naționalitate română proprietari a cel puțin 20 acțiuni, înscrise pe numele lor până la 20 Noembrie 1942 inclusiv (adică cu trei luni complet scurse înainte de 21 Februarie 1943, data adunării generale).

Inscripțiunile de acțiuni făcute după data de 20 Noembrie 1942 nu dau dreptul proprietarului lor de a participa la această adunare generală.

Societățile proprietare de acțiuni ale Băncii Naționale vor fi considerate ca românești numai dacă vor îndeplini condițiunile legii de protecție a muncii naționale.

Acționarii cari îndeplinesc condițiunile de mai sus și cari nu se pot prezenta personal, vor putea fi reprezentați prin mandatari, având ei înșiși drept de vot.

Societățile, stabilimentele și corporațiunile vor fi reprezentate prin câte o persoană anume delegată sau prin orice acționar al Băncii persoană fizică, având el însuși drept de vot.

Femeile măritate sub regim dotal pot fi reprezentate prin soț, fără procură, sau prin mandatari, învestiți cu procură din partea soțului și având ei înșiși drept de vot. Ele pot deasemenea lua parte personal numai prin mandatul expres al soțului.

Femeile măritate sub regim parafernal, pot, fără autorizația soțului, să ia parte personal sau să fie reprezentate prin mandatari, având ei înșiși drept de vot.

Pentru cazurile în care regimul dotal sau parafernal nu va fi stabilit până la data adunării pentru care se face convocarea prezența soțului se consideră ca o recunoaștere tacită din partea soției a regimului dotal, iar prezența soției ca o recunoaștere tacită din partea soului a regimului parafernal.

Un mandatar nu poate reprezenta în adunare generală mai mult de cinci acționari cu drept de vot.

Nici un acționar, inclusiv societățile și Statul, nu poate dispune de mai mult de douăzeci de voturi, oricare ar fi numărul acțiunilor ce deține și reprezintă.

Nici un funcționar al Băncii nu poate reprezenta pe un acționar în adunarea generală.

In caz de proprietate indiviză, un singur coproprietar va fi autorizat de ceilalți să participe la adunare, sau toți împreună vor putea da mandat de reprezentare unui acționar având el însuși drept de vot.

Procurile, delegațiunile și orice alte acte justificând dreptul de a participa la adunarea generală vor trebui să fie legalizate. Deasemenea, vor fi contrasemnate de mandatari sau delegați și vor fi remise Administrațiunii Centrale sau Sucursalelor și Agențiilor Băncii până Miercuri, 17 Februarie 1943 ora 18.

Conform statutelor Băncii, Bilantul general anua Contul de „Profit și Pierdere", precum și rapoartele Consiliului de Administrație și Bilantul general anual, Contul de supra operațiunilor exercițiului 1942, vor fi publicate în Monitorul Oficial cu cel puțin 10 zile înaintea întrunirii adunării generale.

Ordinea de zi a adunării generale va fi următoarea :

1) Aprobarea Bilanțului încheiat la 31 Decembrie 1942 ;

2) Descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea sa ;

3) Distribuirea beneficiilor realizate conform Bilanțului ;

4) Regulamentul pentru stabilirea drepturilor de pensie ale membrilor Consiliului General ;

5) Alegerea unui Administrator în locul d-lui I. Lapedatu și a unui Censor în locul d-lui M. Mărcuș, ale căror mandate expiră la 31 Decembrie 1943.

Membrii ale căror mandate expiră sunt reeligibili.

Cours des actions pétrolifères

Au cotat:—Ont côté:	Valeur nominale	Coté au 23/I/1943
	Lei	
Astra Română	750	4500
Steaua Română	750	2275
Creditul Minier	500	1900
Redevența	500	515
I. R. D. P.	500	665
Concordia	375	2075
Petrol Block	500	480
Petrolul Românesc ex. cup.	500	705
Prahova	500	605
Petrol Govora	500	365

Citiți „România Petroliferă"

N. ANASTASIU

Birou pentru expediții și manipulații petrolifere

GIURGIU

STRADA GENERAL BERTHELOT Nr. 20

Telefon 278

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ȚIȚEI ȘI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ȘI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

S A R D E P

STR. BENITO MUSOLINI No. 27
BUCUREȘTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „S T A D E P"

Secolul nostru este secolul vitezei. Pentru a fi în ritmul vremii, instalați-vă un funicular aerian, cu ajutorul căruia puteți transporta, în timpul cel mai scurt și cu mijloace convenabile, materiale lemnoase sau pietroase, la orice distanțe.

CABLUL ROMANESC S. A. R. din Ploești

vă stă la dispoziție cu specialiști rutinați în această materie.

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVARATA ECONOMIE

„CABLUL ROMÂNESC" S. A. R., Fabrică de cabluri de oțel, Ploești

Cours des actions pétrolières cotées à la Bourse de Bucarest pendant l'année 1942

SOCIÉTÉ	Capital 31/XII 1942	Réserves générales 31/XII 1941	Amortissements jusqu'au 31/XII 1941	Investitions totales 31/XII 1941	Bénéfice net 1941	Dividendes		Action valeur nominale	COURS 1923 15/IV	COURS 1926 15/IV	COURS 1941 30/XII	COURS 1942 I 15	I 30	II 15	II 27	III 15	III 30	IV 15	IV 30	V 15	V 30	VI 15	VI 30	VII 15	VII 30	VIII 15	VIII 30	IX 15	IX 30	X 15	X 30	XI 15	XI 30	XII	XIII
	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	1923	1941	Lei																											
Astra Română	2.542.500.000	3.852.083.860	5.202.121.687	8.000.000.000	438.151.436	165%	12%	500	16.400	8.850	1.800	1.715	2.040	1.910	2.100	1.925	2.600	2.200	2.350	2.125	2.325	2.250	2.125	2.240	2.225	2.500	2.500	2.175	2.250	2.200	2.100	2.800	2.675	3.950	4.100
Concordia	1.470.000.000	1.161.069.965	5.335.447.144	7.876.600.000	192.475.494	75%	8%	350	4.350	2.900	950	950	1.080	1.060	1.200	1.080	1.360	1.220	1.200	1.200	1.160	1.170	1.000	1.050	1.040	1.150	1.150	1.160	1.180	1.200	1.120	1.400	1.400	1.650	1.750
Steaua Română	1.500.000.000	1.685.472.270	1.974.671.850	3.364.900.000	180.739.287	50%	8%	750	4.950	4.150	840	815	935	975	1.150	1.125	1.225	1.115	1.145	1.200	1.035	1.070	1.070	1.050	1.030	1.160	1.155	1.200	1.280	1.260	1.240	1.530	1.520	2.200	2.300
Creditul Minier	605.000.000	54.976 910	1.677.610.810	863.700.000	53.920.150	30%	7½%	500	5.200	3.165	875	815	920	905	1.100	1.100	1.300	1.230	1.250	1.240	1.145	1.100	1.075	1.035	1.120	1.185	1.170	1.135	1.055	1.105	1.100	1.200	1.200	1.460	1.800
Petrolul Românesc	120.000.000	11.145.000	231,392.800	150.700.000	—	—	—	500	2.380	2.850	700	800	960	880	880	1.025	1.075	1.120	1.120	1.120	1.120	1.120	1.120	1.120	1.120	1.120	1.120	1.100	985	750	750	810	810	810	900
Petrol Govora	57.800.000	9.642.600	196.650.000	84.100.000	—	—	—	500	—	2.060	425	395	405	405	405	—	500	410	410	410	435	385	355	325	325	325	325	330	330	335	380	380	380	410	450
Redevența	300.000.000	31.969.820	185.108.600	194.500.000	—	50%	—	500	2.650	750	380	355	365	380	400	355	410	365	360	335	350	330	335	305	355	350	370	335	345	355	335	385	386	505	509
Prahova	330.000.000	46.862.300	1.342.000.000	465.500.000	7.755.974	15%	—	200	—	530	415	405	435	435	465	450	460	445	410	405	405	365	405	405	415	415	375	365	340	325	370	395	395	470	500
I. R. D. P.	120.000.000	77.233.816	—	210.000.000	7.974.959	12%	—	500	2.575	1.585	330	345	375	360	370	350	820	310	350	335	315	305	315	280	370	345	345	330	310	335	300	330	330	390	400
Petrol Block	470.000.000	21.154.000	6.820.900	586.400.000	Pertes *129.434.172*	40%	—	500	1.800	615	345	325	410	360	400	360	400	420	320	320	345	345	355	325	340	325	325	330	330	355	355	355	355	420	420

C. 13672 — Atelierele Societății An onime „Universul" Str. Brezoianu No. 23—25

ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

ANUL XXIII.—No. 392

MARȚI 30 MARTIE 1943

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar: P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonncment nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner ä
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI—IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Planul industrial al păcii de mâine

de ROMULUS DIANU

Obsesiile alimentare ale stării de războiu actualizează aproape exclusiv problemele agricole ale țării noastre, și multe minți luminate au preconizat metode noui, științifice, pentru îndestularea populației și pentru asigurarea exportului, pentru o cultură abundentă și pentru o dreptate socială desăvârșită.

E o chestiune esențială, dar România nu este și nu trebue să fie numai o sursă agricolă. Țările agricole sunt, în general, țări sărace. Noi avem de ridicat o burghezie lovită din toate părțile, și care s'a purtat atât de bine pe linia de foc, avem de ținut sus fruntea țării, lucru ce nu se poate face decât întemeiați pe o clasă de cărturari, ridicată din țărănime, — deci va trebui să organizăm viața noastră industrială, după războiu, reconsiderând valoarea resurselor noastre minerale, existența și utilizarea substanțelor fizice ale solului național. Inventarul resurselor naturale trebue să fie la înălțimea ambițiilor noastre naționale, și în vederea lui, de pe acum, Universitățile au datoria să pregătească un numeros și valoros corp tehnic, de ingineri, de chimiști, de metalurgiști.

Ne-am deprins să gândim că trăim deasupra unei comori, și că o vom exploata, într'o bună zi, după plac. Așa trebue să fi gândit americanii, deasupra minelor lor de antracit, dar se știe precis, astăzi, că într'o sută de ani, America nu va mai avea acest cărbune, așa cum nu-l mai are Anglia, ale cărei galerii miniere se întind dedesubtul oceanului, slăbind și scumpind neîncetat producția unei rezerve care se epuizează.

Iar minereul de fier devine tot mai sărac. 51% este o proporție ridicată. Sunt mine la care industriașii se mulțumesc cu numai 40% fier. Evaluarea puterii noastre industriale, în viitor va ține seama de scăderea progresivă a elementelor supuse topirii marilor furnale. Am văzut, înnainte de începerea războiului, că în toate țările, s'a colectat fierul vechiu. E un noroc că acest metal se poate recupera într'o măsură oarecare. Nu se pierde, dar se diluează: fierul intră în aliajul atâtor construcții metalice, și devine greu de recuperat.

Fenomenul de înlocuire metalică a atâtor obiecte industriale, face ca necesitățile unei industrii să crească neîncetat.

Iată deci simțul de prevedere trebue să pună la dispoziția fiecărui Stat echipele de savanți care să afle metode noui de salvare prin recuperare, printr'o extracție eftină și abondentă a metalelor ce fac parte din compoziția pământului. Fără aceste armături intelectuale și tehnice, nici o țară, în lumea de mâine, nu va ști cum să-și conserve, necum să-și desvolte industria sa. Sunt decenii decând se fac sforțări miniere pentru extracțiunea substanțiale din sursele diluate, sărace, odinioară abandonate. S'au făcut progrese și la noi, dar acestea vor fi insuficiente. Repunerea în circulație a metalelor ce au fost odată întrebuințate a contribuit mult la scăderea prețului acestor metale, dar nu poate fi extinsă prea departe, cu atât mai mult cu cât unele metale, cum e bunăoară plumbul, nu se pot recupera decât într'o mică proporție, iar după războiu, acest disponibil ce încă mai poate servi, va fi necesar nu înlocuirii obiectelor de utilitate particulară, ci desigur marilor construcții fabricante de astfel de obiecte.

Un mare plan industrial este tot atât de necesar și de urgent ca și un plan agricol, pentru epoca de după războiu, cu atât mai mult cu cât plasarea mâinii de lucru în industrii va constitui prima fază a trecerii la o politică socială, iar această politică va trebui să producă imediat, deci să fie anterior prevăzută: cu materii prime, cu personal technic specializat, și cu brațe de lucru.

UN ENERGIC SPRIJINITOR AL INDUSTRIEI PETROLIFERE

Noile prețuri la export

Din primele zile ale venirii d-sale în fruntea ministerului Economiei Naționale d. general Gh. M. Dobre, luând contact cu reprezentanții industriei petrolifere, s'a convins că această industrie nu-și poate îndeplini marea ei misiune — în special astăzi — numai prin sacrificii. Cu pricepere și energia care-l caracterizează, d-sa a hotărît imediat — militărește — rezolvarea principalelor chestiuni cari lincezeau: distribuirea țiuturilor și legiferarea prețurilor la export a căror publicare se aștepta de 6 luni.

Aceste prețuri cari și acum 6 luni nu erau satisfăcătoare pentru industria petroliferă, fiind chiar atunci sub nivelul urcărei prețului de cost al materialelor importate, sunt însă, astăzi, și mai mult disproporționate cu cheltuelile necesare nu numai pentru sporirea producției, dar și pentru menținerea ei. Memoriul „Asociației Industriilor de Petrol din România", pe care-l publicăm mai departe, este încă o dovadă lămuritoare.

Este neîndoios că d. general Gh. Dobre — care știe să hotărească, — cu toate dificultățile, va da industriei petrolifere puterea de care are nevoie pentru a putea să-și îndeplinească inimoasa ei operă în sprijinul țărei.

INSTITUTUL PETROLULUI.- INSTITUTUL CARBUNELUI

Mult așteptatul Institut al Petrolului care trebuia să ia ființă cel mai târziu după două luni de la publicarea Legii Petrolului, a rămas totuși încă un desiderat. Este regretabil că acest institut a cărui nevoie era atât de resimțită pentru țara noastră petroliferă, nu a putut lua încă ființă — probabil — din cauza imprejurărilor actuale.

Astăzi când savanții și tehnicienii din toată lumea studiază cu înverșunare atâtea probleme în legătură cu raționalizarea consumului de produse petrolifere și tot felul de noui îmbunătățiri a acestor produse, fără seamă că tehnicieni români din industria petroliferă — a căror faimă este cunoscută — ar aduce, în cadrul acestui Institut, urgente și prețioase contribuțiuni științei petrolului folositoare și în situațiunea actuală.

Este de sperat, însă, că în curând dorința legiferată a d-lui ministru **I. C. Marinescu** va fi îndeplinită, deoarece Subsecretariatul de Stat al Minelor apreciind importanța acestui desiderat încă nerealizat — studiază înființarea unui institut, asemănător Institutului Petrolului, având drept scop cercetarea tuturor problemelor privind valorificarea cărbunilor noștri și în special, determinarea celei mai raționale forme sub care acești cărbuni vor fi utilizați pe viitor.

Printre problemele de actualitate ce ar urma să fie realizate de acest Oficiu, sunt:

1. — Să dea consultații la toate firmele ce vor să transforme grătarele de la ardere cu păcură sau lemne la arderea cu cărbuni.

2. — Avize pentru M.E.N. în aceeași chestiune, în special în cazul firmelor ce susțin că nu pot realiza transformarea din motive technice (cazul Letea).

3. — Reducerea consumului de combustibil printr'o ardere rațională cu randament mai bun.

4. — Găsirea tipurilor ideale de focare pentru cărbunii românești și pentru diferite scopuri, cazane industriale, focare locomotive, sobe încălzit domestic, etc...

5. — Obținerea unui combustibil comod pentru înlocuirea lemnului din sobele de teracotă și mașini de gătit: brichete, semicocs, etc.

6. — Rezolvarea unor probleme speciale de combustibil: obținerea gazului de iluminat din cărbuni românești, idem, cocs, etc.

7. — Înființarea unei stațiuni ternice pentru probe de randamente, etc.

8. — Formarea unei biblioteci technice de specialitate etc.

Acest institut ar studia și problemele privitoare la litigiile între Calea Ferată și societățile furnizoare de cărbuni în vederea rezolvării acestor litigii.

Legea Petrolului.- Legea Chiriilor

Două legi de bază pentru țara noastră a fost dat să fie elaborate de d-l Ministru I. C. MARINESCU.

LEGEA PETROLULUI, lege de bază a economiei noastre naționale, a cerut nu numai un distins jurist dublat de un adânc cunoscător al industriei petrolifere, care înainte de toate a apărat interesele Statului și ale Petrolului românesc.

D-l I. C. MARINESCU
Ministrul Justiției

LEGEA CHIRIILOR, lege de bază a liniștei sociale din țară, cu atâtea interese generale de categorii opuse și de cazuri particulare, cere nu numai un jurist de seamă dar și un mare suflet care să înfrățească dreptatea cu omenia, însușiri de cari actualul legiuitor a dat nenumărate dovezi, și cari sunt o garanție de încrederea cu care este așteptată această lege.

Am reamintit acestea, pentru că „România Petroliferă" de 23 de ani urmărind, în special, activitatea tuturor personalităților petrolifere, este fericită să arate cât această activitate este folositoare Țării.

„Albumul Petrolifer" din 1928 spunea despre d-l Ministru I. C. Marinescu:

„Jurist de mare valoare, petrolist de seamă, administrator de prim ordin, om de acțiune și inițiative îndrăznețe dar serios calculate, a adus cele mai mari servicii petrolului românesc".

Precizări cari s'au adeverit nu numai în sensul de „Petrolist", ci a unui priceput și neobosit luptător pentru rezolvarea grelelor probleme de astăzi, căruia marele nostru Conducător i-a cerut — se împlinesc doi ani — colaborarea.

Greutățile industriei petrolifere

Regimul de plată pentru exporturile petrolifere

S'ar fi crezut ca Petrolul Românesc și Industria de Petrol românească — a căror contribuție la salvarea Europei joacă un rol capital — să se fi bucurat, pentru marele lor aport, dacă nu de avantagii cari să le consolideze pe deplin un viitor de mare progres, dar — cel puțin — de o situație care să le înlesnească o actuală și cât mai ușoară desvoltare. Totuși, contrar tuturor celorlalte industrii, industria petroliferă pe lângă cele mai grele împuneri ce are de suferit, mai este nevoită să imobilizeze, pentru fiecare mare întreprindere în parte, sute de milioane necesare aprovizionării salariaților ei cu alimente și obiecte de prima necesitate, în afară de cheltuelile tot crescânde necesare bunului ei mers, fără a putea recupera imediat valoarea produselor exportate, fiind neîncetat expusă la mari dificultăți, din lipsă de lichiditate.

Memoriul de mai jos, în această privință, înaintat de către Asociația Industriașilor de Petrol din România, **d-lui Prof. Mihail Antonescu, vice-președinte și președinte ad-interim al guvernului, nu mai are nevoie de nici un fel de comentariu:**

Domnule Prim-ministru,

In a doua jumătate a anului 1940, — în urma apelului Ministerului Economiei Naționale, ca să se ușureze starea trecător dificilă a trezoreriei Statului — întreprinderile petrolifere și-au dat acordul pentru introducerea provizorie a unui regim de plată, pentru exporturile petrolifere spre Germania așa zis la 45 zile dela primirea mărfii. De fapt, aceasta a echivalat pentru industriile petrolifere, cu obținerea contravalori exporturilor cu o întârziere variind între 60 și 90 zile.

Această schimbare în modalitatea de plată a exportului produselor petrolifere a fost necesară, în acea vreme, pentru a ușura situația de trezorerie a Casei Autonome de Finanțare și Amortizare, prin intermediul căreia se efectuau toate plățile privind exporturile petrolifere.

Precizăm că, prin aceasta, industria de petrol a ajuns să obțină, cu o întârziere mergând până la trei luni, nu numai contravaloarea produselor petrolifere ele însile, dar și sumele reprezentând: impozitele, taxele, cheltuelile, frachtele de transport, etc., pentru produsele exportate, adică încă un supliment de 30% din valoarea mărfii vândute.

Cu toate asigurările repetate ce ni s'au dat, că acest regim de plată se va aplica numai un interval scurt de vreme, el continuă a se aplica și astăzi.

Începând din anul trecut, firmele germane care furnizează materialele necesare industriilor noastre, au pretins să li se plătească imediat, la prescrierea comenzilor, avansuri importante, mergând până la 40% din valoare totală a comenzilor, pentru ca acestea să fie acceptate, deși termenele de livrare sunt extrem de lungi, uneori chiar până la trei ani.

Așa dar, în timp ce societățile noastre nu pot încasa sumele ce li se datorează, pentru produsele petrolifere expediate cumpărătorilor străini, decât cel mai de vreme după 60 de zile de la sosirea mărfurilor la destinație, suntem totuși obligați—căci nu putem renunța la materiale de care avem absolută nevoie — să achităm imediat sute de milioane de lei, numai pentru aconturile ce ni se pretind la comenzile de materiale ce nu sunt acceptate altfel.

(Urmare în pag. 2-a)

Marea bătălie a producției*)

Aspecte comparative din cele două războae mondiale

de CRISTIAN LEU

1. — Propagandă și realitate.

Din lagărul anglo-american, ne sosesc două categorii de știri. Una, optimistă, se preocupă numai de viitor, pe care îl înfățișează în culori strălucite. Anticipează victoria, și nu mai prididește cu planuri de o reorganizare a lumii, pe noui baze. Cealaltă, mai realistă, atacă prezentul, cu o notă marcată de îngrijorare. Privește cu teamă spre viitor, și începe a se îndoi de victorie.

In ambele, abundă documentarea, ca și decorul unor răsunătoare nume oficiale.

Să ne întoarcem cu 3½ ani în urmă. In Septembrie 1939, unanimitatea lumii democrate de pe glob, în frunte cu cea anglo-saxonă, anticipa, cu lux de argumentare, **apropiata prăbușire germană.** Termenele acordate erau scurte: trei cel mult șase luni. Argumentul „decisiv": **lipsa petrolului.**

Evenimentele, au infirmat însă aceste prime așteptări. Teza — prăbușirea adversarului, și victoria lor, „sigură" — a rămas însă până astăzi, necurmat, în picioare. Și-a modificat doar decorul. Scadențele, au început a fi eșalonate la termene tot mai lungi. Acum se vorbește de 1945—1946[1]) iar baza de argumentare s'a schimbat și ea, îmbrăcând nota momentului. Și astfel, pe măsură ce Germania polarizea în jurul ei forțe noui, devenind Axa de mai târziu, și mai apoi Pactul Tripartit, propaganda anglo-americană prezenta lumii, argumentul „final", în susținerea acelei teze, pentruca a doua zi să-l uite și să treacă la altul. După **lipsa petrolului,** a urmat **lipsa de aluminiu** necesar avioanelor, apoi **lipsa unui potențial suficient de producție,** având ca centru **lipsa de oțel. Foametea** cu **revoluțiile sociale** — mereu anunțate și trecute apoi sub tăcere, **iarna** cu reeditarea „miracolului" rus din 1812, **lipsa brațelor de muncă, defecțiunea italiană, finlandeză, prăbușirea din răsărit,** și așa mai departe, — și-au avut, și în parte își mai au încă partea lor de punere la contribuție în neobosita propagandă anglo-americană.

•

Că sistemul s-a putut menține, este explicabil: **massele nu au memorie.** Puterea lor de discernământ, mai cu seamă atunci când ceiace li se înfățișează, corespunde și speranțelor lor, este inexistentă. Altfel, nu s'ar fi trecut ușor cu vederea peste motivele care au justificat în Septembrie 1939, declararea războiului contra Germaniei, sau mai exact, motivele pe care se întemeia la acea epocă, încrederea lor oarbă, în victoria sigură și apropiată. Motive răsturnate de cursul evenimentelor.

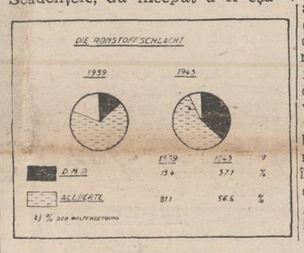

TAFEL 2

Grossbritanien gegen Europa. Vergleichende Uebersicht: Das gegenwärtige Potential (Anfang 1943) der Rüstungs-u. Rohstofferzeugung[1]).

		1	2	3	4	5
			Grossbritanien		Die Achse	
		Welterzeugung[1]) 1000 To.	Erzeugung 1000 To.	%[2])	Erzeugung 1000 To.	%[2])
	a) Stahl u. Stahlveredler					
1	Eisenerz[3])	78.425,-	3.735-	4,8	35.000,-	44,7
2	Steinkohle	1.237.078,-	233.336,-	18,8	386.216,-	31,3
3	Mangan	2.561,-	—	—	736,4	28,7
4	Chrom[4])	479,5	—	—	42,-	8,8
5	Kadmium	3,7	91,-	2,4	1.005,-	26,8
6	Molybden	11,6	—	—	456,-	3,9
7	Nickel	100,5	—	—	2,9	2,9
8	Wolfram[5])	17,9	131,-	0,7	243.-	1,4
9	**Stahl**	116.830,-	11.437,-	9,8	50.192,-	43,-
	b) Leichtmetalle					
10	Bauxit	3.207,-	—	—	2.052,-	64,-
11	Aluminium	420,7	18,5	4,4	228,5	54,3
12	Magnezit	—	—	—	— [6])	57,-
13	Magnezium[7])	25,-	4,-	16,-	16,2	64,8
	c) Buntmetalle					
14	Antimon	37,1	—	—	4,4	11,8
15	Blei	1.597,-	14,1	0,9	274,-	17,2
16	Kupfer	1.896,-	—	—	145.2	7,7
17	Quecksilber	4,3	—	—	3.114,-	73,-
18	Zink	1.761,-	6,2	0,4	452,1	25,7
19	Zinn	174,-	2,0	1,2	0,3	0,2
	d) Versehiedenes					
20	Kautschuk	957'8	—	—	Buna[8])	—
21	Erdöl[9])	284,513.-	100,-[10])	—	7.969 -[11])	2,8
22	Zellulose	21.636,-	269,5	1,2	10.359,-	47,9

1) Basis: 1935-1938; 2) % Aus Welterzeugung; 3) Metallinhalt; 4) $Cr^2 O^3$; 5) WO^3; 6) Basis: 1920-1934; 8) Basis: 1938; 8) Butadien-Natrium, Synth. Kautschuk: genügend vorhanden; 8) Basis: 1939; 10) Schieferöl; 11) Ohne Schiefer-u. Synth. oele, 9

2. — Precedentul istoric.

Fără convingerea într'o reeditare a precedentului istoric din 1914—1918, bazat pe: **blocadă, superioritatea numerică** și **materială** (spațiul: materii prime), **Anglia și Statele-Unite, nu ar fi pornit acest războiu. Or,** astăzi, tocmai acest suport capital pentru concepția diriguitoare a politicei anglo-americane dela 1939, a dispărut. Evenimentele, au adus după cum vom vedea mai departe o răsturnare completă de situații care, cert, nu a fost nici un singur moment prevăzută. Astăzi, teoria „precedentului istoric", este infirmată de realitate iar blocada s'a transformat în contra-blocadă. In ce privește superioritatea numerică și materială ele se află foarte aproape de o echilibrare.

Iată pentruce, nădejdea de astăzi, în mult trâmbițata victorie, a trebuit să-și găsească un alt suport: **„uriașa" producție a Statelor-Unite,** care alături de **tactica terorizărei masselor civile prin bombardamente aeriene** precum și de **potențialul militar sovietic,** sunt indicate a fi, de data aceasta, argumentele decisive, care, **în sfârșit** nu vor mai fi desmințite de evenimente.

Așa se speră astăzi, după cum pe baze diferite dar prezentate analog, s'a sperat și ieri.

•

O punere la punct este necesară. Ea este și posibilă căci, cei 3½ ani de războiu, ca și elemente din războiul trecut, oferă o prea suficientă bază documentară. O punere la punct, cu prezentarea de criterii **obiective,** se cere și pentru a se stăvili creditul care se pare că încă se mai acordă sistemului arătat mai sus.

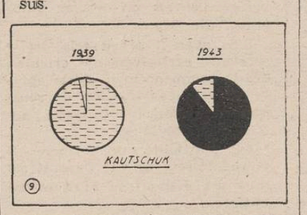

*) Continuarea lucrărei „Războiul Petrolului" („România Petroliferă" No. 391/1943).

1) **Herbert Hoover,** Februar 1943, „New York Herald Tribune".

(Urmare în pag. 5-a)

Probleme economice de azi și de mâine

— Un nou program economic și social —

de Inginer PETRE N. BEJAN

Urmările unor greșeli economice în trecut se resimt încă greu astăzi de economia noastră națională, iar îndreptarea lor și o bună pregătire a viitorului, nu pot izvorî decât printr'o arătare obiectivă a influenței ce au asupra situației actuale.

Conducătorul Statului cerând în numeroase ocazii concursul și părerile factorilor vieței noastre economice, credem interesant a expune părerile d-lui inginer PETRE N. BEJAN, director general al Creditului Carbonifer și fost subsecretar de Stat al armamentului, apărute zilele acestea într'o broșură cu titlul de mai sus.

I.

O examinare a problemelor economice de astăzi cu repercusiunile lor asupra stărilor de mâine, trebue să constitue preocuparea noastră principală și permanentă, pentrucă de urmărirea, îndrumarea și buna soluționare a acestor probleme depinde, nu numai reușita sforțărilor militare și stăpânirea greutăților inerente stării de război, dar și buna așezare a păcii de mâine, soarta viitoare a popoarelor, deci și a poporului nostru.

Nu am putea înțelege aspectul economiei de război, fără a ne arunca o privire asupra structurii economice din preajma războiului și a evoluției acestor probleme până la starea de astăzi.

Dealtfel, economia de război nu este decât o adaptare a economiei generale la nevoile speciale ale războiului, când problema materiilor prime, a combustibilului, a mânii de lucru, a randamentului, a contribuțiilor de război, îmbracă aspecte deosebite, cerând sforțări excepționale, în condiții extrem de grele, la care economia unei țări trebue pregătită să poată răspunde, încă din timp de pace.

Se poate spune că nici o economie nu a fost mai bine pregătită, mai bine îndrumată pentru a putea primi la timpul său adaptările necesare războiului, ca economia din preajma acestui război.

Inceputuri economice. — Primele conflicte și organizări

Elementele și împrejurările economice au jucat întotdeauna un rol important, adesea capital, în așezarea și dezvoltarea tuturor popoarelor. Este destul să ne gândim—ca un exemplu depărtat — la rolul jucat de fenomenele economice determinate de cucerirea marelui imperiu roman, temelia așezării noastre europene de astăzi în schimbarea complectă a structurii sociale și politice a acestui imperiu, aducându-i înflorirea și strălucirea, pentru a-i prilejui mai târziu, ruina.

Totuși, abia în ultimele decenii, problemele economice au început a preocupa în mod serios clasele conducătoare, ajungându-se destul de repede la examinări atente, urmate de studii și teorii de tot felul, unele confirmate, altele infirmate de promovarea vieții practice.

Nu este greu să ne dăm seama de cauzele acestei evoluții.

Primele sforțări de muncă și producție ale omului, mai apoi ale popoarelor, au îndeplinit nevoi curente, mereu depășite de o populație în permanentă creștere și în continuă înmulțire și complicare a nevoilor, adică în plină dezvoltare a civilizației.

Tot ce se creia la început în mic, cu mijloace reduse și aspirații timide, mai apoi cu tendințe îndrăznețe de inovație, în formațiuni din ce în ce mai complete și mai mari, era imediat absorbit de consumația din ce în ce mai diversă și mai mare.

Diferiții producători, de exemplu un Rockfeller sau Ford în America, se dezvoltau odată cu creșterea consumației, pe care o creaseră ei înșiși.

A venit însă momentul când interesele producției și desfacerii ei s'au ciocnit pentru prima dată; de aci înainte faza conflictelor economice a început și a continuat, amplificându-se mereu, provocând pentru unii ridicări fantastice, pentru alții căderi ruinătoare, pentru unii împlinirea visurilor de bună stare și bogăție, pentru alții mizeria cea mai cumplită.

In această perioadă, mărfurile puteau abunda pe piață sau puteau lipsi complet; puteau marca urcări de prețuri sau scăderi vertiginoase, aceasta după bunul plac al împrejurărilor economice, sau a unor factori economici; fenomene complicate adesea, cu variația valorii monedelor, determinând astfel o adevărată anarhie economică. Mulți cred că asemenea fenomene țin în mod absolut de economia capitalistă-individualistă, în care s'ar putea aspira cel mult la anumite principii, sau legi economice, emise de unii teoreticieni, ca de exemplu legea cererii și a ofertei, și cari, desigur, guvernează într'o anumită măsură elementele economice.

Nu se înțelege însă de ce economia liberală individualistă nu și-ar putea și ea controla, organiza și sistematiza sforțările sale pentru a produce cât trebue, unde trebue și a înlătura sau a atenua în mare parte conflictele economice, cu urmări sociale atât de grave, păstrând însă libertatea de gândire, de concepție, de inițiativă, asigurând astfel progresul sforțărilor umane.

Dealtfel, primele organizări în stil mare s'au încercat de marii capitaliști, în special cei americani, în cadrul producțiilor lor respective, dezvoltându-se astfel primele mari întreprinderi cari se îngrijiau singure de împlinirea tuturor necesităților lor, producându-și prin organizații proprii, materii prime și având asigurate printr'un organism întins și bine închegat, toate nevoile de personal, sociale, credite, etc.

Când asemenea organisme s'au ciocnit, s'au format acorduri mondiale, denumite trusturi, cari desigur au servit progresul economic și au înlăturat parțial sinuozitățile economice, dar au condus și la abuzuri contra libertății de muncă, de concepție și de inițiativă ale omului, căutând a înlătura concurența.

Intervenția Statului

Insfârșit a intervenit Statul, încercând reglementări economice de tot felul, a cartelurilor, a trusturilor, a chestiunilor sociale, a creditelor, a monezii, etc. Am păsit astfel încet, către ceiace ne-a plăcut să numim economia dirijată.

Intervenția Statului în diferitele domenii ale vieții economice s'a prezentat, sub diferite aspecte, aproape în toate țările Europei, în America și în parte în alte continente.

(A se citi continuarea în pagina 3-a)

La grande bataille de la production*)

Aspects comparatifs des deux guerres mondiales

par CRISTIAN LEU

1. — Propagande et réalité

Du camp anglo-américain deux catégories de nouvelles nous arrivent. L'une, optimiste, se préoccupe uniquement de l'avenir qu'elle présente sous des couleurs brillantes. Elle anticipe la victoire et ne cesse pas de faire des plans de réorganisation du monde sur des bases nouvelles. L'autre, plus réaliste, s'attaque au présent, avec une note marquée d'inquiétude. Elle envisage avec crainte l'avenir et elle commence à douter de la victoire.

Dans les deux catégories, la documentation abonde de même que les décors de noms officiels résonnants.

Revenons à 3½ ans en arrière. En septembre 1939, l'unanimité du monde démocrate du globe ayant en tête le monde anglo-saxon anticipait, avec un grand lux d'argumentation, **le proche effondrement allemand.** Les termes accordés étaient courts: trois, tout au plus six mois. Argument „décisif": **Le manque de pétrole.**

Les évènements ont toutefois infirmé ces premières attentes. La thèse — l'effondrement de l'adversaire et leur victoire „certaine" — est demeurée cependant immuablement debout jusqu'à ce jour. Elle n'a fait que modifier le décor. Les échéances ont commencé à être échelonnées à des termes de plus en plus longs — l'on parle maintenant de 1945/1946 [1]) et la base d'argumentation a été modifiée elle aussi, revêtant la note du moment. Et ainsi, à mesure que l'Allemagne polarisait autour d'elle des forces nouvelles, devenant l'Axe de plus tard, et ensuite le Pacte tripartite, la propagande anglo-américaine présentait au monde l'argument „final" dans le soutien de cette thèse, pour l'oublier le lendemain et passer à un autre. Aprés le **manque de pétrole,** a suivi le **manque d'aluminium** nécessaire aux avions, et puis le manque **d'un potentiel suffisant de production** ayant comme centre **le manque d'acier.** La **famine** avec les **révolutions sociales** — sans cesse annoncées et passées ensuite sous silence, **l'hiver** avec la réedition du „miracle" russe de 1812, le manque de bras **de travail, la défection italienne, finlandaise, l'effondrement de l'orient** et ainsi de suite, ont eu et ont encore en partie leur part de mise à contribution dans l'infatigable propagande **anglo-américaine.**

*

Que le système a pu se maintenir, cela est explicable: **les masses n'ont pas de mémoire.** Leur force de discernement surtout alors quand ce qui leur est présenté correspond aussi à leurs espérances — est inexistante. Autrement, l'on n'aurait pas facilement passé outre aux motifs qui ont justifié, en septembre 1939, la déclaration de la guerre contre l'Allamagne, ou, plus exactement, les motifs sur lesquels se fondait à cette époque leur confiance aveugle dans la victoire certaine et toute proche. Motifs renversés par le cours des évènements.

2. — Le précédent historique

Sans la convictions d'une réedition du précédent historique de 1914—1918, basé sur le blocus, la supériorité numérique et matérielle (l'espace: les matières premières) l'Angleterre et les Etats-Unit n'auraient pas commencé cette guerre. Or, aujourd'hui, précisement ce suport capital pour la conception dirigeante de la politique anglo-américaine de 1939, a disparu. Les évènements, comme nous le verons plus loin, ont mené à un renversement complet de situations qui, très certainement, n'avaient pas été prévues un seul moment. Aujourd'hui la théorie du „précédent historique" est nettement infirmée par la réalité et le blocus s'est transformé en contre blocus. En ce qui concerne la supériorité numérique et matérielle elles se trouvent très rapprochées d'un équilibre.

Volla pourquoi l'espérance **d'aujourd'hui** en la victoire tant trompetée, a du trouver un autre support: **la „gigantesque" production des Etats-Unis qui, à coté de la tactique de terroriser les masses civiles par des bombardements aériens ainsi que du potentiel militaire soviétique** sont indiqués pour être cette fois les arguments décisifs qui, **enfin,** ne seront plus démentis par les évènements.

C'est ce que l'on espère aujourd'hui, de même que, sur des bases différentes mais présentées de façon analogue, on l'a espérait hier aussi.

*

Une mise au point est nécessaire. Elle est aussi possible car les 3½ années de guerre de même que les événements de la dernière guerre offrent une très suffisante base documentaire. Une mise au point, avec présentation de critériums objectifs est aussi demandée pour mettre des bornes au crédit qui semble encore être accordé au système présenté plus haut.

Avant de passer toutefois à l'examen du principal objet du présent travail — la **grande bataille de la production** — nous croyons rendre un service utile en relevant dans l'évolution parallèle des deux grandes guerres mondiales, quelques uns des aspects les plus impressionants.

A cet effet nous ne nous avanturerons point vers l'avenir mais nous ne regarderons que le passé — si riche en **documentation vérifiée** et par endroits, nous envisagerons aussi la réalité actuelle. Mais celle-ci, autant que possible en **nous appuyant sur des données, des chiffres et des citations officielles en donnant la préférence à celles extraites de la publication anglo-américaine [2]).**

3. — Les deux guerres mondiales. Une comparaison

Ainsi que nous l'avons montré phus haut ce qui a contribué dans une mesure prépondérante à la provocation de la guerre actuelle a été la conviction indestructible en une victoire facile, basée sur **le précédent historique.** Les éléments sommaires du rapport de forces entre les puissances belligérantes des deux guerres plédaiant à la verité pour le renforcement de cette conviction. Les conditions générales dans lesquelles éclataient la nouvelle guerre étaient sensiblement rapprochées, de celles de l'été 1914 si non plus favorables encore.

Pour la théorie du „précédent historique" plaidaient en faveur de l'Angleterre et de ses alliés aussi :

1. **L'espace** (le territoire, respectivement le réservoir naturel pour les **matières premières** et aussi pour l'alimentation de cette population).
2. **Le nombre** (la population).
3. **Le blocus** (suprématie des voies de communications, encerclement).
4. **Le potentiel de la production d'armement** (matières premières, ouvriers, énergie, etc.).
5. **L'intervention d'autres alliés** (en première ligne des Etats-Unis d'Amérique).

Ceux qui ont provoqués la guerre ont espéré que l'évolution de la deuxième guerre mondiale découlera plus facilement encore que la première car, en 1939, ils **n'avaient pour adversaire que l'Allemagne,** avec un potentiel limité seulement sur le Continent, sans colonies et sans autres alliés, tandisque, en 1914, l'Entente s'était trouvée en présence d'une coalition assez forte des puissances centrales. On espérait probablement que, par des pressions ou par d'autres moyens, l'Allemagne continuera à demeurer isolée alors que, d'autre part, la possibilité de l'Angleterre et de ses alliés d'augmenter leur force par de nouvelles adhésions était presque illimitée. En 1939, la situation politique mondiale était dominée par Londres, ce qui n'était pas le cas, en 1914. En outre, pour l'éfficacité du blocus — critérium décisif — plaidait aussi le fait que l'Allemagne de 1939 avait une flotte de guerre très modeste en comparaison de celle de 1914.

Une écrasante supériorité matérielle, des conditions beaucoup plus avantageuses pour l'encerclement politique, sur terre et sur mer.

Nous examinerons quelques uns des aspects paralléles entre les deux guerres afin de nous rendre compte dans quelle écrasante mesure, ces prévisions évidemment logiques, ont été infirmées pas à pas par les évènements.

4. — L'espace. Le territoire

	1914	1918	1939	1943
		(mil. klm²)		
Allemagne et alliés [3])	6,1	3,8	0,6	14,2
Index	100	62	100	2.370
Angleterre et alliés [4])	55,5	110.6	48,1	110.0
Index	100	200	100	227

3) 1914—1918 Puissances Centrales: Allemagne, Autriche-Hongrie, Bulgarie, Turque — 1943 : Pacte tripartite.

4) 1914 : Angleterre, France et leurs empires coloniaux, Russie. 1918 : Angleterre, France, Russie, Chine, Italie, Japon, Etats Unis et encore autres 22 Etats. — 1939: Angleterre, Pologne, France et Empires coloniaux franco-britannique. — 1943: Inclusivement tous les alliés actuels.

Le rapport de forces se présente donc comme suit :

	1914	1918	1939	1943
Angleterre : Allemagne	9 : 1	29 : 1	81 : 1	8 : 1

Dans la première guerre mondiale le rapport deja favorable à l'Angleterre monte de 9 à 29, jusqu'à la fin de la guerre. Aujourd'hui il diminue de 80 à 8. En 1914/18 ce rapport grandit de 3 fois en faveur de l'Angleterre. Tandisqu aujourd'hui il diminue dix fois!

*) Suite de l'étude „La guerre du pétrole", (La Roumanie Pétrolifère" No. 391/1943).

1) Herbert Hoover, février 1942, „New-York Herald Tribune".

2) Toutes les données relatives à la production des matières premières et usinées et à la consommation, figurant dans les tableaux et graphiques du présent travail, sont basées sur les **documents statistiques de la Ligue des Nations,** — dont la publication, aujourd'hui, marque un crédit illimité aux données officielles anglo-américaines tout en refusant un traitement égal aux données allemandes.

5. — Supériorité numérique. Population

	1914	1918	1939	1943
		(mil. hab)		
Allemagne et alliés	156,3	210	87,1	841
Index	100	134	100	964
Angleterre et alliés	712,3	1.478	724,0	1.280
Index	100	207	100	177

De même que dans le cas précédent par conséquent, dans la première guerre mondiale, le potentiel humain controlé par les puissances centrales augmente très peu jusqu'à 135 au moment de l'armistice, mais aujourd'hui, il augmente près de dix fois, respertivement de 100 à 966, tandisque l'Angleterre montre une **diminution.** Le rapport de force, écrasant en 1914—1918, se rapproche aujourd'hui d'un équilibre :

	1914	1918	1939	1943
Angleterre : Allemagne	4½ : 1	7 : 1	8½ : 1	1½ : 1

L'Allemagne et ses alliés (Pacte tripartite) **gagne** tandisque l'adversaire **perd.** Si l'on tient compte de la valeur du matériel humain la supériorité est du coté du Pacte tripartite. Dans le lot des alliés entrent tous les peuples sauvages de l'Afrique, la population musulmane, etc.

6. — Le blocus. L'assaut sur Mer

Arme britannique, appliquée depuis des siècles avec plein succès contre les puissances continentales adversaires.

L'Arme opposée — contre-blocus — a été essayé deux fois contre la Grande Bretagne : par Napoléon en 1807 et, dans la guerre mondiale, par l'Allemagne. Elle a échoué en créant ainsi la thèse du „précédent historique" et renforçant en même temps la légende de l'invincibilité de la Bretagne. Aujourd'hui, la Grande Bretagne passe pour la troisième fois par la plus grande épreuve de son histoire : son blocus a été forcé, et le contre-blocus de l'Axe rapproche jour par jour le moment fatal de la capitulations.

En voici quelques données :

a) **Les côtes bloquées.** En 1914—1918 l'Allemagne n'a pu disposer que de sa propre côte vers la Mer du Nord, comme base de sortie pour les sous-marins. Aujourd'hui elle dispose de toute la côte de la Mer du Nord et de l'Atlantique, commençant par la Norvège jusqu'à la frontière de l'Espagne:

1914—1018	1939—1943
290 km.	6.490 km.
Index . 100	2,240

Et néanmoins, en 1917—1918 la Grande Bretagne a été à un pas de l'effondrement [6]). L'intervention des Etats-Unis l'a sauvée par le minage massif de toutes les portes de sorties : au Nord l'espace entre les îles Orkney et la Norvège, à l'Ouest, le canal entre Douvre et Calais, de même que l'espace entre le Danemark et la Hollande, entre Sylt et les Frises.

b) **La Flotte Commerciale.** Voici les chiffres initiaux et finaux des flottes commerciales de l'Angleterre et de tous ses alliés:

1913	1919	1939	1943
	(mil. tonnes reg.)		
34,5	39,8	42,0	24,0
Index . 100	115	100	57

c) **Les constructions de nouveaux navires.** Les possibilités de construction de nouveaux navires (1914—1918) de l'espace européen (Mer Baltique, du Nord, Méditerranée et Océan Atlantique) étaient pour la Grande Bretagne presqu' illimitées. En 1939—1943: considérablement réduites seulement dans l'espace britannique. Elles sont grandement empêchées, aussi par l'attaque des avions. En 1942 on a construit ici environ 1,5 mil. tonnes reg. de navires nouveaux. Aujourd'hui les navires nouveaux sont construits dans les chantiers américains, tandisqu'en Angleterre on répare les navires avariés.

Voici les données approximatives:

1913—1919	1939—1943
(mil. tonnes reg.)	
22,4[7])	10,5[8])
Index . 100	47

d) **Le nombre de navires coulés.** Les chiffres exacts, pour 1914—1918 ont été connus après la guerre. Pour la guerre actuelle on connait seulement les chiffres du tonnage coulé par l'attaque de l'avion et du sous-marin et non point aussi par les mines. En moyenne, les destructions par les mines représentent, en 1914—1918, 1/5 du total du tonnage coulé. Le nombre plus accentué de navires coulés pendant la période 1939—1943 s'explique: par la perfection de l'arme et de l'attaque sous-marin, l'apparition de l'avion torpilleur, l'extension du rayon d'action du sous-marin et de l'avion, la fréquence des chocs entre l'arme d'attaque et le bâtiment de commerce, par l'augmentation du nombre des sous-marins et des navires de commerce, etc.

Voici les données sommaires sur le nombre des navires coulés, en 1914—1918, par sousmarins et par mines et, en 1939—1943, par sous-marins et par avions:

	1914-1918	1939-1940
	(mil. tone reg.)	
Tonnage coulé	18.5[9])	28,5[10])
Index	100	154

L'index 1943 doit être en fait beaucoup plus élevé, vu que les données sur les navires coulés par les mines font défaut. Retenons toutefois seulement ce dernier chiffre. **Rapporté au tonnage total disponible pour la Grande Bretagne et ses alliés,** pour toute la durée des premières 3½ années de la guerre actuelle, nous obtenons le résultat suivant.

	1913-1919	1939-1943
	(mil. tonnes reg.)	
Tonnage total disponible	56,9	52,0
Coulés	18,9	28,5[10])
%	32,4%	55,0%
Index	100	170

L'index réel est plus élevé que 170, vu que le nombre des navires coulés à cause des mines font défaut. Nous l'apprécions toutefois à env. 200. Ce chiffre dénote que le rythme des navires coulés en 1939—1943 a **été doublé par rapport à celui de 1914—1918.** Il est l'expression de la **rupture du blocus** (des côtes), **du perfectionnement de l'arme sousmarine et de l'apparition de l'avion, et de la grande diminution du potentiel de constructions navales de l'espace européen pour la Grande Bretagne et ses alliés.**

7. — Les formes de la guerre.

Sur eau, dans les airs et sur terre, sur le front et derrière le front, sur le plan politique, social et économique, la grande bataille actuelle rêvait des modalités qui, à la différence des modalités rigides du passé, sont en permanentes transformations. D'autre part, des modalités capitales pour un adversaire sont inexistentes de l'autre coté. Des batailles grandes et plus petites se succédent, s'interceptent, tendant toutes à un seul résultat: **la victoire.**

Vers deux fronts principaux convergent les efforts des deux groupes de puissances, **sur eau** — front capital pour les alliés — et sur **terre** — front capital pour l'Axe. La force de l'Empire Britannique s'est formée et s'est maintenue **sur eau. Sur terre** prédomine la force militaire, traditionnelle de l'armée allemande. Celui qui vaincra en **premier lieu** l'adversaire **sur le** propre terrain de la force principale de ce dernier, gagnera cette guerre. En conséquence, la victoire reviendra à l'Axe si elle gagne la bataille de l'Atlantique ou aux Alliés s'ils, réussissent au préalable, à venir à bout de la force militaire sur terre de l'Axe.

8. — La grande bataille de la production.

Dans cette lutte, **la grande bataille de la production,** est d'une importance capitale. Aujourd'hui, comme on peut facilement le constater dans les tableaux 1—5. la situation est, dans une certaine mesure, équilbrée. Toutefois, avec certains avantages pour les puissances du Pacte tripartite. Pour les Alliés, le centre de gravité de la production de guerre sont les Etats-Unis, lourdement handicapés, à cause de l'absence sur leur propre territoire de gisements de **manganèse, d'étain** ou de l'insuffisance de matières premières d'importance capitale, comme par exemple: les gisements de **cuivre,** de **bauxite,** de **wolfram, d'antimoine, mercure,** etc.

Obligés de se les procurer au dehors — de l'Amérique du sud ou de l'Afrique — ils ont à affronter le barrage des sous-marins allemands. Même grande difficulté pour le transport des fabriqués vers les theâtres de lutte. Il en est de même, spécialement pour le **ravitaillement de la Grande Bretagne en aliments et matières premières.**

Il existe des problèmes capitaux pour les Alliés et inexistants pour le camp tripartite.

Alors qu'ici, on active sur des lignes intérieures — avec économie de temps, de matériel et d'énergie — aux Etats-Unis par exemple, on pose maintenant à peine des problèmes qui, en dernière ligne, absorbent des quantités immenses **d'acier** qui, à coté du **pétrole,** constituent les deux pylônes fondamentaux dans l'effort de chacune des deux parties. La construction de fabriques nouvelles (pour le raffinage des concentrés de cuivre, d'étain, pour la fabrication de l'aiuminium du caoutchouc synthétique, etc.) la construction et la dotation de chantiers pour la construction de navires commerciaux et de guerre, — sont des thémes entièrement inexistants pour le Pacte tripartite.

Le problème de la réadaptation de la consommation de pétrole à celle de charbon, constitue aujourd'hui pour les Etats-Unis une véritable calamité. **La paralysie du système de transports basé sur l'auto-moteur et la construction, actuelle, du réseau ferroviaire et du materiel roulant demandé dans une proportion gigantesque, à coté de la pénurie de main d'oeuvre qualifiée, de mineurs, de marins, etc., constituent dans leur ensemble un très lourd handicap pour les Alliés. Si les puissances du Pacte tripartite peuvent mettre en valeur pour les besoins réels du front, environ 4/5 de leur entier potentiel de production de guerre les alliés se trouvent, à l'heure actuelle, à peine à une cote de 1/4, tout au plus 1/3 de leur potentiel. D'où, ajournement des termes pour la victoire finale. Deja, ainsi qu'on l'a relevé plus haut — on parle de 1946.**

9.—Potentiel organisé de production.

Dans nos tableaux que nous ne commentons plus, on a fait la moyenne de la production pour les quatres dernières années d'avant-guerre, c'est-à-dire pour les années 1935—1938 — à l'exception du pétrole, pour lequel on a pris pour base la production de l'année 1939. Les données représentent la base du potentiel actuel de production. Savoir la base **organisée,** déja dotée de son entier outillage, avec les ouvriers, avec le système de transport et tout le nécessaire pour sa mise en valeur.

Evidemment, dans beaucoup de directions, la production est beaucoup plus grande et s'équilibre toutefois, vu que des efforts égaux sont faits d'un coté et de l'autre. Ce surplus demande toutefois de l'organisation, la dotation en outillage, c'est-à-dire **d'acier** en dernière ligne — avec main d'oeuvre qualifiée, miniers, ouvriers — qui n'existent pas et doivent être formés ou pris autre part Sous ce rapport, l'avantage pour les puissances du Pacte tripartite est considérable. Citons un exemple sur cent. Les Etats-Unis ne possédent point de ferraille (Schrott, scrap), qui contribue pour environ 1/3 à la fabrication de l'acier, tandisque l'Axe en possède dans ses conquêtes des quantités presqu' inépuisables.

L'handicap réclame la construction de nouveaux fourneaux (c'est-à-dire de l'acier), pour l'intensification de l'exploitation des gisements de fer, en conséquence des mineurs, un outillage nouveau (c'est-à-dire de nouveau de l'acier), etc.

10. — Pétrole du.... caoutchouc !

Quatre semblent être les matériaux ayant une importance décisive pour l'alimentation de l'effort sur les champs de lutte: le **pétrole, l'acier, l'aluminium** et le **caoutchouk.** Les Etats-Unis avec plus des 2/3 de la production et de la consommation du globe, **ne disposent plus de leur propre pétrole,** étant donné qu'ils ne possédent plus de tanks pour transporter le pétrole brut du Sud vers les côtes de l'Est, où se trouvent les raffineries. En ce qui concerne **l'acier,** bien qu'il ait atteint le double de la production du temps de paix, les **4/5 sont nécessaires à la mise au point de l'économie de guerre, dans laquelle ils se disputent la primauté: la construction de navires, des conduites de pétrole du matériel ferroviaire, des machines pour l'agriculture, des diverses fabriques, parmi lesquelles, figurent sur le premier plan, le caoutchouc,** etc.

Le coup le plus lourd a été reçu par les Etats-Unis à la suite de la perte du caoutchouc de l'Asie Orientale. **Tout le système de transports intérieurs, — ainsi le dictait les intérêts capitalistes — se basait sur le caoutchouc qui, d'autre part, a pénétré si profondément jusque dans les coins les plus cachés de la technique moderne, de sorte que sa perte paralyse et crée à tous les pas des difficultés insoupçonnées.**

Il est intéressant, en même temps, de relever que la Thailande et le Japon transforment aujourd'hui leur excédent de caoutchouc en... pétrole!...

Relevons encore un détail qui ne doit échapper dans l'appréciation des aspects de cette grande bataille de la production. Comparant les chiffres du Pacte tripartite avec ceux des Alliés des tableaux 1—5, nous devons retenir le détail très important que, tandisque la zône européenne (l'Axe) et la zône asiatique (le Japon) du Pacte, sont des blocs fermés, autarchiques, dotés de tout le nécesaire pour l'économie de guerre, de l'autre coté, la Chine et les Soviets sont entièrement isolés. La Métropole britanique isolée par l'encerclement de plus en plus grand de son propre empire et les Etats. Unis eux-mêmes doivent se baser en première ligne sur ce qu'ils possédent chez eux. Les conditions géo-politiques ne permettent pas aujourd'hui une alliance des efforts de ces alliés, séparés par des distances et des conditions impossibles à surmonter.

11. — Le chemin vers le victoire. Après dix ans

Le graphique nr. 1 montre de façon suffisante dans quelle mesure l'Empire Britanique aussi bien que les Soviets ont subi de lourdes amputations. Et le graphique nr. 2 montre l'évolution impressionante que l'idée nationale-socialiste a enregistré sur trois fronts du 30 janvier 1933 jus-qu'au 30 janvier 1943, dans l'espace de 10 ans. Comparant aussi avec les données du tableau 5, nous comprendront dans quelle mesures les conditions fondamentales de la situation entre l'Angleterre et ses alliés ont changé à l'égard de l'Allemagne et de ses amis de 1914—1918, et ceux d'aujourd'hui. **Elles se sont inversées.**

Aujourd'hui les anglo-américains et leurs alliés ont perdu et perdent et des batailles et du prestige et des populations et des territoires, tandisque les puissances polarisées autour de l'Allemagne national-socialiste vont sûrement de l'avant, progressant, augmentant leurs forces et — évidemment vers une victoire qui s'annonce déja à l'horizon. En dépit des incidents de ces derniers temps — la grande offensive d'hiver soviétique, la campagne anglo-américaine du nord de l'Afrique, l'attaque aérienne contre la population civile, — la **grande bataille est deja virtuellement gagnée** par les puissances du Pacte tripartite; et le facteur **temps,** et le facteur matériel réalisés par la domination totale sur le **plan spirituel, constituent des** points sûrs vers la matérialisation de la victoire.

Voir dans le texte roumain — page 5 — les diagrammes et tableaux enoncés ci-dessus.

5) La bataille des océans sera développée au long et au large dans un chapitre suivant.

6) Nous croyons le moment bien venu pour citer l'opinion autorisée de **Herbert Russel,** exprimée en 1932.

Opinion riche en enseignements et, pourrions nous dire, même prophétique :

„Au cours de l'été 1917, l'Angleterre a été au le seuil de la famine. Si les allemands avaient su combien imminente était la famine, ils auraient probablement fait un dernier effort pour vaincre.

„S'ils avaient prévu cela, ils se seraient exclusivement orientés, dès le commencement de la guerre, vers la construction de sous-marins, renonçant à toutes autres constructions.

„La possibilité de vaincre la „Grande Bretagne par l'assaut sur „mer est démontrée et demeure „entière.

Il semble que ces constatations ont été remarquées par les dirigeants de la guerre sous-marine actuelle.

7) Construtions, captures, locations, navires neutres, etc.

8) Constructions nouvelles, 3 mil. t. r. en Grande Bretagne et au Canada 7½ mil. aux Etats-Unis. En 1942, les constructions totales des alliés étaient de 6½ mil. t. reg.

9) Pertes alliés par sous-marins 12,8 mil. t., par mines 3.0; neutres: par sous-marins 2,0 mil. tonnes, par mines 0,7 milt. t.

10) Ce chiffre grandit vertigineusement. Déjà il s'approche de 30 mil. t.

Greutăţile Industriei Petrolifere

Urmare din pag. I-a

Prin acest sistem se creiază industriei de petrol greutăţi financiare cărora nu li se poate face faţă decât cu fonduri de împrumut, ceeace echivalează cu obligarea societăţilor noastre de a acorda credite, atât la vânzarea produselor cât şi la cumpărarea materialelor, cu bani ce împrumutăm la rândul nostru de la bănci.

Lipsa de lichiditate ce ni se creiază pe această cale are ca rezultat o micşorare a activităţii industriilor noastre, într'o vreme când ni se cere sporirea la maximum a producţiei.

Această stare de lucruri trebue neapărat îndreptată.

Menţinerea condiţiunilor de plată pentru produsele petrolifere exportate la 60—90 zile de la sosirea la destinaţie a mărfurilor, nu-şi mai găseşte astăzi nici o justificare pentru Stat, deoarece plata contravalorii în lei a exporturilor spre Germania nu se mai face prin Casa Autonomă de Finanţare şi Amortizare, instituţie de Stat, a cărei situaţie de tresorerie a necesitat luarea măsurii arătate, în anul 1940.

De asemenea este nedrept ca firmele germane să continue a impune industriei noastre condiţiunile grele semnalate, pentru furnizarea materialelor de care avem absolută nevoie spre a menţine activitatea şi deci producţia noastră.

Pentru aceste consideraţiuni, vă rugăm, domnule prim-ministru, să binevoiţi a acorda întreaga dv. atenţiune rezolvării acestei importante probleme şi să dispuneţi a se face demersurile necesare, în primul rând, pentru ca plata contravalorii exportului de produse petrolifere spre Germania să se facă la livrarea mărfii, iar în al doilea rând, pentru ca plata comenzilor de materiale ce facem în Germania, să se facă la sosirea documentelor de expediere a mărfii.

L'Assemblée Générale de la Société de Crédit National Industriel

Discours de M. l'Administrateur Général Prof. J. N. Fintesco

Sans contredit, après notre Institut d'émision, la Banque Nationale de Roumanie, la Société de Crédit National Industriel joue le premier rôle dans le développement et le progrès de notre vie indutrielle et économique.

Ce rôle a d'ailleurs été une fois de plus exposé à l'assemblée générale des actionnaires tenue ces jours derniers sous la Présidence de M. le prof. J. N. Fintesco, administrateur général, assisté de MM. Radu Portocală, vice-administrateur général; Victor Badulesco, Prof. N. Cornateanu, V. Dimitriuc, Ing. M. Hangan, D. Iordan, I Lapedatu, St. Babeanu, Prof. T. Negresco, ing. Al. Stefanesco, administrateurs, Gheron Netta, commissaire du gouvernement et G. Dimitriu, directeur général.

Après que divers orateurs eurent remercié au nom des actionnaires la direction de cette institution pour l'activité déployée en 1942, M. l'administrateur général a montré que le bilan présenté à l'assemblée générale est le premier bilan dressé selon la nouvelle loi de réorganisation du Crédit National Industriel du 20 Janvier 1942. C'est le bilan d'une année en pleine guerre. Pendant l'année qui vient de s'écouler, malgré toutes les difficultés par lesquelles a passé l'économie du pays, les facteurs producteurs ont fait pleinement leur devoir envers le pays.

„Les industriels ont été à la hauteur des temps. Ils ont su placer au dessus des intérêts personnels les intérêts de la patrie, faisant des efforts exceptionnels pour que la production ne souffre pas. Et c'est une chose digne d'être retenue que de constater qu'au cours des 6 derniers mois de l'année expirée la production non seulement n'a pas diminuée, mais s'est sensiblement accrue. Jamais, plus que ces derniers temps, n'est apparu de façon plus catégorique le rôle que l'industrie et le commerce exercent dans la vie nationale Cela est du à la confiance que tous les facteurs de production ont eu dans le gouvernement du pays.

„Passant à l'examen du bilan M. le Prof. I. Fintesco a montré que la situation de l'institution qu'il dirige ressort très clairement si nous comparons les bilan pour l'année 1942 et 1941.

„Quelques données sont concluantes :

Le capital social en 1941 était de 500.000.000 lei et les réserves env. 315.000.000 lei, c'est-à-dire les moyens propres financiers du Crédit National Industriel étaient de 815.739.378 lei. Le bilan pour 1942 présente au capital social la somme de lei 700.000.000 et les fonds de réserve se montent à plus de 780.000.000 lei. A la suite des allocations qui seront faites ces fonds de réserves, dans leur totalité, dépasseront 800.000.000 de lei, ce qui, avec le capital social de 700.000.000 de lei nous donnerons des moyens propres de financement de plus de 1.500.000.000 de lei.

Cette différence entre 815.000.000 de lei et 1.500.000.000 de lei est la preuve la plus éloquente des changements produits dans la structure du Crédit National Industriel.

De même, si nous examinons les autres moyens financiers, nous constatons que, tandisque en 1940, les dépôts aux fins de fructification étaient de 180.000.000 de lei, ils s'élevaient en 1941 à 355.000.000 de lei et que, au 31 Décembre 1942, les dépôts à fructifier avec le postes des divers créanciers qui, en réalité, sont également des dépôts, se montent à plus de 1 milliard de lei.

Plus loin : dans le bilan pour 1942 et, pour la première fois, apparaissent des obligations en circulation, savoir des obligations à court terme, dénommées Bons de Caisse, pour une valeur de lei 1.125.812.920. Les bons de caisse au porteur, avec intérêt de 4% sont garantis par gages, payables à court terme. Mais, selon un arrangement passé avec la Banque Nationale de Roumanie, ces bons de caisse peuvent en réalité être acquités à vue.

En vertu de la loi spéciale les bons de caisse du Crédit National Industriel jouissent de véritables privilèges pour leurs détenteurs. Ayant à leur base des opérations de crédit avec garantie réelle, ils ne peuvent en aucune façon être considérés comme augmentant la quantité des signes monétaires.

Mais, au contraire, ils servent le crédit en diminuant les effets d'une circulation monétaire, abondante. Etant donné la situation financière du Crédit National Industriel, il est certain que les bons de Caisse seront reçus en toute confiance par le public.

Si l'on examine les postes d'actif du bilan on constate que, tandisqu'en 1940, le portefeuille d'escompte n'était que de 400.000.000, il s'élevait en 1942 à plus de 1.317.000.000 de lei.

LA POLITIQUE DU CRÉDIT NATIONAL INDUSTRIEL

Les chiffres nous montrent que la politique du Crédit National Industriel est conduite dans l'esprit de la nouvelle loi qui a transformé le Crédit National Industriel et en a fait d'un Crédit hypothécaire une banque pour le soutien des besoins des industriels.

A la partie débiteurs nous voyons que, tandisque dans le bilan de 1940 les débiteurs se chiffaient à environ 7 milliards de lei. Dans le bilan cloturé au 31 Décembre 1942 les sommes prêtées par le Crédit National Industriel s'élevaient à plus de 11 milliards de lei, dont 5.800.000.000 de lei avec garanties hypothécaires, le reste des débiteurs donnant comme garanties des gages de marchandises, de titres ou des cessions de créances.

L'on constate ici aussi la politique du Crédit National Industriel d'organiser ses placements conformément aux moyens de financement pocurés non seulement par la Banque Nationale de Roumanie mais par le marché. Et, alors que dans le passé, le Crédit Industriel faisait appel uniquement à la Banque Nationale de Roumanie aujourd'hui, en dehors de l'augmentation exceptionnelle de ses propres ressources, le Crédit National Industriel fait appel au marché, soit par des obligations à court terme, soit par des dépôts aux fins de fructification ou divers créanciers en compte courant.

M. l'Administrateur Général montre que cette année seulement les fonds de réserves ont été dotés avec env. 200 millions de lei, dont le fonds de réserve pour créances douteuses à lui seul a été augmente de 160.000.000 de lei, bien que, aucune des créances du Crédit Industriel ne soit douteuse, toutes les créances ayant des garanties dépassant de beaucoup les prévisions statutaires et les prévisions d'une bonne et prudente politique bancaire.

Le Crédit National Industriel n'est pas une simple société privée, il a un rôle bien défini dans sa loi organique : il est la personne de confiance de l'Etat dans la politique de financement de l'industrie. Sa consolidation intéresse au plus haut point l'Economie Nationale et ceux qui dirigent, par ces temps si difficiles, la Nation".

*

L'assemblée générale a approuvé à l'imanimité le Bilan et l'ordre du jour, exprimant tous ses remerciements à M. le **Professeur J. N. Fintesco,** ainsi qu'au distingué directeur général de la société, **M. G. Dimitriu** qui, depuis la création de cette Institution, a contribué, avec un dévouement et un entendement remarquable au bel essor du Crédit National Industriel.

DICȚIONAR PETROLIFER

(ERDÖLWÖRTERBUCH)

Germano-Rus — Ruso-German

După dicționarul petrolifer germano-român și româno-german de Dr. **Fritz Persch,** a apărut de curând tot din îndemnul d-lui **Prof. Dr. Bentz,** Berlin, și în aceiași editură „Industrieverlag von Hernhaussen K-g", Berlin, un dicționar petrolifer germano-ruso și ruso german.

Această lucrare a unor distinși tehnicieni : d-nii Ing. E. Assmann, L. Bertoldy, Dipl.-Ing. E. Frick H. W. Nagel, Dr. N. Polutoff, Dipl.-Berging, K. Reinhardt, A. M. Stahmer este de un real folos și pentru tehnicieni români cari se vor interesa la petrolul rusesc.

Cu alfabetul rusesc și fiecare cuvânt cu pronunțarea sa în litere latine, cele 483 pagini, frumos broșate, aduc un real serviciu industriei petrolifere și tuturor petroliștilor.

A se adresa la : **Industrieverlag von Hernhaussen K. G.** — Berlin W. 15 — Lietzenburger strasse 39.

Costul este de RM. 24.

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ŢIŢEI ŞI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ŞI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

S A R D E P

STR. BENITO MUSOLINI No. 27
BUCUREŞTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „STADEP"

Probleme economice de azi și de mâine

Un nou program economic și social

(Urmare din pagina I-a) de Inginer PETRE N. BEJAN

Această intervenție s'a întins numai asupra unor ramuri ale vieții economice, sau a îmbrățișat întreaga economie a țării, și s'a accentuat, cum era de așteptat, în preajma și în timpul actualului război.

Astfel, această dirijare a devenit aproape completă, tinzând către o organizare economică efectivă, totală, la câteva popoare mari, cu mijloace excepționale de producție, desfacere, mână de lucru, etc., ca de exemplu, Germania și Rusia. Nu mai puțin America a marcat în ultimii ani intervenții de Stat efective în aproape toate domeniile, organizând trusturile, problemele sociale, creditele, moneda, și luând mari inițiative de lucrări și producție controlate de Stat. Italia și Anglia au păsit pe aceiași cale ; această din urmă țară, cu încetineala obicinuită vechilor ei tradiții economice.

Insfârșit, războiul a completat și a quasi-totalizat intervenția Statului.

Nu este locul să examinăm aci rezultatele acestei noui politici economice, bazată pe intervenția Statului, — și nici să conchidem la o judecată precisă asupra ei. Se poate afirma însă că dacă în unele domenii și prin unele experiențe făcute—poate la început și unilateral—nu s'a ajuns la rezultatele scontate, în alte cazuri rezultatele au fost remarcabile. Totuși, sistemul a ridicat numeroase critici, mai ales în sânul producătorilor cari se vedeau stânjeniți în sforțările lor de producție, prin măsurile luate fără o examinare serioasă a efectelor lor.

La noi în țară s'a inovat în plin, în cadrul economiei dirijate, rezultatele nefiind însă prea încurajatoare.

Astfel, organizând cartelurile, — mai mult pe temeiul restricțiilor, — am luat sistemului toate avantagiile de a organiza și promova producția, lăsându-i însă toate defectele de a împiedica dezvoltarea concepției și inițiativei private.

Am organizat asigurări sociale, fără să se poată cineva considera realmente asigurat, în timpul și la sfârșitul unei vieți de muncă. Avem un palat central, câteva spitale bine utilate, dar o promptă și adevărată îngrijire și o reală asigurare de boală, invaliditate și bătrânețe, nu există, sau ceeace există este modic.

Am organizat problemele sociale, fără a reuși să mulțumim pe cineva, în schimb creind dificultăți producătorilor, prin fel de fel de inovații teoretice, cari nu țin seama de nevoile producției.

Am dirijat creditele, dar prea puțini români se pot bucura de efectele binefăcătoare a unor mari institute de credit, care dau bani tot acelora ce au, desconsiderând munca și priceperea.

Ce român se poate prezenta astăzi unei bănci pe temeiul unui trecut de muncă și cinste, cu perspectiva de a obține un credit eftin pentru a-și pune în valoare inițiativa și concepția sa? Vor fi unele excepții rare, dar excepția nu confirmă regula, de care am avea nevoe pentru dezvoltarea inițiativei și muncii românești.

Am dirijat moneda, dar nu ne-am ocupat de prețuri și am sfârșit prin a-i scădea puterea de cumpărare. Și așa mai departe.

Incercările noastre s'au dovedit timide, incomplete, unilaterale, negative. Prin urmare, pentru a fi sinceri cu noi înșine, de fapt nu am dirijat nimic, sau am dirijat până am anarhizat totul. Evident, în felul acesta, la noi, ideia inițială de a supraveghea, îndruma și chiar dirija mersul economiei țării, pare a fi, cel puțin cu rezultatele de până acum, în bună parte compromisă. Dar la noi s'a mers și mai departe. Nemulțumindu-se cu intervenția sau dirijarea pe temei de legi sau măsuri de Stat, Statul s'a angajat mai departe pe calea unor creațiuni economice proprii, alături de cele private.

Astfel, în domeniul producției, desfacerii și creditelor, a lansat COOPERAȚIA, iar în cel al exploatărilor au apărut REGIILE și ADMINISRAȚIILE DE STAT.

Nu este în intențiunea noastră să contestăm utilitatea economică a sistemului „cooperatist"; numai că rezultatele lui au fost — acolo unde au dat roade — în funcțiune de câțiva oameni capabili, și apoi aceste câteva rezultate, reprezintă prea puțin în mersul economic al unei țări. In schimb, COOPERAȚIA a costat pe Stat miliarde, majoritatea formațiunilor cooperatiste reducându-se la câteva interese particulare, locale, beneficiind de avantagiile acordate de Stat, lipsite de organizație și credite suficiente, lucrând mai mult în dauna economiei generale și procurând o numeroasă clientelă Parchetelor.

In ce privește REGIILE, ele au sustras autorității de Stat, importante organizme ale sale, care astăzi se opun directivelor date de autoritatea de Stat. Exploatările sub formă de Administrație de Stat, au dat rezultate și mai nefaste ; aceste ADMINSTRAȚII fiind totdeauna în fruntea răsturnării de prețuri, în dorința de venituri cât mai mari. Nu am avea decât să citâm rezultatele date de Administrația CAPS-ului, pentru a evidenția rezultatele negative obținute, atât în domeniul organizării și exploatării proprii, cât și în domeniul sustragerii dela orice dirijare a economiei generale.

Această stare de lucruri a creiat și creiază mai departe serioase inconveniente organizației de Stat, mai ales astăzi când avem nevoe de organizarea tuturor sforțărilor noastre economice, pentru mărirea producției și aprovizionarea armatei.

Nu cred să fie cineva — oricât de pregătit — care să poată susține că în condițiunile actuale ar putea stăpâni și dirija economia țării, — și să poată afirma că merge după un plan stabilit, în direcții bine definite, bine studiate și cu rezultate scontate dinainte. Aceasta ar însemna o dirijare. Contrar, înseamnă anarhie.

Asociațiile de producători

Față de această formă a intervenționismului de Stat, pe calea dirijării, sau cum a fost cazul la noi, a imixtiunii parțiale, directe, în economia privată, prin organizații și exploatări de Stat, a apărut în ultimii ani și s'a accentuat în preajma și în timpul actualului război, o formă nouă de organizare economică, prin apariția primelor ASOCIAȚII DE PRODUCĂTORI, DE CONSUMATORI, SAU DE DESFACERE. In special, ASOCIAȚIILE DE PRODUCĂTORI, rezolvându-și împreună problemele de desfacere și consumație, sub controlul și cu concursul Statului, au dat rezultate excelente. Aceste organisme nu sunt deloc vechile carteluri cu scopul de acaparare, de înlăturarea concurenței și de beneficii necontrolate, trăind vecinic sub amenințarea restricțiilor legale și urmăririi Statului, ci asociații de promovarea în comun a problemelor de productie, desfacere și consumație, ținând seama de interesele celorlalte ramuri de producție și a celorlalte categorii de interesați, lucrând cu date la lumina zilei, sub ochii Statului, dar cu concursul său permanent.

Această evoluție, în organizarea economiei s'a arătat pretutindeni, în alte țări, tinzând la înlăturarea vechilor sisteme de așa zisă dirijare, deoarece în asemenea formațiuni, se puteau lua dispoziții în deplină cunoștință de cauză și sub inspirația celor ce cunosc realmente viața economică.

Sistemul s'a aplicat în plin în Germania și datorită lui, — ne spune Ministrul Economiei Reichului, Dr. Funk, — s'au putut rezolva cu bine toate problemele de producție, în special problema producției armamentului. Cam în acelaș fel pare a se fi rezolvat în ultima vreme, problemele în Italia, Anglia și America.

In Rusia sistemul însă este diferit, mergând până la o încadrare totală a ramurilor de producție în organizmul de Stat.

La noi în țară aceste asociații de producători s'au extins aproape în toate ramurile de producție și și-au perfecționat din ce în ce mai mult organizația lor.

Să le luăm pe rând :

Industria de petrol in : ASOCIAȚIA INDUSTRIAȘILOR DE PETROL ; Industria metalurgică în : UNIUNEA INDUSTRIILOR METALURGICE ȘI BIROUL DE DESFACERE COMUN „ODESFER"; Industria textilă în : ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ A INDUSTRIAȘILOR DE TEXTILE, și în ASOCIAȚIA PRODUCĂTORILOR DE ȚESĂTURI DE LÂNĂ; Industria de pielărie în „ORAP"; Industria forestieră în: ASOCIAȚIA INDUSTRIILOR FORESTIERE DIN ROMÂNIA; Industria electrică în: ASOCIAȚIA PRODUCĂTORILOR ȘI DISTRIBUITORILOR DE ENERGIE ELECTRICĂ; Industria spirtului în : ASOCIAȚIA SPIRTULUI și SINDICATUL SPIRTULUI;; Băncile în: ASOCIAȚIA BĂNCILOR DIN ROMÂNIA.

Alături de asociațiile de producători industriali s'au desvoltat asociațiile de agricultori și viticultori. Deși țară agricolă, acestea sunt mai puțin avansate ca organizație și rol în problemele de producție și desfacere.

S'a vorbit mult de Asociațiile agricole, dar ele au rămas un simplu desiderat. Nu s'a realizat nici cultura în comun și cu atât mai puțin colectarea și vânzarea prin asociații. In lipsa lor I. N. C. O. P.-ul, — ca organ însărcinat de Stat, — face acest oficiu de colectare și desfacere, dar în mod incomplet și adesea păgubitor.

Tot atât de puțin avansate sunt asociațiile negustorești, cari dacă ar fi existat sub forma preconizată mai sus în plină organizație și prestigiu, nu am fi avut nevoe de atâtea legi restrictive pentru comercianți și nici de atâtea condamnări pentru sabotaj.

Problema s'ar fi rezolvat, organizând supravegherea comerțului prin intermediul propriilor lui asociații, responsabile de rezultatele măsurilor propuse și admise de ele însile, în colaborare cu Statul.

In sfârșit industrii, cari până acum nu aveau Asociații, au fost aduse prin forța lucrurilor să-și rezolve în comun problemele lor, ca de exemplu industria carboniferă.

Dacă am evidențiat această evoluție și am arătat sistemul care ni se pare cel mai nimerit unei adevărate organizări economice, înlocuind astfel intervenționismul legiferărilor și măsurilor care se bat cap în cap, aceasta nu înseamnă că am ajuns la soluția problemelor economice, ci din contra suntem abia în faza începuturilor și dibuirilor.

Sistemul acestor asociații, cu concursul Statului, are în starea lui de astăzi imperfecțiuni, inconveniente, dar și avantagii. Pentru a se putea conlucra cu Statul, colaborarea producătorilor trebue să fie sinceră și să aibă în vedere interesele superioare economice ale țării. Colaborarea Statului trebue să fie bazată pe încredere în factorii de producție și pe un permanent spirit de concurs și înlesnire a funcțiunii lor economice.

Ori, pentru moment suntem încă departe de o asemenea concepție. Statul în mentalitatea lui funcționărească și chiar în ideia lui de conducere, se socotește un organism a parte, strângând cu grije de o parte avuțiile sale, socotindu-se în permanentă opoziție cu interesele economiei private, dușman al patrimoniilor private.

Statul în concepția sa actuală, în mijlocul unei economii private, individualiste, cu tendințe de dirijare și organizare economică, se manifestă încă, în intervențiile și în inițiativele sale, într'un spirit de completă negațiune, uitând că patrimoniul privat este al națiunii și deci al Statului, că între ceiace dețin indivizii, fiecare — și împreună — și între ceiace deține Statul — ca un bun al tuturor — nu este de fapt nici o deosebire esențială, ci numai una de administrație a bunurilor.

In situațiunea actuală și vorbind în sens general, aproape orice conducător sau funcționar de Stat, se gândește întâi la datoria sa cu caracter restrictiv, îngrădit de legi rigide, de negațiune, tinzând să răspundă cu un NU, aproape oricărei cereri ce i se face.

Legile noastre, cum foarte bine observa un eminent jurist, încep prin a arăta ce nu este permis și ce pedepse se aplică, iar partea constructivă a unei legi este astfel cu totul anihilată. De aceia trebue să afirmăm că numai atunci când factorii de Stat, se vor găsi pe un temei de încredere în factorii de producție, ce de fapt formează Statul, numai atunci se va putea porni la o adevărată organizare a economiei naționale.

Mai sunt și alte inconveniente ale sistemului, dar și ele nu fără remediu.

Astfel, în unele din aceste asociații, am putea zice că se observă o tendință generală, formațiunile mari de producție dau directivele și aproape dictează soluțiile, având câte odată prea mult în vedere interesele marilor întreprinderi, în dauna celor mijlocii și mici; de care Statul are o nevoe tot atât de mare, pentru dezvoltarea treptată a unor noui unități economice. Cu alte cuvinte nu s'a ajuns încă la o adevărată vedere de ansamblu. Apoi conducătorii acestor asociațiuni uită adesea interesele comune și fac uz de prea multe drepturi, fără răspunderi. Ori, asociația — oricare ar fi ea — trebue să lase liberă inițiativa, să îmbrățișeze orice nouă concepție, căci numai așa se asigură progresul.

Insfârșit, multe din aceste asociațiuni nu au încă organizații bine puse la punct și nici o activitate bine coordonată, după un sistem și un plan unic. Toate aceste inconveniente se pot înlătura, mai întâi printr'o organizare unitară condusă de aceleaș spirit de îmbrățișare a tuturor intereselor, de colaborare sinceră în cadrul Statului și de protejarea inițiativei și nouilor concepții.

Avantagiile Asociațiilor de producători

Avantagiile însă ale acestor asociații s'au învederat reale, mai ales în starea de război de astăzi :

1) S'a putut face o cumulare și o repartizare a producției potrivit nevoilor.

2) S'au rezolvat în comun probleme grele de aprovizionare, ca de exemplu organismul creat în acest scop de ASOCIAȚIA INDUSTRIAȘILOR DE PETROL DIN ROMÂNIA.

3) S'a păsit — deși deocamdată timid — la rezolvarea problemelor de salarizare a lucrătorilor din industrii.

4) S'a putut porni la o examinare și la o fixare de prețuri.

In adevăr, cu asociațiile de producători ce-i stăteau la dispoziție, Statul ar fi putut fixa în mod simultan, o serie de prețuri principale, stabilizându-le apoi, cel puțin pentru o perioadă de timp ; în loc de aceasta prețurile s'au fixat în serie, unul, următor, făcând nevalabil pe cele anterioare pe care le-a scumpit. Am ajuns deci la un fel de BOULE DE NEIGE în materie de prețuri, cărui fenomen, în mare parte i se datorește scumpirea vieții de astăzi. Nu mai puțin au contribuit la această scumpire, exploatările de Stat.

Ar fi suficient să arătăm că tonul scumpirii generale a fost dat de aceste organizații ale Statului, al căror preț a atins chiar de 10 ori prețul din 1937—1938, în timp ce scumpirea generală nu a atins decât 5—6 ori vechile prețuri.

Este un paradox, dar aceasta-i realitatea, că Statul însuși prin organizațiile sale a provocat dezechilibrul prețurilor; exemplul principal l-au dat CAPS-ul și MONOPOLURILE STATULUI.

5) Asociațiile de producători și-au putut creia credite în comun, însă în aceste domenii sunt deabia câteva începuturi.

6) Aceste asociații de producție pot duce la răsturnarea completă a sistemului actual de impunere fiscală ; astfel se pot atribui impuneri globale diferitelor asociații de producție, care le împart apoi, după puterea întreprinderilor, pe care ele o cunosc în deaproape. Organismul fiscal al Statului s'ar vedea simplificat, iar nedreptățile fiscale ar fi înlăturate, fără să mai vorbim de seria de apeluri și de judecăți în materie fiscală. Natural, sunt domenii de impunere în care aplicarea acestui sistem nu s'ar putea face, dar nu este vorba de încadrat aci totalitatea veniturilor Statului.

7) In materie bugetară, pe lângă bilanțurile individuale de întreprinderi, asociațiile ar putea prezenta un bilanț totalizat din care s'ar putea extrage situația patrimonială, cheltuelile și veniturile totale, prezentând în acelaș timp și după aceleași criterii un buget totalizat.

Aceasta ar permite încheerea unui bilanț și a unui buget al întregului patrimoniu național, din care ne-am putea da seama de mersul avuției naționale.

In situația de astăzi bugetul Statului, în aparență echilibrat, sau adesea excedentar, nu reflectă adevărata situație a mersului economiei Statului, deoarece în acelaș timp

cu excedentele bugetare de Stat, economia națională poate pierde valori imense printr'o administrație și dirijare economică greșită. Numai un asemenea nou sistem ne-ar putea arăta efectele, bune sau rele, a unei dirijări economice. Bugetul actual al Statului, bazat pe o monedă în continuă fluctuațiune și o piață economică cu prețuri în permanentă variație, nu poate reflecta, nici pe departe, adevărata situație a resurselor țării. Numai totalizarea rezultatelor economice anuale a întregului patrimoniu național, ne poate da o justă imagine a unei bune sau rele conduceri economice.

8) Prin aceste asociațiuni de producție s'ar schimba însăși structura organizmului de Stat și în primul rând organizarea Ministerului Economiei, care ar trebui să se adapteze acestor noui formațiuni economice, — părăsind actuala sa organizare de control și forme, și trecând la una pur constructivă.

9) Acest sistem ar permite realizări mari economice prin noui investițiuni în dezvoltarea aceloraşi domenii, după planuri stabilite de mai înainte.

Dealtfel acest sistem ar lucra numai conform planurilor întocmite pe mai mulți ani, și apoi conform programelor anuale.

Un exemplu de aplicare al unor asemenea planuri a fost acela pentru crearea industriei indigene de armament în 1935—1937, prin care, conform unor directive și unui program bine stabilit, s'au pus bazele a zeci de fabrici de armament, metalurgice și chimice, în perfect acord și colaborare cu industriașii respectivi, care au rămas proprietari ai fabricilor sub controlul Statului, ca păzitori de fapt ai unui patrimoniu național. Rapiditatea realizării și economia rezultată, justfică pe deplin temeinicia planului economic în acest domeniu. In contractele semnate în acea perioadă, s'a introdus pentru prima dată, criteriul colaborării Statului și concursului său pentru realizarea înfăptuirilor plănuite.

Au fost unii cari au considerat aceste prevederi contractuale, ca prea avantagioase industriașului, considerat până atunci, după concepția noastră de Stat, ca un element a parte, cu interese contrarii Statului. Avantagiile erau acordate de fapt în scopul realizării fabricilor; prin urmare, obligându-se să dea concursul, Statul realiza cel mai mare beneficiu prin crearea acestor fabrici în cadrul patrimoniului său național.

Tot cu această ocazie au fost alții care au preconizat înființarea unor industrii de Stat, sau în orice caz, Statul să rămână proprietarul fabricilor, după aceiaș veche concepție a Statului izolat de economia privată. Totuș, aceste fabrici rămase proprietate privată, controlate de Stat, constitue astăzi o podoabă a patrimoniului economic național, fără să mai vorbim de importanța lor în conducerea operațiunilor militare.

In rezumat, cu această structură economică a unor asociațiuni de producători, sub controlul Statului, deși încă incomplet închegate și organizate, ne-am găsit în preajma războiului și am făcut față necesităților de război.

Dacă legile restrictive de dirijare au fost o piedică reală în adaptarea economiei noastre la necesitățile de război, apoi asociațiile de producători au înlesnit în mare măsură, trecerea dela funcțiunea de pace la cea de război, adaptându-se rapid nouilor necesități și contribuind eficace la promovarea tuturor dificultăților.

In rezolvarea diferitelor situațiuni și cerințe mari și noui ce se ivesc, Statul se servește din ce în ce mai mult și într'o colaborare tot mai strânsă, de aceste organizațiuni economice, care nu așteaptă decât a fi perfecționate în funcțiunile lor și adoptate cu încredere deplină de organizmul de Stat, pentru a-și putea da întregul lor randament.

Rămâne să examinăm ce probleme noui se pot întrevedea pentru economia noastră națională în stadiul imediat post-belic, ce soluțiuni se pot preconiza și ce evoluție ar putea urma structura economică actuală.

II

Fenomenele ce se pot prevedea imediat după restabilirea păcii — ca urmare a războiului actual — sunt în parte de aceeaș natură ca cele ce s'au produs după războiul mondial precedent, — și ele se pot deduce și dintr'o apreciere justă a situațiunilor noui ce se vor crea.

Simptome de criză. Aflux de brațe, scăderi de salarii și de prețuri

In primul rând, demobilizarea armatei și revenirea ostașilor la vetrele lor, — cu alte cuvinte, revenirea în țară a unui mare număr de brațe de muncă, astăzi absente, va aduce în mod indiscutabil un aflux al mânii de lucru în toate domeniile de producție.

Este inutil să mai spunem că avem o datorie morală și națională să dăm de lucru celor ce se întorc de pe front.

Birouri speciale vor trebui să elibereze tuturor bilete de muncă, pentru intrarea în serviciu, în genere în aceeaș ramură în care a lucrat, conform unor statistici întocmite din vreme cu asociațiile de producători respectivi și cu obligația pentru aceștia ca, pe temeiul comenzilor repartizate lor, să primească în serviciu și să asigure existența unui număr de lucrători și funcționari, recrutați dintre aceia ce se întorc de pe front. Muncitorii agricoli se vor întoarce bine înțeles la munca lor, dar vor găsi în comunele respective, imediat la sosire, comisiuni speciale cari să le asigure utilajul și fondurile necesare reluării lucrului și existenții lor civile.

Iată dar că odată mai mult vom fi obligați să intervenim în cursul fenomenelor economice.

Pe de altă parte, concomitent cu afluxul de brațe de muncă, încetarea stării de război va aduce, iarăși de neînlăturat, sistarea unui mare număr de comenzi de război ; așa dar o serie întreagă de fabrici și de producători ar urma să-și înceteze lucrul, tocmai când soldații întorși vor cere să muncească și când vom avea nevoie de repartizat noui comenzi pentru a le asigura lucrul și existența.

Consecințele care se pot întrevedea sunt evidente și identice cu cele după războiul precedent : la ofertă mare de brațe se va produce scăderea salariilor fără a se putea obține, în acelaș timp, într'un interval scurt, scăderea prețului vieții. Prin urmare, cei ce se întorc vor putea duce lipsă nu numai de lucru, dar și de mijloace suficiente de viață. Când mai târziu, surplusul de muncă și încetarea comenzilor vor duce la oferte din ce în ce mai mari de produse, întrecând cererile, în mod fatal se va produce — lent, dar sigur, ca și între anii 1925—1930, — o scădere a prețului produselor, atât industriale cât și agricole, determinând aceiași criză pe care am cunoscut-o după războiul pentru întregirea neamului și care ne-a costat atâtea sacrificii și atâtea sforțări până ce s'a putut produce reacțiunea economică cuvenită.

Ne reamintim, pentru a nu cita decât elementele principale ale economiei noastre naționale, cum produsele petrolifere se vindeau pe nimic, iar reziduurile de păcură se ardeau în gropi, neavând utilizare. In acelaș timp produsele agricole marcau scăderi catastrofale, determinând scăderea prețului pământului, a capacității de cumpărare a populației, a standardului de viață, și, deci o apăsare asupra întregei vieți și pierderi masive din patrimoniul nostru național.

Vor spune mulți că reacțiunea nu poate întârzia, după asemenea fenomene și că deci legile economice eterne restabilesc echilibrul și asigură continuitatea vieții omenești.

Mulți îndrăgostiți de libertatea deplină economică și de liberalismul economic ortodox, vor susține această teorie și vor aștepta soluții dela aplicarea principiilor generale de economie politică.

Repetăm însă și aci părerea noastră că liberalism economic nu înseamnă indiferență și lipsă de prevedere totală ; cu atât mai mult nu poate însemna lipsa ori căror măsuri, a ori cărei organizații pentru a preîntâmpina, în anumite perioade, tendințele de răsturnări economice, punând în pericol viața popoarelor și progresul națiunilor.

Este clar că trebue să examinăm de astăzi consecințele eventuale și să avem un plan pregătit pentru preîntâmpinarea lor spre a obține — cel puțin — atenuarea, îndulcirea epocii de trecere la normal, dacă nu chiar organizarea unor adaptări treptate fără zdruncinări grave. In întocmirea acestui plan, precum și în executarea lui, ne pot ajuta aceleași Asociațiuni de producători de care am vorbit, dacă vom ști să le desăvârșim la timp organizarea lor, în vederea rolului pe care îl pot juca, în asemenea împrejurări, sub supravegherea Statului.

In special va trebui să precizăm și să protejăm drepturile unităților mijlocii și mici de producători față de tendința de predominare și de exclusivitate a marilor întreprinderi așa cum am arătat.

Odată cu aceasta va trebui să asigurăm dreptul de inițiativă, de concepție, și de creațiune, fie în afară, fie în interiorul acestor Asociațiuni, pentru a nu împiedica, ci — din contră — pentru a asigura progresul producției.

Odată pus la punct sistemul economic, putem păși la întocmirea planului de trecere la starea normală.

Ca principiu general, trebue ca acest plan să poată asigura continuitatea tuturor mijloacelor noastre de producție. Nu trebue să pierdem nici o fabrică, nici un producător, nici o inițiativă de muncă, — cel mult să sistematizăm, acolo unde trebue, și să reunim aceste sforțări. Dacă o instalațiune economică, socotită necesară nu va putea funcționa normal, așa cum vom fi pregătit planul nostru, înseamnă că el va avea imperfecțiuni și va trebui corectat.

Acel „cum se poate", „ce se poate", sau „cum dă Dumnezeu", trebue redus din ce în ce mai mult și, dacă este posibil, desființat, limitând rolul lui Dumnezeu și munca Lui, la chestiuni spirituale, iar nu acolo unde poate interveni rațiunea, cu care El ne-a înzestrat, tocmai pentru a o pune în funcțiune. Nu mai puțin trebuie să dispară indiferența funcționarismului de Stat față de mersul vieții economice, — și față de soluțiunile ce se cer la fiecare moment, stabilindu-se obligația de a nu se lăsa să aștepte soluțiunea ce se cere, ba chiar să inspire și să ajute acolo unde nu a răsărit o soluțiune.

In lumina acestor principii, fiecare ramură de producători va examina posilibitatea de trecere dela starea de război la starea de pace.

O nouă îndrumare a producției, salariilor și prețurilor. Un nou regim social

In primul rând vom stabili în ce direcțiune trebue să îndrumăm comenzile ce nu mai pot merge la front, sau în ce chip le putem înlocui cu altele de natură diferită și de un potențial egal.

Așa de exemplu, consumația de produse petrolifere va trebui extinsă cât mai mult la nevoile noastre interne, atât în agricultură, prin dezvoltarea mijloacelor mecanice, cât și în transporturi prin dezvoltarea autolocomoțiunei, cât și în industrii de tot felul; apoi în exterior trebue să ne pregătim și să ne organizăm din timp piețile necesare de desfacere, pentru a nu mai găsi locurile ocupate, ca după războiul precedent.

In agricultură va trebui să perfecționăm acele Asociațiuni agricole atât de mult discutate, dar încă neaplicate, pentru cultura în comun și în stil mare, urmând ca tot aceste Asociațiuni să organizeze colectarea și scurgerea produselor la consumatorii interni și externi.

Când producția agricolă se va dezvolta, și după satisfacerea nevoilor interne, va trebui și aci să ne pregătim piețile de desfacere necesare în exterior prin convențiuni comerciale, încheiate la timp.

Comenzile mari metalurgice, îndrumate în special către armament în timpul războiului, trebue să-și găsească plasamente pregătite de mai înainte, — odată cu transformările necesare, în domeniile de refacere ale țării, ca înzestrarea agriculturii,a căilor ferate, a utilajului industrial, etc.

Comenzile de textile sau pielărie, trebuesc îndrumate către necesitățile întregei populații, dându-i-se posibilități de cumpărare, sub forme care urmează a fi stabilite, până la normalizarea stărilor economice. Și așa mai departe, pentru industria lemnului și celelalte industrii.

Odată rezolvată repartizarea producțiunii potrivit nevoilor pentru a preîntâmpina apariția fenomenelor de criză, trebue să pășim hotărît, nu timid ca până astăzi, la rezolvarea problemelor sociale de tot felul, — în primul rând la aceia a salarizării lucrătorilor din toate domeniile economiei naționale, a standardului lor de viață, a asigurărilor și proteguirii lor pe toate tărâmurile.

Am spus că s'au făcut câteva încercări de încadrarea salarizărilor, dar ele nu sunt încă armonizate nici în cadrul aceloraşi ramuri de producție, cu atât mai puțin în ramuri diferite unele față de altele.

Pentru moment, dată fiind starea de război, nu se poate face mai mult; dar odată intrați în starea de pace, noua organizare economică trebue să cuprindă, în mod categoric, o astfel de salarizare a muncitorilor de tot felul, încât să le asigure nu numai posibilitatea de trai sănătos, lor și familiilor lor, dar un standard de viață care să permită ridicarea stării lor sociale. *Prin urmare aspectele de mizerie, de hrană insuficientă, de stare sanitară înapoiată, trebue să dispară cu desăvârșire în noua organizare economică.*

Astfel trebue să tindem pe cale de technică economică, la rezolvarea definitivă a problemei sociale, la eliminarea totală a elementului material, în frământările și luptele omenești, rămânându-ne celelalte conflicte de ordin spiritual, cultural, educativ și național.

Evident, nu va fi suficient să prevedem un salariu bun, trebue să învățăm muncitorul român cum să utilizeze acest salariu; trebue ca hrana să corespundă muncii prestate, iar locuința și îmbrăcămintea să-i asigure o viață omenească; nu mai puțin trebue să ne îngrijim de dezvoltarea în celelalte domenii a muncitorului român și a familiei sale, dându-i posibilități de cultură, și educație în toate privințele.

Un nou sistem de asigurări ale muncitorilor și funcționarilor români, sub egida și cu sprijinul Asociațiilor de producători, trebue să rezolve în mod definitiv și consecinte, problema ajutoarelor de boală, de invaliditate, precum și să stabilească adevărate pensii de bătrânețe, cari să garanteze tuturor un apus de viață ferit de mizerii. Ar fi inutil să arătăm că ceeace există astăzi nici nu poate fi menționat, din punctul de vedere arătat mai sus și trebue pus cu totul pe alte baze, cu alte resurse și cu o altă organizație.

Cu alte cuvinte un plan nou de asigurări sociale trebue stabilit în întregime, plecând dela premizele de mai sus.

Intrebarea ce se pune, desigur, este ce va costa acest nou temei de viață al muncitorului și de unde vor proveni fondurile necesare? S'ar putea răspunde că pentru asemenea țeluri, nu poate fi vorba de „cost" și de „fonduri". Avem însă un răspuns practic la această întrebare.

Este cert că, prin eliminarea pierderilor, datorită unei organizări economice raționale, precum și prin ridicarea capacității de muncă a muncitorului român, determinând creșterea randamentului și perfecționarea calității lucrului, vor rezulta surplusuri suficiente pentru a se asigura salarizarea cerută de ridicarea standardului de viață a muncitorului român și asigurarea sa.

Dar țelul social ce urmează a fi atins, nu are preț și merită orice sacrificii.

Când muncitorul român va avea în casa lui, și pentru familia lui, tot ceeace avem fiecare dintre noi și aceleași posibilități de a pătrunde și a se ridica în viață, pe care le poate avea orice român, sau cum se spune în America — și cum s'a vorbit și în Germania; când orice lucrător va putea avea „Ford-ul" său, considerându-se aceasta ca un semn de viață înlesnită, și ca o muncă bine retribuită, atunci nu va mai exista problemă socială și nici deosebiri și conflicte de clase sociale.

Prin urmare, nu pauperizarea celor mari, ci poate o anumită moderațiune în utilizarea bunurilor, dar în acelaș timp, și mai ales, ridicarea celor mici, — aceasta duce la apropierea socială dorită.

Cu alte cuvinte, dacă am făcut după războiul trecut și fără zdruncinări, împroprietărirea țăranilor, vom face acum pentru toți, dacă ne putem exprima astfel, împroprietărirea, adică încadrarea socială.

După reglementarea acestor două mari probleme ale producției, adică asigurarea continuității comenzilor și a standardului de viață a muncitorului român, celelalte probleme își vor avea o rezolvare firească. Astfel vom putea reglementa o scară de prețuri adaptate nouei situațiuni create pentru muncitori și prevăzând nevoile reale de dezvoltare economică. Aceste prețuri vor putea evolua treptat cu evoluția generală a valorilor economice. Când vom înregistra prețuri joase, vom adăoga la aceste prețuri, bazați pe surplusurile din alte ramuri, complectările necesare, sub forma de prime, până când aceste prețuri se vor putea susține singure.

Partea ce va reveni Statului sub formă de impuneri se va putea reține, tot pe calea Asociațiunilor de producători, contribuind fiecare în măsura rezultatelor obținute.

Astfel nu vom mai avea inegalități, pe de o parte de prețuri, pe de alta de beneficii, unii neputându-și menține intact, cel puțin potențialul industrial, iar alții realizând beneficii până la 50%, ba chiar mai mult.

Nu va mai fi nevoie nici de impuneri speciale ale beneficiilor de război, deoarece în mod automat se va preleva surplusul respectiv prin contribuția proporțională a fiecăruia, ținând seama de asigurarea posibilităților lui de dezvoltare.

In sfârșit, în cadrul acestor noui vederi nu vor putea lipsi planurile mari de investiții economice și de mari lucrări în domeniul transporturilor, energiei electrice, și a înzestrărilor de tot felul.

(A se citi urmarea în pag. 5-a)

MAREA BATALIE A PRODUCȚIEI

Aspecte comparative din cele două războaie mondiale

(Continuare din pagina I-a)

de CRISTIAN LEU

Inainte de a trece, însă la tratarea principalului obiect al lucrării de față — **marea bătălie a producției** — credem prin urmare, a face un serviciu util spicuind din evoluția paralelă a celor două mari războaie mondiale, câteva aspecte mai pregnante — în care scop nu ne vom aventura deloc spre viitor, ci vom privi numai în trecut — atât de bogat în documentare **verificată** și pe alocurea vom privi și în realitatea de astăzi,— dar aceasta, pe cât posibil **sprijinindu-ne pe date, pe cifre și citate oficiale, dând preferință celor extrase din publicitatea oficială anglo-americană** [2])

2) Toate datele referitoare la producție de materii prime și uzinate și de consum din tabelele și graficele acestei lucrări, **se bazează pe documentele statistice dela Liga Națiunilor** — ale cărei publicații, astăzi, marchiază un credit nelimitat datelor oficiale anglo-americane, refuzând însă un egal tratament celor germane.

3. — Cele două războaie mondiale. — O comparație.

După cum s'a arătat mai înainte, celeace a contribuit în covârșitoare măsură la provocarea războiului de astăzi, a fost convingerea nesdruncinată într'o victorie ușoară, bazată pe **precedentul istoric**. Elementele sumare ale raportului de forțe dintre puterile beligerante, din ambele războaie, pledau într'adevăr pentru întărirea acestei convingeri. Condițiunile generale, în care se ivea noul război, erau sensibil apropiate de cele din vara anului 1914, dacă nu chiar și mai favorabile.

Pentru teoria „precedentului" istoric, pleda în favoarea Angliei și aliaților ei :

1. **Spațiul** (teritoriul, resp. rezervorul natural pentru **materii prime,** și pentru **alimentarea populației) ;**

2. **Numărul** (populația) ;

3. **Blocada,** (supremația căilor de comunicație, încercuirea) ;

4. **Potențialul producției de armament** (materii prime, lucrători, energie, etc.) ;

5. **Intervenția altor aliați,** în prima linie U. S. A.

Provocatorii războiului, au sperat că evoluția celui al doilea război mondial, va decurge și mai ușor decât primul, deoarece **în 1939 se aflau numai contra Germaniei,** cu un potențial limitat numai pe continent, fără colonii, și fără alți aliați, pe când în 1914, Antanta s'a aflat în prezența unei coaliții destul de puternice, a Puterilor Centrale. Se credea probabil ca, prin presiuni sau prin alte mijloace, Germania va rămâne mai departe izolată, pe când de altă parte, posibilitatea Angliei și aliaților ei, de a-și spori prin noui aderiuni, forțele, era aproape nelimitată. In 1939, situația politică mondială, era dominată net de Londra, cu mult mai puternic decât în 1914. In afară de aceasta, pentru eficacitatea blocadei — criteriu decisiv — mai preda și faptul că Germania din 1939, avea o flotă de război foarte modestă în comparație cu cea din 1914.

O strivitoare superioritate materială, condiții cu mult mai avantagioase pentru încercuire, și politică și pe uscat și pe apă: Iată cum se prezenta situația la prima vedere.

Vom examina câte-va aspecte, paralele între cele două războaie, spre a se vedea în ce uluitoare măsură previziunile acestea, evident logice, au fost infirmate pas cu pas de evenimente.

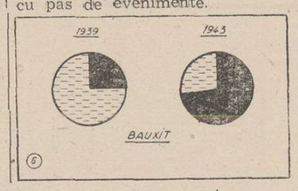

TAFEL 3

Das Britische Empire verliert an Erzeugungspotential der Rüstungs-u. Rohstoffe :

	Rüstungs-u. Rohstoffe	1 Erzeugung[1]) 1000 T.	2 % Aus Welterzeugung (1939) %	3 Verlust Aus eigener Erzeugung (1943) %
1	Bleierz[2])	558,-	35,-	— 17,4
2	Eisenerz[2]) . .	8.491,-	10,8	— 12,2
3	Erdöl[1]) . . .	7.732,-	2,7	— 26,2
4	Kautschuk . .	518,-	54,2	— 86,3
5	Koprah	560,7	33,1	— 29,5
6	Palmöl	178,4	37,7	— 18,6
7	Zink[2])	435,2	24,7	— 13,6
8	Zinn[2])	79,8	45,8	— 86,5
9	Wolfram[3]) . . .	4,8	26,9	— 84,1

1) Basis : 1935-1938; 2) Metallinhalt; 3) WO_3) 4) 1939.

4. — Spațiul. Teritoriul.

	1914	1918	1939	1943
	(mil. klm.²)			
Germania și aliații [3])	6,1	3,8	0,6	14,2
Index	100	62	100	2.370
Anglia și aliații [5])	55,5	110,6	48,7	110,6
Index	100	200	100	227

3) 1914-1918. Puterile Centrale : Germania, Austroungaria, Bulgaria, Turcia. 1943: Pactul tripartit.
4) 1914: Anglia, Franța și imperiile lor coloniale. Rusia. 1918 : Anglia, Franța, Rusia, China, Italia, Japonia, Statele Unite și încă alte 22 state,—1939: Anglia, Polonia, Franța și Imperiile coloniale franco-britanice. 1943: Incls. toți aliații actuali.

Raportul de forțe, se prezintă prin urmare, astfel :

	1914	1918	1939	1943
Anglia : Germania	9:1	29:1	81:1	8:1

In primul război mondial, raportul deja favorabil Angliei, **crește** dela 9 la 29, până la finele războiului. Astăzi, el **scade** dela 81, la 8. In 1914/18 crește de 3 ori în favoarea Angliei pe când azi **scade de 10 ori!..**

5. — Superioritatea numerică. Populația.

	1914	1918	1939	1943
	(mil. locuitori)			
Germania și aliații	156,3	210	87,1	841
Index	100	134	100	964
Anglia și aliații	712,3	1.478	724,0	1.280
Index	100	207	100	177

Cași în cazul precedent, prin urmare, în primul război mondial, potențialul uman controlat de Puterile Centrale, sporește cu foarte puțin până la 135 la încheierea armistițiului, însă astăzi el sporește de aproape 10 ori, resp. dela 100 la 966, pe când Anglia arată **scădere.** Raportul de forțe, sdrobitor în 1914—1918, se apropie astăzi de o echilibrare :

	1914	1918	1939	1943
Anglia : Germania	4½ : 1	7 : 1	8½:1	1½:1

Germania și aliații (Pactul tripartit) **câștigă** pe când adversarul **pierde.** Dacă se ține seamă de **valoarea** materialului uman, superioritatea este de partea Pactului tripartit. In lotul aliaților, intră toate popoarele sălbatice din Africa, populația subjugată a Indiilor, cea musulmană, etc.

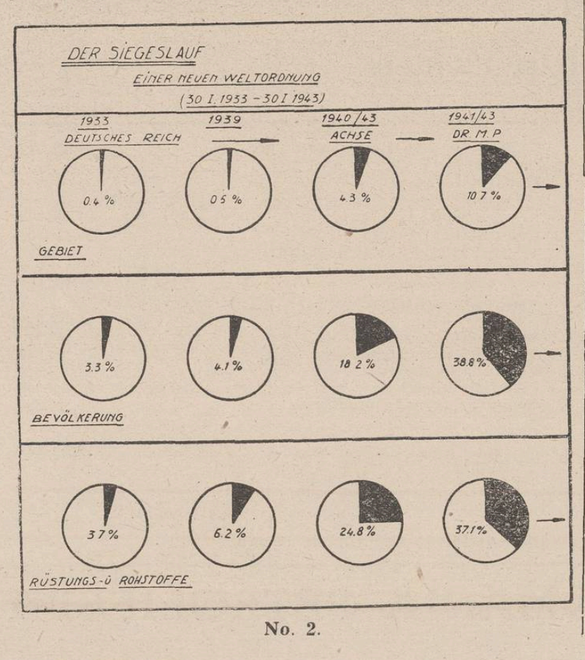

No. 2.

6. — Blocada. Asediul pe Mare.

Armă britanică, aplicată de secole, cu succes deplin contra puterilor continentale adversare.

Arma opusă, — contra-blocada — s'a încercat de două ori contra Marei Britanii : de Napoleon în 1807, și în războiul mondial, de Germania. A eșuat, creindu-se astfel teza precedentului istoric și întărindu-se și legenda în invincibilitatea Britaniei. Astăzi, Marea Britanie trece pentru a treia oară, prin cea mai grea încercare din istoria ei: blocada a fost înfrântă, iar contrablocada Axei apropie, zi cu zi momentul, fatal al capitulării [5]).

Iată câteva date :

a) **Coastele blocate.** In 1914—1918, Germania a putut dispune numai de coasta proprie spre Marea de Nord, ca bază de eșire pentru submarine. Astăzi dispune de întreaga coastă a Mării de Nord, și a Atlanticului, începând din Norvegia până la granița Spaniei :

	1914—1918	1939—1943
	290 km.	6.490 km.
Index .	100 „	2.240 „

centuate, din 1939—1943 se explică prin: perfecțiunea armei și atacului submarin, apariția avionului-torpilor, extinderea razei de acțiune a submarinului și avionului, frecvența ciocnirilor dintre arma de atac și vas de comerț, prin înmulțirea submarinelor și a vaselor de comerț, etc.

Iată datele sumare asupra scufundărilor, în 1914—1918 prin submarin și mină, iar în 1939—1943 prin submarin și avion :

	1914-1918	1939-1943
	(mil. tone reg.)	
Tonaj scufundat .	18,5[9])	28,5[10])
Index . . .	100	154

9) Pierderi aliate prin submarine 12,8 mil. t., prin mine 3,0; neutre: prin sublim. 2,0 mil. t., prin mine 0,7 mil. t.

10) Cifra crește vertiginos. Deja ne apropiem de 30 mil t.

Indexul 1943, trebue să fie de fapt, mult mai urcat, dat fiind că lipsesc date asupra vaselor scufundate din cauza minelor. Reținem totuși, numai această **submarine și apariției avionului.** (b. Scufundările) și a **marei scăderi a potențialului de construcții navale din spațiul european pentru Marea Britanie și aliații ei.** (c. Construcțiile de vase noui).

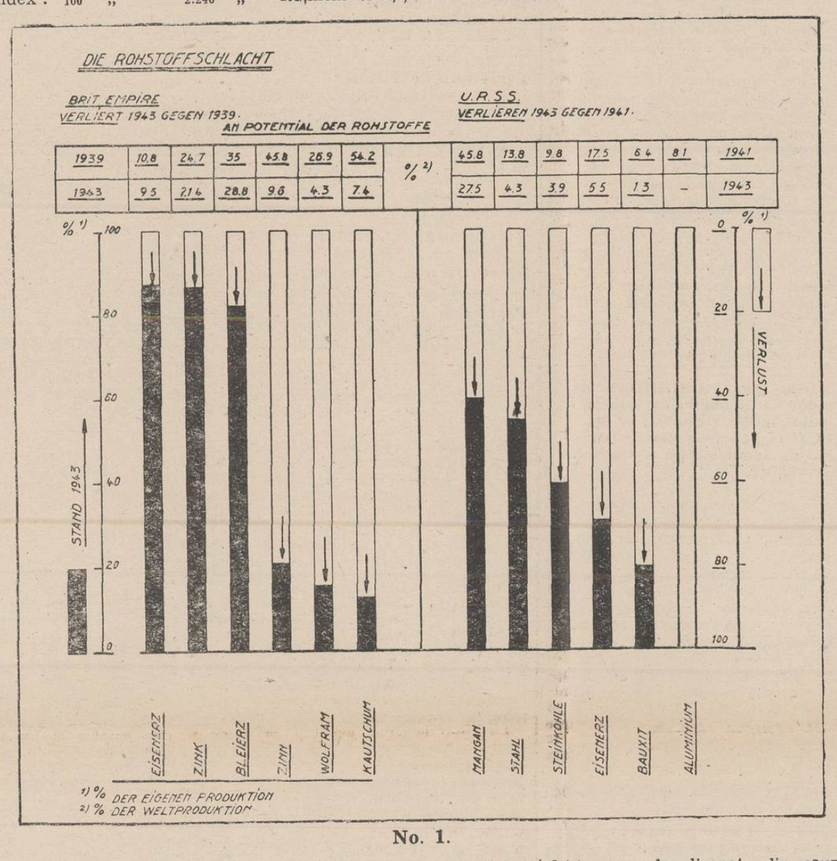

No. 1.

Și totuși, în 1917/918, Marea Britanie a fost la un pas de prăbușire [6]). Intervenția Statelor Unite a salvat-o prin minarea masivă, a tuturor porților de eșire: în Nord spațiul dintre insulele Orkney și Norvegia, în spre Vest, Canalul dintre Dover-Calais, ca și spațiul dintre Danemarca și Olanda, dintre Sylt și Frize.

b) **Flota comercială.** Iată cifrele inițiale și finale ale flotelor comerciale ale Angliei și tuturor aliaților ei :

	1913	1919	1939	1943
	(mil. tone reg.)			
	34,5	39,8	42,0	24,0
Index .	100	115	100	5 7

c) **Construcțiile de vase noui.** Posibilitățile de construcții de vase noui (1914—1918) din spațiul european (Marea Baltică, Nordului, Meditenană și Oceanul Atlantic) erau pentru Marea Britanie aproape nelimitate. In 1939-1943: considerabil reduse numai la spațiul britanic. Sunt greu stânjenite și prin atacul avioanelor. In 1942 s'a construit aci circa 1.5 mil. t. r. vase noi. Astăzi vasele noui se construesc în șantierele americane, pe când în Anglia se repară cele avariate.

Iată datele aproximative :

	1913—1919	1939—1943
	(mil. tone reg.)	
	22.4[7])	10,5[8])
Index .	100	47

d) **Scufundările.** Cifrele exacte, s'au cunoscut pentru 1914—1918, după război. Pentru războiul de astăzi, se cunosc numai cifrele tonajului scufundat prin atacul avionului și submarinului, nu și prin mine. In medie, distrugerile prin mine, reprezintă în 1914—1918, 1/5 din totalul tonajului scufundat. Scufundările mai accifră. Raportate la **tonajul total disponibil pentru Marea Britanie și aliații ei,** pe toată durata primilor 3½ ani din actualul război, aflăm următorul rezultat :

	1913-1919	1939-1943
	(mil. tone reg.)	
Tone total. Disponibil[11])	56,9	52,0
Scufundări .	18,5	28,5[11])
%	32,4%	55,0%
Index . . .	100	170

11) Tonaj inițial, capturi, închirieri, construcții noi, etc.

Indexul real, este mai mare ca 170, dat fiindcă lipsesc scufundările din cauza minelor. Il apreciem totuși la circa 200. Această cifră denotă **dublarea ritmului scufundărilor din 1939—1943 față de 1914—1918.** El este expresia **ruperei blocadei.** (a. Coastele), a **perfecțiunii armei** te, greu handicapate din cauza lipsei pe propriul ei teritoriu a unor zăcăminte ca **manganul, cositorul,** sau de insuficiența unor materii prime de importanța primordială, ca de ex. zăcămintele de **cupru. de bauxit, wolfram, antimon, mercur,** etc.

Nevoită a și le procura din afară — din America de Sud, sau Africa — ea are de înfruntat barajul submarinelor germane. Aceiași mare dificultate se ivește și la transportul produselor fabricate spre teatrele de luptă. La fel, în special pentru **ravitaliarea Marei Britanii cu alimente, și materii prime.**

Există probleme, capitale pentru aliați, și inexistente în lagărul tripartit. Pe când aci, se activează pe linii interioare — cu economie de timp, material și energie — în Statele Unite de pildă, se pun de-abia acum, probleme ce în ultima linie absorb cantități imense din **oțel** — care de cupru, cositor, pentru fabricarea de aluminiu, cauciuc sintetic, etc.), construirea și dotarea de șantiere pentru construirea de vase comerciale și de apărare — sunt teme total inexistente pentru pactul tripartit.

Problema readaptării dela consumul de petrol, la cel de cărbune, este pentru Statele Unite, o adevărată calamitate astăzi. **Paralizarea sistemului de transporturi, bazat pe automobile, și construirea astăzi a rețelei feroviare și a materialului rulant cerut într'o proporție uriașe, alături de penuria de manoperă calificată, de mineri, de marinari etc., constitue toate laolaltă un handicap foarte greu pentru aliați. Dacă Puterile pactului tripartit, pot valorifica pentru nevoile reale ale frontului, circa 4/5 din întregul lor potențial de producție de război, apoi Aliații, se găsesc astăzi de-abia la o cotă de 1/4 cel mult 1/3 din potențialul lor. De aci, amânarea termenelor pentru victoria finală. Deja — după cum s'a relevat mai sus — se vorbește despre 1946.**

7. — Formele războiului.

Pe apă, în aer și pe uscat, pe front și în spatele frontului, pe plan politic, social și economic, marea bătălie de astăzi, îmbracă forme care spre deosebire de formele rigide din trecut, sunt într'o permanentă prefacere. Apoi, forme capitale pentru un adversar, sunt inexistente dincolo. Bătălii mari și mai mici, se succed, se interceptează, toate tinzând spre o rezultantă : **victoria.**

Spre două fronturi, principale converg eforturile celor două grupe de puteri, **pe apă** — frontul capital pentru aliați — **și pe uscat** — frontul capital pentru Axă. Puterea Imperiului britanic s'a format și s'a menținut, pe **apă. Pe uscat,** predomină puterea militară, tradițională a armatei germane. Cel care-și va învinge, **mai întâi,** adversarul, pe propriul teren de forță principal al acestuia, va câștiga acest război. Prin urmare, victoria va reveni Axei, dacă va câștiga bătălia Atlanticului, sau aliaților, dacă reușesc **mai înainte,** să doboare puterea militară de uscat a Axei.

8. — Marea bătălie a producției.

In această luptă, se distinge, ca fiind de importanță capitală, **marea bătălie a producției.** Astăzi după cum se poate constata ușor din tabelele 1-5, situația este într'o oarecare măsură echilibrată. Totuși cu unele avantagii de partea puterilor Pactului tripartit. Pentru aliați, centrul de gravitate al producției de război este Statele Unite, care, din 1939—1943 se explică prin: perfecțiunea armei și atacului submarin, apariția avionului-torpilor, extinderea razei de acțiune a submarinului și avionului, frecvența ciocnirilor dintre arma de atac și vas de comerț, prin înmulțirea submarinelor și a vaselor de comerț, etc.

Iată datele sumare asupra scufundărilor, în 1914—1918 prin submarin și mină, iar în 1939—1943 prin submarin și avion :

	1914-1918	1939-1943
	(mil. tone reg.)	
Tonaj scufundat .	18,5[9])	28,5[10])
Index . . .	100	154

9) Pierderi aliate prin submarine 12,8 mil. t., prin mine 3,0; neutre: prin sublim. 2,0 mil. t., prin mine 0,7 mil. t.

10) Cifra crește vertiginos. Deja ne apropiem de 30 mil t.

Indexul 1943, trebue să fie de fapt, mult mai urcat, dat fiind că lipsesc date asupra vaselor scufundate din cauza minelor. Reținem totuși, numai această **submarine și apariției avionului.** (b. Scufundările) și a **marei scăderi a potențialului de construcții navale din spațiul european pentru Marea Britanie și aliații ei.** (c. Construcțiile de vase noui).

Un litigiu petrolifer

O societate cu două consilii de administrație „STARNAPHTA"-„DACIA-ROMANIA"

Inaintea Tribunalului Ilfov, Secția I Comercială, se află pendinte un litigiu între societățile **„Starnaphta"** și **„Dacia Romana Petroleum Syndicate Ltd."**, a cărui rezolvare — care trebue să fie dată zilele acestea — va putea influența și asupra altor chestiuni similare.

Iată obiectul acestui litigiu :

Acum 10 ani societatea română **„Starnaphta"** s'a împrumutat de la **„Dacia Romano-Petroleum Ltd."** suma de 80.000 lst. plătibilă în lei la București. Pentru garantarea acestui împrumut **„Starnaphta"** a dat drept gaj creditorului întregul activ din România, precum și totalitatea acțiunilor acestei societăți, proprietatea soc. „Starnaphta franțaise" din Paris, care au fost depuse la The Bank of Roumania Ltd., București.

In afară de aceste garanții, Consiliul societății **„Starnaphta"** era ales de **„Dacia Romano-Petroleum"**.

„Starnaphta Française" dorind să lichideze afacerilor din România, a delegat pe d. **Ch. Testenoire**, președintele ei și director g-ral al lui Comptoir général des tubes de pétrole din Franța, care a fost în acest scop la București, să trateze cu societatea creditoare, lichidarea datoriei.

Necăzând de acord cu **„Dacia-Română"**, care pe de altă parte este debitoarea lui **„Starnaphta"** cu circa 38 milioane lei, d. Testenoire, pe baza unui certificat eliberat de Bank of Roumania constatând că acțiunile gajate sunt proprietatea lui **„Stamaphta francaise"** a ținut o adunare generală numind un alt consiliu de administrație, cerând în acelaș timp Tribunalului, confirmarea acestui consiliu.

Este interesant că președinte al noului consiliu a fost ales d. **Pericle Alhanopol**, fost președinte al Consiliului numit de „Dacia-Română".

Dat fiind cursul actual al unor devize față de cel viitor, necunoscut, după cum spuneam mai sus, mai multe chestiuni similare ar putea lua naștere.

Mișcarea dela Bursă

Declarațiile d-lui profesor dr. N. N. Stoika, comisar al guvernului

D. prof. dr. N. N. Stoika, comisarul guvernului pe lângă Bursa de Eefecte din București, a declarat următoarele :

Se observă de câteva zile o scădere în condițiunilerg Fdo scădere în cotațiunile valorilor naționale din Bursa noastră.

Dacă această scădere ar fi considerată ca o rezultantă a urcării valutei leului, aș fi fericit să o aplaud.

Cum însă scăderea pare mai mult urmarea unui spirit de defetism și a unei temeri nejustificate care caută să-și creeze un curent între deținătorii de capitaluri, atunci datoria mea și a tuturor oamenilor de bună credință, e să lupte cu toată sârguința la îndepărtarea acestui curent.

Adresându-se apoi agenților oficiali și reprezentanților Institutiilor de credit, îi roagă ca să asigure clientela lor, să fie liniștită și să aibă încredere totală în viitorul țării noastre. Să nu o lase a-și vinde averea în condițiuni pe cari mai târziu le va regreta.

In coninuare, d. prof. N. N. Stoika asigură că dacă totuși rău voitorii vor persista în svonurile lor alarmiste și criminale, va fi silit a cere onor guvernului, autorizarea de a bara scăderea valorilor naționale prin fixarea de cursuri minimale, iar pe acești răspânditori de știri alarmiste fie ele chiar șoptite va căuta să-i declare instanțelor de represiune.

Declarațiile au fost primite cu aplauze, ședința desfășurându-se într'o atmosfefră optimistă.

Alegerea birolui de conducere a A.G.I.R. ului

Președinte a fost reales d. ing. St. Mihăescu, cu 19 voturi față de 8 voturi obținute de d. ing. Andreescu Cale, secretar general al ministerului lucrărilor publice.

Vicepreședinți au fost reales d-nii profesor ing. Cantuniari, decan al facultății mecanice de la școala politechnică; ing. Ștefănescu Șuhățeanu, preeședintele consiliului tehnic al pădurilor; secretar general al A. G.I. R. ului a fost reales d. inginer Popescu Arcadian, director general al Eforiei spitalelor civile, casier d. ing. Botez Kaucaz, industriaș; secretari, d-nii ing. dr. Radu, ing. Zaharia Constantinescu, Aurel Nicolae și Focșa.

Intrebuințarea cimentului e liberă la construcții

In urma informațiunilor luate la Ministerul Inzestrării Armatei, „BIROUL FABRICILOR DE CIMENT" s. a. r. este autorizat a aduce la cunoștința generală, că în decretul lege Nr. 462, referitor la reglementarea întrebuințării fierului la construcții în timpul duratei războiului publicat în Mon. Of. Nr. 46 din 24 Februarie 1943, s'a strecurat o eroare de tipar și anume, la art. 1, al. a., s'a intercalat o virgulă între cuvintele fier și beton, schimbându-se astfel intențiunea legiuitorului, care a vrut să se refere numai la noțiunea de *„fier-beton"*, indicată de technicieni pentru aceia calitate de fier care se întrebuințează pentru turnarea betonului armat.

Din cauza acestei erori unele ziare și foarte mulți consumatori au înțeles că s'a interzis și întrebuințarea cimentului la construcții, ceeace este cu totul inexact.

Acest decret lege nu are alt scop decât acela de a reglementa întrebuințarea fierului la construcții *în timpul duratei războiului, cimentul rămânând liber în comerț ca și până în prezent.*

In consecință, orice comenzi de ciment pot fi adresate „BIROULUI FABRICILOR DE CIMENT" s a r. din București, Bd. Carol I Nr. 38, Et. II, ca și până în prezent.

„BIROUL FABRICILOR DE CIMENT"

PREȚURILE ȚIȚEIULUI

Calitatea și proveniența țițeiului	Preț de export			Preț intern		
	Loco sondă	Loco stație de pompare spre stația de încărcare C. F. R. sau rafinării	Cupon negociabil (cantitatea de țiței netă după ce se scad pierderi de pompare conductă	Loco sondă	Loco stație de pompare spre stația de încărcare C. F. R. sau rafinării	Cupon negociabil (cantitatea de țiței netă după ce se scad pierderi de pompare conductă
	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
Neparafinos octanic orice proveniență cu benzină având peste 70 O. N.) .	46.400	47.000	48.000	34.600	35.000	36.000
Bușteneri mediu	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
Ochiuri neparafinrs . .	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
Moreni Dacian neuleios	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
Țintea neparafinos . . .	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
Băicoi ușor	43.400	44.000	45.000	3 .000	31.900	32.800
Copăceni	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
G. Ocniței Dacian I . .	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
Bușteneri ușor	33.600	34.200	35.000	27.600	28.200	29.100
Moreni parafinos	33.400	34.000	35.200	27.400	28.000	28.900
Ochiuri parafinos . . .	32.400	34.000	35.000	27.400	28 000	28.900
Gura Ocniței parafinos	33.400	34.000	35.000	27.400	28.000	28.900
Țintea parafinos	33.400	34.000	35,000	27.400	28.000	28.900
G. Ocniței Dacian II . .	33.400	34.000	35.000	27.400	28.000	28.900
Bucșani	33.300	33.900	34.800	27.300	27.900	28.800
Boldești	33.300	33.900	34.800	27.300	27.900	28.800
Arbănași	33 200	33.800	34.700	27.200	27.800	28.700
Ceptura	32.700	33 300	34.200	26.700	27.300	28.200
Moldova	32.500	33.100	34.000	26.500	27.100	28.000

ANCORA ROMÂNĂ
FABRICA DE CABLURI DE OȚEL
SOCIETATE ANONIMĂ PE ACȚIUNI

FABRICA BRASOV
Tel fon Nr. 1828

Marcă depusă — Marcă depusă

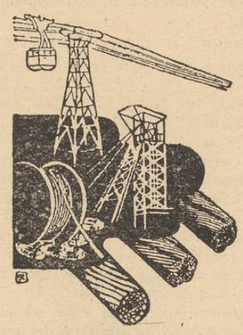

Execută
cabluri de oțel
pentru orice scop,
împletituri de sârmă pentru garduri și alte scopuri,
precum și arcuri spirale cilindrice,
de tragere și presiune.
Adresați-vă cu toată încrederea, veți fi serviți prompt și ireproșabil.

Sediul social : BUCUREȘTI
Calea Victoriei, 39
TELEFON Nr. 4.92.21 ȘI 3.37.58

I. R. D. P.

O hotârîre bine bine venită pentru acționarii români

Acționarii români ai acestei întreprinderi au fost foarte surprinși și nedumeriți când în adunarea generală ordinară din 9 Iul e 1941, în urma unor învinuiri de greșită gospodărie aduse fostului Consiliu, s'a arătat prin bilanțul anului 1940 o pierdere de 480.000.000 lei și s'a hotărît reducerea capitalului dela 600.000.000 la 120 milioane lei.

Nedumerire cu atât mai mare cu cât erau cunoscute lupta și sacrificiile acelui consiliu în frunte cu administratorul său delegat pentru a salva această societate românească.

De curând, în urma cererei Societății „S. I. P. E. R." din Paris, posesoare a unui număr de 300.0000 acțiuni ale soc. **„I. R. D. P.** care din cauza dificultăților... de volaj în 1941, nu avusese posibilitatea să se informeze exact asupra bilanțului întocmit atunci, precum și în urma recente vizitei în România a d-lor **Devies** și **Forestier**, președintele și censor al soc. S. I. P. E. R., aceștia convingându-se de situația soc. I. R. D. P., au ajuns la convingerea că Adunarea Generală ordinară din 1941, a procedat greșit aprobând bilanțul pe 1940 cu o p erdere de lei 480.000.000 și au cerut convocarea unei adunări generale extraordinare, pentru anularea bilanțurilor pe anii 1940 și 1941 și menținerea vechiului capital de lei 500.000.000, prezentând alte bilanțuri cu amortizări adecuate.

Această adunare generală extraordinară. care trebuia să aibă loc la 24 Februarie curent, ne putând întruni quorumul necesar a fost succes v amânat la 6 Martie, 23 Martie și 31 Martie.

Vom arăta după adunare diveresele motive cari stau la baza greșitei hotărîri luate în 1941.

Astăzi, când valoarea numai a imob lului din str. Piața Amzei este mai mare decât capitalul redus de lei 120.000.000, este chiar în interesul acționarilor români ca vechiul capital să fie menținut, pentru a nu se ajunge la o nouă spor re de capital prin reevaluarea activului.

D. general de divizie Gheorghe Dobre, Ministrul Inzestrărei Armatei și al Producției de Război și ad-interim la Economia Națională a fost înălțat la gradul de General de Corp de Armată pe data de 20 Martie 1943.

*

Domnul inginer inspector general Constantin Mihalopol, fost director general al administrației comerciale a porturilor și căilor de comunicație pe apă, se numește președinte al consiliului superior al transporturilor și tarifelor, pe termen de 4 ani, cu începere dela data prezentului decret.

*

Consiliul de miniștri printr'o decizie publicată în „Monitorul Oficial" nr. 69 a hotărît că indemnizațiile lunare pentru retribuirea activității președinților, membrilor și censorilor în consiliile de administrație și comitetele de direcție nu vor putea depăși suma de 50.000 lei pentru președinți și lei 35.000 pentru membrii și censori.

*

D. maior magistrat Nicolae Manoliu, din comitetul central al Cenzurei Presei, a fost înălțat la gradul de locot.-colonel.

*

Societatea „CONCORDIA" a donat pentru Palatul Invalizilor suma de lei 7.000.000.

*

Mai multe personalități petrolifere franceze au început din nou să ne viziteze țara. De curând au fost la București d-nii : **Devies**, președintele lui „S. I. P. E. R." și președinte al lui Crédit Foncier Colonial din Paris ; **C. Testenoire**, președintele lui **„Starnaphta Française"** și **Forestier**, cenzor la **S. I. P. E. R.**.

*

„Fondul „C. Alimănișteanu", administrat de A.G.I.R., pentru acordarea de premii celor mai bune lucrări inginerești în domeniul petrolului și gazelor de sondă, a fost majorat de către fratele donatorului, d. Vasile Alimănișteanu cu suma de lei 100.000 în efecte.

*

Generala Petroliferă, S. A. R. pentru industria și comerțul petrolului, în lichidare. — Adunarea generală ordinară realege censori pe exercițiul 1943, pe d-nii: Aurel Marinescu și Ion Burduloiu, iar ca censori-supleanți pe d-nii: Ion Moroianu și Gh. D.

Suppresion de la taxe de 80% ad-valorem sur les exportations petrolières. — Le Moniteur Officiel Nr. 44 du 22 février 1943 publie le décret-loi suivant concernant le régime des droits d'exportation sur les produits pétroliers

„Art. unique. — Est supprimée, à partir de la date de publication de la présente loi au Moniteur Officiel, la taxe de 80% ad-valorem fixée par haut décret royal No. 888 du 18 mars 1940 et perçue à l'exportation des produits pétroliers, sur les différences de prime réalisées en sus des prixplafond de ces produits.

Pour les exportations de produits pétroliers en Italie, la suppression de cette taxe est valable à partir du 1-er mai 1942 confor. mément à la clause de l'accord conomique roumano-étalien conclu à Rome le 3 décembre 1942".

*

D-nii ing. C. ORGHIDAN, președintele Camerei de comerț și industrie din București și ing. I. BUJOIU, au fost aleși în consiliul de administrație al Palatului Invalizilor.

*

Capitalul social al soc. „FORAJ-LEMOINE' se sporește dela lei 44.000.000 la 110.000.000 lei, prin reevaluarea activului societății. Valoarea nominală a unei acțiuni se majorează dela 100 la 250 lei, prin ștampilare. Adunarea generală ordinară realege ca administrator pe d. Henry de Frahan și mai alege doi administratori noui, pe d-nii: Edmond Lemoine și P. Zahariade. Alege censori pe d-nii Edmond Lenaire, N. D. Bercu și Gr. Iconomu, iar censori supleanți pe d-nii: C. Marinescu și Henry de Brouvaux.

Bureția.

*

D-l A. C. CUSIN, distinsul economist, directorul Gazetei Comerțului, a publicat o serie de articole din cele mai documentate asupra industriei chimice românești cari suntem convinși că nu au scăpat atenției cititorilor noștri. Dat fiind importanța lor nu ne îndoim că d. Cusin le va strânge într'o broșură care este necesară nu numai tuturor cercurilor conducătoare dar și tuturor economiștilor noștri.

*

Internova, Societate anonimă română de petrol. — Adunarea generală ordinară primește demisia d-lui ing. Ion D. Matak din consiliul de adminstrație și alege în locul d-sale pe d. av. dr. Leon Scridon. Deasemenea, adunarea realege în consiliul de administrație pe d-nii: Petre I. Stavăr, administrator și Hermann Dahl, administrator-delegat. Realege ca censor pe d. Ștefan Ciocârdel și ca censor-supleant pe d. Ioan Velicescu. Consiliul de admnistrație alege ca președinte al său pe d av. dr. Leon Scridon. Bilanțul încheiat la 1 Decembrie 1942 arată pentru exercițul anului expirat un beneficiu net de 1.035.586 lei, la un capital social de 5 000.000 lei.

*

Jiul Miner, Societate anonimă minieră română. — Sub această dnumire s'a constituit o societate anonimă română, cu sediul în Tg -Jiu, având drept obiect: prospectarea, explorarea și exploatarea zăcămintelor de țiței și a celorlalte bitume gazoase, lichide sau solide, atât pe proprietăți particulare, cât și pe proprietate de Stat, prin perimetre obținute conform legii minelor. Cercetând explorarea și exploatarea combustibililor minerali, cărbuni, antracit, lignit ș. a. a rocilor, carierelor calcarului, argilelor de tot felul și a zăcămintelor de minereuri metalifere.

Exploatări de păduri. Capitalul social este de 1.000.000 lei, subscris de d-nii: Ing. Petre Bejan lei 300.000, General Alex. Tătărescu 300.000 lei, Mimi Schileru 150 000 lei, Petre C. Danielescu 10.000 lei, Smaranda Bălănescu 10.000 lei, Marin I. Dumitrescu 5.000 lei, Irena Col. Pocovălișteanu lei 50.000, N. P. Tomovici-Popșor 25.000 lei, Ion Mihail Gele 10.000 lei, Vaticu Ivănoiu 10.000 lei, Ana Dr. Aposteanu 10.000 lei, Ion T. Dimitrescu 5.000 lei, Gr. Lupescu 10.000 lei și C. Bălănescu 105.000 lei.

*

Comitetul de conducere al Societății Politechnice din România s'a constituit, pe anul 1943, astfel : Președinte : ing. Const. D. Bușilă, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor; vicepreședinți: ing. Gr. Stratilescu și ing. Theodor Balș; secretar general: ing. Șerban Ghica, secretari: ing. Luca Bădescu, ing. Ion Chițulescu și ing. Victor Popescu; casier: ing. Theodor Atanasescu; membri: ing. C. Atanasiu, ing. D. Băiatu, ing. C. Budeanu, ing. I. Bujoi, ing. A. Bunescu, ing. I. Cantuniari, ing. Ion Ionescu, ing. Cristea Mateescu, ing. C. Orghidan, ing. C. Păunescu, ing. D. Stan, ing. C. Teodorescu și ing. Vasilescu-Karpen.

Nu faceți experiență cu banii și instalația Dvs.
Un cablu de calitate și corespunzător scopului, este o mare economie. Prin urmare, adresați-vă fără ezitare, la :

CABLUL ROMÂNESC S. A. R. din Ploești

care vă servește ireproșabil.

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVARATA ECONOMIE

„CABLUL ROMÂNESC" S. A. R., Fabrică de cabluri de oțel, Ploești

BANCA ROMANEASCA – București

Reg. Bancar No. 43 din 29.X.1934

BILANȚUL LA 31 DECEMBRIE 1942

ACTIV	Lei	Lei	PASIV	Lei	Lei
Cassa : — Numerar efectiv	698.996.051	8.418.500			
Disponibil la B. N. R.	668.224.470		**Capital social**		625.000.000
Disponibil la C. E. C.	108.816.479		**Fonduri de rezervă:**		
Bonuri de cassă la purtător	350.000.000	1.826.037.000	Rezervă legală	184.706.690	
Bonuri de Cassă Cred. Naț. Industr.		500.000.000	Rezervă specială	31.460.913	216.167.603
B.N.R. Devize în curs de decont. lei 986.542.329			**Fonduri de amortisment:**		
Disponibil la Bănci :			Pentru creanțe dubioase	230.000.000	
B. N. R devize negociabile	44.986.655		Pentru imobile	40.000.000	270.000.000
In străinătate	140.302.425	185.289.080	**Dobânzi nerealizate la Creanțe Dubioase**		31.791.082
Bonuri de Tezaur și pentru Inzestrarea Armatei :		554.024.773	**Diferențe de Curs nerealizate la Portofoliu de Titl.**		59.651.343
Lombardabile B. N. R. v. n. 564.267.850			**Depuneri spre tructificare:**		
din care angaj. v. n. 640.000 v. r. 613.800			L in țară — la vedere :		
Portofoliu de Titluri :			cu livrete de economie la purtător	1.029.357.378	
Titluri Românești—cu venit variabil :			cu livrete de economie nominative	1.110.032.113	2.139.389.491
Acțiuni cotate la bursă v. n. 71.089.000	112.096.001		**Creditori:**		
din care angaj. v. n. 736.500 v. r. 1.002.170			Din țară :		
Acțiuni necotate la bursă v. n. 277.257.902	95.347.065		în „lei"		
din care angaj. v. n. 6.040.650 v. r. 2.524.222			la vedere 6.940.531.429		
Titluri străine v. n. 2.147.900	831.529	208.274.595	pe termen 391.366.299	7.331.897.728	
din care angaj. v. n. 400 v. r. 1			în valute străine :		
Plasamentul fondului de rezervă :		105.727.390	la vedere	67.305.968	7.399.293.696
Ef. pub. gar. Stat sau lomb. B.N R. v. n. 188.581.470			Din străinătate :		
din care angaj. v. n. 65.590.103 v. r. 28.834.030			în „lei"		
din care gajate v. n. 10.290.780 v. r. 6.059.700			la vedere 326.282.830		
Portofoliu de scont—Plătibil în țară :			pe termen 358.820	326.641.650	
Cambii fără garanții	667.484.770		în valute :		
„ garantate cu efecte comerciale	965.038.603		la vedere 10.716.352		
„ „ „ titluri	105.499.102		pe termen 101.254.235	111.970.587	438.612.237 7.837.905.933
„ „ „ mărfuri	376.592.000		**Creditori Devize B.N.R. în curs:**		
„ „ „ ipoteci	73.598.753		**De Decontare** Lei 986.542.320		
„ „ „ diverse și scris. de garanție	298 261.650		**Angajamente de reescont**		
„ „ „ gaj agricol	17.980.052		în țară :		
Din portofoliul de mai sus se află reescontat B N.R. :			1. — Curente :		
Cambii fără garanții	57.309.599		la B.N.R. efecte scont 378.491.973		
„ garantate cu efecte comerciale	199.295.875		la B.N.R. cambii circulație 438.622.370		
„ „ titluri	24.950.000		la B.N.R. cambii diverse 22.202.418	839.316.761	
„ „ mărfuri	42.522.000		2. — In conversiune—cota redusă :		
„ „ ipoteci	35.229.500		la B.N.R.	8.394.500	847.711.261
„ „ div. scr. și gar.	19.185.000		**Angajamente B.N.R. Lombard**		667.930
	378.491.973		**Cecuri și Ordine de plată emise:**		
Debitori : — Din țară—în „lei" :			Simple — cu plata în țară		217.160.728
Debitori fără garanții	640.724.165		**Dividende neridicate**		2.401.645
„ „ garantați cu efecte comerciale	5.599.020		**Conturi Diverse**		40.802.862
„ „ titluri	730.523.416		**Conturi Tranzitorii**		34.953.389
„ „ mărfuri	3.846.882.254		**Beneficiu net:**		
„ „ ipoteci	241.785.509		Report din anul precedent	19.603.749	
„ „ diverse și scris. garanție	678.793.810		**Beneficiul Anului Curent**	97.327.247	116 930.996
	6.144.308.074				
Pentru cari sunt cambii de circulațiune : In portof. Reesc. B. N. R.					
pt. deb. fără gar. 204-990167 15.175.970					
„ „ gar. ef. com. 3.415 580 2.000.000					
„ „ „ titluri 155.617.765 12.980.000					
„ „ „ mărfuri 1.432 045.709 357.996.400					
„ „ „ ipoteci 106.473.256 41.550.000					
„ „ „ div.și scr.gar. 117.679.262 9.000.000					
2.0..0.221.739 438.622.370					
In valute streine					
Din streinătate ; — în „lei"	1.885.507				
în valută streină	51.472	1.936.979	6.046.306.738		
Creanțe în convers conf. legii din 7.4.1934 : Cota legală de plată					
în portofoliu 82.117.520	6.504.162				
reescontate la B.N.R. 8.394.500	5.415.548	12.919.710			
90.512.020					
Participațiuni — în țară : în portof. Angajate					
La Intrep. Ind. și Com. 177.058.502 31.770.500		209.429.002			
Imobile :					
pentru uzul propriu și inmagaz. mărfuri	57.460.012				
„ locuințe funcționari	40.750.000				
alte imobile	60.600.009	158.810.021			
Mobilier		38			
Conturi Diverse		29.882.089			
Conturi Tranzitorii		4.950.397			
		12.440.534.263			12.440.534.253

DEBIT **CREDIT**

CONTURI DE ORDINE	Lei	Lei	CONTURI DE ORDINE	Lei	Lei
Cauțiuni statutare		10.000.000	**Deponenți de cauțiuni statutare**		10.000.000
Debitori pt. Aval. și scris. de Gar. date de Bancă:			**Creditori pt. Aval. și scris. de Gar. date de Bancă:**		
în țară	3.619.720.071		în țară (din cari B.N.R. pt. exp. 3.002.403.852)	3.582.885.450	
în străinătate	144.125.979	3.763.846.050	în străinătate	180.960.600	3.763.846.050
Efecte comerciale în Gaj:			**Deponenți de efecte Comerc. în gaj**		6.000.908
în portofoliu		6.000.908	**Deponenți de cambii de Circulație**		2.938.169.989
Cambii de circulație:			**Remitenți de efecte spre incasare**		789.090.433
în portofoliu	2.499.547.619		**Deponenți de Ipoteci, Cesiuni Mărfuri în gaj și Garanții div,**		9.965.480.366
reescontate	438.622.370	2.938.169.989	**Deponenți de Titluri în gaj**		2'438.086.320
Efecte spre încasare:			**Deponenți de Titluri și alte valori în păstrare:**		
în portofoliu	283.105.945		din țară	2.702.660.554	
la corespondenți	498.084.488	781.190.433	din străinătate	154.562.599	2.857.123.153
Ipoteci, Cesiuni, Mărfuri în gaj și Gar. diverse:			**Creditori pentru titluri împrumutate și depuse**		294.510.903
în portofoliu		9.965.480.366	**Creditori pt. acreditive și diverse**		2.737.542.135
Titluri în gaj:					
în portofoliu		2.439.086.320			
Depozite de titluri și alte valori în păstrare		2.857.223.153			
Debitori pentru titluri împrumutate și depuse		294.510.903			
Debitori pentru acreditive și div.		2.737.542.135			
		25.791.050.257			25.791.050.257

Contul Profit și Pierdere la 31 Decemvrie 1942

DEBIT **CREDIT**

Cheltueli de Administrație:			**Report din Beneficiul anului precedent**		19.603.749
Salarii și Indemnizații	266.503.695		**Dobânzi încasate:**		
Diverse	79.581.365	346.085.060	dela porfofoliu scont	112.511.525	
Impozite și Taxe		40.409.304	„ debitori	271.425.481	283.937.009
Dobânzi plătite:			**Comisioane încasate**		236.748.504
la depuneri	27.165.457		**Venitul Portofoliului de Titluri:**		
la reescont	5.091 355		din diferențe de curs realizate	9.481.856	
la alți creditori	117.985.993	150.242.805	„ cupoane exigibile	17.786.751	27.169.607
Comisioane plătite		8.348.036	**Venitul Bonurilor de Tezaur și pt. Inzestr. Arm.**		41.668.818
Amortismente la imobile		6.013.578	**Venitul Bonurilor de Cassă**		7.499.970
Alocații fond pentru creanțe dubioase		112.197.002	**Venitul Participațiunilor**		15.104.549
Alocații la casa de pensii a Personalului Băncii Românești		10.325.131	**Venitul Imobilelor**		14.743.619
Beneficiul net:			**Beneficii Diverse**		23.680.256
Report din anul precedent	19.603.749		**Incasări Creanțe Amortizate**		15.595.830
Beneficiul anului curent	97.327.249	116.930.996			
		790.951.911			790.951.911

Președintele Consil. de Ad-ție C. I. Brătianu — Director General, G. Cretzianu — Șeful Contabilității, Director: Ion Saragea, expert-contabil

Cenzori : **Dem. Constantinescu**, expert-contabil ; **Ștefan C. Ioan, I. Purcăreanu**

Citiți și răspândiți „ROMÂNIA PETROLIFERĂ"

30 Martie 1943.—C.13845— Atelierele Societății Anonime „Universul" Str. Brezoianu No. 23—25

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XXIII.—No. 393

LUNI 31 MAI 1943

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonncment nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner ä
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Petrolul românesc

Bilanțurile marilor societăți petrolifere au început să apară. Cifre formidabile cari impresionează pe toți acei ce nu cunosc exact realitatea, îi îndrituesc să creadă în fantastice beneficii. In realitate, însă, ACTIVITATEA ACESTOR INTREPRINDERI ESTE FANTASTICĂ, iar beneficiile sunt departe de acele pe cari industria de petrol românească ar trebui să le realizeze — mai cu seamă în aceste timpuri — față de celelalte industrii. Insuflețită de cel mai frumos patriotism, industria noastră petroliferă — care a adus și aduce una din cele mai necesare contribuții la victorie,— nu a precupețit nici un sacrificiu, în toate domeniile, pentru această cauză sfântă.

Contribuind la victorie prin munca ei, dacă aruncăm o privire asupra primelor bilanțuri apărute vedem și cât de mare este aportul ei la veniturile Statului.

Astfel, vedem că dintr'un beneficiu brut de LEI 3.543.373.306, „STEAUA ROMANA" a plătit Statului, pentru impozite, taxe, transport, etc., nu mai puțin de LEI 1.890.694.600; „UNIREA" din 3.583.564.692 LEI a plătit LEI 1.808.033.210, în afară de aportul masiv de zeci de milioane la contribuția generală a Reîntregirii!!

Ținând seama de scumpirea crescândă a mânei de lucru și mai cu seamă a MATERIALULUI important, se constată cât de disproporționată este cifra de afaceri cu beneficiile nete și cu amortizările legale, precum și cu prevederile necunoscutului viitor.

Fără să vorbim de dreapta și larga remunerare ce s'ar cuveni acționarului care a RISCAT mai mult în folosul țării decât al lui, vitalitatea chiar a petrolului românesc, — astăzi în special, când urgența nevoie de descoperiri de noui zăcăminte se impune, — depinde numai de o proporție cel puțin egală a creșterii veniturilor față de creșterea cheltuelilor.

Ori, aceste venituri, singurele: PREȚURILE PRODUSELOR formează o problemă de cea mai mare importanță chiar pentru Stat, care trebuie să ușureze, astăzi, consolidarea cât mai mult a industriei petrolifere și acumularea de rezerve care să-i permită la momentul oportun lupta pentru debușeuri și crearea de venituri importante Tezaurului.

Cu mari sacrificii, unele întreprinderi petrolifere au forat în 1942, cu 10% până la 62% mai mult decât în anul precedent, forajul general, înregistrând o creștere de 37%. Pentru a se putea însă continua un program cu rezultate satisfăcătoare este absolut necesar, ca problema prețurilor expusă de către „ASOCIAȚIA INDUSTRIILOR DE PETROL" în următorul memoriu adresat D-lui GENERAL GH. DOBRE, să găsească soluția favorabilă, pe care d. Ministru al Economiei Naționale dorește — desigur — a o da :

„Industria de petrol se află într'o grea situație financiară din cauză că continuă să valorifice produsele sale la prețuri rigide care nu au nicio legătură cu variația prețului de cost al cărui componente cresc neîntrerupt.

Acum un an, am înfățișat guvernului un documentat memoriu prin care am demonstrat că nivelul prețurilor real încasate de industria de petrol se găsea sub cel al prețurilor din Mai 1940, în timp ce prețul de cost înregistrase o creștere de peste 80% în acest interval.

Pentru a pune întreprinderile petrolifere în măsură să continue activitatea, am arătat că era absolut necesar să se adopte următoarele propuneri :

1) Să se sporească dela 1 Ianuarie 1942, prețurile real încasate de industria de petrol loco rafinărie, cu 80% față de nivelul din Mai 1940, adică cu atât cu cât crescuse în acest interval, prețul general de cost.

2) Să se lase la libera tranzacție vânzările de produse petrolifere în țările unde Statul nu este angajat a vinde la prețurile plafon, desființându-se taxa de 80% percepută asupra diferenței față de prețurile plafon.

3) Să se aducă prețurile interne a produselor petrolifere, la nivelul celor de export, calculate loco rafinărie.

4) Să se admită principiul revizuirii prețurilor atât la export cât și pe piața internă, din șase în șase luni pentru a permite și industriei de petrol să-și adapteze veniturile la evoluția generală a prețurilor.

Propunerile noastre au dat loc unor tratative ale guvernului, care au durat câteva luni, în primul rând cu cumpărătorii germani, ajungându-se la un acord de principiu, în cursul lunii August 1942, pe baza căruia prețurile de export urmau să fie sporite cu 42,5% spor asupra căruia Statul urma să preleveze o fiscalitate de 5%, rămânând deci industriei de petrol o creștere reală de 37.5%. Această majorare a prețurilor la export s'a consacrat abia acum câteva săptămâni, având efect retroactiv dela 1 Mai 1942, în ceeace privește cantitățile vândute în Germania și Italia, adică pentru aproximativ 95% din volumul exportului petrolifer.

Concomitent cu aceasta am supus guvernului un al doilea memoriu în care am arătat, în mod documentat, necesitatea de a aduce nivelul prețurilor interne la al celor de export.

Prețurile interne au fost majorate dela 15 Noembrie 1942, fără a fi aduse la nivelul celor de export, cărora le-a rămas inferioare în medie cu aproximativ 25%.

Rezultatul final a fost deci că prețurile de export au fost sporite cu mai puțin de jumătate decât am dovedit, pe baze reale și în mod obiectiv, că era absolut necesar; iar prețurile interne au fost aduse la un nivel încă mai scăzut decât cel de export"

*

In afară de prețuri, efectuarea lucrărilor de foraj este în funcțiune de termenele de livrare a comenzilor de materiale date, pentru cari se menționează termene de livrare care depășesc doi ani, iar în numeroase cazuri calitatea materialelor nu corespunde necesităților.

Trebuie de asemenea să se renunțe a se plăti cu întârziere, teoretic de 45 zile, care merge, în fapt, până la 90 zile, valoarea produselor exportate, revenindu-se la practica normală a plății în momentul livrării.

Trebuie să se renunțe apoi la practica de a se reclama aconturi mergând până la 75% din valoarea comenzilor, pentru toate aceste materiale cari vin cu atâta întârziere.

De rezolvarea acestor câteva probleme depinde ca bilanțurile viitoare ale intreprinderilor petrolifere să ne arate nu numai o sporire la contribuția adusă Statului, dar și pe lângă consolidarea societăților, beneficiile bine meritate ale acționarilor.

Problemele hidrotechnice ale României

și în special ale regiunii dela Sud de Carpați

de Dr. Ing. CRISTEA MATEESCU

Marile civilizații ale antichității precum și civilizațiile timpurilor noui se caracterizează și printr'un grad înalt de folosință a apelor pentru transport, irigații, forță motrice și nevoile sanitare.

Actualmente, concepția dominantă în ceeace privește folosința apelor este concepția amenajării integrale. Astfel apele sunt amenajate pentru a se preveni pedeoparte eroziunea malurilor și efectele inundațiilor; pe dealtă parte pentru a se folosi chiar aceeași apă pentru forța motrice, navigație, irigație, pisciculturâ etc. Apele reprezintă deci o mare bogăție, de care însă nu se poate profita decât dacă se fac lucrări de amenajare întemeiate pe știință.

Cum aplicarea științei cere înainte de toate cunoașterea aprofundată a fenomenelor naturale, în toate țările se efectuează numeroase observațiuni referitoare la: nivelul, debitul apelor, temperatură, înghet, geografie, geologia apelor, climă, hidrobiologie ș. a. Asemenea observațiuni se fac și în țara noastră de către diferite servicii și instituțiuni, observațiuni însă care nu sunt suficient de coordonate și care adeseori sunt lipsite de continuitate.

Examinate din punctul de vedere al amenajării integrale, este necesar a se completa observațiile precum urmează :

Institutul meteorologic central să înființeze mai multe stațiuni de ordinul II, la altitudini mari, observațiuni care trebuesc efectuate necontenit timp de câteva decenii; Direcțiunea apelor din M. L. P. să mai instaleze mire pe apele de munte, cele mai interesante din punct de vedere energetic și să efectueze măsurări numeroase de debite, chiar numai cu flotori, dacă nu posedă un număr suficient de moriști; să se întocmească hărți hidrografice sau cel puțin nivelmentul longitudinal al tuturor apelor, în felul cum se lucrează de direcția de studii și lucrări noui din M.L.P.; Institutul geologic să sistematizeze observațiunile privitoare la apele subterane, să întocmească hărți ale pânzelor freatice și să completeze observațiunile de până acum. Pentru coordonarea acestor observațiuni și efectuarea de studii hidrotechnice speciale este nevoe a se crea o instituție autonomă.

CONDIȚIUNILE ȘI POSIBILITĂȚILE DE AMENAJARE INTEGRALA A REGIUNII DE SUD DE CARPAȚII MERIDIONALI

Luând în considerare regiunea cuprinsă între Carpații meridionali și Dunăre, nu însemnează că neglijăm și legăturile ce există între aceste regiuni și regiuni mai îndepărtate.

Indiguirea Dunării. Cu această chestiune s'au ocupat personalități proeminente și din studiile făcute s'a ajuns la următoarele concluziuni:

Se pot indigui spre a fi transformate în terenuri arabile cca. 200.000 ha., adică numai ¼ din regiunea inundabilă, exclusiv Delta Dunării care nu se poate îndigui.

Se vor alege locurile mai înalte și mai late pentru ca fiecărui metru liniar de dig construit să-i revină o suprafață cât mai mare, iar digul va fi cât mai puțin înalt. Se va căuta să se aplice sistemul de fertilizarea solului prin inundare voită; se vor face lucrări pentru primenirea apei în bălți pentru promovarea pescuitului. Lucrările acestea din care până acum s'au executat numai câteva procente, vor costa cca. 20—25 miliarde lei.

Regularizarea apelor interioare. Afluenți munteni ai Dunării sunt ape sălbatece, cu albia nefixată; se pierde mult teren în luncile acestor ape din cauza divagării albiei și din cauza inundațiilor. Se evaluiază la 500.000 Ha terenul care s'ar putea ameliora asigurându-se contra stricăciunilor apelor, prin lucrări de consolidarea malurilor, indiguri și drenaje. Aceste lucrări vor fi desigur mai costisitoare decât indiguirile Dunării și nu se pot efectua decât într'un timp îndelungat, servindu-ne de însăși puterea apei, care va efectua săpături la ape scăzute și va transporta și depune material când apele sunt tulburi.

CANALIZAREA RÂURILOR IN VEDEREA NAVIGAȚIEI

Din toate râurile muntene, Oltul pare a fi cel mai interesant, pentrucă străbătând Carpații la o altitudine mică și având și un debit bogat, el poate fi transformat în cale navigabilă în spre munte până în dreptul Brașovului, cu care se poate lega printr'un canal, iar spre Nord-Vest se poate lega cu Mureșul printr'un canal, care însă trebue să învingă o diferență de nivel de aproape 200 m. Dela Slatina spre Sud, Oltul poate fi ușor canalizat, fără a se construi ecluze (poate cel mult una), dar în amonte de Slatina, canalizarea nu se poate face decât cu numeroase baraje-ecluze. Cheltuelile de canalizare sunt însă rentabile, de oarece prin aceste baraje se pot realiza cele mai importante uzine hidroelectrice, în afară de acelea dela Portile de fier.

Canalizarea Ialomiței nu mai este probabilă, deoarece mult mai interesant este canalul Argeș-București—Dunăre, cu construirea unui port dunărean la București și cu irigarea unei regiuni întinse. Dintre proectele acestui canal, mai caracteristice sunt proectul Davidescu și proectul Leonida-Canella. Socotim că proectul Davidescu corespunde mai bine principiului de amenajare integrală și subliniem că noul proect al d-lui Caranfil se întemeiază pe o concepție asemănătoare cu a lui Davidescu, căruia i se aduc unele perfecționări.

Menționăm că ilustrul inginer Davidescu a întocmit un proect grandios de canale navigabile, cuprinzând atât Oltul cât și canalul Argeș-București - Dunăre, precum și alte canale; acestea din urmă însă, dată fiind desvoltarea recentă a căilor ferate și a șoselelor permanente, credem că nu mai sunt de un interes economic actual.

IRIGAȚIA CÂMPIEI MUNTENE

Primul studiu mai important asupra irigațiilor în România a fost făcut de d-l Ing. V. Roșu, în 1909, care a stabilit debitele minime disponibile ale râurilor, pe cale teoretică și a preconizat irigarea câmpiei între Siret și Buzău, precum și a unei părți din Bărăgan, în total cca 140.000 Ha. Al. Davidescu, în 1913, a preconizat irigarea unei suprafețe vaste din canale colectoare, dar și prin pomparea apei din Dunăre; tot Davidescu propunea folosirea unor bălți mari dela șes pentru acumulare de apă; în 1914 chemat de Statul Român, inginerul L. Villaresi a stabilit că nu se pot iriga în mod convenabil decât 180.000 ha. și că obținerea apei din Dunăre ar fi fost prea costisitoare. In sfârșit, s'a mai ocupat cu irigațiile și o comisie, al cărei președinte, Ing. I. Vidrașcu, a publicat un foarte interesant raport, indicând pentru irigare cam aceleași regiuni ca Villaresi.

Actualmente, cunoaștem ceva mai multe date și problema trebue pusă din nou.

După măsurătorile de debite făcute de Direcția Apelor în 1928_1933 pe Ialomița și Argeș și măsurătorile efectuate de Dir. de Studii și Lucrări Noui în 1939—1942 pe Olt și Buzău, rezultă că râurile muntoase, inclusiv Siretul dispun în luna August de cca. 200 m³/sec.; acest debit fiind prea mic față de nevoile irigației, se mai pot câștiga cca. 160 m³/sec. prin : captarea solidară a unor râuri, folosirea în parte a unor rezervoare ce s'ar creia pe râurile de munte (800 mil. m³) și folosirea integrală a unor rezervoare ce se pot creia la șes (450 mil. m³). In total, cu aceste mijloace, s'ar ajunge la irigarea cel mult a 360.000 Ha.; regiunile ce s'ar iriga ar fi: din Olt, un triunghiu dela confluența Oltețului spre Dunăre, în Romanați; din Argeș și Ialomița șesul între Mostiștea și Dâmbovița-Argeș; o parte din șesul la Nord de Valea Ialomiței, în Bărăgan; în sfârșit, din Siret, Buzău și râurile cuprinse între ele, șesul dintre Siret și Buzău propus de Villaresi.

(Urmare în pag. 2-a)

PETROLUL SINTETIC DIN LIGNIȚI

de CRISTIAN LEU

In evoluția consumului diverșilor generatori de energie, locul de frunte îl ocupa **cărbunele.** Accesul **petrolului,** în bilanțul energiei utilizate paralel cu progresul general tehnic din ultimele decenii, este doar un incident. Cantitatea de petrol disponibilă în rezervele subsolului, la data când s'a început exploatarea industrială a petrolului (1857), era disparentă față de uriașele zăcăminte de cărbuni și lignițI.

Iată pentru ce, tema care sub presiunea nevoilor acestui război începe a primi pretutindeni, o atențiune specială, — **petrolul sintetic din cărbuni,** înseamnă de fapt calea spre revenire la o situație normală. Zăcămintele de petrol ale globului, se cunosc, și ele sunt epuizabile în câteva decenii. Cele de cărbuni, vor ajunge însă câteva mii de ani. Semne vădite de epuizare se arată mai cu seamă în America (Mexic și Statele Unite), așa încât faptul că, marea republică nord-americană, inițiind primii pași spre producția de petrol sintetic, — aceasta cu mult înainte ca epuizarea propriilor ei zăcăminte să intervină ca un moment agravant în gospodăria ei interioară, — se situează pe linia normală : revenirea la principalul generator de energie : cărbunii și lignitii.

Conceptul geniului german, începe a se generaliza. In Spania, s'a și pus în funcțiune prima instalație. Franța luase mai de mult măsuri similare, și la isbucnirea războiului fabricarea de petrol sintetic, se realizase deja pe plan industrial. In momentul de față, se dă o atențiune deosebită utilizării lignitilor, în acest scop. In Anglia, la Billingham on/Tees, se obținuse de pildă în 1936 o cantitate de 112.000 tone petrol sintetic din cărbuni. In Belgia, lucrările sunt de asemenea foarte avansate. In fruntea țărilor de pe glob însă, după Germania, se situează eforturile Japoniei care înainte de isbucnirea războiului, inițiase o industrie pe scară uriașe în Manciuko, cu același țel : petrolul sintetic. Relevăm de asemenea, și efortul italian, care pe planul generatorilor de energie, a realizat adevărate miracole.

Problema este prin urmare de acută actualitate.

Ea a fost pusă în studiu, și și-a aflat un început de realizare acolo unde există cărbuni și lignIți și nu există zăcăminte de petrol, sau dacă ele există sunt sau foarte slabe, sau au început a da semne de epuizare. Prevederea impune pretutindeni luarea de măsuri, din vreme, pentru ca stațele să-și acopere nevoile, pe cât posibil din disponibilul propriu.

Lucrarea d-lui prof. Cândea dela Politechnica din Timișoara, executată la cererea d-lui Mareșal Ion Antonescu, publicată în numărul de față, se încadrează pe linia aceleași preocupări, care sunt atât de actuale, peste granițele țării noastre.

Această lucrare — care de fapt constitue un aspect de suprafață al problemului, arată că **din ligniții românești se pot obține carburanți și uleiuri — adică petrol sintetic, și aceasta este esențialul.** In această lucrare, profesorul Cândea, continuă de fapt lucrările începute cu peste 15 ani în urmă [1]), de către prof. Emil Severin dela Politechnica din București, lucrări care dăduseră deja rezultatele cele mai promițătoare. Cercetările prof. Cândea, diferite de cele inițiate de prof. Severin, aduc însă soluțiuni noui, cu rezultate cu mult mai bune, și — ceeace este deosebit de interesant — cu evidența unor valorificări practice excelente.

După date germane, noi am dispune de circa 2.7 miliarde tone lignIți, de variate calități, cu circa 3.500 cal. în medie. Calculând la circa 1/3 necesarul de viitor al lignIților valorificabili prin brichetare, și destinându-se circa 2/3 pentru petrolul sintetic, ar rezulta circa **200 milioane tone** de aur **negru** lichid, obținut din această bogăție românească, ceeace ar constitui o rezervă sigură pentru circa 100 ani, — la nivelul ceva mai urcat de consum ca cel din ajunul războiului.

Credem că, **problema trebue pusă în studiu, pe teren, imediat.** Petrolul natural, de care mai dispunem, are o dublă misiune. Deoparte, de a servi ca **pivot în aprovizionarea efortului de război european,** — alături de petrolul sintetic german, — și aceasta cât mai eficace. De altă parte, are și misiunea de a constitui punctea de trecere, spre regimul viitorului, **în care unica noastră posibilitate pentru carburanți lichizi și uleiuri minerale, o constitue tocmai lignitii românești.**

Spiritul de prevedere, impune această urgență, deoarece: 1) nu putem ști cât timp va mai dura războiul (aceasta ca răspuns eventualelor obiecțiuni că, tema ar trebui amânată până după terminarea acestui război), 2) nu știm cât timp zăcămintele noastre, își vor mai da randamentul lor, în scara actuală (ținând seama și de realitatea în pe care o arată curba producției ultimilor ani), și în fine, 3) este imperios necesar ca cel mai bun procedeu de valorificare a lignitilor românești, să fie pus la punct **din timp,** ceiace nu se poate face fără tatonări și încercări în scara semi-industrială, ca punte de trecere spre regimul definitiv de viitor.

Dat fiind importanța problemei, se vor găsi la timp și mijloacele și instalațiile necesare.

Este pentru noi o împrejurare fericită, că profesorul dela Timișoara, din proprie inițiativă s'a ocupat cu mulți ani în urmă de această capitală problemă, aducând acum când tema devine actuală, soluțiunile care ne economisesc astăzi, ceiace este mai prețios decât orice: **timpul.**

[1]) La pyrogénation cathalitique sous pression. Cristian Leu. (Mon. dupétrole roumain. 1931).

Inobilarea lignitilor românești*)

de Prof. Dr. Ing. C. CÂNDEA
Directorul Institutului de Chimie. Politechnica Timișoara

Ligniții se găsesc într'un stadiu de carbonizare, inferior huilei sau antracitului și deci conțin resturi variabile de celuloză, netransformate încă. Mai conțin cantități mari de apă, și substanțe minerale, datorită cărora se micșorează simțitor puterea lor calorifică.

Prin ardere depun prea mari cantități de cenușă, care împiedică combustia completă în instalațiile industriale. Intre substanțele minerale, sulful, în special, formează la ardere bioxid de sulf sau gaze sulfuroase în genere, care pe lângă mirosul neplăcut, cauzează și coroziunea aparatelor și instalațiilor cu care vine în contact.

Intrucât țara noastră posedă mari cantități de ligniți, iar pe de altă parte combustibilul lichid (petrolul) este în funcție de producție și întrebuințare, problema inobilărei ligniților prin îmbunătățirea calității este credem de actualitate. In adevăr, după unele studii și date geologice, petrolul nostru s'ar epuiza peste 10 ani. Credem însă că între timp se vor descoperi noui câmpuri și zăcăminte petrolifere, care vor face posibilă o exploatare mai îndelungată.

Având în vedere că în prezent se impune o intensificare a producției petrolifere, în vederea nevoilor mari ale armatei și că întrebuințarea combustibilului lichid urmează a fi limitat și rationalizat numai pentru scopuri indispensabile, reeșă clar că trebue să facem uz de combustibilul solid de care dispunem și în special de ligniții românești.

Intrucât combustibilul lichid extras din petrol este superior, ca putere calorifică, puritate, ardere etc. cărbunilor, regia C. F. R. încă din 1927, începe să reducă în mod simțitor atât întrebuințarea ligniților cât și a prețului, sugerându-se producătorilor ideia îmbunătățirii calității lignitului prin micșorarea procentului de apă și a inobilărei în genere.

In acest scop s'au trimis la Köflich în Austria diferite probe, pentru a se face acolo după procedeul Fleissner încercări de deshidratare.

Regia C. F. R. a stabilit și un caet de sarcini, care a intrat în vigoare la 1 Mai 1931 și prin care se prevede că C. F. R. nu se vor aproviziona cu nici un combustibil solid, cu putere de vaporizare sub 4. **Măsurile aceste restrictive au** avut ca efect preocuparea celor interesați de inobilarea ligniților, iar ca rezultat practic instalarea de către Soc. Petroșani a dispozitivelor de deshidratare, la Doicești și Schitu-Goleșți după ing. Filliti.

Procedeele de inobilare sunt numeroase și în funcție de compoziția chimică a ligniților și de scopul urmărit de producător.

Am putea clasifica aceste metode în modul următor :

Metode fizico-mecanice
Metode chimice
Metode mixte

In prima categorie sunt operații **a)** de separație mecanică, pe principiul flotației sau **b)** pe principiul pneumatic, ambele cunoscute în industria extractivă carboniferă, apoi **c)** pe un sistem de pulverizare și **d)** brichetare.

Brichetarea este în funcție de compoziția chimică și de obicei întrebuințează pe lângă presiune și diferiți lianți, ca reziduri de țiței, bitumen sau în Germania cărbunele coloidal, ș. a.

Metode chimice și mixte de inobilare

Deshidratarea

Prin îndepărtarea apei din cărbuni se ajunge, în unele cazuri, la o sporire a puterii calorifice până la 70%. Ligniții se pot usca după procedeul Fleissner sau Siemenk-Ruslcka până la o limită de 11-14%.

Societatea Petroșani întrebuințează un procedeu Filitti după care se pot prepara două feluri de cărbuni :

a) Cărbunele fărămicios. Ligniții se încălzesc în vase deschise până la 300°, după ce în prealabil au fost îmbibați cu gudroane de țiței. Se degajă o parte din substanțele volatile împreună cu apa și se obține un cărbune cu o putere calorifică mare cca 6000 cal. și nu absoarbe apa fiind îmbibat cu păcură.

b) Cărbunele compact, în bucăți mari se tratează ca sub a. însă la temperaturi de 400°, în vase închise și la presiuni până la 30 atm. Se obține un cărbune de sulf cu putere calorifică de cca. 7000 cal.

Avantajele acestei metode ar consta în instalații mai eftine, în calitate superioară a cărbunelui obținut, fiind deshidratat, desulfurizat, impermeabil la apă, inalterabil sub influența aerului, călduri atmosferice, luminii, umezelii cu putere calorifică superioară și putere de vaporizare ridicată.

Recuperarea industrială după Fleissner ar fi de 56,17 iar după Filitti de 70,27%.

Imbunătățirea calității cărbunilor prin distilare

Se cunosc două procedee întrebuințate pentru distilarea cărbunilor:

1. Distilarea la temperaturi ridicate pentru obținerea gazului de iluminat și cocsului, procedeu clasic, bine cunoscut și

2. Distilarea la temperaturi joase, pentru obținerea semi-cocsului și gudroanelor, precedeu mai recent.

Distilarea la temperaturi joase, se aplică cu succes în țările lipsite de petrol, în vederea extragerei din gudroane a unei anumite cantități de combustibil lichid și care să acopere o parte din necesități.

In distilarea la temperaturi joase a ligniților gudronoși și chiar a turbei, se efectuiază o carbonizare și în acelaș timp se urmărește și prepararea așa numitului **„cărbune fără fum"**, ajungându-se la o reală inobilare prin mărirea puterii calorifice, și prin arderea fără fum. Acest ultim fenomen este în strânsă legătură și cu higiena orașelor industriale, a căror atmosferă mai puțin încărcată cu fum, permite căldurii și luminei solare să pătrundă în străzi, fabrici, locuințe, etc.

Astfel de preocupări le găsim în Anglia și Canada, care neglijaseră câtăva vreme această problemă.

Intrucât procesul de distilare, are loc la temperaturi de 500—600°, pe lângă semicocs și gudroane, se formează gaze, fie direct, fie prin cracarea gudroanelor primare, încât și acestea pot avea o vastă întrebuințare în consumul public.

Calitatea produselor obținute la distilare la temperaturi joase este în funcție, de natura cărbunelui supus distilărei, de metoda și de puterea de aglutinare. Semicocsul obținut este un produs foarte valoros, și poate înlocui în unele cazuri chiar cocsul metalurgic iar în cazuri speciale poate fi prelucrat în așa zisul antracit artificial, cu 40% materii volatile, o mare coeziune și densitate, comparabilă cu cea a antracitului natural.

Tot din gudroane se pot extrage o serie de produse chimice și în special hidrocarburi aromatice, foarte importante pentru industria materiilor colorante sau fabricarea explozibililor.

Inobilarea prin hidrogenare sub presiune

Această problemă, care are ca scop **petrolul sintetic,** se bazează pe transformarea cărbunelui în hidrocarburi componente ale petrolului,

1. fie prin hidrogenare directă a cărbunelui sub presiuni și temperaturi ridicate, obținându-se astfel un combustibil lichid similar țițeiului (metoda Bergius),

2. fie prin transformarea cărbunelui în oxid de carbon și hidrogen în gazogeni, iar apoi prin presiune și temperatură se obțin combustibili lichizi (metoda Fischer),

3. ori pe cale catalitică (Fischer) chiar la presiunea obișnuită—(syntol).

Domnul inginer **Dămaschin** în lucrarea d-sale: „Contribuții la studiul combustibilului etc" I. A. R. 1933, spune următoarele referitor la hidrogenare :

„Această descoperire este chemată să facă epocă și vine la timp înainte de epuizarea rezervelor de petrol și credem c'ar fi bine să se înceapă studii și lucrări serioase de laborator, spre a cunoaște exact calea pentru valorificarea cărbunilor noștri, prin lichifiere".

Problema aceasta și în special problema inobilărei produselor petrolifere, a fost studiată de noi în laboratorul de Chimie al Politechnicei din Timișoara între 1932-1942, iar rezultatele au fost făcute în cca. 20 publicații, din care o parte sub formă de comunicări la congresele de specialitate din străinătate iar o parte, în revistele de specialitate.

In ultimii ani, ne-am ocupat și de problema hidrogenării ligniților românești, iar rezultatele le vom expune, într'un capitol următor.

Instalații și realizări la noi în țară

Pentru inobilarea ligniților amintim următoarele instalații de deshidratare :

Doicești, jud. Dâmbovița, Soc. Lignitul .Procedeul Fleissner.

Schitul Golești, jud. Muscel, Soc. Lignitul. Procedeul Fleissner.

Doicești, jud. Dâmbovița, Soc. Petroșani. Procedeul Filitti.

Schitul Golești, jud. Muscel, Soc. Petroșani. Procedeul Filitti.

(Urmare în pag. 3-a)

*) Memoriu, prezentat la cererea d-lui ministru ing. C. Bușilă, în urma dorinței d-lui Mareșal I. Antonescu în luna Ianuarie 1943.

Istoricul Exploatărilor de sare din regiunea Slănic-Prahova

de Dr. Ing. M. STAMATIU

In **„Analele Academiei Române"**, Memoriile Secțiunii științifice, a apărut de curând sub titlul de mai sus o frumoasă broșură conținând un memoriu al d-lui Dr. Ing. M. Stamatiu admis în ședința Inaltei Instituțiuni de la 18 Septembrie 1942.

Distinsul tehnician, care de atâți ani aduce o contribuție din cele mai prețioase la punerea în valoare a acestei mari bogății a subsolului românesc, ne înfățișează **„un istoric al exploatărilor din regiunea Slănic-Prahova bazat pe documente autentice care să conțină date referitoare la începutul și evoluția acestor exploatări în decursul timpului"**, asupra căruia nu s'a scris până în prezent.

D-sa ne arată după zapise, hrisoave și acte că aceste saline au fost pentru prima oară cercetate sub domnia lui Șerban Cantacuzino (1685) când moșnenii din Slănic au vândut spătarului Mihai Cantacuzino, fratele domnitorului, acea moșie, care și astăzi este exploatată.

Iată acest interesant act de vânzare :

„1685 (7193) Aprilie 20

Adecă noi satul Slănicul scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de bun(ă) credință la mâna Dumnealui Jupân Mihai Cantacuzino biv vel spăt(ar), cum să s(e) știe că am vândut Dumnealui ocimă în sat în Slănic ot sud Saac. Insă jumătate dupreste tot hotarul cu tot locul cu sarea, unde iaste a să face ocnă. Și o am vândut Dumnealui drept bani gata taleri 700, din care bani ne-au dat Dumnealui acum de o dată tl. 380, iar t(a)l(eri) 320 au rămas până ce se vor începe Ocnele a să face și a lucra. Deci de va eși sare bună și nu s'ar sfârșit curând ca cea dela Teișani, să aibă a ne plini Dumnealui și ceilalți bani ce au rămas, cum scrie mai sus; iar de va eși sare rea și nu va umbla ocna bine și se va sfârși curând, să avem a întoarce banii Dumnealui înapoi cum i-am și luat.

Urmare în pag. 2-a

LEGEA PETROLULUI ?

Articolul 286 din legea Petrolului — elaborată de un adânc cunoscător al greutăților cari la fiece pas împiedică desvoltarea industriei petrolifere — spune :

— „Instituirea de taxe noui asupra produselor miniere, în ceea ce privește exploatarea, transportul, valorificarea și comercializarea lor, nu se poate face decât cu avizul Ministerului Economiei Naționale".

Acest articol destinat a pune, în mod categoric, industria petroliferă la adăpost de instituirea de taxe pe cari diversele departamente și organe anexe le aplică în interesul lor, fără a ține seama de repercusiunile asupra interesului general al Statului, s'ar părea ori că nu există, ori că nu s'a consultat Ministerul Economiei Naționale, care nu ne îndoim că ar fi dat un aviz defavorabil **Administrației Comerciale a Porturilor și Căilor de Comunicație pe Apă,** care dela 1 Aprilie crt. a înființat la Giurgiu următoarele noui taxe :

1) Pentru tankurile încărcate în mai multe etape, pentru fiecare cuplare a conductelor, în afară de prima cuplare	1.200 lei
2) Cuplarea unui tank la conductele de predare și schimbarea dispoziției de încărcare	1.800 „
3) Desfacerea flanșelor oarbe la vagoanele cazane cu robinete defecte pentru un cazan	120 „
4) Adaptarea de cuplaje tip C. F. R. la vagoanele cazane cu robinete de scurgere nestandardizate pentru 1 bucată	240 „
5) Descărcarea cu pompe de mână a cazanelor sosite cu robinete de scurgere defecte pentru 100 tone	1.200 „
6) Incălzirea și descărcarea în tankuri a vagoanelor cazane cu țiței și motorină parafinoasă prin instalațiile dela Cioroiu 10 tone	900 „

Având în vedere prețurile fixe ale poduselor petrolifere atât la export cât și pe piața internă, precum și faptul că orice noui sarcini împiedică activitatea cerută de necesitățile economiei naționale a societăților petrolifere, este de sperat că în urma demersurilor făcute, Ministerul Lucrărilor Publice va reveni asupra acestor taxe suplimentare.

*

Tot aci să ne fie permis a înregistra noui dispoziții ale **Ministerului de Finanțe :**

1. **Direcțiunea contribuțiunilor directe** — care, neținând seama de deciziunea din 30 Septembrie 1942 a Comisiunii centrale fiscale ce prevedea că „dividendele neridicate **nu** constitue depozite **impozabile** la impozitul mobiliar"; printr'o nouă deciziune prevede că „la creanțele derivând din dividende etc., neridicate de creditori, calculul impozitului se **aplică** numai pentru timpul ce trece de un an".

2. — **Direcțiunea timbrului, cifrei de afaceri, etc.,** tot astfel, prin legea impozitului pe lux și cifra de afaceri, din 1 Aprilie 1943, pentru a mări pe căi piezișe unele impozite, dă, în anumite cazuri, o înțelegere foarte elastică rubricilor „Valoarea comercială", „prețuri curente", etc.

*

Acestea sunt numai câteva exemple din numeroasele **„inofensive"** — s'ar părea — greutăți, cari apasă greu și pentru a căror rezolvare **„Asociația Industriilor de Petrol"** pierde un timp prețios.

Lire en 2-ème page :

L'Ennoblissement des lignites roumains.

en 4-ème page :

Les assemblées générales pétrolières.

ANCORA ROMÂNĂ
FABRICA DE CABLURI DE OȚEL
— SOCIETATE ANONIMĂ PE ACȚIUNI —

FABRICA BRAȘOV
Telefon Nr. 1828

Marca depusă Marca depusă

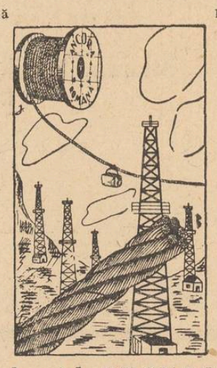

Sediul social: BUCUREȘTI
Calea Victoriei Nr. 39
Telefon Nr. 4-92-21

Produce:

Cabluri de oțel *neizolate, orice construcție.*

Impletituri de sârmă cu ochiuri pătrate.

Arcuri spirale cilindrice, de tragere și presiune.

Electrozi „Tenax" *pentru sudură electrică.*

Calitate superioară, serviciul prompt.

Uzinele Metalurgice Unite „Titan, Nadrag, Calan"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

Bilanțul general încheiat la 31 Decemvrie 1942

ACTIV

	LEI	LEI
Investiții 1924-1941	829.500.000	
Investiții 1942	26.500.000	856.000.000
Acțiuni, Efecte Publice și Cupoane		209.989.554
Cassa: Numerar	30.607.228	
Disponibil la Bănci	16.395.149	47.002.377
Debitori		658.608.763
Stoc de materiale și fabricate		918.053.259
		2.689.653.953
Garanții Statutare		520.100
Conturi de Ordine Debitoare		311.577.365

PASIV

	LEI	LEI
Capitai Social		600.000.000
Fondul Primelor de Emisiune		100.000.000
Fondul de Rezervă Statutar		116.500.000
Fondul de amortizare 1924-1941	600.441.037	
Fondul de amortizare 1942	69.558.963	670.000.000
Rezerve speciale impuse	173.720.731	
Rezerve pentru creanțe dubioase	26.279.269	200.000.000
Fondul pentru clădirea localului birourilor București		25.000.000
Dividende neridicate		80.282.328
Creditori		775.136.265
Beneficiu: report din 1941	5.350.496	
„ net din 1942	117.384.864	122.735.360
		2.689.653.953
Deponenți Garanții Statutare		520.100
Conturi de ordine Creditoare		311.577.365

Contul de Profit și Pierdere încheiat la 31 Decemvrie 1942

DEBIT

	LEI	LEI
Cheltueli Generale		97.775.972
Dobânzi	7.297.490	
Comisioane Bănci	8.716.217	16.013.707
Impozitele societății		115.231.128
Taxe reținute pt. Ministerul de Finanțe și achitate (taxe de consumație, cifra de afaceri, etc.)		492.172.106
Cheltueli pentru scopuri de ocrotiri sociale		74.071.265
Amortizări pentru investiții		69.558.963
Beneficiu reportat din 1941	5.350.496	
Beneficiu net din 1942	117.384.864	122.735.360
		987.558.501

CREDIT

	LEI
Beneficiu reportat din 1941	5.350.496
Beneficiu brut din 1942	476.810.070
Beneficiu din participațiuni	13.225.829
Taxe reținute pentru Ministerul Finanțelor (taxe de consumație, cifra de afaceri, etc.)	492.172.106
	987.558.501

Președintele Consil. de Ad-ție: (ss) **Ing. Constantin Orghidan** Director financiar: (ss) **Dr. Petre Dimian**

Verificat și găsit conform cu registrele:

Cenzori: (ss) **C. Ștefănescu-Brăila**, expert contabil; **Prof. Sp. Iacobescu**, expert contabil; **Colonel Al. Tărtășescu**

ISTORICUL exploatărilor de sare
din regiunea Slănic-Prahova

Drept aceia am vândut și noi această moșie Dumnealui ca s(ă fie) Dumnealui și coconilor Dumnealui, nepoților, strănepoților Dumnealui moșie, stătătoare în veaci, și o am vândut Dumnealui de a noastră bună voe fără nici o silă, cu știrea tuturor rudeniilor noastre și cu a mușneanilor din sus și din jos. Și când am făcut această tocmeală cu Dumnealui întâmplatu-s'au de au fost mulți megiași bătrâni mărturie, care vor iscăli mai jos Și pentru mai adevărată credință ne-am pus mai jos și deagetele ca să se crează.

Ap. 20 dni, 1(ea) t. 7193

Urmează semnăturile sătenilor vânzători.

*

Rezultatele cercetărilor fiind din cele mai favorabile, în 1694 Spătarul **Mihai Cantacuzino** a cumpărat cu 600 taleri și cealaltă jumătate a moșiei. In 1713, înainte de a muri, Spătarul **Mihai Cantacuzino** a donat această moșie **Mănăstirei Coltea** din București, care avea și spitalul Coltea.

In urma împroprietăririi țăranilor făcută de Domnitorul **Alex. Ion Cuza** (1864) s'a luat din această moșie o întindere de 674 ha. In 1893 și 1894, **Eforia Spitalelor Civile**, procedând la măsurătoarea moșiei, s'a constatat că era la acea dată de 1080 ha. In anul 1919, cu ocazia ultimei expropriери s'a mai luat o parte din această moșie care a fost trecută în patrimoniul Primăriei Slănic.

In 1860 Ocnele de sare au trecut sub administrația Ministerului de Finanțe care a înființat un serviciu special al Salinelor Statului. Eforia Spitalelor Civile nu mai posedă astăzi decât o mică parte din fosta moșie cu care spătarul Mihai Cantacuzino a înzestrat-o.

*

Autorul ne mai arată cum au început lucrările, exploatarea, drepturile Domnului țării, procesele pe care le-a avut Regia Monopolurilor Statului, cu d-na Ecaterina Zottu și cu Eforia Spitalelor Civile, referitor la sarea scoasă din minele dela Doftana Slănic, despăgubirea acordată de către Domnul țării, pentru terenul ocupat de ocne și construcțiile anexe, precum și pentru cheltuelile făcute cu deschiderea ocnelor.

Avem în acest studiu întreaga evoluție a minelor din Regiunea Slănic-Prahova, cu numele oamenilor istorici și cu moravurile timpurilor trecute: acte autentice de vânzare cu semnăturile, sau stampilarea cu degetul a neștiutorilor de carte.

Până în 1937 a fost exploatată prima mină denumită „Carol II, în 1912 a fost pusă în producție a doua mină „Mihai I", iar în 1938 un nou câmp denumit „Mina Unirea" a fost pus în lucru, pe o suprafață de exploatare de 76.000 m.² și o înălțime dela talpă la tavan de 50 m. Durata de exploatare a acestui câmp, care începe în acest an, va fi de 50 ani, la o producție anuală de 100.000 tone.

*

Cuprinzând numeroase fotografii ale actelor originale, precum și planurile moșiei și salinelor, lucrarea d-lui Dr. Ing. **M. Stamatiu** aduce o vie lumină asupra felului și hărniciei cum strămoșii noștri au pus în valoare bogățiile țării și prezintă cel mai viu interes nu numai pentru acei cari răsfoesc „Analele Academiei Române", ci ar trebui să figureze în toate bibliotecile școlare și populare, contribuind astfel la îmbogățirea cunoștințelor tineretului și maselor dela țară asupra unei bogății a țării noastre atât de necesară întregei populații.

Această nouă lucrare a d-lui Dr. Ing. M. Stamatiu **ne arată încă odată dragostea și perseverența cu care autorul — ale cărui studii sunt atât de apreciate și peste hotare, — servește știința și munca românească.**

Problemele hidrotechnice ale României și în special ale regiunei dela Sud de Carpații Meridionali

(Continuare din pag. 1-a)

Aceste zone corespund aproape riguros cu zonele climatice caracterizate prin solul cernozion-castaniu, solul cel mai apropiat de stepa aridă, care are solul bălan. Este de presupus că acest sol are nevoie mai mult decât altul de irigații, dar aceasta nu însemnează că nu se pot iriga cu succes și alte terenuri. In special trebue reluată problema irigațiilor cu alimentarea din Dunăre. In urma electrificării țării, s'ar putea folosi energia ieftenă din timpul nopții pentru a ridica apa din Dunăre în unele depresiuni ale terenului, din care apoi s'ar alimenta canalele de irigație în timpul zilei Sau s'ar putea efectua irigații prin stropire, direct din conductele sub presiune, conform unei metode moderne. Din Dunăre s'ar putea iriga suprafața de 400.000 Ha. propusă de Davidescu, precum și altele.

In sfârșit se pot iriga anumite culturi, în special livezile de pomi, prin captarea apelor subterane, așa cum se face în California pentru 70% din terenurile irigate.

AMENAJĂRILE HIDRO-ELECTRICE

Cea mai importantă uzină ar fi aceea dela Porțile de fer. Proiectele existente prevăd 1—3 uzine cu o putere totală instalată de cel mult 800.000 Kw., din care ar reveni României 400.000 kw. Când apele Dunării sunt scăzute, puterea acestor uzine s'ar reduce la 240.000 kw. (partea României) și dacă nu s'ar mai construi alte uzine, Porțile de fer ar putea să împlinească nevoile crescânde ale țării cel mult 6 ani. De aceea se impune cercetarea și a altor amenajări, în special a acelora prevăzute cu baraje rezervoare, dat fiind rolul economic complex pe care-l joacă asemenea lucrări.

Din toate uzinele ce se pot amenaja în Muntenia pe Valea Jiului, Oltului, Argeșului, Ialomiței, Dâmboviței, Prahovei, Buzăului și a altor văi secundare, toate în regiunea munților, s'ar putea alege cele mai importante, a căror putere totală instalată ar fi de ordinul a 8—900.000 kw. Costul amenajărilor hidroelectrice pentru 1.300.000 kw. și al liniilor de transmisie ar fi de ordinul a 200 miliarde lei și realizarea lor ar trebui eșalonată pe o durată mare.

Barajele rezervoare merită o preocupare specială, deoarece prin baraje nu numai se obțin căderi de apă și energie electrică de care se poate dispune în orice moment, dar se mai realizează și alte avantaje importante: regularizarea debitelor și în aval de baraj și sporirea debitelor de etiaj; micșorarea pericolului inundațiilor; crearea de rezerve și pentru nevoile irigațului și navigației; deschiderea de regiuni noui turistice. Se pot creia baraje-rezervoare destul de importante în Muntenia, unde formațiile geologice dela Valea Ialomiței spre Apus sunt din cele mai bune pentru acest scop: gneissuri și granite și șisturi cristaline. Dar și la Est de V. Ialomiței, în special în V. Buzăului superior, se pot creia baraje-rezervoare. Apreciez volumul acestor rezervoare pe râurile muntene la 500 milioane m³, la care urmează a se adăoga 300 mil. m.³ în bazinul Siretului, de care să profite șesul muntean dintre Siret și Buzău.

Dar și la șes, în numeroasele și vastele depresiuni din bazinul Buzăului, din V. Neajlovului, Colentinei, Căldărușanilor, Mostiștei și altele, se pot creia rezervoare ieftene și de mare capacitate, de cea mai mare utilitate pentru nevoile irigației.

AMENAJĂRILE EDILITARE ȘI SANITARE

Vom enumăra fără a indica soluțiuni, următoarele chestiuni:

a) Alimentarea cu apă de băut a tuturor orașelor și satelor;

b) Oprirea de a se murdări apele râurilor și apele subterane cu resturile menajere;

c) Oprirea de a se murdări apele cu deșeuri industriale;

d) Asanarea mlaștinilor și a regiunilor infectate de malarie.

*

Realizarea acestor lucrări necesită:

Un program technic;

Un program financiar;

O politică de stat impregnată de voința de a realiza.

Desigur că rezolvarea integrală a acestor probleme trebue socotită a se eșalona pe 100 ani, totuși se poate da în anumite momente un ritm mai accelerat. Valoarea lucrărilor, numai pe teritoriul Munteniei, se apreciază la 300 miliarde, deci în medie 3 miliarde anual, iar pentru toată țara, 6-7 miliarde lei. Din acestea, Statul nu trebue să ia asupra sa decât lucrările cu rol economic mai complex și cu rentabilitate mai indirecte și mai îndepărtate, putându-se ceda majoritatea lucrărilor activității particulare. Dându-se exploatărilor particulare un tratament corect și siguranța respectării contractelor, s'ar putea realiza repede și mult, fără a se împovăra bugetul Statului.

Contribuția societăților petrolifere la veniturile Statului în 1942

„Unirea" **lei 1.808.033.210** față de lei 990.088.532 în 1941

„Steaua Română" **lei 1.890.694.600** față de 977.707.304 „ „

LE GROUPEMENT DES SOCIETES MINIERES POUR L'EXPLOITATION DES REGIONS MINIERES.—Conformément aux prévisions de la loi du pétrole du 17 juillet 1942, les 19 sociétés minières ci-dessous ont formé un groupe de travail en participation pour l'obtention de la région minière nr. 11, délimitée par le ministère de l'Economie Nationale. Tous les participants sont solidairement responsables envers l'Etat de l'exécution de toutes les obligations contractuelles. La société „Concordia" a été désignée pour les opérations, mais l'accord entre les 19 sociétés prévoit que le groupe pourra désigner avec l'accord de la société „Concordia", pour chaque structure à part, aussi d'autres opérateurs et, dans ce cas, le groupe d'exploration décidera à une majorité de 75%.

Les sociétés participent a l'exploration de la région dans les proportions suivantes:

Soc. Astra Română	9%
„ Concordia	9%
„ I. R. D. P.	10%
„ Petrolul Românesc	10%
„ Prahova	8%
„ Româno-Americană	7%
„ Steaua Română	6%
„ Unirea	6%
„ Colombia	5%
„ Redevența	4%
„ Mica	4%
„ Intrepr. Grigorescu	3%
„ Foraky Românească	3%
„ S. A. R. Petrol	3%
„ Româno-Belgiană	3%
„ Naphta Română	3%
„ Creditul Minier	2%
„ S. A. R. Petrol. Română	2%
„ Moldo Naphta	3%
Total	100%

„CONCORDIA", S. A. de pétrole. — M. Clement Gheorghiu a été nommé chef du service administratif et commercial du département „Electrica", Câmpina.

M. Gerhard Osterwind a été nommé fondé de pouvoirs de la société.

„UNIREA", S. A. de pétrole. — L'assemblée a décidé que le bénéfice net de 389.376.811 lei, résulté en 1942, soit réparti de la manière suivante: 369.428.114 lei au fonds d'amortissements pour 1942, 15.772.635 lei au fonds pour créances douteuses et 4.176.062 à réserve spéciale pour la réfection de l'inventaire. Aucun dividende ne sera distribué pour cet exercice.

*

BABCOCK & WILCOX. — Cazane de aburi S. A. R., București.

Adunarea generală a reales pe d-nii: Pant. M. Sitescu, Rudolf Reit și Ion Sontag în consiliul de administrație pe o perioadă de 4 ani.

Cenzori d-nii: Beno Fischer și supleant N. Dumitrescu.

D. Pant. M. Sitescu este numit președinte și administrator delegat; d. Rudolf Feit administrator delegat.

*

„CONCORDIA", S. A. de Petrol. — D. Clement Gheorghiu a fost numit șeful serviciului administrativ și comercial al departamentului „Electrica", Câmpina.

D. Gerhard Osterwind a fost numit procurist al societății.

*

Prin decizunea semnată de d-l ministru Mihai Gr. Romașcanu s'a instituit următoarea comisiune pentru fixarea prețurilor la combustibil de orice fel și uleiuri minerale:

Președinte: Ing. Ion Cantuniari; membri: Ing. Ch. Andonie, Plutarc Cotaru, Ing. Gheorghe Ciochină, Ing. silvic Vasile Sabău; secretar ing. Viorel Vioreanu.

*

Printr'un decret-lege apărut în „Monitorul Oficial" d. Spiridon Popescu, consilier la Inalta Curte de Casație se numește pe termen de 5 ani ca președinte al Consiliului superior de mine iar d-nii consilieri Alfred Popovici și Ioan D. Zamfirescu, precum și d-nii Traian Nițescu și Alexandru Dinopol au fost numiți tot pe timp de 5 ani ca membri ai aceluiaș consiliu.

*

D. Ministru Ing. Stavri Ghiolu a primit zilele trecute o delegație a Asociației Industriilor de Petrol, în frunte cu d-l ing. Cezar Popescu, directorul ei general, cu care a stabilit normele caietului de sarcini ce se întocmește pentru distribuirea regiunilor miniere.

Cours des actions pétrolifères

Au cotat:—Ont côté:	Valeur nominale Lei	Coté au 31/IV/1943
Astra Română	750	3900
Steaua Română	750	2200
Creditul Minier	500	1530
Redevența	500	400
I. R. D. P.	500	530
Concordia	375	1650
Petrol Block	500	360
Petrolul Românesc ex. cup.	500	1200
Prahova	500	480
Petrol Govora	500	700

L'ennoblissement des lignites roumains

A la demande de M. le Professeur Ing. C. BUȘILA, Ministre des Communications et Travaux Publics et à la suite du désir exprimé par M. le Maréchal J. Antonesco, M. le Dr. Ing. C. CANDEA, Directeur de l'Institut de Chimie, un de nos plus distingués savants dont les nombreux travaux et études sont tellement appréciés tant dans notre pays qu'à l'étranger, a présenté au Conducător de l'Etat un mémoire sur le problème le plus important à l'ordre du jour, non seulement pour notre pays mais pour l'Europe entière, c'est-à-dire; le problème des possibilités de fabrication du pétrole synthétique en Roumanie, si riche en gisements de lignites, mémoire dont nous publions ci-dessous les conclusions"[1]).

Conclusions-Solutions pratiques

1. — **L'ennoblissement des lignites dans notre pays** —étant un problème d'actualité, — des solutions pratiques immédiates s'imposent. De l'exposé de plus haut il résulte qu'une partie des entreprises qui exploitent des lignites ont commencé à introduire certaines méthodes d'ennoblissement et spécialement les méthodes classiques: Fleissner Simeck et une modification de celles-ci „Filitti", ainsi que des méthodes mécaniques locales.

Etant donné les nombreuses recherches scientifiques de laboratoire ou semi-industrielles, dont nous avons rappelé une partie, il en résulte croyons-nous, qu'un perfectionnement de méthodes classiques devrait être poursuivi mis et au point aussi dans nos entreprises. On pourrait ensuite l'étendre aussi aux entreprises qui ne possèdent pas encore les installations à cet effet.

Nous relèverons spécialement les conclusions des Instituts d'examen des charbons d'Allemagne, d'Angleterre et de l'Union des Soviets ainsi que les modifications qui s'imposeraient par exemple par l'emploi de la méthode de traitement des lignites avec les vapeurs d'eau — d'air — par lesquels s'effectuent aussi une désulfuration complète.

Ou bien par le traitement simultané avec des aides minéraux et des réactifs spéciaux.

2. — **Introduction de la méthode d'ennoblissement par hydrogénation.** — Les méthodes nouvelles et les plus parfaites tant comme réalisation d'un combustible idéal que d'autres produits secondaires des plus valeureux, au moyen desquels les lignites peuvent passer complètement à l'état de combustible liquide sont très certainement les méthodes d'hydrogénation. On pourrait objecter que les installations sont coûteuses et difficiles à procurer. Aujourd'hui cependant, que les nécessités de la guerre demandent de nouvelles quantités de combustible liquide et que l'on pourrait, croyons-nous, obtenir les installations nécessaires par un système de compensations avec l'Allemagne, nous estimons cette méthode indispensable si nous envisageons aussi l'installation simultanée d'usines chimiques d'azote, basées également sur la fixation de l'azote de l'air par hydrogène à des pressions et températures élevées.

On pourrait aussi demander en Allemagne à la I. G. F. les brevets respectifs car les installations actuelles ne peuvent plus attendre une mise à point.

3 — Pour la généralisation des méthodes d'ennoblissement chez toutes les entreprises qui s'occupent avec l'exploitation des lignites, en vue d'une rationalisation, il s'impose, croyons-nous, la création chez nous aussi d'un **d'„Institut de recherches des charbons de Roumanie"** en dehors des laboratoires existants qui travaillent dans cette direction et qui possèdent une part de personnel nécessaire.

4.—**L'établissement légal d'une étroite collaboration entre l'industrie et la Polytechnique.** — Nous croyons que chez nous aussi il serait nécessaire d'instituer une collaboration obligatoire entre l'industrie et la Poytechnique, comme en l'Italie, où les entreprises sont obligées d'avoir comme conseiller technique un professeur de spécialité et les Institutions scientifiques sont obligées de s'accomoder et de faire des recherches de science appliquée nécessaires au développement industriel, pour les industries qui soutiennent légalement ces instituts, obligation qui a donné les meilleurs résultats.

1) Le texte roumain de ce mémoire se trouve en 1ère page.

„ASTRA ROMÂNĂ"

SOCIETATE ANONIMĂ

București, B-dul Regele Carol I Nr. 32
Inmatriculat Oficiul Reg. com. Buc. Nr. 349/1932 Soc.

CONVOCARE

Domnii acționari sunt convocați în Adunare Generală Ordinară, care va avea loc în București, în ziua de 10 Iunie 1943, ora 12, la sediul social, Bulevardul Regele Carol I nr. 32, pentru a delibera și decide asupra chestiunilor înscrise în următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul Consiliului de Administrație asupra exercițiului 1942;

2. Raportul Cenzorilor;

3. Aprobarea bilanțului și a contului de profit și pierdere pe exercițiul 1942;

4. Descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea sa;

5. Fixarea retribuțiunii D-lor Cenzori;

6. Alegerea de membri în Consiliul de administrație;

7. Alegerea Cenzorilor și a Censorilor supleanți.

Domnii acționari cari doresc să ia parte la sus-zisa Adunare Generală, vor trebui să depună acțiunile vechi nominative conform Decretului-Lege nr. 2343 10. VII. 1940, precum și titlurile provizorii din emisiunea 1942 cu cel puțin cinci zile înainte de data adunării, adică până la 4 Iunie 1943, inclusiv, la:

1. Serviciul „Titluri" al Societății, B-dul Regele Carol I nr. 32, București;

2. Banca Comercială Română, București;

3. Banca de Credit Român, București, și

4. Banca Românească, București.

Proprietarii de acțiuni nominative, înscriși în registrele societății, sunt dispensați a depune acțiunile.

Acționarii cari nu pot asista la Adunarea Generală, vor putea fi reprezentați printr'un mandatar în baza unei procuri speciale. Procurile în original se vor depune în termenul în care acționarii sunt obligați a depune acțiunile. Mandatarul va trebui să fie el însuși acționar și să îndeplinească formalitățile ce-i permit să asiste la ședință.

Consiliul de Administrație
Președinte,
ss. Prof. EM. ANTONESCU

Având în vedere greutățile cu cari presa economică — în special — are de luptat, rugăm cu insistență pe toți acei cari primesc ziarul de atâta timp să binevoiască a ne da prețiosul D-lor sprijin și a ne remite costul abonamentului pe 1943.

„DISTRIBUȚIA"

Societate Anonimă pentru Distribuirea Produselor Petroleului

Bilanț încheiat la 31 Decemvrie 1942

ACTIV

Numerar și efecte publice:		
Numerar în cassă și la bănci	116.787.926	
Efecte publ. și bonuri de tezaur si rechiziție	87.821.823	204.608.749
Debitori și conturi debitoare:		
Clienți	852,312.797	
Taxe, impozite, transport etc. as/stoc. de produse dela depoz.	544.032.212	
Avansuri de taxe și impozite as/produselor	54.278.438	
Diverse conturi debitoare	72.786.051	1.523.409.498
Investiții în organizația de desfacere:		
Dep. și stat. până la 1.I.942	529.728.425	
Ninus invest. scoase din uz 1942	7.592.701	
	522.135.724	
Adăugiri în anul 1942	45.733.723	
Invest. speciale în București în 1942 pentru debitarea petrolului	47.542.362	615.412.009
Autovehicule până la 1.I.942	108.851.057	
Minus invest. scoase din uz 1942	7.011.306	
	101.839.751	
Adăugiri în 1942	21.645.897	123.485.648
Butoaie până la 1.I.942	33.894.320	
Minus butoaie scoase din uz	2.191.693	
	30.702.627	
Adăugiri în 1942	49.943.720	81.646.347
Depozite și stațiuni în teritoriile ocupate		16.867.558
Lucrări în curs de executare: depozite, stațiuni, ateliere		22.655.854 860.067.416
Materiale bidoane etc.:		
Stocuri de materiale bidoane, mărfuri etc.	—	95.190.079
Avansuri furnisori și antreprenori:		
Avansuri pentru lucrări și materiale	—	36.768.246
Cheltuieli anticipate: Chirii, impozite, asigurări etc.	—	37.230.192
		2.757.274.180
Conturi de Ordine și Evidența		
Diverși pentru garanții depuse de noi:		
Scrisori de garanție la Ministerul de Finanțe pentru credite de taxe de consumație	908.000.000	
Efecte publice la diverse autorități	45.602.500	
Efecte de plată la C. A. F. A.	60.528.875	1.014.131.375
Ef. publice și alte val. prim. de noi în gar.:		
Acțiuni dela consiliul de administrație	225.000	
Scrisori, accepte etc. dela clienți	26.839.672	27.064.672
Diverse conturi de ordine și evidența	—	40.349.736
	—	1.081.545.783

PASIV

Capital	—	510.000.000
Rezerve statutare	—	151.135
Fond amortizări:		
Amortizări până la 31.XII.1941	311.756.552	
Minus amortizări instalații scoase din uz 1942	12.803.931	
	298.952.621	
Amortizări în anul 1942	58.313.207	
Rezervă specială pt. amortizări	69.300.251	
Amortizări asupra instalațiunilor de petrol din București	5.014.157	
Amortiz. investiții teritorii ocupate	1.957.890	433.538.126
Creditori:		
Societățile furnizoare	643.691.769	
Taxe și impozite de plată	781.661.507	
Creditori și div. conturi creditoare	388.231.643	1.813.584.919
Conturi de Ordine și Evidența		
Efecte publice și alte valori depuse de noi în garanție	—	1.014.131.375
Diverși pentru garanții plătite de noi	—	27.064.672
Diverse conturi de ordine și evidență	—	40.349.736
	—	1.081.545.783

Contul de Profit și Pierdere încheiat la 31 Decemvrie 1942

DEBIT

Cheltueli generale: sediu, taxe impozite, asigurări personal, cheltueli sociale, etc.	—	212.964.831
Impozit și timbru asupra sporului de capital, rata anului 1942	—	2.116.800
Dobânzi și comisioane	—	1.762.148
Amortizări în anul 1942	—	1.310.503
		218.154.282
Pro memoria:		
Chelt. făcute în contul soc. comitente:		
Cheltueli depozite și stațiuni	374.316.455	
Amortizări în 1942	56.868.724	
Rezerva spec. pentru amortiz. investițiunilor	69.300.251	
Valoarea neamortizată a invest. scoase din uz	106.677	
	500.592.107	

CREDIT

Comisioane și diverse venituri	—	218.154.282
		218.154.282
Pro memoria:		
Cheltueli restituite:		
Restituirea de societățile comitente a cheltuielilor făcute de societatea noastră în contul lor	500.592.107	
	500.592.107	

Președintele consiliului de administrație, **Ing. C. Mătăsaru**

Directorul-administrativ și al contabilității, **I. A. Selagianu**, expert-contabil

Director general și administrator, **Ing. Cezar Popescu**

Verificat și găsit conform cu registrele,

Censori: **Dr. V. Ioachim**, expert-contabil; **V. Dumbrăveanu**, expert-contabil; **V. Cațafani**, expert-contabil

Inobilarea ligniților românești.

(Continuare din pag. 1-a)

D. Dr. ing. I Marinescu, arată în studiul său publicat în „Miniera" No. 4 din 1942 următoarele: „Pentru cărbunii de calitate superioară, huila și cărbunii bruni superiori, tecnica preparării în vederea inobilării produselor brute ale exploatărei pune la îndemână procedee de concentrare în deobște cunoscute: atât hidraulice cât și pneumatice, aplicabile materialului de dimensiuni peste 1-2 mm (ex-zețaj), sisteme disperse în greutăți specifice ridicate, concentrări pe mese, prin spălătoare Rheo, prin frecare etc. partea măruntă sub 1-2 mm este îmbrățișată după caz de procedee pneumatice, ultimului revenindu-i și flotația.

Pentru cazul particular, când cărbunele este curat, lipsit de steril, operațiile se reduc la simple ciuruiri, eventual sfărămări.

Pentru cărbunii de calitate inferioară, în care apa este supărătoare, operațiile de îndepărtare se fac prin procedeul Fleissner Siemeck-Rusiczka și Filitti. La cărbunii de calitate superioară și pentru material mai mare de 1-2 m/m sunt cunoscute realizările din țară din ultima vreme și care lucrează pe cale umedă sau uscată.

In prima categorie sunt instalațiile dela Petrila și Lupeni ale Soc. Petroșani, folosind spălătoarele Rheo, iar din categoria doua instalațiile din Secul (Soc. Reșița) în legătură cu cărbunii huilă, precum și instalațiile din Codlea Vulcan a Soc. Concordia cu procedee pneumatice. Pentru material mărunt sub 1-2 mm/ Soc Petroșani instalează în 1936 un dispozitiv de flotație la Lupeni iar în 1937 la Petrila, ridicându-se prin aceasta recuperarea părților utile la cca. 100.000 tone anual. Instalațiile de flotație ale Soc. Petroșani lucrează 15-18 ore pe zi, tratând zilnic cca 830 tone. Rectivii folosiți sunt amestecuri ulei — petrol și uleiuri medii, anual 843 tone".

Descrierea și aprecierea „Procedeului Petroșani-Filitti" se poate găsi în Analele Minelor din România No. 9 din 1940 descris de ing. Gh. Stănciulescu.

Studii și încercări de inobilare semi-industriale

In acest capitol vom expune și unele studii urmate de încercări semiindustriale — referindu-se la diferite metode de inobilare — ce sunt în curs de perfecționare.

1. In „Institutul de cercetare a cărbunilor din Praga' s'au făcut cercetări de perfecționare a metodei „Simeck-Rusiczka", iar datele cercetărilor sunt publicate în revista Brennstoff-Chemie din 1934 pag. 94 după ce s'au făcut încercări semiindustriale la „Aussiger Unternehmen des Vereins für chemische und metallurgische Produktion". Principiul metodei se bazează pe încălzire cu vapori de apă la 150-250° și la presiune de 5-40 atm, prelucrând 400 t. cărbune în 24 ore. S'a încercat și un cărbune românesc.

Ca rezultat final se obține:

a) un cărbune cu putere calorifică mult mai mare.

b) cu cenușă mai puțină din cauza spălării părților minerale și ale sărurilor alcaline din cărbune.

c) cu mai puțină apă, ceia ce reprezintă o economie pentru transport.

d) stabilitate la depozitare.

2. Incercări de îndepărtare a substanțelor minerale după S. Lehnert-Sustmann, publicate în Brennstoff-chemie din 1937.

Cărbunele se tratează cu acid clorhidric 1.5 n, se fierbe o oră în timp ce apa evaporată se înlocuește cu apă distilată. Se decantează și se spală până la dispariția ionului Cl. Se usucă. Procentul de cenușe se reduce foarte mult. Cocsul preparat dintr'un astfel de cărbune, are un conținut de cenușă mai mic decât cocsul din bitumen (0,5%), cocsul american din petrol (1,15%) și cărbunele de lemn suedez sau german (1,6% cenușă).

Un astfel de cocs poate fi avantajos folosit pentru industria electrozilor, grafitului artificial și industria oțelului. Se pot prelucra cu succes prin acest tratament cărbunii cu un conținut mai mic de 9% cenușă, liberi de nisipuri și materii pământoase. După procedeul acesta s'au făcut încercări și la Kaiser Willhelm Institut și s'a constatat că se elimină și o parte de sulf. Dacă cocsul obținut este din nou tratat cu acid clorhidric, se micșorează și mai mult % de cenușă iar % de sulf poate scade până la 0,6%.

Studii științifice și încercări de laborator referitor la inobilarea cărbunilor. 1922—1942.

In aceste dări de seamă vom trece în revistă unele din numeroasele studii, cercetări de laborator sau patente referitor la inobilarea cărbunilor și în special a ligniților.

Franz Fischer [1]) în studiul: „Asupra inobilării și prelucrarea chimică a combustibililor" redă modul de inobilare a turbei, a ligniților, prin uscare, destilare la temperaturi joase, brichetare precum și oxidarea la presiuni și tratarea cu hidrogen comprimat la 100°.

Martin Neufeld[2]) în 1942 redă o metodă de inobilare prin întrebuințarea unui cuptor vertical rotativ pentru carbonizare la temperaturi joase, întrebuințat de Menguin Act. Ges. în Butzbach (Hessen) și care constă din doi cilindri rotativi în interiorul unui dispozitiv zidit. Cel interior este în legătură cu cel din exterior prin numeroase deschizături și posedă un dispozitiv mecanic de transport în formă de elice. Gazul pătrunde prin conducte prin brâul de zidărie și încălzește ambii cilindri. Cărbunele care vine în josul cilindrului exterior, care se învârte, pătrunde în spațiul dintre cilindri, unde carbonizează și distilă, iar semicocsul se întărește prin forța centrifugă. Gazele de distilare, trec în cilindrul interior, unde se răcesc și se desbenzinează prin ulei de gudron, și au o putere calorifică de 3.000 cal/m³.

R. Beyschlag [3]) în studiul „Bergbau und moderne Kohlenveredlung" indică metodele noi, în special lichifierea cărbunilor în vederea inobilării și indicând și date economice pentru cărbuni bruni indică metode de uscare.

C. Krauch [4]) „Technische und wirtschaftliche Betrachtungen über Kohlenveredlung unter besonderer Berücksichtigung der Hochdruckverfahren".

1. Autorul face diferite cercetări cu privire la fixarea azotului atmosferic prin intermediul cărbunilor. Gazele de distilare prelucrate și disociate, ar putea fixa azotul sub formă de amoniac. Aceasta ar servi pentru prepararea îngrășămintelor chimce. Studiază posibilitatea gazeificării ligniților prin vapori în apă — în scopul preparării gazului de apă — ce se urmărește de I. G. F.

2. A doua direcție a inobilării este în sensul obținerii combustibilului lichid prin hidrogenare la presiuni cu sau fără catalizator (Bergius).

Alois Czermak [5]) într o conferință, indică metodele de inobilare a ligniților, cu tablouri și figuri explicative.

B. Stavorimus [6]) expune cele mai noi metode în vederea inobilării cărbunilor și în special carbonizarea la temperaturi joase, hidrogenarea sub presiune înaltă și sinteza combustibililor lichizi prin tratarea gazelor. Intemeiat pe considerații teoretice, technice și economice preconizează prepararea hidrocarburilor după Fischer și Tropsch.

O. Naum [7]) în studiul „inobilarea cărbunilor" lămurește o serie de probleme noi cu privire la inobilarea cărbunilor. Astfel sinteza uleiurilor și a diferite produse din gazul de apă, cu, sau fără presiune. Gazeificări, distilări la temperaturi joase și hidrogenări după Bergius.

F. Spilker [8]) susține deasemeni procedeul Bergius.

F. Brauneis [9]) face o serie de încercări bazate pe tratare cu apă la fierbere, indicând rezultate favorabile atât ca îmbunătățire a calității cât și în ce privește economia instalațiilor.

Otto Huppet [10]) este partizan al inobilării prin hidrogenare.

Deasemeni numeroase patente indică fie adăugirea de substanțe chimice la cărbunele brut, prin care s'ar obține avantagii importante, sau prin diferite procese redate, în linii generale.

In studiul „Metamorfoza cărbunilor și problema carbonizării artificiale de W. Gropp și Hans Bode [11]), găsim rezultatele cercetărilor de carbonizare a turbei, celulozei, lemnului, ligniților la temperaturi până la 300°. In toate cazurile componentele volatile se micșorează și se mărește cărbunele fix. Conținutul în apă se micșorează deasemeni. La 300° s'a ajuns la metamorfozarea până la ligniți. Presiunea trebue să nu fie prea mare. Timpul de transformare variază dela 4—48 ore. Cărbunele lignit carbonizează complect după 12 ore. Proprietățile cărbunelui obținut prin tratamentul acesta termic, variază în raport cu constituția chimică a produsului inițial. Rezultatele sunt comparabile cu cele ale lui Petraschek, Bergius, Berl și Erdmann, de 3250, pentru trecerea dela lignit la huilă.

1. Ubaldini și C. Siniramed [12]) se ocupă deasemeni de problema carbonizării ligniților. Ei încălzesc în autoclave ligniți la 215—345° la presiuni mici — 15 atm. — în prezența apei sau azotului. Cărbunele inobilat are o putere calorifică mai mare, iar cantitatea de gudronare este mai mare decât la distilarea prin temperaturi joase și sunt mai bogate în fenoli. Prin o serie de încercări ajunge la cărbuni artificiali cu putere calorifică de 7700—7900 calorii.

Hermann Klein în studiul „Carbonizarea ligniților prin tratare cu vapori de apă supraîncălziți" (Berg. und Hüttenmän. Iahrb. montanist. Hochschule Leoben 1932) arată rezultatele obținute cu ligniți prin încălzire la presiune de 35 atm. cu vapori de apă la durată lungă de acțiune 3000—5000 ore. Observă o îmbogățire în procentajul de cărbune și o gazeificare destul de accentuată.

M. Dolch și R. Schindler (Braunkohle 31, 1932) studiază deasemeni carbonizarea ligniților prin încălzire cu vapori de apă la 300° și presiune obținând o mărire a puterei calorifice de 15—18%. La unii ligniți, 60% din oxigen e pus în libertate din stare celulozică, sub formă de CO_2, 20% sub formă de apă și 20% identificat în gudroane. Se observă un mai mare randament de gudronare la tratare sub presiune.

Vicktor Skutl [13]) studiază schimbările care au loc la cărbuni în raport cu presiunea vaporilor de apă și cu ridicarea temperaturii. Din aceste cercetări se deduc un șir de concluzii cu privire la fenomenele fizice în cărbuni, în timpul deshidratării.

Un patent italian [14]) se ocupă de desulfurarea ligniților pe cari îi tratează cu alcalii. De ex. se tratează 500 kg. lignit cu o soluție formată din 500 kg. apă și 500 kg. KOH, la rece; se încălzește apoi și se evaporă la sicitate. Substanțele sulfuroase și bazice se spală cu apă.

H. Sustmann și R. Lehnort [15]) face cercetări în Institutul de studii a cărbunelui din Mühlheim în vederea îndepărtării părților minerale din ligniți prin ajutorul acizilor. Astfel prin tratarea diferiților ligniți cu acid clorhidric diluat și în acelaș timp cu acid fluorhidric, au putut obține în mod practic ligniți liberi de cenușă.

Clyde Shealy Knight [16]) tratează cărbuni uscați cu uleiuri minerale sau gudroane și apoi prin spălare cu apă îi separă mecanic de pietre, praf de cărbune, etc. Prin aceasta se împiedică pătrunderea apei în cărbune iar uscarea este mai ușoară.

Diferite patente [17]) și lucrări indică soluții generale [18]) în vederea prelucrării.

C. W. Holmes [19]) studiază rolul suspenziilor în soluțiile grele în raport cu vâscozitatea.

A. Jurowski și M. Lifschitz [20]) în revista rusă „Kocs i Chimija" studiază desulfurarea cărbunilor cu amestecuri de vapori de apă și aer. Desulfurarea se produce la 300—450° sub presiune scăzută (150 mm.). Cărbuni cu 4—5% S s'au transformat în cărbune cu maximum 1,5% S.

Tot A. Jurowski cu numeroși colaboratori [21]) se ocupă în Institutul de cercetări asupra cărbunelui din Uniunea Sovietică și ajung la o desulfurare până la 0,25—0,45% S prin tratare de aer-vapori de apă și care durează numai 6—9 minute; se înregistrează pierderi foarte mici 1—2%. Temperatura inițială trebue să fie ridicată. Autorii studiază purificarea și a cărbunilor îndepărtați prin sortare mecanică 12—15% S precum și a celor cu conținut mare în S provenit din pirite. Gazele desvoltate conțin 4—7% SO_2. Condiții optimale de laborator: 0.83 l. vapori de apă saturați cu aer la 1 kg. cărbune pe oră la temperaturi de 375°; la încercări technice se întrebuințează 465 l. aer cu 16% vapori de apă pe kg. și oră la 450—480°.

Cercetări științifice de inobilare a ligniților românești, urmărite în Institutul de chimie al Politechnicei din Timișoara

Problema inobilării ligniților românești este în strânsă legătură cu o serie de probleme de interes național și care ne-au preocupat mai mulți ani. Incă din 1933, cu ocazia celui al IV-lea Congres Național de Chimie, ce s'a ținut la Timișoara, în calitate de președinte organizator am semnalat urgența instalării la noi în țară a uzinelor chimice de azot, a perfecționării metodelor de fabricare a produselor petrolifere și în special a combustibililor lichizi pentru aviație, precum și o cât mai rațională valorificare a materilor prime și a diferitelor produse din țară: gaz metan, petrol, ligniți, minereuri, sarea de bucătărie, bauxita, cerealele, etc. Institutul de Chimie al Politechnicei din Timișoara, sub impulsul dat de nevoile reale ale țării urmărește de mai bine de 10 ani aceste probleme, care au fost studiate și căror rezultate au fost publicate în revistele de specialitate.

Astfel prin descompunerea termică a metanului [22]) de Sărmășel, a gazelor industriale combustibile, a produselor petrolifere, cât și prin apă se poate prepara hidrogenul industrial în condiții economice superioare altor țări și ca atare fixarea azotului atmosferic prin metodele cunoscute astăzi ar putea sta la baza instalărei uzinelor chimice de azot, necesare pentru fabricarea explozibililor pulberilor cât și a îngrășămintelor chimice de azot atât de prețioase pentru intensificarea agriculturei.

Hidrogenul industrial după studiile făcute [23]) se poate întrebuința cu succes și ca reducător în metalurgie, putând înlocui cocsul sau cărbunele și favorizând prelucrarea minereurilor în timp de război în vederea metalelor necesare armamentului și muniților.

Deasemeni hidrogenul industrial după cercetările noastre [24]) poate fi întrebuințat pentru valorificarea clorurei de sodiu (sarea de bucătărie) în vederea preparării acidului clorhidric, a gazelor de luptă și a derivaților clorului.

Insă cea mai importantă aplicație la noi, a hidrogenului industrial, ar fi „hidrogenarea sub presiune înaltă a petrolului și a ligniților românești" în vederea unei inobilări a acestor produse. Intr'o serie de cca. 15 publicații [25]) am redat concluziile la îmbunătățirea sistemelor de fabricare și a calității produselor petrolifere ce se pot obține în raport cu cerințele moderne ale technicei și aviației.

Hidrogenarea ligniților românești

In continuarea acestor studii am urmărit această problemă având în vedere că după aprecierile geologice, rezervele noastre de țiței s'ar epuiza după 10 ani. Dar chiar depășindu-se această limită prin găsirea altor rezerve, pentru prevenirea unor crize de combustibili lichizi pe de o parte, pe de altă parte având în vedere calitatea inferioară a multor ligniți, ne-am propus să studiem această problemă pe cale de hidrogenare sub presiune.

Intr'o comunicare făcută la Academia de Științe în 1940, publicată în „Comptes Rendus des Séances de l'Académie des Sciences de Roumanie", Tome V. No. 1—2, 1941, precum și în lucrarea publicată în revista „Oel und Kohle" din Berlin, No. 2 din 8 Ian. 1943, am expus rezultatele cercetărilor de laborator cu privire la ligniții românești și transformarea acestora în combustibil lichid prin hidrogenare la presiuni înalte.

Procedeul Bergius, a fost perfecționat prin contribuții numeroase și a fost introdus în industria germană de Soc. I. G. F. Imperial Chemical Industries Ltd. în Anglia și a. m. d., încât astăzi găsim în multe țări instalații pentru lichifierea cărbunilor. Pentru cercetările noastre am întrebuințat ligniți de Petroșani și de Anina.

Proba de lignit de Petroșani fiind analizată, conținea: Carbon 43,9%, hidrogen 6,1%, umiditate 3,3%, cenușă 13,1%, componente volatile 41,0%, cocs 55,7%, sulf 1,3% și puterea calorifică 4846 cal. Lignitul fin pulverizat, a fost transformat într'o pastă, adăugându-i-se mici cantități de ulei mineral, sau reziduri de petrol și apoi s'a introdus într'un autoclav sub presiune înaltă de hidrogen. Autoclavul este construit pentru presiuni maxime de 700 atm. și temperaturi de 500° C. E pus în mișcare de un motor iar viteza de învârtire a fost fixată la 15—16 pe minut. Durata de încălzire a fost fixată la o oră. Cele mai bune rezultate s'au obținut la temperaturi de 440—460° C.

Presiunea exercită o influență specifică asupra compoziției distilatelor obținute. La presiuni mai joase se obțin hidrocarburi mai ușoare și se formează mai multe gaze. La presiuni mai ridicate, se obține o hidrogenare (lichifiere) mai complectă și un randament mai mare în produse superioare, ce distilă peste 300°. Probele executate la 450° și 450 atm. presiune, la care s'a întrebuințat câte 5 gr. trioxid de molibden drept catalizator, au dovedit că lichifierea lignitului este complectă. Rămâne ca rezid numai partea minerală. Petrolul sintetic obținut, avea densitatea 0,913 la 18° C. Prin distilare se obținea:

49— 150°	. . . 18% benzine
150— 300°	. . . . 45% lampant
peste 300°	. . . 33% uleiuri

Fracțiunea 150—300° este bogată în fenoli, iar fracțiunea ce conține benzina 49—150°, conținea și 25% hidrocarburi aromatice, ceia ce denotă și calitate superioară. Prin ridicarea temperaturii, randamentul în produse ușoare se mărește.

La ligniții de Anina, încercările au fost continuate și s'a realizat lichifierea complectă, chiar fără adaus de reziduri de petrol. In cazul acesta este nevoie însă de o presiune ceva mai ridicată. Evident că randamentele pot fi deplasate în cazul unei hidrogenări continue în sensul dorit, prin variația presiunei, cantității de hidrogen, a temperaturii și a instalației. Aceste rezultate vor fi deasemeni publicate.

Con cluzii. — Soluții practice

1. **Inobilarea ligniților la noi în țară** — fiind o problemă de actualitate, — se impun soluții practice imediate. Din expunerea de mai sus, rezultă că o parte din întreprinderile care exploatează ligniți, au început să introducă unele metode de inobilare și în special metodele clasice: Fleissner Simeck și o modificare a acestora „Filitti", precum și metode mecanice locale.

Având în vedere numeroasele cercetări științifice de laborator sau semiindustriale, din care am amintit o parte, rezultă credem, că o perfecționare a metodelor clasice, ar trebui urmărită și pusă la punct și la întreprinderile noastre, iar apoi s'ar putea extinde și la întreprinderile care nu posedă încă instalații în acest scop.

Scoatem în relief în special, concluziile institutelor de cercetare a cărbunilor din Germania, Anglia și Uniunea Sovietelor, și modificările ce s'ar impune prin întrebuințarea de ex. a metodei de tratare a ligniților cu vapori de apă — aer — prin care se efectuează și o desulfurare complectă.

Sau prin tratarea concomitentă cu acizi minerali și reactivi speciali.

2. **Introducerea metodei de inobilare prin hidrogenare.** — Metodele noi și cele mai perfecte, atât ca realizare a unui combustibil ideal, dar și a altor produse secundare foarte valoroase, prin care ligniții pot trece complect în combustibil lichid, sunt desigur metodele de hidrogenare. S'ar putea obiecta că instalațiile sunt mai costisitoare și greu de procurat. Astăzi însă, când trebuințele războiului cer noi cantități de combustibil lichid, și când s'ar putea, credem, obține instalațiile necesare printr'un sistem de compensații cu Germania, această metodă o socotim indispensabilă dacă ne gândim și la instalarea concomitentă a uzinelor chimice de azot, care se bazează tot pe fixarea azotului din aer prin hidrogen la presiuni și temperaturi ridicate.

S'ar putea cere din Germania de la I. G. F. și patentele respective, întrucât instalațiile actuale nu mai cer răgaz pentru o punere la punct.

3. Pentru generalizarea metodelor de inobilare la toate întreprinderile ce se ocupă cu exploatarea ligniților, se impune, credem, **înființarea și la noi a unor „Institute de cercetări a cărbunilor din România"** pe lângă Laboratoriile existente, care lucrează în această direcție și posedă o parte din personalul necesar.

4. **Stabilirea legală a unei strânse colaborări între industrie și Politechnică.** După cum în Italia, întreprinderile sunt obligate a avea un profesor de specialitate drept consilier technic, iar Institutele științifice sunt obligate a se acomoda și a face cercetări de știință aplicată necesare dezvoltării industriale, pentru industriile care susțin legal aceste institute, și care a dat cele mai bune rezultate, credem că și la noi ar fi necesară și obligatorie această colaborare, pe cale legală.

Prof. Dr. Ing. C. CÂNDEA

1) F. Fischer Ges. Abh. 2 Kenntniss der Kohle 5.631—36. 1920. C. IV. 1922.
2) Glückauf. 60. 71; C. 1924. I. 1466.
3) Gas u. Wasserfach. 70. 285. und 317. Berlin. C. 1927. II. 1111.
4) Stahl u. Eisen 47. 1118—28; Erdöl u. Teer 3. 455—57. Ludwigshafen a. Rh. C. 1927. II. 1317.
5) C. 1927. II. 1522.
6) C. 1927. II. 1638; Hat. Gas. 47.408—14. Amsterdam.
7) C. 1927. III. 1777; Gas u. Wasserfach. 70.832—34. Gaswerke Breslau.
8) C. 1927. II. 2368; Erdöl u. Teer. 3.531—34. Duisburg.
9) Montan. Rsch. 19.547. Wien; 20.285—92.
10) C. 1928. II. 1163.
11) Braunkohle 31.277—84, 299—302, 309—13.
12) Anali Chim. Apl. 22. April 1932.
13) Braunkohle 33.705—09; 729—30. 1934. Leoben.
14) V. Paolo. It. P. 290. 513 din 2/6 1930.
15) C. 1938. I. 1274; Brennstoffchem. 18.433—38; Braunkohle 37.226—31.
16) E. P. 486. 595. 1936.
17) E. P. 500. 190. 1937; C. 1939. II. 292. M. Driescu C. 1939 II. 263, 184, 414".
18) M. Bertrand I. P. 846. 279/1939. A. P. 2.205. 942/1940; F. P. 849. 028/1939. C. 1941. I. 1760. K. Tromp. F. P. 855. 763/940.
19) C. 1940. I. 1452; Colliery Guard I. Coul, Iron. Trades 159, 861, 64— 939.
20) C. 1939. I. 4553.
21) Koks i Chem. 4. No. 10 1939; Z. Chem. Ind. Russ, 17. No. 3. 8—3—1940 C. 1940. I. 4553; 1940. II. 378; 2357.
22) C. Cândea: Die Umsetzung von Aragas mit Wasserdampf. Bul. Scient. E. P. T. 1941.
„La décomposition thérmique du gaz methane de Sărmășel". Comunication présentée au XII Congrès de Chimie Industielle.
„Die Umsetzung von Methan und Petroleum-W mit Wasserdampf. Bull. Scient. Ecole Pol. T. V. 1934.
2.) C. Cândea: Die Reduktion von Eisenerze mit Naturgas. Rosnikow Chem, Rok, 1933. 13.
Die Reduktion von Eisenoxyd mit Naturgas, Bul. Soc. Chim. Rom. 1934.
Die Reduktion von Kupferoxyd und Zinndioxyd mit Naturgas. Petroleum 35. 1936.
24) C. Cândea: Comunication présentée au XVI Congrès de Chimie Industrielle Paris 1934.
C. Cândea: Chimie le Industrie Vol. 83. No. 4.
C. Cândea: Chimie le Industrie Vol. 34/1936.
25) C. Cândea: Hydrogenation du petrole roumaine. XIV Congrès de Chim. Industrielle de France 1935.
C. Cândea: Hydrogenation des résidus de petrole roumain de Moreni. Chimie le Industrie Vol. 36. No. 3/1936.
C. Cândea: Hydrogenation du Pétrole roumain. Comunication au II. Congrjs mondial du pétrole Paris 1937.
C. Cândea: Hydrogenation du Pétrol roumain C. R. Acad. des Sciences de Roumanie 1937.
C. Cândea: Hydrogénation destructive de la paraffin. Acad. des Sciences de Roum. 1937; Comunication au Congrzs de Rome. 938.
C. Cândea: Destruktive Hydrierung von Handelspetroleum. Bull. Scien. E. P. T. Bd. 8. 1938.
C. Cândea: Hydrogenation du petrol roumain de Bucșani. XVIII Congrzs de Chimie Ind. Nancy. 1938.
C. Cândea: Spalthydrierung von Petroleum. Petroleum No. 43; 42.
C. Cândea: Hidrogenarea țițeiului de Boldești. Petroleum 1939.
C. Cândea: Hidrogenarea țițeiului de Bucșani. Petroleum 1939.

„Asociația Industriilor de Petrol din România" și doleanțele industriei petrolifere

D. ing. Petre N. Bejan, în importantul studiu „Probleme economice de azi și de mâine", publicat în ziarul nostru, la capitolul „Avantagiile Asociațiunilor de producători", arată foloasele pe cari „Asociația Industriilor de Petrol din România" le-a adus rezolvării în comun a greelor probleme la ordinea zilei, dând de exemplu problema aprovizionării industriei petrolifere.

Nu se putea, într'adevăr, da o pildă mai sugestivă în această direcție, ca această Asociație, care, în organizarea ei actuală, — prin lupta grea de fiecare moment pentru apărarea intereselor industriei petrolifere și a posibilităților ca această industrie să-și îndeplinească marele ei rol în actualele împrejurări, — aduce servici neprețuite nu numai petrolului românesc, dar și Țării.

Pe lângă numeroasele probleme atât de greu de rezolvat, astăzi, ca prețurile, cele de ordin technic, de transport, etc., diverse legi, regulamente și dispoziții, pun în continuu la ordinea zilei, chestiuni cari se bat cap în cap între ele și cari aduc în special industriei petrolifere neajunsuri serioase, pentru a căror soluționare „Asociația" trebue necontenit să lupte.

Astfel din memoriul de mai jos, înaintat d-lui Ministru de Finanțe, se poate vedea cum legi și ordine se contrazic în chestiuni — inocente s'ar pare — de: preț de cost, cifra de afaceri, beneficiu brut, etc. dar cari apasă greu asupra industriei petrolifere.

Iată acest explicit memoriu:

Domnule Ministru

„Legea pentru așezarea unei contribuțiuni naționale excepționale din 1 Aprilie 1940 a înființat o impunere, nu asupra rentabilității întreprinderilor ci asupra sumelor reprezentând diferența între beneficiul brut al anului 1939 și media beneficiilor brute din cei trei ani precedenți. Impunerea urma să se stabilească exclusiv pe baza declarațiunii fiecărei întreprinderi. In cazul când această declarațiune era considerată nesinceră sau neconformă realității, sancțiunea consta în aplicarea unei amenzi egală cu de cinci ori impunerea.

Această lege cuprinde prevederi în totală contradicție cu principiile unanime acceptate în drept și în contabilitate în ceeace privește noțiunile curente de: preț de cost, cifra de afaceri, beneficiul brut.

Instrucțiunile date ulterior pentru aplicarea legii au amplificat inadvertențele legii dând definițiuni și dispoziții contrare însuși textului legii.

Astfel, ordinele circulare nr. 375,309 din 30 Martie 1940 și nr. 35.265 din 24 Aprilie 1940 au prevăzut că „prin beneficiul brut al întreprinderilor se înțelege cifra totală a încasărilor, mai puțin costul materiei prime, în care se cuprind cheltuelile de transport ale acestora și toate taxele pe care acestea le-a suportat până la locul fabricei. Aplicând această definițiune întreprinderilor petrolifere, prin instrucțiuni s'a dispus ca la fixarea beneficiilor brute să fie scăzută din totalul cifrei lor de afaceri costul exploatării țițeului, cu toate taxele ce le suportă pentru extragerea lui și cu mâna de lucru.

Instrucțiunile au statuat, deci, că prețul de cost al unui produs industrial nu se compune din costul materiei prime și al transportului acesteia, împreună cu taxele aferente până la fabrică; lefurile lucrătorilor și asigurarea uzinelor.

Niciunul din celelalte elemente, — în mod general cunoscute ca făcând parte din prețurile de cost, — nu au fost luate în considerare: costul combustibilului; salariile inginerilor și funcționarilor; cota parte a cheltuielilor generale, etc.

Pentru industria petroliferă, s'a prevăzut, în mod eronat să se ia în considerare costul țițeului, nu costul produselor finite vândute.

Principiile de contabilitate unanim recunoscute fixează noțiunea prețului de cost în industrie astfel ca să reprezinte totalul cheltuelilor făcute pentru obținerea unui produs până la înmagazinarea lui, adică: materia primă, combustibilul, mâna de lucru, uzura mașinilor (amortismentul), materiile auxiliare și toate cheltuelile directe și indirecte până la înmagazinarea produsului finit.

Instrucțiunile de aplicare ale legii au complicat, deci, și mai mult situațiunea, deoarece ele au stabilit alte norme decât cele prevăzute de lege, ajungând să ordone impuneri suplimentare atunci când dispozițiunile legale prevăd, în mod categoric, că nu există o astfel de posibilitate în ceeace privește stabilirea contribuțiunii excepționale.

Această situațiune a fost complicată încă și mai mult prin decretul lege apărut în Monitorul Oficial nr. 206 din 4 Septembrie 1942, prin care s'a venit cu o dispoziție interpretativă pentru legea așezării unei contribuțuni naționale pentru apărarea țării din 1 Aprilie 1940.

Prin acest decret lege, — care apare după doi ani și jumătate dela legea de înființare a contribuțiunii naționale, — se modifică noțiunea cifrei de afaceri luată în considerare la stabilirea contribuțiunii naționale introducându-se în această noțiune nu numai volumul propriu zis al afacerilor ci și o serie de impozite și taxe de consumație, în scopul de a se ajunge la impuneri cât mai mari. Deasemenea, sunt înglobate sumele destinate amortizării investițiunilor și cheltuelilor generale ale întreprinderilor.

Conducerea Ministerului de finanțe caută să explice măsura cu totul extraodinară semnalată, prin aceea că instanțele judecătorești au dat câștig de cauză unor întreprinderi, în ceeace privește modul cum i s'a stabilit impunerile la contribuțiunea excepțională din 1940. Se tinde, cu alte cuvinte ca, — printr'o dispoziție interpretativă, — să se transforme în impuneri legale, unele impuneri care nu și-au găsit bază legală, în fața justiției.

Intreprinderile petrolifere au răspuns chiar dincolo de așteptări la apelurile miniștrilor de finanțe, pentru toate contribuțiunile excepționale care au fost necesare finanțelor publice, în împrejurările actuale ale războiului. Ele se consideră îndreptățite să aștepte a nu fi tratate în mod vitreg, prin dispoziții ca aceea care tinde la stabilirea unor impuneri suplimentare, ba poate chiar să le transforme în contraveniente, fără a li se da nicio posibilitate de apărare împotriva excesului de zel abuziv al unor funcționari fiscali.

De aceea, vă rugăm, domnule ministru, să binevoiți a dispune:

a) abrogarea decretului lege interpretativ din 4 Septembrie a. c., care tinde să ia contribuabililor și dreptul de a se adresa justiției;

b) anularea impunerilor suplimentare, făcute în afara normelor de aplicare a legii pentru crearea contribuțiunii excepționale din 1940".

*

Tot d-lui Ministru de Finanțe a fost înaintat un memoriu de către „Asociația Industriilor de Petrol" cu următoarele drepte doleanțe ale industriei petrolifere:

*

Din cauza riscurilor provocate de starea de război, societățile petrolifere sunt nevoite să treacă în bilanțurile pe care le încheie în împrejurările actuale, sume destul de mari pentru asigurarea împotriva riscului propriu ce prezintă instalațiunile lor contra bombardamentelor aeriene.

Societățile petrolifere fac aceste asigurări pe risc propriu, deoarece societățile de asigurare nu preiau astfel de riscuri.

Deși legea contribuțiunilor directe art. 33, par. q al. 1) prevede scăderea din venitul brut a cheltuelilor de asigurări, printr'o interpretare a Comisiei centrale fiscale s'a hotărât că nu se poate scădea din venitul brut decât primele plătite societăților de asigurare, iar nu și primele, rezervate pentru risc propriu.

Pentru a înlătura această neputrivire între textul legii și interpretarea Comisiei centrale fiscale, care putea găsi rațiune pentru timpurile normale dar nu are nici o justificare în cazul arătat, vă rugăm să dispuneți, scăderea din venitul brut a sumelor reprezentând aceste prime, rezervate penru asigurare contra riscurilor de război.

LES PREMIERS GRANDS BILANS PETROLIERS

QUELQUES CHIFFRES COMPARATIFS AVEC LE PASSÉ

„STEAUA ROMÂNĂ"

ACTIF	1928 Lei	1941 Lei	1942 Lei	PASSIF	1928 Lei	1941 Lei	1942 Lei
Caisse et disponibilités en banques	93.360.073	180.098.685	1.135.368.940	Capital	1.000.000.000	1.500.000.000	1.500.000.000
Participations et Effets publics	40.143.000	336.521.267	403.401.758	Réserves	1.058.513.933	1.685.472.291	2.391.091.382
Investissements	3.560.037.003	3.657.615.854	3.783.518.241	Fonds d'amortissement	—	1.974.671.854	2.184.598.341
Stocks marchandises et matériel	550.642.242	505.373.086	787.086.373	Bénéfice brut	833.925.993	2.021.325.952	3.563.373.306
Amortissements année courante	515.528.814	331.831.172	373.624.632				
Frais généraux siège	74.154.300	94.767.215	125.697.211				
Contribution envers l'Etat: taxes et impôts, transport, etc.	110.979.776	977.707.304	1.890.694.600				
Bénéfice net	65.501.954	180.739.287	221.125.389				

„UNIREA"

Caisse et disponible en banques	*) 3.641.552	**) 97.555.338	35.341.073	Capital	150.000.000	720.148.000	729.148.000
Participations et effets publics	4.250.000	72.072.800	55.828.266	Réserves	63.599.913	261.053.431	279.625.787
Stocks de produits et matériel	236.411.736	273.187.429	540.862.713	Fonds d'amortissements	245.660.000	2.711.633.939	3.081.062.053
Investissements	956.551.394	4.509.458.692	4.900.909.708	Bénéfice brut	79.814.644	2.293.576.609	3.583.564.692
Amortissements années courante	41.000.000	222.908.097	369.428.114				
Frais généraux siège et exploitation, raffineries, gaz, etc.	18.491.492	1.009.208.119	1.298.009.600				
Contribution envers l'Etat. taxes, impôts, transport: etc	—	990.088.532	1.808.033.210				

*) sans „Orion". — **) après fusion.

„CREDITUL MINIER"

Caisse et disponible en banques	173.876.310	34.892.074	18.412.349	Capital	605.000.000	605.000.000	600.000.000
Participations et effets publics	276.041.900	369.100.144	366.129.545	Réserves	249.261.215	440.548.293	49.796.041
Stocks de produits et matériel	490.547.764	253.875.172	365.393.836	Fonds d'amortissement	2.188.454	—	1.844.959.570
Investissements	736.916.294	2.541.331.594	2.522.367.549	Bènéfice brut	838.478.294	2.300.082.264	1.985.477.381
Amortissements année courante	292.870.229	143.602.255	184.143.633				
Frais généraux siège	60.890.146	100.855.554	96.403.458				
Frais d'exploitation	329.821.639	399.356.240	464.155.250				
Contribution envers l'Etat: taxes, impôts, transport, etc.	93.695.628	1.038.247.679	830.941.104				
Bénéfice net	61.200.649	53.557.479	53.650.069				

„DISTRIBUȚIA"***)

Caisse et disponible en banques	3.979.407	59.572.716	116.787.926	Capitel	1.000.000	510.000.000	510.000.006
Effets publics et bons de Tresor	3.625.660	87.667.233	87.821.823	Réserves	3.250.000	151.135	151.185
Stocks de matériel	15.852.754	40.319.937	95.190.079	Amortissements	34 688.576	311.756.552	433.538.196
Investissements	96.043.820	698.033.475	860.067.416				
Amortissements années courante	10.827.183	41.559.846	58.313.207				
**Frais géné

Rodnica activitate a A. C. E. X.-ului

Din darea de seamă publicată de curând a acestei instituţii se poate vedea rodnica activitate ce dânsa a desfăşurat pentru punerea în valoare a petrolului şi gazelor naturale, precum şi a minereurilor.

Având de luptat în toate direcţiile cu mari greutăţi, totuşi graţie unei distinse conduceri tehnice şi administrative, în frunte cu d. ing. Andrei Drăgulinescu, directorul general, această întreprindere a reuşit cu un buget de cheltueli TOTALE de numai 117.171.418 lei, să pună în evidenţă numeroase regiuni noui şi să intensifice descoperirile la altele vechi. Astăzi, când legea Petrolului atribuie acestei întreprinderi noui şi mari însărcinări, problema personalului — de care vorbeşte darea de seamă — este cea mai capitală şi trebuie ca acest personal, de care activitatea unei instituţii depinde, — să fie pus pe picior de egalitate cu acel al marilor noastre societăţi petrolifere.

Regretăm că această interesantă dare de seamă a apărut atât de târziu după încheierea exerciţiului, totuşi reproducem mai jos unele extrase:

Pentru cel de-al doilea exerciţiu (1 Aprilie 1941—31 Martie 1942), activitatea Instituţiei a trebuit să se desfăşoare în condiţiuni şi mai grele de lucru, de cât cele semnalate în prima dare de seamă, deoarece — după primul trimestru al acestui de-al 2-lea an de existenţă — a început războiul reîntregirii dela Răsărit, cu toate consecinţele lui grele, mai cu seamă pentru o întreprindere de abia creată.

Administraţiei ACEX totuşi, i s'a afectat unul din cele mai ample programe de execuţie, dacă se ţine seama că ea trebue să activeze în două domenii diferite ale minerităţului, deopotrivă de importante într'o economie de război, anume: petrolul şi gazele naturale precum şi minereurile.

Este evident că acest program ar trebui să comporte o organizaţie echivalentă cu potenţialul de lucru a 2 societăţi: una petroliferă şi alta minieră.

Materialul uman de care dispunea Administraţia, insuficient deja, s'a văzut — prin mobilizările efectuate — redus şi mai mult, iar noui angajări nu s'au putut face în actuala lipsă de personal calificat, aşa încât unele servicii n'au putut fi încadrate nici măcar cu unul singur din funcţionarii prevăzuţi în schema de organizare şi buget.

In acelaş timp, printr'o hotărâre a Ministerului Economiei Naţionale, personalul delegat la ACEX din Institutul Geologic, sau din Minister, a fost rechemat aproape în întregime în posturile respective, recomandându-se Administraţiei să-şi caute direct alt personal specializat. Astfel, a trebuit să se facă apel — cu concursul Ministerului Economiei Naţionale — la alte întreprinderi, cum e Soc. Minuar, care a detaşat la ACEX ingineri pentru şantierele de minereuri.

In ceeace priveşte înzestrarea Instituţiei, greutăţile au fost cu siguranţă, şi mai mari, căci piaţa internă a devenit foarte redusă în posibilităţi, iar de pe piaţa străină — cu unele foarte mici excepţii — aprovizionarea nu se poate face decât în industria germană.

Furniturile de război şi obligaţiunile mari impuse de încleştarea dela Răsărit, au făcut ca termenele de livrare, foarte lungi, să nu fie măcar respectate. **Ba mai mult, s a constatat că însăşi calitatea materialelor, procurate cu atâta greutate, lasă — uneori — de dorit.**

Situaţiunea s'a complicat şi mai mult, când — cu începerea anului 1942 — s'a condiţionat distribuţia cotelor din Germania, pentru toate materialele, de aprobările Soc. Odesfer, aprovizionarea trebuind să treacă printr'o serie de formalităţi complicate: prelicenţe, licenţe, certificate de plată, etc.

In acest domeniu, executarea practică a acestor dispoziţiuni a fost, în parte, uşurată de binevoitorul concurs dat de Asociaţia Industriilor de Petrol, prin organizaţia, cât şi prin comisiunile sale, la şedinţele cărora Administraţia ACEX a luat parte permanentă şi activă.

Deasemenea pentru procurarea materialelor de care Administraţia are nevoie, au trebuit să fie făcute demersuri insistente pe lângă autorităţile româneşti: Ministerul Economiei Naţionale, Ministerul Inzestrării Armatei, Ministerul Aprovizionării, Institutul Cooperaţiei, etc., precum şi pe lângă personalităţile reprezentând oficialitatea germană.

Dar, îngreunarea aprovizionărilor s'a făcut serios simţită şi din cauza obligaţiunilor prea severe ale legii organice ACEX, din care, dacă nu s'ar cita decât capitolul angajărilor de cheltueli ar fi suficient ca să i se constate lipsa de elesticitate comercială dorită.

Activitatea exerciţiului al 2-lea (1 Aprilie 1941—31 Marite 1942), s'a bazat pe un buget prevăzut la venituri şi cheltueli cu suma de lei **258.901.360.**

Astfel cum este întocmit bilanţul şi faţă de situaţia de execuţie a bugetului, reiese să pe exerciţiul 1941/942, s'a cheltuit pentru investiţiuni, materiale, prospecţiuni, personal şi cheltueli generale de administraţie şi întreţinere, suma de lei 117.171.418.

*

Prospecţiuni geologice s'au executat asupra:

Zăcămintelor de petrol şi gaze în regiunile:

Vişineşti, Provita, Acnita, Malul Roşu (jud. Dâmboviţa);

Scăioşi, Vălenii de Munte, Gura Vitioarei (jud. Prahova).

Cărbuneşti, Băscani, (jud. Prahova-Buzău);

Ruşăvăţul, Vrf. Panatău, Pietraru (jud. Buzău).

Teţcani, Sârbi (jud. Bacău).

Haloş, Caşin (jud. Bacău);

S'a căutat a se insista mai mult în Moldova, unde Statul, prin urmare ACEX, este direct şi imediat interesat la punerea în valoare a zăcămintelor viitoare de petrol.

In afară de aceste regiuni noui, s'a cercetat şantierul Buştenari, pentru o eventuală exploatare a acestuia prin puţuri şi galerii.

Zăcămintelor de minereuri în regiunile:

Rusca Montană (jud. Severin), pentru zăcămintele de fier şi conexe.

Moneasa (jud. Arad) pentru zăcămintele de fier şi mangan;

Căzăneşti, Zam, Almaş, Sălişte, Vaţa, Almăşel (jud. Hunedoara) pentru zăcăminte de pirită, calcopirită, galenă, blendă, molibden, pirotină, etc.

Soimuş, Buceava (jud. Arad), pentru zăcăminte de mangan.

Baia, Vărăţia, apoi Săvârşin (jud. Arad), pentru zăcăminte de bismut, molibden, calcopirită. galenă, fier..

Halmagiu (jud. Arad), pentru zăcămintele de oligist şi cele de mangan.

Dubova (jud. Severin), pentru cromite, pirite şi hematită.

Baia de Fier (jud. Gorj), pentru zăcămintele de pirită şi grafit (aci şi metodele geofizice pot da rezultate interesante).

Baia de Aramă (jud. Mehedinţi), pentru zăcăminte de cupru.

Sudul Bucovinei (exploatările Fondului Bisericesc Ortodox Român), pentru zăcămintele de mangan şi cele de pirită.

Prospecţiuni geofizice au fost făcute asupra regiunilor:

Dubova (jud. Severin) pentru ermoite şi hematică

Moneasa (jud. Arad), pentru minereurile de fier.

Câmpia Muntenească, pentru zăcămintele de petrol şi gaze.

Şantierul Măneşti,

Destinat forajului sondelor de gaze, pentru alimentarea cu gaze a Municipiului Bucureşti.

Sonda de explorare Nr. 1. A fost dată în acord Antreprizei Ing. T. Minculescu, lucrările executându-se sub supravegherea şi conducerea Administraţiei ACEX.

Făcându-se dovada că dacianul e steril, s'a abandonat sonda.

Sonda de explorare Nr. 5. Se forează de acelaş acordant.

Sonda va explora pentru gaze orizonturile M_1 M_2 din formaţiunea meotică, pentru a stabili măsura în care, câmpul de gaze dela Măneşti, se extinde pe flancul de Sud.

Şantierul Răzvad-Valea Voevozilor.

Se sapă pentru ţiţeiu.

Sonda de explorare Nr. 4. Se va fora tot de Antrepriza Ing. T. Minculescu.

Se va explora formaţiunea meotică.

Şantierul Colibaşi.

In urma rezultatelor negative dela sonda Nr. 1 Româno-Americană, s'a renunţat la săparea sondei de explorare Nr. 3, urmând ca mai târziu să se reia explorarea dela Colibaşi, în zona vechilor concesiuni Grigorescu, dacă se va găsi necesar.

Iar pentru minereuri în urma lucrărilor executate, cât şi a analizelor ce s'au efectuat, asupra probelor caracteristice colectate din regiunile menţionate, s'au constatat — pentru acest prim an de activitate efectivă la minereuri — următoarele:

— Existenţa unui zăcământ de molibden în ţinutul Zam-Săliste, zăcământ complect necunoscut în trecut, care va face obiectul unei explorări imediate.

— Tot în acest ţinut, pe Valea Cireşoaia, un afloriment de sulfuri complexe, grosime 0,6 m., cu conţinut de Zn, Pb şi Cu.

— In ţinutul Vaţa-Almăşel, în galeria Mircea, un filon de pirită şi calcopirită, cu o grosime ce variază între 0,3—1,5 m.

— In ţinutul Dubova-Svinita, ivirea de hematită şi pirită pe Ogaşul Piscuri.

— In ţinutul Brusturi, câteva puncte cu iviri de minereu de Cu şi Fe.

Les assemblées générales pétrolières

„STEAUA ROMÂNĂ"

La plus ancienne de nos société pétrolières, la **„Steaua Română"** a tenu à être, cette année, la première à faire part à ses actionnaires de la gigantesque activité déployée par elle au cours de l'année écoulée ainsi que de ses magnifiques résultats qui, malgré la situation actuelle, continuent ces dernières années à marquer un progrès de plus en plus croissant et des plus réjoussants.

Dans une atmosphère de véritable satisfaction — que l'on n'avait plus constaté depuis longtemps à cette société — de nombreux actionnaires ont tenù à assister à l'Assemblée Générale du 29 mai qui était présidée par M **M. Cancicov,** ancien ministre Président du Conseil d'Administration, assisté de MM. l'ingénieur **C. Matasaru,** Directeur Général de la Société; **E. Neculcea, I. Caragea,** représentants de l'Etat; **G. Cantacuzino,** représentant de la Banca Românească, **J. G. Boamba,** représentant de la Banque de Crédit Roumain, avocat **J. Solacolu,** directeur de la Société.

MM. **C. Moldoveanu,** représentant de la „Banque de Crédit Roumain", **P. Constantinesco,** représentant de la „Caisse d'Amortissments" furent designés comme scrutateurs et M. l'avocat **V Raţiu,** représentant de la **Bnque de Paris et des Pays Bas,** comme secrétaire.

*

De la lecture du Compte-Rendu il ressort que le programme de travail élaboré selon les directives reçues de la part du Ministère de l'Economie Nationale a été entièrement réalisé et même dépassé. C'est ainsi que le programme de forage a été dépassé de 9,6% et le nombre de mètres forés en 1942 dépasse de 47,5% celui de 1941. Le nombre de mètres forés pour les explorations dépasse de 97% celui de 1942 et représente plus de 25% de celui des mètres forés pour les explorations dans tout le pays. Ces résultats sont des plus remarquables si l'on tient compte des conditions difficiles de travail, en ce qui concerne les moyens de transport, l'achat du matériel et le manque de personnel technique.

Les efforts de forage ci-dessus ont eu comme résultat une augmentation de 3% de la production au regard de celle de 1941. La société avait à la fin de l'année écoulée 422 sondes en production.

Les raffineries de la société ont traité une quantité de pétrole brut de 7% plus grande qu'en 1941 et ont produit 44% plus d'essence d'aviation qu'en 1941, 77% plus d'huile qu'en 1941 et 350% de plus qu'en 1940.

Il faut remarquer le soin tout particulier pris par la Société pour améliorer sous tous les rapports les conditions de vie des ouvriers et de tous ses autres salariés, par les augmentations de salaires, en leur procurant les aliments nécessaires à leurs familles, etc. Les frais supplémentaires faits dans ce but ont dépassé plus de 100 millions de lei, en dehors des obligations légales qui se sont elles aussi chiffrées à plus de 54 millions.

De l'examen du Bilan que nous publions plus loin nous mentionnerons quelques chiffres vraiment impressionants, qui font ressortir non seulement les importants résultats mais aussi la prévoyance dont les dirigeants de cette entreprise donnent l'exemple. Ainsi le solde en caisse et en banques se monte à non moins de 1.135.368,940 lei, correspondant à la nécessité de disposer d'un fonds de roulement de plus en plus grand pour faire face sans retard à la croissance continuelle du coût du matériel, des salaires, des taxes et impôts etc.; les invertissements accusent 3.783.518,241 lei au regard d'un fonds d'amortissements de 2 milliards 184.598.241 lei; le fonds de réserve se monte à 2.391.091.382 lei. Le Compte des Profits et Pertes marque un bénéfice brut de 3.563.373.306 lei desquels, déduction faite des frais généraux, des amortissements, de l'allocation au fonds d'exportation de lei 150.000.000; des taxes, impôts, etc. payés à l'Etat de lei 1 milliard 305.806.286 en dehors de la contribution à la dotation de l'armée et diverses oeuvres sociales, il reste un bénéfice net de lei 221.125.389, qui a permis la distribution d'un dividende brut de 12% ou lei 90 par action.

*

Il n'est donc pas étonnant qu'avec de pareils résultats — obtenus malgré la grand disproportion entre les prix de vente des produits pétrolifères, tant à l'exportation qu'à l'intérieur, et ceux du coût du matériel importé et l'augmentation continuelle des autres frais — tous les actionnaires aient exprimé les plus vifs remerciements et des éloges au Conseil l'Administration, à la Direction Générale de la Société ainsi qu'à tout le personnel qui a contribué à cette belle et féconde activité.

L'assemblée à l'unanimité approuve le compte rendu du Conseil le Bilan et le compte des profits et pertes ainsi que la réelection de M. **Jules Mény,** membre sortant, la place de M. Albert Gerald Stern, demeurant vacante.

M. M. Cancicov, **Président du Conseil ,remerciant les actionnaires pour leurs chaleureux éloges a exprimé le souhait que les résultats de l'exercice actuel soient** tout **aussi fructueux et que la prochaine assemblée générale réunisse les actionnaires dans des temps meilleurs.**

Consiliul de administraţie al societăţii petrolifere **„Unirea",** lucrând ca adunare generală ordinară, hotărăşte realegerea în consiliu a d-lor: Al. Zănescu şi dr. Fr. Bossel. Realege censori activi pe exerciţiul 1934—1944, pe d-nii: M. R. Popescu, St. Constantinescu-Barzon, experţi-contabili şi Grigore I. Cereşeanu, iar censori-supleanţi pe d-nii: N. Stănciulescu, St. Corciova şi C. Rădulescu.

*

Petrolina, S. A. R. pentru industria şi comerţului petrolului. — Adunarea generală extraordinară hotărăşte fuziunea cu societăţile „Continentala Petroliferă" şi „Industria Română Minieră", prin absorbirea acestora din urmă, pe baza bilanţurilor de fuziune. Deasemenea, adunarea hotărăşte: 1) sporirea capitalului social dela 40.000.000 la 150.000.000 lei, prin emiterea a 220.000 acţiuni, a 500 lei bucata; 2) sporirea capitalului social ca urmare a fuziunii, prin emiterea a 12.000 acţiuni ce vor reveni acţionarilor soc. „Continentala Petroliferă" şi a 24.000 acţiuni, pentru acţionarii soc. „I. R. M.", a 500 lei bucata.

*

Par deécision ministérielle en date du 10 Mai crt., et sur la base de la loi 489 de 1942, ont été reconfirmés comme administrateurs pour l'administrationis et la conservation des biens ennemis MM. M Bratila *à la Soc. „Dacia Romano-Petroleum Ltd."; Prof. M. Rarincesco à la „Româno-Americana";* D. Răsuceanu *à la „Sondrum";* G. Dumitresco *à l'„Unirea";* V. Dimitriuc à la *Vacuum Oil by".*

*

„UNIREA"

SOCIÉTÉ ANONYME ROUMAINE DE PÉTROLE, BUCAREST

Bilan général arrêté au 31 décembre 1942

ACTIF			PASSIF		
Compte général d'investissements:			**Capital en actions:**		
Terrains pétrolifères en concession, sondes, bâtiments, réservoirs, conduites et diverses installations aux chantiers, Raffineries „Unirea" et „Orion" Ploeşti, dépôts de vente dans le pays, stations d'exportation à Constantza, wagons-citernes et installations:			Capital autorisé 750.000.000		
			Capital emis et entièrement versé	—	720.148.000
			Diverses réserves:		
			Réserve légale statutaire	32.795.248	
			Primes d'émission aux actions . .	144.934.245	
			Réserves diverses, créées avant 1942	17.500.000	
			Réserve spéciale destinée à refaire l'inventaire:		
Au 31 décembre 1941	3.461.670.782		Au 31 décembre 1941 . . . 55.823.938		
Au cours de l'année 1942 . . .	391.451.006		Au cours de l'année 1942 . 4.176.062	60.000.000	
	3.853.121.788			255.229.493	
Sondes et diverses installations, complètement amorties dans les années précedentes	1.047.787.915	4.900.909.703	**Réserves pour créances douteuses:**		
			Au 31 décembre 1941 . . 10.000.000		
			Au cours de l'année 1942 . 14.625.787	24.625.787	279.855.280
Stock de conduites et autres matériaux	—	445.931.553	**Fonds d'amortissements:**		
Stock de produits de pétrole et brut	—	94.931.160	Amortissements jusqu'à 31 déc. 1941	1.663.846.024	
Numéraire en caisse et aux banques	—	35.341.073	Amortissements au cours de l'année 1942	369.428.114	
				2.033.274.138	
Divers débiteurs:			Amortissements des années précédentes sur les sondes et investissements, complètement amortis.	1.047.787.915	3.081.062.053
Avances pour commandes et matériaux	151.246.564		**Divers créanciers:**		
Clients pour produits de pétrole .	252.254.076		En Angleterre Lst. 1.601.383.17.2 . .	1.257.678.841	
Divers autres débiteurs	236.955.639	640.456.279	En Allemagne et autres pays . . .	49.053.484	
Effets publics et actions	—	55.828.266		1.306.732.325	
			Divers autres créanc. dans le pays	573.291.003	1.880.023.328
			Banques créanc. du pays et C.E.C.	—	124.099.764
			Compte transitoire	—	88.209.609
Total general . . .	—	6.173.398.034	Total général . . .	—	6.173.398.034

Compte général de profit et perte arrêté au 31 décembre 1942

DEBIT		CREDIT		
Frais généraux d'extraction	359.050.145		**Ventes valeur brute de produits de pétrole:**	
Frais généraux de traitement du brut . . .	178.275.564		A l'intérieur 1.410.786.593	
Frais de fabrication de la gazoline, section gaz et achats de gaz	163.476.044		A l'exportation 1.704.138.513	3.114.925.006
Rédevances et participations (particuliers) .	88.145.063		Mazout compte change contre gaz	4.074.200
Frais de vente des produits:			Ventes de gaz	158.832.012
Frais avec les dépôts du pays, stations d'exportations, de manipulation, loyers et entretien des wagons, divers autres frais . .	196.544.259		Différences en plus entre les stocks: (début et fin de l'année courante)	123.581.702
Frais généraux d'administration:			Divers bénéfices de vente	66.528.756
Salaires employés, intérêts et commissions, auto-garage, dommages de guerre, différence de cours aux effets de l'Etat, autres frais d'administration	400.663.596		Consommation propre de produits de pétrole, de gaz, manques et plus de manipulation de produits de pétrole	115.623.016
Taxes et impôts divers payés à l'Etat:				
Taxes de consommation et communales 591 496.330				
Taxes d'exportation s/produits de pétrole 408.143.227				
Impôts sur le bilan, equivalent taxe fixe à l'hectare, chiffre d'affaires et divers autres impôts 385.360.897				
3% impôts miniers et redevance à l'Etat 71.109.433				
Taxes de transport sur les C.F.R. . 351.923.323	1.808.033.210			
Fonds d'amortissements 1942, allocation a.c. .	369.428.114			
Fonds pour créances douteuses	15.772.635			
Réserve spéciale pour réfection de l'inventaire	4.176.062			
Total général lei . . .	3.583.564.692		Total général lei . . .	3.583.564.692

Administrateur délégué et ad-teur de la part de l'Etat, **Gh. D. Dimitrescu**

Conseil d'administration: **Al. Zănescu,** président; **Gr. G. Duca, Sc. S. Orescu D. Dimitrescu, Dr. F. Bossel**

Conseil des commissaires aux comptes: **Gr. T. Cereşeanu, M. R. Popescu, St. Constantinescu Barzon,** experts comptables

Directeur de la comptabilité: **N. Manolescu,** expert comptable

„STEAUA ROMÂNĂ"

SOCIETE ANONYME POUR L'INDUSTRIE DU PETROLE — BUCAREST

Bilan arrêté au 31 décembre 1942

avant l'approbation de l'assemblée générale

ACTIF	Lei	Lei	PASSIF	Le,	Lei
Investissements:			**Capital:**		
Sondes, concessions, installations, chantiers, raffineries, bateaux, wagons-citernes, immeubles			2.000.000 actions de 750 lei	—	1.500.000.000
			Réserves:		
Solde au 31 décembre 1942	3.657.615.854		Réserve statutaire	149.992.965	
Moins investissements (valeur initiale)	178.821.944		Réserves diverses	1.709.917.273	
	3.478.793.910		Réserves p. complètement d'amortissements	400.000.000	
Ajouté en 1942	304.724.331	3.783.518.241	Réserve p. créances douteuses . .	131.181.144	2.391.091.382
Participations et Effets Publics:			**Fonds d'assurance**	—	237.393.938
Participations commerciales et industrielles	202.520.001		**Fonds d'amortissement:**		
Effets publics	200.881.757	403.401.758	Solde au 31 décembre	1.974.671.854	
			Moins les amortissem. des instal. mises hors d'usage	163.698.245	
Stocks de bruts, produits et matériaux:				1.810.973.609	
Matériaux	546.933.639		Amortissements	373.624.632	2.184.598.241
Brut et produits	240.152.734	787.086.373	**Fonds d'exploration:**		
			Allocation	150.000.000	
Débiteurs:			Moins frais	140.724.972	9.275.028
A l'étranger:			Dividendes à payer	—	104.908.350
Avances fournisseurs . . 170.186.896			**Créanciers:**		
Clearing 283.238.903			Dans le pays	1.427.170.140	
Fact. à encais. et divers 755.204.620	1.208.630.419		A l'étranger	274.382.914	1.701.553.054
Dans le pays	904.440.986	2.113.071.405	**Profit et perte:**		
Créances bloquées à l'étranger . .	—	135.243.840	Reporté de l'exercice précédent .	7.745.175	
Solde aux banques et en caisse:			Bénéfice de l'exercice	221.125.389	228.870.564
Banques	1.031.213.356				8.357.690.557
Caisses	104.155.584	1.135.368.940	**Comptes d'ordre et d'évidence:**		
		8.357.690.557	Effets publics et autres valeurs déposées par nous en garantie .	—	194.913.500
Comptes d'ordre et d'évidence:			Divers pour garanties reçues par nous	—	4.639.100
Divers pour garanties déposées par nous	—	194.913.500			199.552.600
Effets publics et autres valeurs reçues par nous en garantie . .	—	4.639.100			
		199.552.600			

Compte de Profit et Perte, Exercice 1942

DEBIT	Lei	CREDIT	Lei
Frais généraux—siège	125.697.211	Bénéfice brut de l'exploitation des chantiers et raffineries	3.480.413.157
Contributions à la Caisse de Retraites . . .	3.712.324	Bénéfice brut de diverses exploitations . . .	82.960.149
Impôts généraux—siège:			
Commercial et Industriel . . 212.201.430			
Divers impôts 72.686 333	284.887.763		
Taxe minière, taxes d'exportation et diverses autres taxes	1.305.806.286		
Réserves pour créances douteuses	68.906.782		
Amortissements	373.624.632		
Soldes restés non amortis aux installations mises hors d'usage	109.612.919		
Gratification du personnel pour le bilan de l'année courante	100.000.000		
Allocation de bénéfice p. fonds d'exploration	150.000.000		
„ spéciale p. complet. d'amortissem.	400.000.000		
„ du bénéfice pour assurances . . .	100.000.000		
„ spéciale du bénéfice pour oeuvres d'assistance sociale et solidarité nationale	20.000.000		
Allocation du bénéfice pour impôts sur le bénéfice du bilan 1942	300.000.000		
Bénéfice disponible de l'exercice	221.125.389		
	3.563.373.306		3.563.373.306

Président du Conseil d'Administration, **M. CANCICOV** Directeur Général, *Ing. C. MATASARU*

Vérifié et trouvé conforme au livres de comptabilité

Commissaires aux comptes: **Gh. M. Râureanu,** expert-comptable; **N. Paraschivescu**

Chef du départ. financier, **Ing. T. Hănciulescu** Chef du départ. de la comptabilité, **Dr. V. M. Ioachim,** exp.-compt.

Informaţiuni

In ciclul conferinţelor atât de apreciate organizate de către **„Institutul Român de energie"** *la Societatea Politechnică a Inginerilor din România, d.* **Dr. Ing. Cr. Mateescu,**—*distinsul şi cunoscutul technician care de atâta timp aduce o preţioasă şi importantă contribuţie la punerea în valoare a energiei electrice în ţara noastră, a ţinut în ziua de 6 Mai o conferinţă din cele mai interesante având ca subiect* **„Problemele hidrotechnice ale României, cu privire specială asupra regiunei la sud de Carpaţii Meridionali",** *asupra căreia publicăm un rezumat în pagina întâi.*

Din numeroasele personalităţi din lumea noastră ştiinţifică şi inginerească, care au ţinut a cunoaşte părerile atât de apreciate ale conferenţiarului asupra unei chestiuni la ordinea zilei, notăm pe: d. Profesor C. Buşilă, Ministrul Comunicaţiilor, Preşedinte al Societăţei Politechnice şi al Institutului Român de Energie, precum şi pe d-nii ingineri: N. Georgescu, Gr. Stratilescu, N. Caranfil, I. S. St. Cantuniari, V. Roşu, I. Rarincescu, I. Vardala, St. Mateescu, P. Dimo, L. Burgheanu, I. Andreescu Cale, Secretar General al Ministerului Comunicaţiilor, D. Roată, M. Stamatiu, Virgil Cotovu, Gr. Vasilescu, Avramescu, N. D. Pavel, Const, Dinculescu, Nechita, Bacan. Russu (Fundaţiile Regalc) Vladimirescu, D. Cartian, Bărglăza (Timişoara), etc., cari au felicitat călduros pe orator pentru importantul d-sale studiu.

Conferenţiarul, mulţumind celor de faţă, a adresat mulţumirile sale cu deosebire d-lui ministru C. Buşilă, ale cărui idei înaintate şi râvnă de realizare sunt cunoscute.

*

PETROLINA, Soc. Ame R-me pour l'industrie et le commerce du pétrole. — L'assemblée générale extraordinaire a décidé la fusion avec les sociétés **„Continentala Petroliferă"** et **„Industrie Roumaine Minière"** par l'absorbtion de ces demières sur la base des bilans de fusion. L'assemblée également décidé: l'augmentation du capital social de lei 40.000.000 à lei 150.000.000, par une nouvelle émission de 220.000 actions de 500 lei chacune, ainsi que l'attribution de 12.000 actions aux actionnaires de la „Continentala Petroliferă" et de 24.000 actions aux actionnares de l'„Industrie Roumaine Minière.

*

„DISTRIBUŢIA". — Din bilanţul acestei societăţi se poate vedea că depozitele speciale de petrol înfiinţate anul trecut în Bucureşti şi cari au adus atât de mari înlesniri populaţiei, au costat nu mai puţin de LEI 47.542.362.

La această sumă trebuie adăugat cheltuelile de întreţinere şi personalul.

Depozitele din teritoriile ocupate mai figurează cu 16.867.558 lei.

CABLUL ROMÂNESC s. a. r.

PLOIEŞTI

B-dul Regele Ferdinand I Nr. 282

TELEFON: 1429 şi 1430 **Adresa Telegrafică: „CABLUL"**

Fabrică de cabluri speciale pentru:

INDUSTRIA PETROLIFERA
INDUSTRIA FORESTIERA
INDUSTRIA MINIERA
AGRICULTURA, AVIAŢIE, MARINA

CĂI FERATE, FRÂNGHII ŞI ODGOANE DE CANEPA
INSTALAŢII DE FUNICULARE
ATELIER MECANIC

Numai calitatea este adevărata economie

1 Iunie 1943.— C.14039 — Atelierele Societăţei Anonime „Universul" Str. Brezoianu No. 23—25

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXIII.— No. 394

LUNI 5 IULIE 1943

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 in Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks .
Payement seulement par chèque en RMarks
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonnement nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner ä
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

DOUĂ LEGI

de ROMULUS DIANU

Paralel cu sforțările de resbel, România face astăzi progrese în structura sa interioară, care se unifică, și un exemplu strălucit de acest fel îl constitue Decretul-Lege pentru extinderea legislației civile și comerciale a Vechiului Regat, în România de peste Carpați, elaborată cu atâta prudență și studiată oportunitate politică de d. Ion C. Marinescu, ministrul Justiției.

Evenimentele nu dau răgaz suficient pentru a pune în valoare, prin comentarii de presă o astfel de operă, sortită să-și îndeplinească rolul ei puternic transformator într'o atmosferă aureolată de modestie.

Prind clipa aceasta pentru a sublinia, într'un periodic, însemnătatea epocală a acestei legi.

Transilvania, care ne este atât de scumpă, și-a păstrat legile ei chiar și după Marea Unire. Tradițiile trecutului, printr'o inerție perfect explicabilă, mai dădeau vechilor texte de legi, și vechilor instituții, destulă forță pentru a-și continua misiunea. Extinderea legislației civile și comerciale a întârziat și prin efectul alianței cu timpul : nu era folositoare o bruscă schimbare a legilor, care ar fi pus pe avocați și pe magistrați să studențească suplimentar, în vederea aplicării unei reforme care avea toate șansele să fie superficială, pentrucă ar fi fost grăbită. Insă tinerii cari de douăzeci și cinci de ani învață știința Dreptului la Facultățile noastre, nu cunosc alt Drept decât acela care se extinde astăzi.

Vechile forme imperfecte, a căror singură forță era aplicarea lor de către integri magistrați ai Ardealului, nu ar mai putea fi servite de generațiile tinere, altfel instruite și altfel crescute în ideea unei desăvârșite unități naționale.

Mai trebue socotit că supraviețuirea vechiului Drept din Transilvania dădea naștere la situații cu totul anormale, creind regimuri juridice deosebite și chiar contradictorii unor persoane și bunuri, numai în funcțiune de locul lor de reședință. Meritul legii d-lui Ion C. Marinescu, ministrul Justiției, este de a fi făcut să cadă aceste bariere într'un moment deosebit de bine ales. Legea sa răsună ca un manifest al unității, ca un semn al unirii din cugete, și ia aparențele materializării sentimentului comun al tuturor Românilor, din toate provinciile țării.

In această latură politică trebue să i se recunoască o valoare infinit mai mare decât în orânduirea armonioasă a principiilor de Drept. Legea asta însemnează triumful sentimentului românesc, biruința lui asupra timpului, opera răbdării și a așteptării. Dela Unire, până astăzi, nu s'a săvârșit nimic care să nu aibă ca scop suprem căderea excepțiilor, punerea unui termen pentru lichidarea rămășițelor trecutului.

Este o onoare pentru fiecare român a face să se uite monstruoasa strâmbătate a imperialismelor trecutului, și a șterge, printr'o contribuție pozitivă, urmele acelui trecut silnic și antiromânesc. D. I. C. Marinescu răspunde unei impulsiuni care palpită în fiecare inimă românească atunci când afirmă, de aci încolo, puterea unei legislații unificate, pe tot întinsul țării.

Un ministru de Justiție care alungă spiritul lenes, propunând o lege națională peste tot, și care, din punctul de vedere al Dreptului, suprimă rolul despărțitor al Carpaților, exprimă cu fidelitate o idee scumpă Mareșalului Antonescu, și interpretează cu fidelitate dorința cea mai puternică a tuturor Românilor : aceea de a se conduce toți după o singură lege. Poporul, care este un suveran legislator, a dorit și a împlinit reforma aceasta îndelung așteptată, prin buna inspirație a Mareșalului desrobitor, care, și în clipa aceasta, este interpretul necesității naționale.

D-l ION C. MARINESCU
Ministrul Justiției

A doua lege, tot atât de oportună, a d-lui I. C. Marinescu, ministrul Justiției, este aceea care accelerează judecata proceselor civile. E o lege impusă de ritmul noilor timpuri, în care atâtea se transformă, scad și cresc, în așa chip încât dreptatea legilor nu ajungea totdeauna să asigure folosința lucrurilor. Tergiversările inutile, formalismul, și atâtea alte cauze, produceau asupra bunurilor degradări inevitabile, care constatate exercitau un fel de presiune morală asupra celor cari le revendicau, determinându-i mai mult la transacții strâmbe, decât la judecăți drepte. Sosea dreptatea ades prea târziu.

Legea accelerării acestor procese răspunde unui sentiment moral din om, care porunceșe ca dreptatea să nu descurajeze pe nimeni prin tardivitatea efectelor ei. Termenele scurte nu lasă jocul fatalității, nici al forței, să treacă înaintea principiilor juste ale rațiunii. In felul acesta, procesele cu caracter civil su-și vor mai propune să livreze câștigătorilor lor o tonă de zăpadă în luna Iulie !...

Descurajarea nu va mai pândi pe aceia cari le pornesc. Inalții magistrați împărțitori de dreptate vor regăsi posibilitatea de a împiedeca efectele timpului asupra unor bunuri ce n'au fost încă atribuite. Omul va sta deasupra cauzelor nepreveăzute, cu legea în mână, cu posibilități imediate de a satisface Dreptul și Morala.

Acesta este sensul a două legi care, cu toată valoarea lor excepțională, au trecut prea repede într'un con de umbră, prețuite de toți aceia cu o judecată necoruptibilă, și cu un simț al prevederilor în materie socială, sănătos.

„Asociația Industriilor de Petrol din România" și „Industria Petroliferă"

In adunarea generală a soc „Astra Română", d. Președinte Prof. Em. Antonescu a reamintit în diverse rânduri, în expunerea sa, intervențiile și serviciile nepreținute pe cari le aduce „ASOCIAȚIA" în folosul industriei petrolifere. De altfel și în Raportul Consiliului acestei societății se relevă în mai multe locuri aceste afirmațiuni.

Este îmbucurător că cea mai mare societate petroliferă, atât prin „Raportul" ei cât și verbal prin Președintele ei, prin recunoașterea înfăptuirilor „Asociației" exprimau gratitudine la adresa conducătorilor ei, gratitudine care se resfrânge în special asupra d-lui Ing. CEZAR POPESCU, directorul ei general, care fiind de față la această adunare, a putut resimți, — nu ne îndoim — o mulțumire sufletească pentru neîncetata și neobosita D-sale luptă în folosul petrolului românesc.

„L'approvisionnement en produits pétrolifères des armées roumaines et allemandes, des industries de guerre, de l'agriculture a constitué la préoccupation essentielle de la Société et, grâce à la compréhension pleine et entière trouvée auprès des autorités supérieures de l'Etat ainsi qu'à son organisation, sa capacité et son expérience la société „DISTRIBUȚIA" a pu remplir sa mission dans les meilleures conditions",

mentionne le Rapport du Conseil d'Administration de la société **„Distribuția"** qui assure l'approvisionnement du pays en produits pétrolifères avec 80% du total.

PROGRESELE industriei românești de petrol

Realități — Constatări

„...Numai cu asigurarea unei rentabilități normale a activității industriilor de petrol se vor putea găsi, fie mijloace proprii de finanțare, fie mijloa ce din afară pentru a asigura noua activitate de explorare, care cere investiții de valoare de mai multe miliarde de lei.

In situația de azi, cu bilanțuri care afișează o rentabilitate aparentă, cu investiții cari nu se pot real amortiza, cu cheltuieli sporite și cu prețuri dezastroase, nu credem posibilă desfășurarea unei astfel de activități. Este esențial să se rezolve urgent și favorabil chestiunea prețurilor, care de mult timp este în deliberarea guvernului",

ing. **Cezar Popescu,** *director general al „Asociației Industriilor de Petrol din România".*

(«România Petroliferă»—1 August 1942)

Cifrele astronomice din bilanțurile petrolifere cari impresionează pe cei ce nu cunosc realitatea, oglindesc toate o inimoasă și formidabilă activitate, astfel cum arătam în numărul trecut.

Toate dările de seamă ale acestor societăți și în toate adunările generale s'a relevat totuși situația îngrijorătoare a industriei petrolifere din cauza **„insuficienței cote de amortizări, a cheltuielilor sporite și a prețurilor dezastroase"**, după cum dădea alarma cel mai indicat factor al industriei noastre petrolifere, d. ing. **Cezar Popescu**, directorul general al „Asociației Industriilor de Petrol din România".

Intr'adevăr disproportia enormă între **cifra de afaceri** și **beneficiul net** — în urma cheltuielilor și scumpirei tot crescânde a materialelor precum și al aportului enorm la veniturile Statului al acestor întreprinderi — afișează acea **„rentabilitate aparentă"** care ar trebui înglobată la amortizările masive făcute, ce cu toată cumințenia conducătorilor, sunt încă mult insuficiente, astăzi.

Aceste amortizări fantastice, fac impresia pentru cei ce nu cunosc exact situația că sunt exagerate. Avem de ex., în 1942, pentru următoarele societăți :

„Astra Română"	**amortizări**	**lei 625.883.604**
„ „	**(rezervă specială)** .	„ **400.000.000**
„Concordia"	**amortizări**	„ **918.633.673 !**
„Steaua Română"	„	„ **373.624.632**
„ „	**(rezervă specială)** .	„ **400.000.000**
„Unirea"	**amortizări**	„ **369.428.114**
„Creditul Minier"	„	„ **184.143.633**

și totuși să vedem ce spune Raportul Consiliului de Administrație al Soc. **„Astra Română"**,

„...decât un foarte mic procentaj de amortizare, media amortizării tuturor investițiunilor societății Dv. se ridică în bilanțul pentru 1942 numai la 6,8%. Din aceasta reiese că cotele de amortizare, chiar cum au fost majorate, tot nu corespund situației reale. In deosebi pentru instalațiile și investițiile ce au fost făcute încă la prețuri relativ joase și a căror cost de înlocuire este — din cauza scumpirii extraordinare a tuturor materialelor și al costului de fabricație — într'o disproporție vădită față de valoarea lor din registre, cotele de amortizare rămân și mai departe cu totul insuficiente, astfel că cota maximă ar trebui să fie ridicată dela 15 la cel puțin 25%.

Cum instalațiile și investițiile tuturor societăților au fost făcute în cea mai mare parte la prețuri relativ joase, aceste constatări se aplică de bună seamă la toate întreprinderile noastre petrolifere.

Aceste declarații învederează încă odată cât de serioase sunt afirmațiunile d-lui ing. **Cezar Popescu :**

„cu investiții cari nu se pot real amortiza".

Intr'adevăr din bilanțurile societăților de mai sus, vedem următoarele cifre la investiții față de amortizări și reserve :

	Investiții	Total amortizări și rezerve
„Astra Română" . .	**lei 9.959.660.213**	**lei 10.406.005.609**
„Concordia"	„ **8.977.959.447**	„ **8.577.912.659**
„Steaua Română" .	„ **3.783.518.241**	„ **4.575.689.623**
„Unirea"	„ **4.900.909.703**	„ **3.336.291.546**
„Creditul Minier" .	„ **2.505.592.667**	„ **1.905.785.016**

Ori la valoarea reală de astăzi a acestor investiții, când numai noulle instalațiuni de rafinare ale societății **„Astra Română"** costă 2½ miliarde iar **Rafineria Brazi** valorează peste 3 miliarde lei — spune Raportul Creditului Minier — și când fără încetare prețurile sunt în urcare ne dăm seama că acestea **„nu se pot real amortiza".**

Dacă prețurile instalațiilor sunt în neîncetată urcare, iată ce mai spune Raportul **„Astrei"**, în privința prețurilor produselor petrolifere :

„Cum nici această insuficientă sporire nu ne-a fost achitată de cât în mică parte pentru produsele exportate în cursul anului 1942, am fost în repetate rânduri nevoiți să recurgem la credite costisitoare pentru a putea face față dificultăților financiare".

Ori, în asemenea condițiuni astăzi, când o **„nouă activitate de explorare care cere investiții de mai multe miliarde** de lei", este o chestiune vitală pentru petrolul românesc, temerile d-lui ing. **Cezar Popescu** sunt din cele mai justificate iar situația actuală tot mai grea dă loc la acele îngrijorări ale industriei petrolifere.

*

Dar pentru ca toate aceste enorme investiții în terenuri petrolifere, rafinerii, etc., să însemne, în adevăr bogății folositoare se cere posiblitatea unei continuități de lucru. **Ce folos dacă ai terenuri și nu le poți fora, rafinerii care să nu aibă ce prelucra, cum este cazul unei mari rafinerii, acestea pierd din valoarea lor pe zi ce trece. Ori pentru această** continuitate de lucru **este necesar să ai materiale al căror preț de cost nu numai că se urcă zilnic, dar cari devin tot mai rare.**

Din cifrele îmbucurătoare de mai jos cari ne indică valoarea stocului de materiale raportat la capitalul întreprinderii ne putem da seama de lăudabilele și chibzuitele sforțări ale conducătorilor acestor mari întreprinderi pentru a nu periclita **continuitatea de lucru :**

	Capital	Stoc materiale
„Astra Română"	**lei 2.542.500.000**	**lei 2.466.336.293**
„Concordia"	„ **1.470.000.000**	„ **2.064.483.963**
„Steaua Română"	„ **1.500.000.000**	„ **546.933.639**
„Unirea"	„ **720.148.000**	„ **445.931.553**
„Creditul Minier"	„ **605.000.000**	„ **258.347.802**

Valoarea stocului de materiale petrolifere al societății **„Concordia"**, care are mai multe rafinerii de activitate, se ridică — după câte știm — la mai mult din jumătatea sumei de mai sus.

Toate aceste cifre și constatări ne arată câtă muncă și trudă au trebuit depuse pentru ca frumoasele progrese ale industriei petrolifere românești să fie menținute și că posibilitățile ei de progres în viitor sunt în funcțiune numai și numai de prețuri drepte la export și intern.

LES GRANDES ASSEMBLEES GENERALES PETROLIERES

„CONCORDIA"

Clôturant la série des grandes assemblées générales pétrolières, la **„Concordia"**, *par sa gigantesque activité et les brillants résultats obtenus, a tenu —dirait-on—à laisser une impression des plus vives sur le rôle de tout premier plan qu'elle joue dans l'économie générale du pays.*

Comment ce rôle imprimé par celui qui, durant un quart de siècle, a voué à la prospérité de cette entreprise toute sa haute capacité et sa force de travail—dont il fait une fois de plus la preuve aujourd'hui dans le gouvernement du pays — ne serait-il pas formidable, lorsque l'immense activité de la **„Concordia"** *embrasse le pétrole, l'électricité, la grande métallurgie, l'armement, le charbon et l'or !*

*

Participation de la „Concordia" aux charges de l'Etat :

Chiffres qui n'ont plus besoin de commentaires :

lei	**1.000.000.000**	**en 1936**
„	**1.250.000.000**	„ **1937**
„	**1.400.000.000**	„ **1938**
„	**1.631.621.800**	„ **1939**
„	**2.000.000.000**	„ **1940**
„	**3.892.895.090**	„ **1941**
„	**4.726.147.000**	„ **1942**

*

La séance de l'Assemblée Générale

„Les résultats que nous enregistrons sont dus à la politique de prudence et de prévoyance pour la journée de demain qui guide les dirigeants de la Société".

— dit M. le Professeur Eftimie Antonesco, Président du Conseil d'Administration.

Tenue dans cette même atmosphère de chaude et enthousiaste cordialité, l'assemblée était présidée par M. le Professeur **Eftimie Antonesco,** Doyen de l'Académie des Hautes Etudes Comerciales et Industrielles, Président du Conseil d'Administration, assisté de M. **Heinz Osterwind**, membre du Conseil d'Administration et administrateur-délégué, ainsi que de MM. **Eugène Savu,** le Prof. **Gh. Cuza,** anciens ministres, l'ing. **C. Osiceanu**, membres du Conseil.

Ont été désignés scrutateurs MM. **J. Amarasco,** avocat, **St. Dan** et **Ionescu,** avocat, représentant la Banque Commerciale Roumaine la plus grande actionnaire, et M. le **Dr. Manolesco** comme secrétaire.

Etaient présents ou représentés 36 actionnaires représentant 2.145.557 actions, soit lei 750.944.950

*

Ouvant la séance le Président a apporté un pieux hommage de reconnaissance à la mémoire des 36 fonctionnaires et ouviers de la société, vaillants collaborateurs qui, dans le sacrifice sublime, sont héroïquement tombés au champ d'honneur en accomplisant leur devoir envers le Pays, héros dont nous mentionnons ci-bas les noms.

Il a également exprimé toute la reconnaissance à nos Alliés qui versent leur sang sur le champ de bataille non seulement pour leur propre cause et celle de la civilisation européenne, mais aussi pour notre propre cause.

Hommage qui fut écouté debout par l'entière assemblée dans le plus profond recceuillement.

*

Après lecture du Rapport M. **Nestorescо,** au nom de l'„Association Générale des détenteurs de valeurs mobilières de Roumanie", a exprimé toute sa satisfaction pour les remarquables résultats obtenus au cours de l'année écoulée, mentionnant que le bilan de la **„Concordia"** est le plus beau de toutes les sociétés de notre pays. Il aurait désiré un dividende de préférence pour les actionnaires roumains, ainsi qu'il est d'usage dans certains pays.

M. TZINCO, au nom d'un groupe de nombreux petits actionnaires du département de Muscel où se trouvent les exploitations carbonifères de la société, heureux des remarquables résultats obtenus et se rendant mieux que tout autre compte de la satisfaction qui règne parmi les mineurs pour le soin que l'entreprise témoigne à leur bien être, se faisant l'écho de son groupe et des actionnaires présents, exprime les plus vifs éloges et remerciements à M. HEINZ OSTERWIND, administrateur-délégué, qui harmonise avec tant de coeur les intérêts allemands et roumains de la „Concordia" et qui apporte une si compétente contribution au florissant progrès de cette entreprise, dans tous les domaines.

Il exprime également ses remerciements au si dévoué et infatigable sous-directeur général, M. J. DESTEXHE qui, depuis tant d'années, prend une part des plus importantes au développement si prospère de la société.

Malgré la contribution énorme aux charges de l'Etat qui s'est chiffrée, en 1942, à non moins de

lei 4.726.147.000

le Bilan — qui reflète une continuelle prosperité — fait ressortir toute cette politique de prudence et de prévoyance par des chiffres vraiment impressionants.

C'est ainsi que les amortissement se sont élevés à **lei 918.633.673,** portant le total général des réserves et des amortissements lei **8.517.912.659** au regard d'investissements se montant à lei **8.977.959.447.**

Aujourd'hui que l'on doit faire tous les efforts pour la découverte de nouveaux gisements, une somme de **185.133.000** lei a été alouée au fonds d'exploration.

Mais l'esprit de sagesse et de prévoyance des dirigeants que l'on ne saurait assez relever et qui doit servir d'exemple pour toutes les entreprises industrielles du pays, — mentionne avec une vive satisfaction et fierté le Président — ressort surtout de:

(suite 3-ème page)

VALORIFICAREA GAZULUI METAN

de Prof. Dr. Ing. **CONSTANTIN CÂNDEA**
Membru al Academiei de Științe
Școala Politehnică din Timișoara

Incă din 1933, cu ocazia celui de al IV-lea Congres Național de Chimie din România, ce s'a ținut la Timișoara, în moțiunea generală s'a semnalat urgența instalării la noi în țară a uzinelor chimice de azot, a perfecționării metodelor de fabricare a derivatelor de petrol și în special a combustibililor lichizi pentru aviație, precum și o cât mai rațională valorificare a materiilor prime și a diferitelor produse din țară: gaz metan, ligniți, minereuri, sarea de bucătărie, bauxită, cereale, etc.

Institutul de Chimie al Școalei Politehnice din Timișoara, sub impulsul dat de nevoile mari ale țării, urmărește de mai bine de 10 ani aceste probleme, care au fost studiate și a căror rezultate au fost publicate în reviste de specialitate.

In conferința de astăzi, mi-am propus să arăt valorificarea gazului metan, schițând în linii generale aplicațiile și întrebuințările ce i se pot da pe urma studiilor pe care le-am făcut în Laboratoarele Școalei Politehnice din Timișoara.

Dacă metanul este constituit din C și H, elemente fundamentale în structura chimiei organice și în parte a chimii neorganice, dacă ne gândim iarăși că marele progrese tehnice, ori industriale pornesc, utilizând cărbuni ca materii prime, în industria cauciucului sintetic, a fibrelor textile sintetice, etc., putem întrezări, încă dela început, interesul ce-l poate avea în viitor această nouă sursă de energie națională.

Producția gazului metan din Transilvania

După dareo de seamă [1]) a Soc. Naționale de gaz metan pentru anul 1935, rezultă că pentru sondele dela Sărmășel și Copșa Mică, producția a fost de 133.180.543 mc., iar producția totală a Societății în intervalul 1926—1935 a variat de la 80 milioane mc. (1932) la 155.000.000 mc.

După datele statistice rezultă că producția a fost influențată de criza economică, și ca atare se observă că producția scade, mărindu-se treptat pentru a atinge din nou cifra de 130.000.000 mc.

Aprecieri geologicc

Soc de gaz metan întreprinde după cercetări geologice minuțioase pe teren, găsind o serie de straturi permeabile și stabilește succesiunea depozitelor din bazinul Transilvaniei, precum și simetria câmpurilor gazeifere.

Cele mai importante straturi permeabile sunt **tufuł dacic de Bazna și tufuł de Ghira.**

Complexul de marne și nisip, între cele două straturi, constitue spațiul gazeifer a cărei grosime e **de circa 1500 m.**

Prin studiul straturilor principale s'a putut stabili tectonia generală a bazinului și structura diferitelor domuri.

Toate datele stabilite dau posibilitatea de a evalua suprafețele conducătoare (permeabile) și rezervele probabile de gaz.

Gazele naturale din regiunile petrolifere

Gazele naturale care însoțesc erupțiile petrolifere, constituesc o nouă și importantă sursă de gaz metan.

Producția [2]) în anii 1923—1933, în raport cu consumația e următoarea :

1923	2.021.000.000 mc.
1924	2.200.000.000 „
1925	2.300.000.000 „
1926	2.000.000.000 „
1927	1.800.000.000 „
1928	1.934.790.000 „
1930	2.303.651.000 „
1931	2.354.519.000 „
1932	2.219.510.000 mc.
1933	2.057.747.000 „

Pentru a ne da seama de importantele cantități de gaz metan de care dispunem, este destul să ne reamintim puternicele erupții însoțite de arderea sondelor Soc. Română Americană și a sondelor de la Copșa-Mică.

Intrebuințări actuale

In prezent la noi gazul metan este întrebuințat ca un „admirabil combustibil atât pentru scopuri industriale cât și casnice. In industria petrolului, gazele naturale servesc înainte de toate la alimentarea motoarelor, necesare sondelor. Mari cantități de gaz, care se obțin prin captare la sonde, cu ajutorul dispozitivelor moderne, sunt transportate prin conducte și se întrebuințează drept combustibil fie în fabrici, fie pentru orașe, cum e cazul orașului Ploești, iar astăzi a fost adus și în București.

Gazul metan din Transilvania este întrebuințat deasemeni pentru scopuri casnice și industriale.

Sondele de gaz metan, din șantierul Sărmășel, alimentează uzinele și consumatorii din Câmpia-Turzii, Turda și Uioara, iar sondele dela Copșa-Mică furnizează gaz regiunei Mediaș și pentru fabricarea negrului de fum.

Producția anuală a Soc. de gaz metan pentru anii 1933—1935 se repartizează astfel:

1933	1934	1935
87.074.126 mc.	121.314.596 mc.	133.180.545 mc.

Dacă se compară [3] prețul gazului metan din Transilvania cu prețurile din America, Polonia sau cu prețul gazului de cocsificare din Germania, se constată cu satisfacție că prețul e mult mai scăzut la noi.

[1]) Conferință ținută în ziua de 23 Iunie crt. la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale.

(Urmare în pag. 3-a)

Ostași căzuți pentru Patrie, pe câmpul de onoare, în îndeplinirea cu credință a datoriei către Țară, dintre foștii noștri colaboratori :

Sub-Locot. Georgescu Ioan	**Caporal Diaconaru Ion**
Plot. T. R. Nedelcu Tudor	**„ Oprea Ștefan**
Sergent T. R. Lungu Ioan	**„ Ochia Grigore Ioan**
„ „ Zamfira Ioan	**Fruntaș Popescu Profir Victor**
„ „ Ciupagea Nicolae	**„ Mițu Gheorgbe**
„ „ Bulacu Gheorghe	**Soldat Zaharia Constantin**
Sergent Șerban Stelian	**„ Furtună Nicolae**
„ Dumitru Gheorghe	**„ Lupșa Mihalache**
„ Cristea Ioan	**„ Gheorghe Nicolae**
„ Ioneș Gheorghe	**„ Ioan Gr. Nicolae**
„ Machedon Dumitru	**„ Dorobanțu Ion**
„ Popescu Ion	**„ Fornade Vasile**
„ Trocan Gheorghe	**„ Părăescu Nicolae**
„ Basnea Constantin	**„ Stancu P. Gheorghe**
„ Călin Florea	**„ Părăoscu Gheorghe**
Caporal Lixandru Stelian	**„ Enache I. Gheorghe**
„ Ene Nicolae	**„ Predoiu Laurențiu**
„ Sternișa Iosif	**„ Sârbu Gheorghe**

Amintirea acestora va fi întotdeauna vie în inimile noastre.

Soc. „CONCORDIA"

(Raportul Consiliului de Administrație pentru anul 1942)

„CONCORDIA"

Société Anonyme Roumaine pour l'Industrie du Pétrole

CAPITAL SOCIAL AUTORISE ET EMIS 1.470.000.000 LEI

RAPPORT DU CONSEIL D'ADMINISTRATION ENVERS LA 35/ème ASSEMBLÉE GÉNÉRALE ORDINAIRE DES ACTIONNAIRES DU 25 JUILLET 1943 pour l'exerc. 1942

Messieurs les Actionnaires,

Conformément aux prescriptions statutaires et légales, nous avons l'honneur de vous présenter le Rapport sur la marche des opérations sociales au cours de l'année 1942 et de soumettre à votre approbation le Bilan et le compte de profits et pertes clôturés au 31 décembre 1942.

*

Le mur élevé par les armées de l'Axe loin des frontières du pays, nous assure la continuation dans le calme de notre travail avec lequel nous avons contribué et nous contribuerons aussi de toutes nos forces pour atteindre le but suprême de cette guerre: la conservation du patrimoine de nos ancêtres par la victoire finale.

Sous la direction de Sa Majesté le Roi Mihai I et du Maréchal Libérateur, l'armée du pays, dans toutes les luttes difficiles soutenues contre le bolchévisme, occupe une place d'honneur et fait chaque jour la preuve la plus belle du plus grand héroisme.

Nous exprimons nos hommages reconnaissants à nos chers morts tombés au champ d'honneur ainsi que notre entière reconnaissance à nos alliés qui seignent sur le champ de lutte non seulement pour leur cause et celle de la civilisation européenne, mais aussi pour notre propre cause.

Nous nous inclinos surtout devant les 36 fonctionnaires et ouvriers tombés d'entre les rangs des employés de notre société, qui ont sacrifié leur vie au service de la Patrie.

Messieurs les Actionnaires,

Le Bilan que nous vous présentons se réfère au 34 éme exercice de la Société Dans l'exposé qui suit nous montrerons l'activité de la société et les conditions dans lesquelles elle s'est déployée. A cause des mesures légales, mentionons que cette année non plus, il ne nous est pas possible de donner des chiffres concernant l'activité de la société ainsi que nous avions l'habitude de le faire précédemment.

Département Pétrole

Production et forage de la Société

Malgré toutes les difficultés inhérentes à la situation actuelle, nous avons réussi à réaliser une activité très intense tant pour les travaux d'exploitation que pour ceux d'exploration. Le nombre des mètres forés au cours de l'année 1942, est le plus elevé qui ait été enregistré depuis la fondation de la société.

La nouvelle loi du pétrole a créé les conditions techniques nécessaires pour effecteur les travaux d'exploration dans une plus largue mesure. Partant de la conviction que la réalisation de ces travaux est du plus grand intérêt vital pour l'existence de industrie roumaine et en conséquence aussi pour notre société, notre société s'est inscrite pour plusieures régions qui doivent être accordées par le Ministère de l'Economie Nationale. En outre nous avons sollicité de concert avec d'autres sociétés diverses structures aux fins d'exploration. Les régions miniéres ainsi que les structures sollictées par nous, en participation avec les autres sociétés sont les suivantes :

Région I	Bălteni-Pojogeni	dep.	Gorj
„ VI	Cislău-Tega	„	Buzău
„ VII	Robești-Trestia	„	„
„ IX	Târgu Ocna-Hârja	„	Bacău
„ X	Moinești-Sănduleni	„	„
„ XI	Tăslău-Câmpeni	„	„
Structures :			
	Poiana Vărbilău	dép.	Prahova
	Vâlcănești	„	„
	Șuța Seacă	„	„
	Năeni	„	Buzău
	Dolani	„	Dâmbovița
	Grăniceri, Banat	„	Timiș-Torontal
	Arad	„	Arad
	Balș	„	Romanați
	Pitești	„	Argeș

Notre société travaille dans la région XI ainsi que sur les structures : Vâlcănești, Dolani et Arad. Dans les autres régions et structures la société détient différentes cotes de participation.

D'autre part nous avons participé directement et indirectement à des travaux d'exploration, qui ont commencé même avant la publication de la loi du pétrole.

Au cours de l'exercice 1942 nous avons accru au moyen de nouvelles acquisitions le patrimoine de terrains pétrolifères de notre société.

En dépit de notre intense activité de forage il n'a pas été possible d'éviter une légère diminution de notre production au regard de l'année 1941.

De même que les années précédentes l'impôt minier et les redevances de l'Etat ont absorbé une grande partie de la production de pétrole brut de la société.

La production des gaz a été augmentée au regard de l'année précédente, fait qui a entrainé aussi une augmentation de la production de la gazoline.

La quantité de gaz perdue dans les airs est devenue inexistante grêce aux mesures de rationalisation qui ont été prises.

L'augmentation de la production de gaz a déterminé une diminution sensible de la consommation de mazout de la raffinerie Vega, bien que l'activité de cette raffinerie ait été supérieure au regard de l'année précédente.

L'année passée nous avons exécuté des travaux de forage contracté avec l'A.C.E.X. pour la mise en valeur des gisements de gaz de Măneşti où nous avons obtenu des résultats satisfaisants. De ce fait notre société a contribué à l'alimentation prompte en gaz de la Capitale.

A la suite de notre fusion avec la société Foraky Romaneasca nous avons le contrôle de la société „Moldonaphta", dont les exploitations en Moldavie constituent un excellent point de départ pour l'activité que notre société déploiera à l'avenir dans cette région.

Conduites et Réservoirs

Notre réseau de conduites pour le transport de pétrole brut, de la gazoline et des gaz a fonctionné de façon tout à fait satisfaisante.

Les transports des gaz ont été particulièrement actifs, en augmentation de 61% au regard de l'année 1941.

Raffinage

La raffinerie VEGA a traité en 1942 une quantité de pétrole brut supérieure à celle de 1941.

Nous avons continué nos efforts pour obtenir une production supérieure de produits de plus vrande valeur. C'est ainsi que nous avons soumis au craquege une quantité de matières premières plus forte que celle de 1941, réalisant en même temps une amélioration de rendement en produits finis.

Nous avons distillé, en vue de la fabrication des huiles et de l'asphalte, une quantité de mazout supérieure. Grâce a cette augmentation combinée avec l'amélioration des rendements, la production des huiles distillés et de l'asphalte a augmenté.

La production du toluène a presque doublé.

Nous continuons nos efforts pour le développement de la production en produits de qualité supérieure : vaseline pharmaceutique, huile consistante acides naphténiques, huiles spéciales, désémulsinant, vaseline pour armement, etc.

Distribution des produits

L'exportation des produits pétrolifères, spécialement vers les pays alliés, a continué à être tout aussi, active que l'année précédente. De la production de notre société 62% a été exportée et 38% a été livrée à la consommation intérieure.

La vente des produits à l'intérieur continue, comme par le passé à être effectuée par l'entremisse de la société „Distribuția".

Vu l'augmentation continue des dépenses en général ainsi que des charges fiscales, les prix établis tant pour l'exportation que pour la consommation intérieure n'ont pas été suffisants. Spécialement la modalité de paiement, en retard, a eu un effet paralysant sur nos disponibilités financières.

Département Électrique

L'énergie émise par notre réseau en 1942 a été de 25% supérieure à celle de 1941, représentant la quantité annuelle d'énergie la plus forte distribuée par notre société.

Au cours de l'année 1942, notre société a pu faire face à toutes les demandes croisantes d'energie électrique tant de l'industrie pétrolifère que des besoins particuliers.

Dans les centrales on a exécuté les travaux nécessaires pour la bonne marche de l'exploitation. Aux réseaux de transport sous haute tension on a terminé la contruction d'un second circuit de 60.000 V. entre la station d'interconnexion de Floresti et de Moreni et on a travaillé à l'exécution de la ligne de 60.000 V. entre l'usine de Gura Ocniței et la station de Târgoviște. Cette ligne a été récemment mise en fonction.

Nous n'avons pas tardé à commencer les travaux nécessaires pour la modernisation et le perfectionnement de nos usines ainsi que pour la majoration de notre capacité de production. Nous espérons contribuer nous aussi de cette façon au progrès de l'économie d'électricité roumaine.

Département des usines métallurgiques

L'activité du département a pu être intensifiée aussi au cours de l'année 1942. Il nous a été possible en conséquence de satisfaire aux besoins de l'Etat et spécialement aux besoins de l'industrie pétrolière dans une très forte mesure. De même il nous a été possible en général de venir à bout des difficultés rencontrées en liaison avec la procuration des matières premières. Dans l'exercice précédent également nous avons réussi à réaliser une modernisation et le perfectionnement de nos installations industrilles.

Département Minier

Charbons

La production de nos chantiers de Schitul Goleşti, malgré toutes les difficultés recontrées, à cause de l'absence de main d'oeuvre et de procuration des matèriaux necessaires a augmenté au regard de celle de l'année 1941.

Pour une utilisation aussi bonne que possible des résidus provenant de la déshidration, nous avons acquis une installation de briquettage, dont le montage et la mise en fonction seront terminés à l'automne de l'année 1943.

Or

Les travaux de prospection proposés dans le programme ont ou être exécutés.

Au chantier Baia de Arieș les travaux miniers, dans leur plus grande partie, ont consisté en travaux de recherches et d'ouvertures pour l'augmentation des réserves viables, les réserves étant grandement accrues aussi par un minerai aurifère de bonne qualité.

Dans le courant de l'année 1943 nous pourrons mettre en fonction l'usine de flotation pour faire tous les essais précédant sa mise en fonction de façon normale.

Le chantier Bucureşti-Rovine se trouve encore dans la phase d'exploration. Par les travaux exécutés on a poursuivi la découverte de filons nouveaux ainsi que l'examen des filons connus.

A la société affiliée „Toplița-Măgura-Concordia" on a continué les travaux d'ouverture sur les filons connus et l'on a fait des travaux de recherches dans des régions étudiées et déterminées par le Service Géologique avec des résultats satisfaissants.

On a continué également les travaux de réouverture de la zône Măceşul pour recontrer les filons exploités dans la partie supérieure de cette zône.

Dans ce chantier également on mettra en fonction en 1943 l'usine de flotation.

Charges et impôts

La société a contribué au cours de l'année écoulée aux revenus de l'Etat avec la somme de **lei 4.726,147.000.**

Dans cette somme sont comprises aussi les taxes de transport par les chemins de fer roumains, les taxes de consommation intérieure, les taxes d'exportation y compris celles qui sont créditées, les impôts miniers et les redevances payées en nature ainsi que l'impôt commercial.

Personnel

Le problème consistant à assurer un bon état de vie de nos fonctionnaires et de nos ouvriers a formé l'objet d'une attentive préoccupation de la part de la société.

Ainsi, pour l'adaption des salaires et des appointements à la cherté de la vie, on a accordé au cours de l'année 1942 des augmentations au personnel tout entier, augmentations qui ont été plus importantes pour les fonctionnaires et les ouvriers à petits salaires.

De même la société a fait tout son possible pour l'approvisionnement courant du personnel en aliments et articles de première nécessité, but dans lequel il a été créé l'année précédente un office propre d'approvisionnement.

Grâce à cet office nous assurons les moyens d'existence de 38.000 âmes. En 1942, la valeur totale des aliments et des articles d'habillement procurés par la société s'est élevée à 440.000.000 de lei, représentant une quantité de 1200 vagons. Grâce à l'office d'approvisionement il nous a été possible de procurer à nos ouvriers et à nos fonctionnaires des aliments et des articles d'habillement à des prix en grande partie sensiblement au dessous du prix du marché.

Dans les 7 cantines fondées par la société pour les ouvriers et les apprentis dans les divers centres de production, il a été servi en 1942, 617.787 repas. Dans les 6 restaurants pour fonctionnaires il été servi 30.173 repas. La société a supporté d'importantes différences de prix pour ces repas.

De même que par le passé nous avons intensifié les possibilités d'education pour nos apprentis. Nos efforts prolongés en vue d'obtenir de bons ouvriers, ont donné des résultats réjouissants.

Tout comme l'année dernière la société a alloué au fonds de prévoyance pour les fonctionnaires la somme de lei 50.000.000 qui, jointe à la somme allouée l'année précédente, forme un total de lei 100.000.000 dont l'administration et la répartititon seront établies au cours de l'année 1943.

Compte de Profits et Pertes

Nous soumettons à votre approbation le bilan et le compte de profits et pertes arrêtés au 31 Décembre 1942, lesquels déduction faite des charges sociales et des amortissements, se soldent par un excédent de lei 272.171.180, y compris le report de l'exercice précédent de lei 42.348.333.

Conformément aux prescriptions statutaires, nous vous proposons la répartition d'un dividende de lei 44,375 brut pour chaque action de la société Concordia, soit 12,678%, ce qui revient à lei 25 net par action.

Si vous acceptez cette proposition la réserve légale sera dotée cette année avec une allocation de lei 22.982.248 et le coupon No. 34 sera payé à partir du 6 juillet 1943 aux guichets suivants.

A Bucarest: à la Banque Commerciale Roumaine rue Smârdan No. 3.

A Câmpulung (Muscel) : à la Banque Commerciale.

Le payement du coupon en Allemagne, France, Belgique et Suisse sera annoncé ultérieurement selon les possibillités de transfert entre ces pays et la Roumanie.

Messieurs les Actionnaires,

Nous vous prions de bien vouloir prendre connaissance du rapport des censeurs et de vous prononcer sur les points suivants à l'ordre du jour :

1. Compte rendu du conseil d'administration sur l'exercice 1942.
2. Rapport des censeurs.
3. Approbation du bilan et du Compte de profits et pertes, arrêtés au 31 Décembre 1942.
4. Approbation de la répartition de l'excédent du bilan.
5. Décharge au conseil d'administration, à la direction et aux censeurs de leur gestion pour l'exercice expiré.
6. Fixation des jetons de présence et de l'indemnité des administrateurs pour l'exercice 1942 et fixation de jetons de présence et de l'indemnité des censeurs pour ce même exercice.
7. Election de 3 censeurs et de 3 censeurs-suppléants.

Nous tenons à exprimer nos remerciements à la direction et à notre personnel technique et administratif pour le zèle et le dévouement dont ils ont fait preuve dans l'exercice de leurs fonctions au cours de l'année 1942.

LE CONSEIL D'ADMINISTRATION

Cours des actions pétrolifères

Au cotat:—Ont côté:	Valeur nominale	Coté au 5/VII/1943
	Lei	
Astra Română	750	3800
Steaua Română	750	2050
Creditul Minier	500	1655
Redevența	500	380
I. R. D. P.	500	470
Concordia	375	1650
Petrol Block	500	350
Petrolul Românesc ex. cup.	500	1500
Prahova	500	400
Petrol Govora	500	700

Citiți și răspândiți
„România Petroliferă"

„DISTRIBUȚIA"

Raportul Consiliului de Administrație asupra exercițiului anului 1942

Cu toate greutățile inerente ce decurg din actuala situațiune de războiu, industria de petrol a putut satisface nevoile consumului intern de produse petrolifere în anul 1942, în condițiuni mulțumitoare.

Consumul intern a reprezentat în anul 1942, 43% din totalul producției, astfel că problema valorificării produselor petroiifere la intern, constituie un element esențial în rentabilitatea întreprinderilor de petrol. Menținerea prețurilor produselor la intern sub nivelul celor normale împiedică desvoltarea industriei petrolifere care necesită capitaluri importante și prezintă riscuri mari.

Contribuția societății „DISTRIBUȚIA" la acoperirea acestui consum a fost hotărîtoare, grație concursului dat de către societățile sale furnizoare.

Aproape 80% din consumul intern de produse petrolifere a fost acoperit în anul 1942 prin societatea „DISTRIBUȚIA".

Aprovizionarea armatelor române și germane cu produse petrolifere, a industriilor de război, a agriculturii au constituit preocuparea de căpetenie a societății și datorită înțelegerii depline găsite la autoritățile superioare de Stat cum și organizației, capacității și experienței sale, societatea „DISTRIBUȚIA" a putut să-și îndeplinească însărcinările în cele mai bune condițiuni.

Pe lângă preocupările de mai sus, societatea „DISTRIBUȚIA" s'a îngrijit de o bună aprovizionare a Capitalei. In acest scop, a suportat sacrificii importante; iar la cererea autorităților superioare, a făcut investiții speciale în stațiuni pentru distribuirea lampantului la populație și în mijloace de transport și ambalaje, cu toate că aceste investiții sunt necorespunzătoare unei rentabilități normale.

Prețurile de vânzare pentru consumul intern au fost fixate de Ministerul Economiei Naționale nub nivelul prețurilor plafon deia export, așa că societățile participante furnizoare au avut de înregistrat la consumul intern considerabile diferențe.

Din vânzările în comision făcute în anul 1942 cu livrarea direct din rafinăriile societăților comitente sau din depozitele și stațiunile de desfacere, „DISTRIBUȚIA" a obținut o sumă de Lei 10.470.296.000.

Taxele și impozitele ce s'au plătit asupra cantităților de produse petrolifere vândute au fost :

Taxe de consumație și drumuri	**Lei**	**3.219.352.360**
Impozit pe cifra de afaceri	**„**	**798.394.382**
Taxă fixă comunală și ad-vol. com.	**„**	**111.651.973**
Taxe de transport	**„**	**709.234.645**
Impozite de timbru	**„**	**303.330.460**
	Lei	**5.141.963.820**

ceea ce reprezintă cca. 49% din valoarea brută a vânzărilor.

Afară de această importantă sumă, societatea „DISTRIBUȚIA" a mai plătit Statului drept taxe și impozite privind activitatea sa comercială și drept impozite asupra salariilor, suma de Lei 84.789.054, ceea ce cu suma de mai sus dă un total de Lei 5.226.752.854 sau cca. 50% din vânzarea brută.

Pentru stocurile de produse petrolifere aflate în depozitele societății la finele anului, „DISTRIBUȚIA" a imobilizat suma de Lei 544.032.212 în taxe și impozite, iar pentru mărfurile livrate armatelor aliate și agricultorilor, a mai avansat taxe încă suma de Lei 54.278.438, sau în total

Lei 598.310.650

pentru taxe de consumație, drumuri, cifra de afaceri, etc.

Investițiile societății în organizația sa de desfacere a reprezentat după registre :

Lei 860.067.416 în depozite și organizațiuni de desfacere
„ 131.958.325 materiale și avansuri pentru investiții și materiale de distribuire.
Lei 992.025.741 în total.

O parte din investițiunile noastre însumând un total de Lei 16.867.558 se află în teritoriile cedate.

Față de valoarea actuală de înlocuire a investițiunilor, societatea s'a văzut nevoită să creieze un fond special de rezervă însumând Lei 69,3 milioane care a fost suportat în intregime numai de societățile acționare.

In afară de depozitele și stațiunile proprietatea societății, în anul 1924. s'au mai exploatat și depozite proprietate străină, rechiziționate de armata română și puse la dispoziția „DISTRIBUȚIEI" pentru aprovizionarea armatei și a teritoriului, ca urmare a aranjamentului făcut cu Guvernământul Transnistriei și armata română, societatea preluând și o serie de depozite din Transnistria.

Organizața de distribuire a societății la finele anului 1942 compusă din depozite, stațiuni, etc., proprietate, închiriate sau puse de autorități la dispoziție spre folosință, cuprindea un număr total de 145 depozite și 194 stațiuni.

Autovehiculele comerciale ale societății, compuse din autocisterne, autocamioane, pick-upuri, dube și aviotankuri, pentru transportul produselor, au fost în total de 164 unități.

Butoaiele de fier de diferite capacități au fost în total de 34.227 cu o capacitate de 6.905.275 litri.

Din cauza evenimentelor societatea „DISTRIBUȚIA n'a putut continua cu realizarea programului său de investițiuni, totuși lucrările de întreținere, unele completări de noui puncte de desfacere, investițiunile cerute de autoritățile superioare datorită nevoilor războiului, precum și completarea parcului de autovehicule comerciale, au fost satisfăcute cu toate greutățile întâmpinate.

Societatea **„Distribuția"** fiind un oficiu de desfacere în țară a produselor societăților sale acționare și ale societăților participante furnizoare, nu reține pentru contul său vreun beneficiu și de aceea conturile din bilanț și profit & pierdere ce vă prezentăm nu arată pagubă sau beneficiu.

Comisiunea pe care societatea **„Distribuția"** o primește dela societățile comitente acoperă numai cheltuielile sale generale. Cheltuielile societății cu depozitele și stațiunile de desfacere în țară, adică cu mijloacele de vânzare sunt restituite în întregime de societățile comitente potrivit prevederior contractului de comision și codului comercial.

Consiliul de administrație
Mai 1943.

ANCORA ROMÂNĂ
FABRICA DE CABLURI DE OȚEL
— SOCIETATE ANONIMĂ PE ACȚIUNI —
FABRICA BRAȘOV
Telefon Nr. 1828
Marca depusă Marca depusă

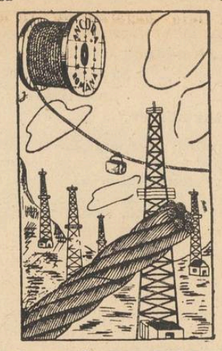

Sediul social: BUCUREȘTI
Calea Victoriei Nr. 39
Telefon Nr. 4-92-21

Produce:
Cabluri de oțel *neizolate, orice construcție.*
Impletituri de sârmă cu ochiuri pătrate.
Arcuri spirale cilindrice, de tragere și presiune.
Electrozi „Tenax" *pentru sudură electrică.*
Calitate superioară, serviciul prompt.

„ASTRA ROMÂNĂ"

Bilan arrêté au 31 décembre 1942

ACTIF	Lei	Lei	PASSIF	Lei	Lei
Investissements :			Capital	—	2.542.500.000
Concessions pétrolifères	1.473.720.872		**Réserves et fonds reinvestis :**		
Sondes et chantiers de production	4.683.518.461		Réserve statutaire	586.706.712	
Raffinerie et instal. d'exportation	2.717.880.701		Réserve pour amortissements	5.740.881.275	
Conduites et moyens de transport.	249.581.171		Réserve pour créances douteuses	103.332.425	
Investissements généraux	834.959.008	9.959.660.213	Réserve pour fonds bloqués à l'étranger	468.671.283	
Stocks de matériqux, pétrole brut et produits			Fonds de réconstitution pour le capital détruit en 19I6, L. st. 479.916.5.6	323.723.286	
Matériaux	2.466.336.293		Fonds pour la réevaluation du capital conf. à la loi du 28 mars 1926	218.363.284	
Brut et produits	213.118.895	2.679.454.688	Fonds pour la réfection des installations non assurées	9.000.000	
Participations et rentes			Réserves spéciales	2.781.327.344	
Participations	227.354.957		Fonds pour l'exec. des travaux d'explorations	174.000.000	10.406.005.609
Rentes d'Etat	280.476.670	507.831.627	Créanciers divers	—	2.454.853.330
Débiteurs divers	—	2.120.154.632	Créances bloqués	—	14.151.476
Fonds bloqués à l'étranger			Bénéfice net 1942	—	440.535.699
Débiteurs divers	36.023.448		Réserve constituant le solde à recevoir comme indemnité pour dommages de guerre L.st.	2.357.365.10.6	
Banques	446.799.321	482.822.769		—	15.858.046.124
Disponible en banques	—	73.516.871	Comptes d'ordre	—	1.068.510.942
En caisse	—	34 605.324			
Solde à recevoir comme indemnité pour dédommagement de guerre L. st.	2.357.365.19.6				
	—	15.858.046.124			
Comptes d'ordre	—	1.068.510.942			

Compte de profit et pertes au 31 décembre 1942

DEBIT	Lei	CREDIT	Lei
Frais d'exploitations des chantiers, de la raffinerie et divers	3.155.863.148	Résultat de la vente des produits	5.020.430.226
Frais généraux	472.302.259	Divers revenus	449.887.717
Augmentation de la réserve pour créances douteuses	16.386.996		
Différence entre stocks de produits au début de l'année etla fin de l'année	40.338.237		
Allocation pour la réserve spéciale	400.000.000		
Allocation pour le fonds d'exploration	174.000.000		
Allocation pour la gratification du personnel	145.000.000		
Amortissements pour l'exercice 1942	625.883.604		
Bénéfice net 1942	440.535.699		
	5.470.307.943		5.470.307.943

p. le Conseil d'Administration : **Prof. Em. Antonesco**
Le Procurateur : **V. Dumbraveanu**
Directeur Général : **J. H. W. Rost van Tonningen**

Vérifié et trouvé conforme aux livres : Les Censeurs, **Vasile Popesco, Petre Anghel**

Les grandes Assemblées Générales Pétrolières

„CONCORDIA"

(Suite de la première page)

1) La valeur du matériel en stock au 31 décembre 1942, se montait à **lei 2.064.483.963 !**

Grâce à cette sage prévoyance, la société a pu déployer une activité des plus intenses de forage la mettant aussi à l'abri de tout souci en ce qui concerne la continuelle croissance des prix et l'éventuel manque de matériel, qui ont obligé d'autres entreprises à restreindre leur activité.

2. Le montant du stock servant à l'approvisionnement du personnel se chiffre dans le bilan à **lei 338.371.733.**

Aujourd'hui que l'ordre social doit régner dans le pays et que l'on doit envisager dès à présent le lendemain de la guerre, le bien être et la satisfaction générale des ouvriers et autres salariés, ne sont point seulement des mesures prises au profit de l'entreprise, mais des mesures du plus louable patriotisme.

Animés de ces sentiments, ajoute le si distingué Professeur d'économie politique, **M. Eftimie Antonesco,** les dirigeants ont eu soin d'asurer les moyens d'existence des familles des salariés, en tout 38 000 âmes, en leur procurant des aliments et articles de première nécessité pour plus de 440.000.000 de lei, à des prix en majeure partie plus réduits que ceux du marché, contribuant à ces réductions avec 18 millions de lei et avec lei 2.400.000 aux repas servis dans les cantines et restaurants de la société.

Pour terminer, le Président, répondant aux divers actionnaires les remercia de tous les éloges exprimés et de la confiance montrée. En ce qui concerne le dividende préconisé, il ajoute : **„non un dividende de préférence, mais un dividende plus élevé pour tous les actionnaires, c'est là notre désir. Dividende qui sera possible, espérons-le, l'année prochaine".**

L'assemblée aprés avoir vivement remercié le Président, le Conseil et la Direction ainsi que le personnel tout entier pour la féconde activité déployée, approuve le Bilan et le compte des profits et pertes, donne décharge de la gestion, approuve la proposition du conseil fixant le dividende à lei 44,375 brut par action, soit 12.678%, ainsi que les autres points du Rapport, et **prie avec enthousiasme le Conseil de présenter les hommages de l'assemblée à M. J. C. MARINESCO, Ministre de la Justice, qui a été l'âme même de la „Concordia".**

„ASTRA ROMANĂ"

„Notre société est la plus grande des entreprises pétrolières d'Europe et d'Asie. Nous devons exprimer nos remerciements à la Direction Générale pour les résultats présentés, que nous pouvons envisager, en tant que Roumains, avec fierté,

— déclarait M. le Professeur **Em. N. Antonesco,** Président du Conseil d'Administration.

affirmations que l'on ne saurait nier et qui furent vivement applaudies par l'Assemblée générale.

Cette Assemblée a été, pourrions nous dire, une des plus importantes qui ait été tenue dans notre pays, tant en ce qui concerne les magnifiques résultats présentés — fruits d'une activité remarquable — que par la présence de toutes les personnalités du Conseil d'Administration.

Tenue sous la présidence de M. le Professeur **Em. N. Antonesco,** Président du Conseil d'Administration, assisté de MM. l'ing. **J. H. W. Rost van Tonningen,** Directeur général, **E von Klass** et **E. Ottulesco,** vice-présidents, **N. N. Săveanu,** Prof. Dr. **Th. Mironesco, H. von Ritgen,** Dr. **W. F. Mathias,** Dr. **A. von Ressig,** membres du Conseil d'Administration et **Tr. N. Radulesco,** Directeur, de nombreux actionnaires tinrent à y prendre part.

Ont été désignés comme scrutateurs M. l'ing. **César Popesco,** représentant la „De Bataafsche Petroleum Maatschappy" et M-elle **G. Radulesco,** représentant la „N. V. Koninklyke Nederlandsche Maatschappy", les deux plus grands actionnaires, ainsi que M. **Trajan N. Radulesco,** comme secrétaire.

Un nombre de 3.945.195 actions ayant droit à 197 268 voix, ont été déposeés, dépassant le quorum nécessaire qui était de 2.542.500 actions.

•

Ouvrant la séance M. le Président a tenu à lire le premier passage du Rapport.

„Il convient en premier lieu de reporter nos pensées à la glorieuse armée de sa Majesté le Roi Mihai I qui, sous la direction de Monsieur le Maréchal Antonesco, par des luttes héroïques a su tenir aussi en 1942 loin des frontières du pays le grand danger venant de l'Est et qui, avec les alliés du pays, continue à lutter pour un avenir plus heureux de la Roumanie et de l'Europe entière.

C'est avec vénération et reconnaissance que nous nous inclinons devant ceux qui sont tombés pour la Patrie".

passage qui fut écouté debout, dans un pieux recueillement, par toute l'Assemblée.

Après lecture du Rapport du Conseil d'Administration et de celui des Censeurs plusieurs actionnaires prirent la parole afin d'exprimer leur vive satisfaction pour la brillante activité de la société au cours de l'exercice écoulé, activité qui se reflète dans le Bilan que nous publions dans le présent numéro et qui montre la prospérité et la solidité sans pareilles de cette entreprise.

Passant en revue cette activité, le Président a montré l'immense apport de l' **„Astra Română"** à l'approvisionnement en pétrole des alliés et du pays. Malgré les difficultés actuelles, grâce aux efforts incessants et des plus grands des dirigeants de la société, le forage a marqué 58% de plus qu'en 1941, la production a augmenté de **17%** au regard de l'année précédente et au regard de **3%** de l'augmentation générale du pays, les gaz ont marqué une augmentation de **26,22%** et **la gazoline de 7,54%.**

Les nouvelles grandes installation des plus modernes pour la fabrication d'une essence d'aviation de qualité supérieure et qui ont coûté 2½ milliards de lei commenceront à fonctionner au cours de l'année.

Examinant le compte-rendu, tout comme celui de l'année dernière, — à cause de la situaton actuelle — on n'y trouve point de détails concrets sur l'activité de travail de l'entreprise. Nous reproduirons cependant quelques passages que l'on ne saurait passer sous silence.

Après avior montré les avantages de la loi du Pétrole, pour la découverte de nouveaux gisements, le compte-rendu regrette qu'étant donné certaines difficultés l'attribution des nouvelles régions minières demandées au Ministère de l'Economie Nationale par l'industrie pétrolière ait été retardée jusqu'à ces derniers jours.

La valeur totale des aliments et articles de première nécessité distribués à ses salariés, s'est élevée à non moins de lei 265.287.000. Tenant compte du renchérissement du coût de la vie, la société a également accordé des gratifications et une augmentation de 20% des salaires.

Insistant sur l'insuffisance de la cote de 15% permise pour les amortissements, le rapport mentionne qu'étant donné que pour de nombreux investissements il n'est admis qu'un très faible pourcentage d'amortissement, la moyenne des amortissements de tous les investissements de la société se monte pour l'année 1942 à seulement 6,8%.

Enfin on y voit que l'Astra Română" a contribué en 1942, aux revenus de l'Etat, sous la forme de divers impôts, taxes, frais de transport, etc. avec une somme totale de :

Lei 5.00.279.000.

au regard de lei 3,73.469.000, en 1941.

„Si votre société a pu réaliser un bénéfice—mentionne le Rapport — ceci est dû tant à la croissante activité dans toutes ses branches d'activité; qu'au fait que, pendant l'année 1942, on a encore utillisé partiellement du matériel des stocks existants et l'on a effectué divers travaux avec du vieux matériel provenant d'installations démontées, ce qui fait que le renchérissement extraordinaire de tous les matériaux et installations, qui s'est maintenu aussi au cours de l'année 1942, n'a pu encore montrer son plein effet".

Aujourd'hui on peut se rendre compe combien la sage et prudente politique de prévoyance de la Société, qui a toujours eu en vue la consolidation contre toutes épreuves de l'entreprise au moyen de réserves et d'amortissements massifs a porté ses fruits, car, grâce à cette politique l' „Astra Română" est devenue la plus grande société pétrolière d'Europe et même d'Asie.

C'est pourquoi, continuant cette sage politique de prévoyance, du bénéfice brut extraodinaire de Lei **5.020.430.226,** déduction faite des amortissements s'élevant à lei **625.833.604,** des réserves et d'une réserve spéciale de lei **400.000.000** du fonds d'exploration de **174 millions,** ainsi que des frais généraux et d'exploitation, il reste un bénéfice net de lei **440 535.699** qui a permis la distribution d'un dévidende brut de lei 60 par action, soit 12%.

•

L'assemblée, après avoir donné décharge au Conseil pour sa gestion, approuvé le Bilan et le compte des Profits et Pertes, réelu les membres sortants du Conseil ainsi que les censeurs, a une fois de plus fois tenu a exprimer ses hommages et remerciements au vénérable Président, au Conseil et à la Direction.

VALORIFICAREA GAZULUI METAN

(Urmare din pag. 1-a)

Tabloul următor ne indică indicele de scumpete, față de al nostru egal cu 1.

Gaz pentru	Transilvania	Germania	Polonia	U. S. A.
	Gaz metan	Gaz de cocs	Metan	Metan
scop casnic . .	1	5,0	1,15-1,19	2,20
scopuri industriale . . .	1	2,6	1,00-1.07	2,46

Cercetări cu privire la noui posibilități de valorificare

Studiile pe care le-am întreprins în Laboratorul de Chimie al Politehnicei din Timișoara se referă la următoarele posibilități de valorificare :

I. Prepararea din metan a hidrogenului industrial, necesar uzinelor pentru fabricarea derivaților de azot, în raport cu apărarea națională, agricultura și cu produsele ce se realizează în industria petrolului.

II. Intrebuințarea gazului metan ca reductor în metalurgie.

III. Intrebuințarea gazului metan și a clorurei de sodiu pentru obținerea acidului clorhidric pe cale electrotermică, de unde se pot obține cu ușurință toți derivații clorului întrebuințați în industrie, sau pentru apărarea națională.

I. — Hidrogennl Industrial din Metan

E ușor de prevăzut rolul important pe care-l va juca gazul metan într'un viitor apropiat și influența favorabilă asupra agriculturei și industriei petrolifere.

Se știe că o cultură rațională a solului adoptând perfecționările mecanice moderne — se bazează și pe întrebuințarea îngrășămintelor chimice care contribue într'o largă măsură la intensificarea producției.

Azotul este un element important în constituția îngrășămintelor chimice. El se găsește în aerul atmosferic, iar tehnica modernă îl fixează catalitic cu ajutorul hidrogenului industrial, la presiuni și temperaturi ridicate.

Amoniacul obținut se poate transforma prin oxidare în acid azotic necesar preparării pulberei fără fum și explozibililor sau se prepară azotații întrebuințați ca îngrășăminte chimice.

Deci întrebuințarea dublă: pentru apărarea națională și pentru agricultură.

O bogăție naturală a noastră este **petrolul.**

Țările care nu posedă petrol, năzuesc a-și satisface nevoile prin înființarea uzinelor de **petrol sintetic,** care se poate obține fie prin hidrogenare sub presiune înaltă a cărbunelui (procedeul Bergius), fie prin hidrogenarea oxidului de **carbon (procedeul Fischer), ori** prin hidrogenarea catalitică a oxidului de carbon la presiunea atmosferică.

Țările bogate în petrol, pe de altă parte, tind la perfacționarea calității produselor petrolifere.

Produsele uzuale: benzină, uleiuri minerale, etc., nu vor mai putea corespunde cerințelor dacă nu se vor întrebuința metodele noi de prelucrare, bazate în parte pe o hidrogenare în scopul **îmbunătățirei calităților.**

Motoarele și în special aviația, unde se urmărește o viteză din ce în ce mai mare, cer o benzină cu **randament termic maxim,** cu calități de stabilitate, antidetonanță, etc.

Intrebuințarea hidrogenului se extinde astăzi în numeroase și importante industrii.

Astfel Germania, Franța, Anglia, Italia, America, precum și numeroase **țări mai mici, posedă importante uzine de azot,** în care **hidrogenul este la baza producției.**

Iată schematic prepararea obișnuită a **hidrogenului industrial:**

A. In țările bogate în cărbune de pământ se obține prin acțiunea vaporilor de apă asupra cocsului de huilă la temperaturi ridicate cu ajutorul gazogenilor.

Acest procedeu e întrebuințat în uzinele I. G. din Germania, Kuhlmann (Franța) Nitrogen Corporation (Anglia) și așa mai departe.

B. Prin electroliza apei. Acest procedeu se întrebuințează acolo unde energia electrică este eftină și ca atare în regiunile unde căderile de apă sunt amenajate pentru procurarea energiei electrice.

Procedeul este întrebuințat în America de Nord, Norvegia și Italia.

C. Se mai prepară și din gazele rezultate dela distilarea cărbunilor de pământ, prin recirc fracționată.

D. La noi, având gaz metan în abundență, s'ar putea prepara în condiții economice superioare prin:

a) Descompunerea termică a gazului metan[4])

In cercetările noastre, am urmărit la început această problemă. Stabilitatea metanului la acțiunea chimică a diferiților reactivi a fost verificată prin lucrările lui Berthelot, Bone și Wheeler, 5), 6) Dealtfel problema descompunerei metanului și a hidrocarburilor superioare a fost urmărită de numeroși cercetători (Kuzenov, C. Padovani, Fr Fischer, Pictet și alții).

Gazul metan întrebuințat în cercetările noastre provine de la Sărmășel și avea următoarea compoziție:

90% CH_4 0.7% CnH2n, 2.2%02, 6.9% N_2

Oxigenul și azotul provenea probabil din aerul introdus în timpul umplerei butelilor de oțel, gazul de Sărmășel conținând aproape 100% CH_4.

In studiile noastre, publicate în Comptes Rendus dela Soc. de Chimie Industrielle (Paris) și în Bulletin Scientifique de l'Ecole Polytechnique de Timișoara, am urmărit în primul rând obținerea hidrogenului pur.

In acest scop am trecut metanul printr'un tub de quarț, încălzit pe lungime de 60 cm cu ajutorul unei sobe electrice, cu și fără catalizatori, la diferite viteze și temperaturi și s'a analizat gazul rezultat.

In cercetările fără catalizatori, am constatat că o slabă descompunere începe de abia la 900⁰ C. La 1000⁰ C și viteza de 20 l pe oră, am constatat formarea intermediară a hidrocarburelor nesaturate **5.2%,** iar pe pereții tubului depunerea unui lichid gudronos cu miros de naftalină și care conține mai ales hidrocarburi aromatice. **Tabloul de mai jos ne indică compoziția gazului rezultat:**

CO_2	CnH_{2n}	O	CO	H_2	CH_4	N_2
2,3	5,2	—	—	9,3	77,4	5,8

In această direcție se poate urmări problema obținerii hidrocarburilor aromatice și a C_2H_2 din CH_4.

Cum însă urmărim obținerea hidrogenului pur, am continuat cercetările întrebuințând diferiți catalizatori și în particular oxid de nichel amestecat cu diferiți oxizi metalici activați și depuși pe struțuri de oțel sau pe piatra ponce.

După rezultatele obținute, am constat că descompunerea catalitică este complectă și are loc între 800—1000⁰ C.

Descompunerea catalitică are loc în sensul formulei:

$$CH_4 = C + 2H_2$$

și este în funcțiune de catalizator, viteză și temperatură. C depus e fin pulverizat și posedă proprietăți active.

Descompunerea complectă se efectuiază în condiții favorabile în prezența catalizatorilor la viteza de 3.5 l pe oră, și temperatura de 800—1000⁰ C.

Conversiunea metanului cu vapori de apă[9])

Hidrogenul se poate obține și prin conversiunea cu vapori de apă, iar problema aceasta a fost urmărită de noi și la hidrocarburele superioare componente ale gazelor naturale și a petrolului.

La temperaturi ridicate, se obține un amestec de CO și H_2 care constitue un produs gazos important atât pentru prepararea hidrogenului pur, cât și pentru sinteza petrolului, după Fr. Fischer cu presiune, sau la temperatura obișnuită pe cale catalitică. Reacțiunea se întâmplă după formula:

$$CH_4 + H_20 = CO + 3H_2$$

în cazul unei exces de vapori de apă se produce și această reacție:

$$CO + H_20 = CO_2 + H_2$$

cu formare de bioxid de carbon.

După aceste reacții, rezultă că trebue să întrebuințăm cantități determinate de vapori de apă, căci un exces ar favoriza formare de CO_2.

In studiul nostru am arătat, în prealabil, calculele care se pot face, pentru a stabiliza condițiile optime.

Apoi am examinat și verificat **calculele pe cale experimentală.** In acest scop am trecut vapori de apă și gaz metan, în diferite proporții, printr'un tub de quarț, încălzit de o sobă electrică, întrebuințând catalizatori compuși din **oxizi metalici 10).**

Cele mai bune rezultate se obțin cu catalizatori de oxid de fer, nichel și mangan susținuți pe aschi **de oțel, la temperatura de 1000⁰ C.**

In aceste condiții pentru o durată de contact de 20 sec. și cu un amestec de $CH_4 + H_20$, în proporție de 1:3, rezultă un gaz ce conține 70% H_2 și 20% CO.

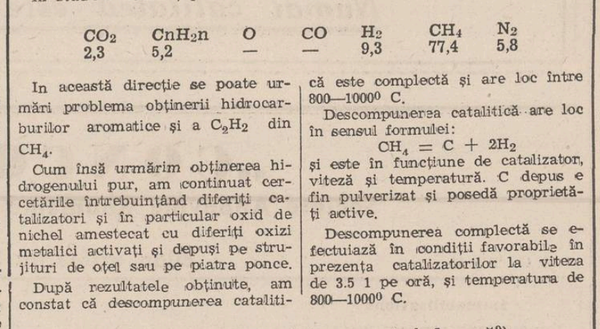

Sub 1000⁰ C rezultă mici cantități de CO_2.

In complectarea acestui studiu, am făcut cercetări pentru a obține conversiunea benzinei, petrolului lampant și a reziduilor de petrol cu vapori de apă. S'au obținut rezultate foarte satisfăcătoare [11])

Pentru apărarea națională vedem, că prepararea ar fi de mare folos în vederea fixării azotului din atmosferă cu hidrogen prin metodele de sinteză cunoscute și pentru fabricarea acidului azotic, a pulberilor și explozibililor și a îngrășămintelor chimice pentru agricultură.

II. — Reducerea oxizilor și a minereurilor prin gaz metan

Intrucât țara noastră nu posedă cantități suficiente de cocs de huilă necesare în metalurgie, — în vederea unei independențe industriale și a utilizării materiilor noastre prime — gândindu-ne în special la prelucrarea minereurilor în timp de război, în vederea fabricării armamentului și a muniților necesare, o a doua direcție a cercetărilor noastre se referă la reducerea oxizilor și minereurilor prin gazul metan.

Minereurile oxidice sunt reduse de obicei prin carbon: cocs sau cărbune de lemn. Țara noastră ne fiind bogată în huilă, iar lemnul putând avea alte întrebuințări, am urmărit reducerea minereurilor de *fier, oligistul limonita și siderita,* a oxizilor de zinc, de cupru și de staniu prin gaz metan.

In studiul „Reduktion von Eisenerzen mit Naturgas"[12]) comunicat la congresul de chimie din Lwow 1933 și publicat în Rocznikow Chemji Rog., 1933, Tome 14, am întrebuințat ca materie primă Fe_2O_3 chimic pur (Kahlbaum) — care a fost supus reducerei prin metan la diferite temperaturi și viteze. Incălzirea s'a făcut cu ajutorul sobelor elctrice. In acest tablou se pot urmări rezultatele acestor cercetări.

Temp. C⁰	Fe_2O_3	F_3O_4	FeO	Fe	Carbon liber	Carbon legat
400	100,0					
450	54,4	45,5				
500		100,0				
700		100,0				
750		94,3	5.7			
800		44,2	55,8			
850			93,6	6,4		
900			23,7	76,3		
910				98,1	1,6	0,2
930				96,8	2,6	0,5
950				92,5	7,0	0 6
1000				90,2	9,1	0,6

După cum se vede trecerea Fe_2O_3 în F^3O_4 începe la 450⁰C, dela 750—8500 începe reducerea pentru obținera ferului și care se realizează complect către 1000⁰ C.

Intrucât la 750⁰C gazele de reducere nu conțin încă CO, se poate presupune reacțiunea următoare:

$$3Fe_2O_3 + CH_4 = 6FeO + CO_2 + H_2O + H_2$$

La 800⁰, gazele conțin CO și H_2, iar reacțiile trebue să aibe loc după următoarele formule probabile:

$$2Fe_3O_4 + CH_4 = 6FeO + CO\ H_2O + H_2$$
$$Fe_3O_4 + CH_4 = 3FeO + CO + 2H_2$$
$$2FeO + CH_4 = 2Fe + CO + H_2 + H_2O$$
$$3FeO + CH_4 = 3Fe + CO + 2H_2O$$

Depozitul de C începe la 900⁰C, la această temperatură e complect redus, iar ferul metalic accelerează catalitic, descompunerea metanului, după formulă:

$$CH_4 = C + 2H_2$$

Compoziția gazului rezultat din **reduceri se poate urmări mai jos.**

Temp.	CO_2	CO	O_2	H_2	CH_4	N_2
450	0,5				93,8	5,7
500	0,4				94,0	5,6
750	1,8				92,6	5,6
800	3,1	0,8	3,1	11.2	76,8	5,0
850	3.4	2,6	2,0	36,0	50,7	5,3
900	3,2	5,2	2,3	40,6	43,6	5,1
910	3,2	5,5	1,9	43,1	41,3	5,0
950	3,0	6,1	2,2	46,1	37,8	4.8
1.000	2,8	7,8	0,7	49,1	36,0	4,4

Variind viteza gazului metan, și la temperaturi constante s'a stabilit că pentru o reacție favorabilă în raport cu puritatea produsului de reacție, e necesară o cantitate determinată cu CH_4 corespunzând cantității de substanță experimentată **13) (Patent).**

La 900⁰C apar condițiile cele mai favorabile, la o viteză de 2—5 litri pe oră, întrebuințând un gram de Fe_2O_3.

Din analiza gazelor de reacție se constată că la temperaturi mai ridicate **se găsec cantități variabile** de H_2 și CO, ceace arată, într'o eventuală utilizare industrială a gazelor naturale, că aceste gaze de reacție pot fi din nou întrebuințate pentru reducere.

Mersul reacțiunilor la limonită, magnetită, siderită și oligist este diferit, așa că pentru a obține aceleași stadii de reducere e nevoe **de o temperatură mai ridicată.**

Intrucât ferul obținut prin reducere, descompune în parte catalitic gazul metan, se observă și o mică cantitate de C

In acest sens, proporțional gradului de descompunere a metanului, se poate determina și cantitatea de C depusă, având posibilitatea de a obține fer redus, amescat **cu cantitatea dorită de C în** scopul obținerei fontei sau oțelului.

In mod analog am studiat reducerea prin CH_4 a oxidului de zinc, a oxidului de cupru și a oxidului de staniu.

Pentru reducerea oxidului de **zinc 14) am utilizat gazul metan** de Sărmășel cu 98,7% CH_4, făcând încercări în raport cu durata încălzirii, **temperaturei și vitezei gazului.**

Reducerea începe la 750⁰C (viteza **3 litri pe oră) și este completă la** 900⁰C.

Am făcut 2 serii de încercări: In prima am întrebuințat gazul într'un sistem circulator. S'a trecut de mai multe ori aceeiași cantitate de gaz asupra cantității de oxid supus experienței.

In a doua parte am trecut un curent continuu de metan de Sărmășel, curat.

Incercările de reducere a oxidului **de staniu și cupru 15) au fost** făcute într'un sistem circulator, cu un exces de CH_4.

Reducerea oxidului de cupru la o viteză de scurgere a metanului de 3 litri pe oră începe la 400⁰ C și la 720⁰ e complectă.

Bioxidul de staniu este redus între 710—910⁰ C.

S'au făcut și încercări semiindustriale la minereurile de fer.

Hidrogenarea petrolului. In raport cu proprietățile de reducere ale hidrogenului, obținut din metan ,am studiat și anumite probleme cu caracter stiințifico-technic cum este d. e. îmbunătățirea calităților produselor petrolifere, prin hidrogenare sub presiune înaltă.

Problema hidrogenării petrolului a fost studiată de noi, iar rezultatele redate în cel puțin 20 de publicații în **reviste de specialitate,** ca: Petroleum, Oel und Kohle, Kraftstoff, Chimie et Industrie, **Bull. Scient de L'Ecole Polytehnique de Timișoara,** etc. sau în Comptes-Rendus-urile Congreselor Internaționale de Petrol sau Chimie industrială.

Dăm următoarele exemple de hidrogenare sub presiune înaltă din publicațiile: Hydrogénation du pétrole roumain de Moreni [16]) presentat la congresul de chimie industrială al Franței (1935), Hidrogenarea Rezidiilor de Petrol [17]), în revista Chimie et Industrie No. 3 din Septembrie 1936 și „Hidrogenarea petrolului românesc" comunicare făcută la congresul Mondial de petrol 1937 Paris.

Prin hidrogenare sub presiune se pot urmări următoarele:

1) Constituția chimică.

2) Sporirea randamentului în benzină și în general a produselor ușoare.

3) Saturarea hidrocarburilor nesaturate.

4) Conținutul în sulf.

5) Calitatea benzinelor și uleiurilor.

6) Stabilitatea la oxidare.

7) Randament termic maxim, indice de octan, etc.

In prima lucrare am studiat hidrogenarea petrolului lampant în funcție de presiune, temperatură, catalizator, durata de acțiune, apărătură și de constituția chimică inițială.

Catalizatorii activi au o influență favorabilă atât asupra condițiilor de lucru, cât și asupra calității produselor rezultate.

Compușii molibdenului și în special $Mos_3 + MgO + Al_2O_3$, activează catalictic, obținându-se randamente favorabile pe măsură mărirei presiunei și temperaturei.

La 350⁰C și 300 atm., la durata de o oră, am obținut din lampant 48,5% benzină (-150⁰) cu **tendința de mărire.**

Benzina obținută prin hidrogenare, este limpede și posedă caracter săturat, cu conținut mărit din hidrocarburi aromatice, stabile și rezistente la oxidare.

Compoziția chimică a benzinei obținută prin hidrogenare catalitică cu $MoS_3 + MgO + Al_2O_3$, variază în raport cu presiune și temperatură de hidrogenare.

La 300 atm. și 350⁰ C, hidrocarburile neraturate sunt în cantitate mai mică și aromaticele în cantitate mai mare.

In lucrarea „Hidrogenarea destructivă a reziduilor de petrol", se evidențiază următoarele concluzii: Prin hidrogenare sub presiune de 100-300 atm. și temp. de 350⁰ în prezența MoS_3 activată, a reziduilor de petrol brut, parafinos de Moreni se obțin produse lichide în proporție de 70-80%.

Hidrogenarea a fost studiată în funcție de presiune. Randamentul în benzină până la 150⁰ atinge un maximum de 44% la 230 atm. presiune.

Conținutul benzinei (-150⁰) în hidrocarburi nesaturate este în descreștere până la 312 atm. Paralel cu mărimea presiunei, se observă o micșorare a depozitului de cocs dela 15% la 0%. Conținutul în S se micșorează pe măsură ce presiunea crește.

Calitatea benzinei obținută e superioară celei de **Kraking.** Are un caracter mai săturat, e mai stabilă, mai limpede și formează rășinari în mică cantitate, formează mai puțini peroxizi și aproape liberă de sulf. Indicele de octan și deci randamentul termic superior.

III. — In lucrarea hidrogenarea petrolului românesc (1937)

ajungem la următoarele concluzii :

1. Randamentul maxim în benzină (-150) în hidrogenarea la durată fixă a petrolului brut, a lampantului și a rezidiilor este aproape 50%.

2. Conținutul benzinei în hidrocarburi nesaturate e în descreștere, pe când conținutul în naftene și aromatice, în creștere față de temperatură și presiune.

3. Fracțiunile inferioare se saturează mai ușor prin hidrogenare decât cele superioare.

4. Pe măsură ce presiunea crește, depozitul de cocs se micșorează sau se elimină complect.

5. In raport cu creșterea presiunii se observă diminuarea conținutului în sulf.

6. Benzina hidrogenată e aproape liberă de sulf, posedă caracter saturat, e mai stabilă, mai rezistentă la oxidare, formează mai puține rășini la depozitare, de cât cea de Kraking.

7. Indicele de octan — superior și ca atare și randament termic superior.

8. Procedeul de hidrogenare destructivă poate fi continuu și alimentat cu hidrogen obținut ușor, fie din CH_4, din gazele naturale, din produse petrolifere, transformând ușor produsele de mai puține valoare ca lampant, reziduri, etc. în benzină ușoară de calitate superioară corespunzătoare trebuințelor tehnicei moderne.

Hidrogenarea cărbunilor. — In țările mari neproducătoare de petrol, prin hidrogenarea cărbunilor s'a ajuns la petrolul sintetic și uzini importante sau înființat în acest scop.

La noi această problemă se pune pentru viitor. Intrucât după aprecierile geologice rezervele noastre de petrol s'ar epuiza după 10—20 de ani, sau chiar dacă s'ar depăși această limită prin găsirea de noui regiuni petrolifere, pentru a preîntâmpina o eventuală criză de combustibil lichizi, am cercetat și posibilitatea hidrogenării ligniților românești, de care dispunem de mari cantități. Intr'o comunicare din anul trecut, prezentată Academiei de Științe, precum și în lumänischle Braunkohle" (Öl und Kohle, Berlin) am arătat rezultatele obținute și posibilitatea obținerei petrolului sintetic din lignițI.

In a treia direcție a cercetărilor noastre, am urmărit utilizarea gazului metan ca materie primă pentru punerea în valoare a clorurei de sodiu [18]), a clorurei de calciu [19]), și a clorurelor alcaline [20]) sub forma de acid chlorhidric.

Se știe că clorul și compușii acestuia au întrebuințări largi în industria textilă, în a cauciucului, în prepararea hipocloriților, în fabricarea hârtiei, a gazelor asfixiante, etc.

Atât acidul clorhidric cât și gazele asfixiante, au un rol destul de important în apărarea națională.

Având în vedere importantele zăcăminte de sare, punerea ei în valoare ne interesează în mod deosebit.

Se poate prepara cloruri din NaCl prin metodele clasice de electroliză. Deocamdată însă energia electrică este relativ scumpă la noi și numai în viitor, având în vedere o eventuală captare a căderilor de apă, am putea întrezări energie electrică eftină.

Cercetările noastre sau îndreptat către fixarea hidrogenului din metan cu clorurile metalice (Na Cl, $CaCl_2$ etc.) prin metodele termodinamice.

In acest sens am reușit a obține HC1 **la temperaturi moderate și destul de ușor realizabile în tehnică [21]).**

Acțiunea metanului asupra clorurei de sodiu

Comunicare prezentată la al XIV congres de Chimie Industrială al Franței 1934.

In această lucrare am arătat, că cercetările anterioare, în ce privește disociația termică a metanului, au constituit punctul de plecare asupra studiului acțiunei reciproce a metanului și a clorurei de sodiu la temperaturi între 800-1000⁰C.

Am dat o atenție particulară randamentului în acid chlorhidric, care se poate reprezenta prin ecuația :

$CH_4 + 2NaC1 = 2NAH + 2HC1$ (1).

pentru a determina condițiile în care ar putea deveni un procedeu de preparare a HC1.

Dacă examinăm mai atent reacția (1), se poate constata că descompunerea are loc în două etape:

a) $CH_4 = C. + 2H_2$

b) $2NaC1 + 2H_2 = 2NaH + 2HC1$

Pentru a explica mai complect reacția care ne preocupă, e necesar de a studia în prealabil formula 1).

Comunicarea cuprinde două părți : prima, are ca scop acțiunea hidrogenului asupra clorurei de sodiu, a două, redă rezultatele obținute cu metan ca sursă de hidrogen.

Tonalitatea termică a reacțiunei de hidrogenare *directă* a NaC1 e puternic negativă:

$NaC1 = Na + C1$ — 97,9 cal.
$1/2H_2 + 1/2C1_2 = HC1 + 22,0$ „
$1/2H_2 + Na = NaH + 13,86$ „
$NaC1 + H_2 = NaH + HC1 - 62,04$ cal.

Se poate deci prevede o execuție grea. Pentru atenuarea caracterului endotermic al reacției, am cuplat-o cu reacții exotermice

Prin adăugare de SiO_2 și Fe_2O_3, se obține reacția următoare:

$2NaCl = 2Na + C1_2$ — 195,8 cal.
$Fe_2O_3 = 2FeO + 1/20_2$ — 64,2 „
$2Na + 1/20_2 = Na_2O$ +100,5 „
$H_2 + C1_2 = 2HC1$ + 44,0 „
$SiO_2 + Na_2O = Na_2SiO_3$ + 51,1 „
$2SiO_2 + 2FeO = 2FeSiO_3$ + 18,6 „

$H_2 + 2Nac1 + 3SiO_2 + Fe_2O_3 = Na_2\ SiO_3 + 2FeSiO_3 + 2HC1 - 45,8$ cal.
(—22,9 cal./mol. Hc1)

Operând la temperaturi cuprinse între 800—1000⁰C, se obține prin acțiunea hidrogenului asupra unui amestec de compoziție: 25% NaC1, 40% SiO_2 și 35% Fe_2O_3, un randament de circa 60% acid clorhidric.

Un exces de Fe_2O_3 n'are acțiune vizibilă asupra randamentului. Reacția care se produce când hidrogenul e înlocuit prin metan, se poate reprezenta prin schema următoare:

$4NaC1 + 8SiO_2 + 3Fe_2O_3 = CH_4 = 2Na_2Si_3O_3 + 6FeSiO_3 + CO + 4HC1$

Intrebuințând un amestec de 20% NaC1, 40% SiO2 și 40% $Fe2O_3$ și CH_4, se obține un randament de circa 45%, care poate fi încă mărit, credem, până la 60%, modificând sistemul de lucru.

Micșorarea randamentului în raport cu cel obținut cu hidrogen pur, provine din cauza formării hidrocarburelor nesaturate prin descompunerea metanului și care adiționează o parte de HC1.

Aparatura întrebuințată se compune dintr'o sobă electrică Heraeus de 60 cm. lungime, în care se introduce un tub de quarț de 12 SiO_2. Se evacuiază tubul printr'un mm. diam. și în care se pune amestecul solid de NaC1, Fe_2O_3 și curent de azot, se încălzește la temperatura voită și însfârșit se trece H_2 sau CH_4 uscat, timp de câteva ore.

Acidul clorhidric degajat este reținut în flacoane spălătoare în care soluția este titrată cu NaOH $\frac{n}{10}$

Acțiunea gazului metan de Sărmășel asupra $CaCl_2$

In prima parte a lucrării, se studiază acțiunea hidrogenului asupra $CaCl_2$ în prezența SiO_2 și a Fe_2O_3 și care e slab endotermică:

$CaCl_2 + 3SiO_2 + Fe_2O_3 + H_2 = CaSiO_3 + 2FeSiO_3 + 2HC1 - 10,5$ cal.
(-5,75 cal. pe mol. dé HC1 format)

In a două parte se studiază acțiunea metanului și se poate exprima astfel:

$2CaCl_2 + 8SiO_2 + 3Fe_2O_3 + CH_4 = 2CaSiO_3 + 6FeSiO_4HC1 + CO$

La temperatura de 900⁰C — controlat cu ajutorul unui termoelement — s'a obținut valoarea maximă de 90% HCl.

Clorura de calciu, fiind un produs secundar în industria sodei, i se poate astfel găsi o bună întrebuințare.

Acțiunea matenaului asupra clorurelor de litiu și de potasiu

Cercetările au fost continuate și asupra clorurelor de litiu și de potasiu, în scopul unei generalizări, pe care o putem deduce comparând căldurele de formare a LiCl, NaCl, NCl cu randamente în HCl la diferite temperaturi.

LiC1	NaC1	KC1
93,8 cal.	97,8 cal.	103,65 cal.

I. Rezultatele obținute cu hidrogen.

800⁰	45,66	39,44	7,05
900	64,59	61,10	23,30
1000	63,32	59,46	30,45

II. Rezultatele obținute cu metan.

800⁰	—	—	7,28
900	60,28	44,98	16,28
1000	61,74	40,16	39,61

Mersul reacțiilor manifestă un paralelism complect cu căldurile de formare.

In timp ce căldurile de formare descresc de la Li la K, valorile randamentului se măresc de la K la Li.

Este cert că șirul transformărilor chimice a gazului metan în industrie, e mult mai larg. E deajuns să ne gândim la prepararea derivaților clorurați ai metanului, unde există deasemenea numeroase brevete de aplicații industriale, în America.

In ce privește oxidarea metanului s'au făcut deasemenea numeroase cercetări și aplicații

Uzinele Kuhlmann din Franța fabrică printr'o oxidare moderată cca. 20 tone alcool metilic pe zi.

Transformarea metanului în hidrocarburi lichide, componente ale petrolului, în hidrocorburi gazoase: acetilen, etilen, hidrocarburi aromatice,, etc. a făcut obiectul multor cercetări care au deschis noi persepective pentru realizări practice

Gazul metan va aduce la noi importante contribuții în raport cu **apărarea națională, atât în tech**nica combustibililor cât și în evoluția industriei noastre chimice, petrolifere și metalurgice.

•

Inchei această conferință, adăugând că cercetările științifice se difuzează în general prin publicații științifice, care

exista fără descoperirea curenților electrici și a proprietăților acestora întreprinsă de Volta, Ampére și Faraday.

„Am vrut în același timp să răspândim ideia că orice țară are un interes practic primordial — oricare ar fi dificultățile financiare — a da cercetătorilor sumele necesare lucrărilor științifice în loc de a economisi în mod absurd sămânța necesară recoltei viitoare.

In fine punând speranța ns. în acest popor, care în orice țară aduce științei omagiul unei credințe mișcătoare, am dorit să favorizăm pentru adolescenții cari se îngrămădesc în fața experiențelor noastre, deschiderea vocațiilor, cari vor reînoi misiunea lucrătorului Faraday, devenit fizicianul cel mai meritos din țara lui.

Ar fi ambiția noastră, o mărturisim, că ceeace s'a întâmplat de curând în Belgia, Cruciada în favoarea cercetărilor științifice, se devină din ce în ce mai activă, în toate țările.

Aceasta pentru interesul cel mai material și în același timp pentru idealul cel mai ridicat, pentru bogăția pe care descoperirea necunoscutului o va răspândi ca o mană de aur, asupra tuturor oamenilor pentru desvoltarea fericită și armonică a organizmelor vindecate de aceste boli, care au terorizat sau decimat pe ascendenții noștri, pentru nobilele plăceri în fine, care vor da tuturor bucuria artei și științei".

Și îmi permit să adaug, că dacă cercetările științifice sunt de o atât de mare însemnătate pentru intensificarea și desvoltarea industriei unei țări și deci și pentru apărarea națională, atunci referindu-ne la țara noastră, care este atât de bogată în materii prime, contribuția științei românești ne va îndrepta spre realizarea idealului nostru național de a avea o țară mai puternică, mai mare și întregită pentru totdeauna

Prof. Dr. Ing. CONST. CÂNDEA

BIBLIOGRAFIE

1) Societatea Națională de Gaz Metan. Dare de seamă (1935).
2) Analele Minelor, XVII, Nr. 9.
3) Gazul metan combustibil indigen ideal (1933).
4) C. Cândea et J. Kühn: Comunication présentée au XII congrès de Chimie Industrielle (1932).
5) Ann. de Chim. 123, 11.
6) Soc. 81, 536.
7) M. Kusnezow, Ber. 40, 2871.
W. Dominik, Przemysl Chem. 9, 1-7.
G. C. Holliday et H. C. Exell, J. Chem. Soc. 1066 (929).
Bunnosuke Yamaguti, Bull. Chem. Soc. Japan 2,289 (1927).
Fr. Rudder et H. Biederman, C. R. 190. 1194.
C. Padovani et F. Magaldi, Atti II Congr. Naz. Chim. 730 (1929).
Fr. Fischer et Bahr, Ges. Abh. Kohle 8,274.
R. Pictet, D. R. P. Nr. 257, 715.
8) C. Cândea et J. Kühn, Brevet roumain 20, 787 (1932).
9. C. Cândea, J. Kühn, Die Umsetzung von Metan und Petrolkohlenwasserstoffen mit Wasserdampf, Bull. Scient. de l'Ecole Polyt. de Timisoara Bd. 5.
10) C. Cândea, I. G. Murgulescu et J. Kühn, Brevet roumain 23,232.
11) C. Cândea, J. Kühn, Die thermische Spaltung von Bezin und Petroleum Bull. Scient. de l'Ecole Polyt. Timisoara Bd. 5 Heft 1.
12) C. Cândea et J. Kühn, Rocznikow Chemij rok 1933. Tom 13.
13) C. Cândea et J. Kühn, Brevet roumain 21.445 (1935).
14) C. Cândea et J. Kühn, Bul. Soc. de Chimie de România, XVI. p. 3-4.
15) C. Cândea, J. Kühn, Petroleum, XXXII. Nr. 45.
16) C. Cândea, A. Marschall: Comunication presentée au XV congrés de chimie Industrielle (1934).
17) C. Cândea et A. Marschall, Chimie et Industrie, Nr. 3 (1936).
18) C. Cândea et I. G. Murgulescu, Comunication presentée au XVII Congrés de Chimie Industrielle (1934).
19) C. Cândea et I. G. Murgulescu, Chimie et Industrie, vol. 33 Nr. 4.
20) C. Cândea et I. G. Murgulescu, Chimie et Industrie, vol. 34 (1936).
21) C. Cândea, I. G. Murgulescu et J. Kühn, Brevet roumain 23,232 (1934).

FAPTE ȘI CIFRE
cari vorbesc dela sine

„DISTRIBUȚIA"

Din Raportul Consiliului de Administrație asupra exercițiului 1942 al acestei întreprinderi, pe care'l publicăm mai departe, extragem :

„Aprovizionarea armatelor române și germane cu produse petrolifere, a industriilor de război, a agriculturii, au constituit preocuparea de căpetenie a societății și datorită înțelegerii depline găsită la autoritățile superioare de Stat, cum și organizației, capacității și experienței sale, societatea „DISTRIBUȚIA" a putut să-și îndeplinească însărcinările în cele mai bune condițiuni.

Pe lângă preocupările de mai sus, societatea „DISTRIBUȚIA" s'a îngrijit de o bună aprovizionare a Capitalei. In acest scop, a suportat sacrificii importante ; iar la cererea autorităților superioare, a făcut investițiuni speciale în stațiuni pentru distribuirea lampantului la populație și în mijloace de transport și ambalaje, cu toate că aceste investițiuni sunt necorespunzătoare unei rentabilități normale".

Iată aportul către Țară a unei societăți a cărei rodnică activitate și frumoasă organizație a dat naștere în trecutul — apropiat chiar — a numeroase invidii cari cari cerau transformarea ei!

Dar să lăsăm și unele cifre să vorbească :

In 1942, „Distribuția" a plătit Statului sub formă de impozite, taxe, transport, etc. :

LEI 5.226.752.854

cca. 50% din vânzarea brută, față de :

Lei 3.612.51.000 în 1941
și Lei 2.861.931.000 în 1940

Pentru stocurile de produse petrolifere aflate în depozitele societății la finele 1942, „Distribuția" a imobilizat în taxe și impozite lei 544.032.212, iar pentru mărfurile livrate armatelor aliate și agricultorilor, a mai avansat taxe încă suma de lei 54.278.438, sau în total:

Lei 598.310.650

față de lei 325.555.000, în 1941 și lei 181.680.000 la finele 1940.

Investițiile însumau în 1942 lei 392.025.741, față de lei 768.716.778 în 1941 și lei 602.476.505 în 1940.

Numărul depozitelor împrăștiate în toată țara era la finele 1942 de 145, iar al stațiunilor de pompe de 194.

Autocamioanele, aviotancurile, etc., numărau 164 unități, iar butoaiele de fier erau de 34.227 cu o capacitate de 6. 905.275 litri, față de 27.681 cu 5.614.000 litri în 1941 ! Toate în creștere, astăzi !

Când în fiece colț al Capitalei, în fiece oraș, târgușor sau șosea din țară vedem „Distribuția", ne putem da seama ce conducători trebuie să aibă această a „doua armată" pentru a înfăptui uriașa ei operă.

Raportul societății „Creditul Minier" expune după cum urmează părerea celei mai mari întreprinderi românești de petrol asupra Legei Petrolului

„Această lege — spune raportul — este bazată pe două idei fundamentale, de o deosebită importanță pentru economia națională.

Prima ideie, este aceia a stabilirii unor noui principii, pe baza cărora se vor face exploatările și în acest sens notăm preocuparea legiutiorului de a asigura exploatarea pe structuri, în vederea intensificării și urgentării explorărilor și cunoașterea cât mai complectă a întinderii rezervelor de petrol ale țării.

O a doua ideie care interesează și mai deaproape întreprinderea noastră, constituită încă dela începutul său pe bază națională este aceia a creerii de elemente active și puternice cu caracter național, prin gruparea întreprinderilor românești existente, pentru ca astfel capitalul românesc să participe efectiv și în mod eficace la realizarea intențiunilor legiutiorului, asigurându-i-se în acest scop un regim de încurajare".

Nous donnons plus bas quelques données sur les résultats financiers de la „Concordia" depuis sa création :

Année	Capital versé	Revenus divers de l'année	Bénéfice net	Dividende
1907/8	25.000.000	4.440.317	1.760.796	7%
1908	—	3.426.269	922.553	4½%
1909	—	2.746.776	Pertes 726.553	—
1910	—	2.619.304	„ 1.804.083	—
1911	—	2.265.392	„ 2.698.911	—
1912	12.500.000	2.991.026	667.283	5%
1913	—	3.578.015	668.812	5%
1914	—	2.216.306	„ 342.761	—
1915	—	1.866.692	„ 1.470.692	—
1416	—	5.380.697	„ 2.704.220	—
1917	—	7.870.632	1.754.179	10%
1918	—	19.695.583	390.433	—
1019	40.000.000	11 213.862	1.739.940	10%
1920	—	25.895.565	7.113.095	15%
1921	—	68.294.293	30.932.455	30%
1922	140.000.000	207.967.356	126.080.086	75%
1923	245.000.000	451.708.392	296.525.756	100%
1924	490.000.000	248.293.639	14.065.755	—
1925	500.000.000	175.817.578	15.134.795	—
1926	—	385.659.964	135.617.782	20%
1927	—	414.559.540	69.841.084	10%
1928	—	624.948.746	122.595.184	20%
1929	—	788.628.684	131.450.672	20%
1930	650.000.000	955.799.519	122.932.560	12%
1931	—	625.188.682	51.355.972	10%
1932	—	782.160.664	61.350.807	5%%
1933	—	759.534.625	60.749.030	5%
1934	—	682.767.642	52.042.728	5%
1935	—	833.067.217	72.570.432	7½
1936	867.000.000	969.441.497	115.610.019	8%
1937	—	1.102.424.631	160.594.465	10%
1938	1.015.000.000	1.325.124.398	126.987.682	8%
1939	—	1.560.356.741	179.166.737	10%
1940	—	2.250.255.279	184.608.937	8%
1941	1.470.000.000	2.918.555.291	192.475.494	10%
1942	—	4.639.251.296	272.171.180	12,678%

LE TRANSFERT
dans le patrimoine de l'Etat de certaines actions, participations et parts sociales

Le Moniteur Officiel No. 152 du 3 juillet publie le décret-loi suivant :

ART. I. — L'Etat, selon la procédure de la présente loi, peut transférer dans son patrimoine les actions, participations et parts sociales suivantes :

1. Celles appartenant aux étrangers quand les conditions suivantes sont réunies :

a) Le capital de la société est en mains étrangères :

b) Les possesseurs étrangers des actions sont sujets d'un Etat qui a pris des mesures de droit et de fait contre des roumains ethniques;

c) La société fournit à l'Etat au moins depuis 5 années 75 pour cent de sa production.

2. Celles acquises par :

a) Des opérations illicites de devises;

b) Des spéculations illicites;

c) Le camouflage d'intérêts étrangers ou juifs ou bien leur achat avec des disponibilités créées par l'un des procédés plus haut cités.

ART. II. — Le transfert dans le patrimoine de l'Etat dans les cas prévus par l'art. I est effectué, pour chaque cas séparément, par une décision judiciaire, prononcée par la Cour d'Appel de Bucarest, I-ère Chambre, sous la présidence du premier président de ladite Cour

En même temps que le transfert dans le patrimoine de l'Etat la Cour, par la même décision fixera aussi l'indemnité qui doit être payée conformément aux normes de la présente loi.

ART. III. — La Cour d'Appel sera saisie de l'examen des cas qui seront soumis à son jugement par une adresse signée par le Ministère de la Dotation de l'Armée et de la Production de Guerre, avec l'approbation du Chef de l'Etat.

Elle juge dans son complet de trois membres, la sentence pouvant être rendue à une majorité de deux voix.

La sentence sera prononcée dans le délai de 30 jours au plus, avec recours à la Haute Cour de Cassation qui en cas de cassation du fond, jugera en dernière instance.

Le jugement du recours aura lieu dans le délai de 30 jours au plus à partir de son introduction.

ART. IV. — Après avoir reçu la demande, le premier président de la Cour d'Appel prendra les mesures suivantes :

a) Il fixera un terme de jugement et disposera d'office la citation de l'Etat par le Ministère de la dotation de l'armée et de la production de guerre ainsi qu'à la citation de ceux auxquels appartiennent les actions, les participations ou les parts sociales dont le transfert dans le patrimoine de l'Etat est sollicité, avec l'invitation de déposer des mémoires écrits ainsi que les preuves sur lesquelles ils s'appuient.

Pour ceux dont le domicile est inconnu ou qui se trouvent à l'étranger la citation se fera par la voie du Moniteur Officiel.

b) Il disposera dans les 24 heures à partir du moment oú il a été saisi une publication au Moniteur Officiel qui comprendra l'individualisation des actions, des participations ou des parts sociales à transférer dans le patrimoine de l'Etat, ainsi qu'une sommation à tous ceux qui ont à valorifier un droit les concernant, de déposer leurs mémoires par écrit, accompagnés des preuves sur lesquelles ils appuient leurs prétentions, dans le délai de 15 jours à partir de la date de la publication ;

c) Il déléguera un conseiller qui dressera un projet de tableau de la répartition de l'indemnité, selon les normes prévues par les ar. 450 et suivants du code de procédure civile de l'Ancien Royaume ou par les art. 118 et suivants de la loi d'exécution de Transylvanie.

ART. V. — A partir du moment de l'apparition de la publication dont il est question à l'art. IV lettre b, les actions, les participations ou les parts sociales à transférer dans le patrimoine de l'Etat, sont frappées d'indisponibilité, jusqu'au prononcé de l'arrêt de la Cour d'Appel.

ART. VI. — Le premier président de la Cour d'Appel veillera à ce que, dès que l'arrêt sera demeuré définitif, il soit publié au Moniteur Officiel.

ART. VII. — Sitôt que l'arrêt de la Cour d'Appel sera demeuré définitif, l'Etat roumain par la voie du Ministère de la dotation de l'armée et de la production de guerre demandera directement aux sociétés ou aux associations respectives le transfert des actions, des participations ou des parts sociales passées dans son patrimoine et celles-ci sont obligées de l'effectuer seulement sur la base du dit arrêt dans le délai de cinq jours au plus à partir de la date de la demande de l'Etat, quel que soit l'empêchement, sous la sanction d'une amende civile représentant dix fois leur valeur.

ART. VIII. — Les actions ou les titres de n'importe quelle sorte de participations ou de parts sociales transférées dans le patrimoine de l'Etat en vertu de la présente loi seront déposées par leurs détenteurs à n'importe quel titre, propriétaires, créanciers gagistes, dépositaires, etc. dans le délai de 30 jours à dater de la publication, conformément à l'art. VI, de l'arrêt de la Cour d'Appel au Moniteur Officiel, à la Caisse des Dépôts et Consignations, au nom et à la disposition de l'Etat.

A l'expiration de ce terme, les actions ou les titres qui ne seront pas déposés seront annulés, perdant le caractère de créance sur la société ou l'association émettante et donnant droit seulement à l'indemnité conformément à celle spécifiée dans les articles suivants.

En l'échange des actions ou des titres de tout genre ainsi annulés, la société émettante ou l'association respective est obligée de remettre à l'Etat roumain un titre unique cumulatif, dans le délai de 10 jours à dater de l'expiration du terme prévu à l'alinéa précédent, sous sanction d'une amende civile représentant dix fois leur valeur et, jusqu'à la remise de l'arrêt de la Cour d'Appel, demeuré définitif, il servira à l'Etat de titre provisoire pour l'exercice de tous ses droits.

ART. IX. — Comme prix du transfert dans le patrimoine de l'Etat des action, des participations ou des parts sociales en vertu de la présente loi, il sera payé aux actuels possesseurs une indemnité moyenne en numéraire se montant entre 20 fois le dividende brut moyen pour les dernières cinq années et leur valeur du dernier bilan.

Ces indemnités seront déposeés par l'Etat à la Caisse des Dépôts et Consignations, au nom de ceux qui ont le droit de les encaisser et leur paiement sera effectuée seulement au moment du dépôt effectif des actions, des participations ou des parts sociales, conformément aux dispositions de l'art. VIII de la présente loi.

Au cas où ces actions, participations ou ces parts sociales se trouveraient à l'étranger leur importantion dans le pays est autorisée, dans le but de l'encaissement de l'indemnité dont il est question dans le premier alinéa du dit article.

ART. X. — Dans le cas où les parts sociales sont transférées dans le patrimoine de l'Etat en vertu de l'application du point 2 de l'art. I, leurs possesseurs n'ont pas droit à l'indemnité au cas oú une loi en vigueur sanctionne leur fait aussi avec la punition de la confiscation et, au cas contraire, l'indemnité en question, calculée conformément à l'art IX, est soumise à un impôt extraordinaire de guerre de 80%.

ART. XI. — Les dispositions contraires à la présente loi sont abrogées.

Adunarea generală a soc. „Concordia" într'o atmosferă de mare entusiasm a rugat pe d. Prof. Eftimie Antonescu, președintele Consiliului de Administrație, să binevoiască a transmite omagiile adunării d-lui Ministru I. C. Marinescu, care a fost sufletul acestei întreprinderi și care prin fotografia Domniei Sale din sala de ședințe pare că ia parte cu mulțumire la frumoasele roade ale muncii D-sale.

Gazificatorul Patent Hurmuzi

recunoscute de toți petroliștii ca cele mai bune, sunt singurele aparate garantate, brevetate, solide și practice.

Revista necesară tuturor Petroliștilor și Tehnicienilor :

„OEL UND KOHLE"

Industrieverlag von Hernhaussen K. G. Berlin W. 15.

LES PREMIERS GRANDS BILANS PETROLIERS
QUELQUES CHIFFRES COMPARATIFS AVEC LE PASSÉ

„CONCORDIA"

ACTIF	1928 Lei	1941 Lei	1942 Lei	PASSIF	1928 Lei	1941 Lei	1942 Lei
Caisse et disponible en banques	93.985.992	104.318.089	78.889.215	Capital	500.000.000	1.470.000.000	1.470.000.000
Titres et effets en portefeuille	116.718.068	115.818.859	192.729.172	Fonds d'amortissements	250.120.403	5.385.427.144	6.207.173.807
Stocks de matériel	132.245.114	865.149.311	1.382.976.617	„ de réserves	79.124.656	970.938.795	2.370.748.852
„ „ produits	160.945.842	316.954.789	543.127.159	Revenus divers de l'année	624.948.396	2.918.555.291	4,639.251.296
Investissements	515.961.633	7.876.600.285	8.977.959.447				
Amortissements année courante	89.034.820	570.019.282	918.633.673				
Frais généraux et d'exploitation	425.400.016	1.951.473.328	2.919.586.579				
Contributions envers l'Etat : taxes, impôts, transport, etc.	—	3.892.896.090	4.725.147.000				
Bénéfice net	122.595.184	192.475.494	272.171.180				

„ASTRA ROMÂNĂ"

Caisse et disponibilités en banques	72.019.215	579.586.253	108.122.195	Capital	1,356.000.000	2.542.500.000	2.542.500.000
Participations et effets publics	—	402.688.818	507.831.627	Fonds d'amortissements	1.896.844.283	5.202.121.687	5.740.881.275
Investissements	2.927.218.325	8.008.464.177	9.959.660.213	Réserves	650.198.797	3.851.983.860	4.665.124.334
Stocks produits petrolifères	133.088.612	229.826.862	213.118.395	Bénéfice brut	1.459.511.904	4.533.847.988	5.470.307.943
„ matériaux	400.192.003	1.079.577.671	2.466.336.293				
Amortissements années courante	424.306.682	417.963.008	625.883.604				
Frais d'exploitation et frais généraux	920.225.535	2.615.128.606	3.628.165.407				
Contributions envers l'Etat: taxes, impôts, transports, etc.	109.090.808	3 273.469.000	5.000.279.000				
Bénéfice net	4.325.676	438.151.436	440.535.699				

„COLOMBIA"

Caisse et disponible en banques	82.198.878	97.338.030	65.512.325	Capital	380.000.000	380.000.000	380.000.000
Participations et effets publics	9.707.229	86.953.187	116.918.917	Fonds de réserves	213.391.735	444.451.424	510.334.100
Stocks matériel et produits	310.042.868	162.785.725	447.979.411	„ d'amortissements	—	—	1.594.072.355
Investissements moins amortissements	500.909.741	626.143.616	2.360.660.088	Bénéfice brut	412.551.061	820.775.070	1.290.531.712
Amortissements années courante	135.623.827	164.006.993	218.988.519				
Frais généraux et d'exploitation	227.530.355	625.093.277	617.679.633				
Bénéfice net	49.396.877	37.669.800	96.232.058				

CABLUL ROMÂNESC s. a. r.

PLOIEȘTI

B-dul Regele Ferdinand I Nr. 282

TELEFON: 1429 și 1430 — **Adresa Telegrafică: „CABLUL"**

Fabrică de cabluri speciale pentru :

INDUSTRIA PETROLIFERA
INDUSTRIA FORESTIERA
INDUSTRIA MINIERA
AGRICULTURA, AVIAȚIE, MARINA

CĂI FERATE, FRÂNGHII ȘI ODGOANE DE CANEPA
INSTALAȚII DE FUNICULARE
ATELIER MECANIC

Numai calitatea este adevărata economie

„CONCORDIA"
Société Anonyme Roumaine pour l'Industrie du Pétrole

Bilan arrêté au 31 décembre 1942

ACTIF				PASSIF			
Immobilisations				**Dettes envers la société**			
Concessions, sondes, installations et divers			8.977 959.447	Capital			1.470.000.000
Réalisable				Réserve statutaire		147.881.890	
Titres et effets en portefeuille		192.729.172		Fonds d'amortissement		6.207.173.807	
Matériel :				Réserves diverses		2.222.856.962	
— En stock	1.382.976.617			Fonds d'exploration	185.133.028		
— Avances aux fournisseurs	681.507.346	2.064.483.963		Moins fonds consommé	185.133.028	—	8.577.912.658
Stock de brut, produits pétroliers, charbon et produits métallurgiques		543.127.159		Fonds de prévoyance pour les employés			100.000.000
Ravitaillement du personnel:				**Dettes envers les tiers**			
— Stocks en magasin	269.644.664			Créditeurs divers		2.881.687.650	
— Avances aux fournisseurs	68.727.069	338.271.733		Acomptes reçus de clients		658.457.366	3.540.145.016
Débiteurs divers		1.764.668.166	4.903.380.198	**Comptes de résultats**			
Disponible				Bénéfice			272.171.180
Caisse et banques			78.889.215				
Total Lei			13.960.228.855	Total Lei			13-960.228.855
COMPTES D'ORDRE,:				COMPTES D'ORDRE			
Effets, garanties et cautionnements en dépôt			1.015.494.672	Effets, garanties et cautionnements en dépôt			1.015.494.672

Compte de profits et pertes arrêté au 31 décembre 1942

DEBIT		CREDIT	
Frais généraux et d'exploitation	2.919.586.579	Report de l'année précédente	42.348.333
Amortissements	918.633.673	Revenus divers de l'année 1942	4.639.251.296
Frais d'assistance et charges sociales	263.332.183		
Réserves pour créances douteuses	72.742.986		
Réserves pour explorations	185.133.028		
Réserve pour la Caisse de prévoyance des employés	50.000.000		
Bénéfice	272.171.180		
Total Lei	4.681.599.629	Total Lei	4.681.509.629

Le président du Conseil d'Administration,
(ss) **Eftimie Antonescu**

p. la Comptabilité
(ss) **Florian Georgescu**
expert-comptable

Vérifié et trouvé en règle
Les commissaires aux comptes :
(ss) **A. Ștefănescu**, expert-comptable
(ss) **D. Jorgovici**
(ss) **C. Stănescu**

Citiți și răspândiți „România Petroliferă"

7 Iulie 1943. — C.44132 — Atelierele Societății Anonime „Universul" Str. Brezoianu No. 23—25

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXIII.—No. 395

MARȚI 31 AUGUST 1943

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonnement nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner ä
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)
BUCUREȘTI—IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Datoria Statului față de industria petroliferă

Rentabilitatea industriei petrolifere și riscurile ei

„... Naționale sau străine, întreprinderile petrolifere, oricare ar fi numărul și bogăția sondelor pe care le posedă, lucrează în primul rând pentru Stat".

(I. C. Marinescu, Ministrul Justitiei, „România Petroliferă», 1 Iulie 1937)

Aceste declarațiuni ale celei mai de seamă personalități a industriei petrolifere românești, care o viață a luptat pentru posibilitățile ei de propășire și căreia — spre binele petrolului românesc — i-a fost dat să le asigure pentru viitor prin Legea Petrolului, sunt fapte cărora, din păcate, nu li s'a dat importanța cuvenită de guvernanți din trecut și cari au periclitat existența acestei industrii.

Politica de a se crea venituri Statului printr'o fiscalitate tot mai apăsătoare asupra industriei petrolifere a făcut ca aceasta să contribuie cu mai bine de 60% la bugetele Statului. Este suficient să arătăm că în perioada Ianuarie—Octombrie 1941, contribuția la venitul național a principalelor 13 societăți petrolifere a fost de nu mai puțin de **21.100.3 miliarde lei.**

Iar în 1942, următoarele 6 societăți au contribuit:

„Astra Română"	cu lei 5.000.279.000
„Concordia"	„ „ 4.725.147.000
„Steaua omână"	„ „ 1.890.694.300
„U irea"	„ „ 1.808.033.210
„Româno-Americana"	„ „ 1.598.960.600
„Creditul Minier"	„ „ 830.941.404
Total . . .	**lei 15.854.055.514**

Era și este, astăzi, bine înțeles, foarte greu Statului să micșoreze aceste venituri, dar pentru ca industira petroliferă să poată, fără riscul sinuciderii ei, contribui în atari proporție la venitul național, **Statul are datoria să sprijine cu toată puterea lui această industrie.** Ori, acest sprijin nu poate fi decât: PREȚURI DREPTE PENTRU PRODUSELE PETROLIFERE. Fără aceste **prețuri drepte** industria petroliferă nici nu se poate bucura de posibilitățile de propășire ale legii petrolului

Cu atât mai mult Statul are această datorie, cu cât industria petroliferă — principala sursă de venituri pentru țară — are riscuri unice și fără de seamă.

1. **RISCUL EXPLORĂRILOR.**— Astăzi când legea petrolului dă — în fine — posibilitatea descoperirei de noui zăcăminte și atunci când pe terenuri „probabil petrolifere" s'au pierdut sute de milioane în forage fără rezultate, cine poate, cu toată dragostea unei reușite să riște capitaluri considerabile fără speranța unei remunerări cât de mici pentru descoperirea de noui zăcăminte ?

Totuși din sumele de mai jos, extrase din bilanțurile pe 1942 alocate pentru aceste noui forage, vedem însuflețirea depusă de principalele întreprinderi în acest scop:

„Concordia"	lei 185.133.028
„Astra Română"	„ 174.000.000
„Steaua Română"	„ 150.000.000
„Colombia"	„ 80.000.000
„Rom. Americană"	„ 88.000.000
„Creditul Minier"	„ 9.467.659
„Petrol Govora"	„ 1.245.000

2. **RISCUL SPECIAL AL INDUSTRIEI PETROLIFERE: RISCUL DE RAZBOI.** — Acest risc de așteptat, în urma ultimelor evenimente ne reamintește greutățile ivite din această cauză după marele război, pentru reluarea activității petrolului românesc.

Lucrările pentru evaluarea pagubelor, precum și tratativele modului de despăgubiri cari au durat până în 1926, au adus nu numai cele mai mari daune industriei petrolifere, dar și economiei noastre naționale.

Eșalonarea despăgubirilor pe un timp de 40 ani, greșelile de evaluare și altele s'au resimțit multă vreme de către industria națională petroliferă. Spre reamintire dăm aci aceste evaluări pe categorii:

Evaluation des dommages subis par l'industrie pétrolière en 1916

Sondes et puits	Lst. 2.833.824	0. 0
Immeubles. etc.	„ 1.407.003	0. 0
Raffineries	„ 2.109.584	0. 0
Stocks	„ 2.574 285	11. 3
Intérêts sur stocks	„ 521.603	5.11
Dommages connexes	„ 582.591	0. 0
Total . . .	**Lst. 10 028.890**	**17. 2**

(A se vedea în pag. 4-a tabloul detaliat după Monitorul Petrolului 1926).

In afară de aceste considerațiuni, trebuie luat în seamă aportul, recunoscut de toți, pe care petrolul românesc l-a adus în actualul război și care după cum spunea **„Ilustrazionne Italiana"** în Iulie 1941:

„...El este sângele mașinilor și motoarelor, pe pământ, pe mare și în aer. România a dat cu DĂRNICIE GENEROASĂ acest sânge, după cum a fost cel al fiilor săi".

*

Domnule Ministru,

Industria de petrol se află într'una din cele mai grele situațiuni din cauză că vinde producția sa la prețuri plafonate, care nu au nici o legătură cu creșterea — constantă din 1940 până astăzi — a prețului său de cost.

Societățile petrolifere și-au făcut datoria să semnaleze din vreme guvernului — prin memorii sprijinite pe cea mai amplă și obiectivă documentare — că situațiunea lor, rezultată din nivelul prețurilor, le va pune în neputință să desfășoare chiar programul normal de lucru, și cu atât mai puțin le va permite să intensifice activitatea în vederea întinderii explorărilor pentru descoperirea de noui zăcăminte petrolifere.

Incă dela începutul anului 1942, am dovedit că, pentru a asigura desfășurarea activității normale a societăților petrolifere, era necesară atunci o creștere medie a prețurilor produselor petrolifere real încasate cu 80% față de Mai 1940, adică cu atât cu cât au crescut elementele componente ale costului produselor petrolifere în acest interval.

După îndelungate tratative, s'a hotărît o creștere de 37,5% a prețurilor de export, cu începere de la 1 Mai 1942. Prețurile interne au fost sporite, dela 15 Noembrie 1942, fără a fi aduse însă la nivelul celor de export, cărora le-au rămas inferioare cu aproximativ 25%.

Deci, în ansamblu, prețurile produselor petrolifere real încasate de industria petroliferă au fost majorate cu mai puțin de jumătate din cât am dovedit, pe baze obiective și reale, că era absolut necesar, pentru a se ține pasul cu creșterile înregistrate de prețurile materialelor, salariilor, fiscalității și sarcinilor plătite de industria de petrol.

Se înțelege dela sine că, prin rezolvarea numai în parte a problemei prețurilor, s'a creiat un gol simțitor în resursele financiare ale industriilor de petrol, gol ce nu a putut și nu poate fi împlinit prin mijloace de expedient.

Ca urmare a insuficienței prețurilor, societățile de petrol au trebuit să renunțe la o serie de operațiuni în legătură cu o exploatare normală, care le-ar fi asigurat posibilități de desvoltare în viitor și s'au limitat numai la ce le-a îngăduit această valorificare redusă a producțiunii lor. Din această cauză, terenurile, materialele, investițiunile au suferit o comprimare de fapt, față de ceeace ar fi trebuit să fie.

(Urmarea în pag. 2-a)

GREUTAȚILE INDUSTRIEI PETROLIFERE

In ultima vreme industriile de petrol au întâmpinat dificultăți tot mai mari pentru recuperarea contravalorii exporturilor de produse petrolifere.

Aceste greutăți se adaugă la faptul că industria pe petrol este departe de a fi obținut prețuri de export care să fi înregistrat creșteri asemănătoare prețului lor de cost.

Din această cauză, aceste industrii sunt grav stânjenite în activitatea lor.

Pentru a ne da seama de importanța sumelor ce de obiceiu rămân în întârziere, vom arăta că la 21 Iunie următoarele societăți așteptau decontarea borderourilor prezentate cu mai bine de 10 zile înainte :

	In lei
Astra Română	526.064.000
Concordia	200.000.000
Steaua Română	23.422.000
Colombia	42.762.496
Prahova	12.253.038
Româno Americană	71.712.137
Sardep	286.474.384
Lei	**1.162.688.055**

Rezultă deci că numai 7 întreprinderi petrolifere aveau de încasat considerabila sumă de 1.162.688.055 lei.

Prin această întârziere se creiază industriei de petrol o situație de lipsă de lichiditate cu atât mai gravă cu cât aceste industrii sunt obligate să avanseze valoarea taxelor de tot felul asupra produselor exportate la ieșirea acestora din rafinării.

De aceea „Asociația Industriilor de Petrol" a rugat Ministerul Economiei Naționale să bine voiască a dispune să se facă demersurile cele mai insistente pe lângă Banca Națională a Romăniei pentru ca să se ajungă la decontarea contravalorii exporturilor petrolifere în condițiuni normale — adică cel mult 10 zile dela prezentarea borderourilor — astfel ca industria de petrol să nu fie pusă în situația de a încetini activitatea sa, din lipsă de fonduri lichide.

PROBLEME ACTUALE: CARBURANȚII DE MÂINE

de CRISTIAN LEU

Se știe că Anglia a provocat războiul în 1939, convinsă că prin blocada economică Germania se va prăbuși. Argumentul capital la acea epocă era **penuria petrolului.**

Acest concept strategic a dat greș. Germania nu a sucombat din cauza petrolului, nici în cel mult șase luni după cum se anticipa în presa democrată, și nici până astăzi[1] Ceva mai mult, războiul de astăzi, motorizat pe o scară considerabil mai accentuată decât primul războiu mondial, nu se resimte prea greu de o lipsă a petrolului. Iar, în ce privește în spațiul controlat de Axă, însumând aproape totalitatea continentului precum și teritoriile cucerite din Răsărit, economia generatorilor de energie s'a stabilizat după aproape patru ani, la un nivel satisfăcător.

Astăzi se poate vorbi despre o autarhizare reală în câmpul generatorilor de energie, al spațiului nostru.

O criză a petrolului există însă tocmai acolo unde nu se bănuia: în lagărul aliaților adversari ai Axei.

CONSUMUL EUROPEAN

Evident, Europa controlată de Axă, nu dispune de cantitățile de carburanți și uleiuri din timpuri normale. Numai puțin însă, ea a găsit în solul și subsolul ei, rezervele suficiente spre a asigura o funcționare la limită a aparatului economiei de războiu din spatele frotului, casi a mașinei de război, pe front.

Europa, consuma în 1938 o cantitate de 39 mil. tone, din care 12 mil. revin Marei Britanii iar restul de 27 mil. continentului. La nivelul acelui consum, ar reveni Axei 24 mil. t. Totalitatea rezervelor existente în acest spațiu, în Septembrie 1939, le putem evalua larg la circa 10 mil. tone. Rămâne un deficit de 14 mil. tone, pentru acoperirea căruia putem însuma global: circa 7½ mil. t. petrol natural, 2½ mil. t. petrol sintetic, 1 mil. t. diverse succedanee (alcool, benzol) adică un total de circa 11 mil. tone. Rămân mai departe fără acoperire încă circa 3 mil. tone. Aceasta pentru primul an al războiului.

RAȚIONALIZAREA

Cum s'a realizat, în patru ani autarhia continentală? Baza de rezistență din primele luni ale războiului au constituit-o: 1. rezervele; 2. petrolul natural românesc și 3. petrolul sintetic german. Din primul moment, s'au luat pretutindeni toate măsurile indicate de împrejurări, și în prima linie: 4. economii prin raționalizarea resp. restrângerea consumului; 5. comprimarea până la ultima limită a traficului automotor; 6. sporirea producției de petrol natural; 7. cercetări întinse pentru descoperirea de noui zăcăminte; 8. punerea în valoare a șisturilor bituminoase; 9. adaptarea în locul petrolului-combustibil oriunde a fost cu putință a altor combustibili în majoritate solizi, începând cu cărbunele și terminând cu „carburantul sintetic solid": cărbunele de lemn; 10. intesificarea producției de alcool din lemn în prima linie, prin procedeul zaharificărei; 11. adoptarea de gaze (acetylen, metan, etc.), în locul carburanților lichizi; 12. în ce privește uleiurile minerale: regenerarea obligatorie și raționalizarea consumului de uleiuri și unsori, între altele și cu scopul de a se realiza paralel cu restrângerea consumului și înfrânarea uzurei metalelor din utilajul technic; 13. spre acest rezultat contribue azi, cu tendința de generalizare și prescrierea grafitului coloidal în unsori și uleiuri minerale. Etc.

Astfel, pe întinsul continentului s'au găsit suficiente mijloace locale pentru o grabnică adaptare la situația critică creiată de blocadă. Și s'a reușit a se asigura funcționarea destul de mulțumitoare a economiei din spatele frontului, apărând-o de „congel larea" pe care adversarii își întemeiau nădejdile unei victorii ușoare și fără risc.

LEMNUL

S'a înțeles cu această ocaziune că, cel mai ieftin carburant, este cărbunele de lemn. Motoare și gazogene de variate construcții au fost realizate — unele chiar exportate în America de Sud, — și adoptate la tracțiunea feroviară, la autobuze, la tracțiunea fluvială, la gatere, la tractoarele agricole și oriunde nu se punea centrul de greutate pe factorul **viteză. Lemnul** și **turba** au fost larg puse la contribuție, înțelegându-se că unele inovațiuni și adaptări, vor continua a dăinui și după război.

S'a dovedit că **lemnul** este marele rezervor de viitor al energiei pentru tracțiunea motorizată.

In ce privește gazele, adaptări foarte interesante s'au realizat, în special în Italia și Danemarca. Evident, România, țara cu cele mai bogate resurse pe acest teren — metanul — are nebănuite posibiltăți de punere în valoare pe continent, dat fiind că în ultima vreme s'au luat măsuri de a se standardiza în Sudest dispozitivele casi rezervoarele cu gaze comprimate adaptate mașinelor automotoare.

PETROLUL VIITORULUI

Europa nouă a găsit în șisturile bituminoase din Estonia, un rezervor uriaș pentru obținerea de carburanți lichizi de bună calitate. Se știe că acele zăcăminte sunt cele mai bogate de pe glob. Exploatate de aproape 15 ani, ele furnizează astăzi cantități apreciabile de benzină și alți derivați ai petrolului.

In sfârșit, bogăția imensă a Continentului nostru în cărbuni și în special în ligniți, deschide prin realizările geniului științei germane, calea viitorului. **Petrolul sintetic,** care astăzi după țara de origine — Germania — se produce în Franța, Spania, Anglia, este de fapt **petrolul viitorului.** In curba ascensională a consumului de cărbune pentru furnizarea de energie paralel cu progresul civilizației omenești, **petrolul natural a fost doar un incident.** In scurtă vreme, el va fi fost epuizat. Și, pentru nevoile viitoare de carburanți lichizi, se va recurge la marele rezervor: **cărbunele.**

CRIZA DIN STATELE UNITE

Cărbunele — cu rezerve pentru câteva mii de ani — își va relua funcția lui de principal generator de energie, ușor deviată prin apariția petrolului natural.

---

1) Opinia noastră documentată în „La Lutte entre le pétrole synthétique et le pétrole naturel" din 4.XI.1939. (România Pertoliferă) s'a confirmat integral.

(Urmarea în pag. 3-a)

Industrializarea țării noastre în timp de război

de Av. C. DEM. POPESCU

In lunile din urmă, plecând din București, în Transilvania, am fost isbit, chiar de la ieșirea din Gara de Nord, de o sumedenie de lucrări, ale c. f. r. care desigur că au fost cerute de nevoile absolute ale acestei mari instituțiuni, și cărora li s'au dat amploarea ce o merită, dat fiind, că s'a simțit mărirea volumului transporturilor, atât al mărfurilor cât și al călătorilor.

E mai mult ca probabil, că în afară de transporturile militare cerute de războiul nostru din Răsărit, mărfurile fabricate în țară, fie ele ale industriei de războiu, fie ele ale industriei particulare care lucrează pentru nevoile armatei din țară sau de pe front, că au avut și au nevoie de o mărire a stațiunilor și a liniilor de garaj, fiindcă aproape în toată țara se construesc și se măresc triajele căilor ferate.

Se lucrează cu spor, fiindcă e un moment psihologic, fiindcă necesitățile sunt urgente și se cere acum o încordare a spiritului constructiv, pe cât este posibil, ca să ne putem ține de ritmul nevoilor interne, în contrast cu distrugerile din alte părți.

Neavând datele necesare, ne întrebăm, dacă alături de stat dacă și industria particulară merge în acelaș ritm și dacă forța cai putere, a țării, a crescut în proporția efortului cerut de industria de războiu sau de aceea ce lucrează pentru nevoile populației civile? Ar fi un mare bine, ca mașinile de care s'a simțit nevoie să se fi putut procura din străinătate acum, fie din Germania, fie din alte state, care, fiind neutre, au putut în liniște să fie în situațiunea de a exporta cele cerute de industria noastră

Știm, și am văzut pe tot întinsul țării, că în anul acesta s'au folosit cele mai multe mașini agricole și în special tractoare, de către agricultorii noștrii, care au înțeles și și-au dat mai bine seama în anul trecut ce însemnează munca cu vitele și costul întreținerei lor când nu este nutrat suficient, față de tractoare, care consumă numai combustibil atunci când sunt puse în funcțiune ca să are sau să treere, etc...

Să fi mers în acelaș ritm și industrializarea țării, în general după cum a mers înzestrarea agriculturii cu mașini ?

Iată o întrebare, care desigur că nu va rămâne fără un răspuns din partea oficialității. fiindcă numai ea și-ar putea procura datele necesare, mai aproape de adevăr.

(Urmarea în pag. 2-a)

Inițiativă, tehnică și muncă românească

Un nou titlu de glorie al Conductelor de Petrol :

Construirea conductelor de transport pentru alimentarea cu gaze naturale combustibile a Municipiului București

Principalul eveniment pentru populația Bucureștiului este astăzi, fără îndoială, marile lucrări cari brăzdează toate cartierele pentru instalarea conductelor necesare alimentării Capitalei cu combustibilul gaz metan.

Această problemă care a format — mai ales — în ultimii zece ani obiectul a numeroase studii și propuneri din partea unor distinși tehnicieni, nu a găsit însă soluționarea din partea celor cari aveau menirea s'o rezolve.

Gazul metan, această enormă și blagoslovită avuție a țării nu a adus foloasele ce trebuia nici populației și nici Statului, cel mai mare acționar al Societății căreia îi a fost dat monopolul. Atunci când atât de ușor s'ar fi putut aduce la București metanul din Transilvania, abia în 1941 a fost introdus la Brașov. Nu este locul să ne ocupăm de cauzele cari au stânjenit, în trecut, folositoarea desvoltare a gazului metan în interesul economiei naționale, este suficient însă să reproducem părerile reprezentantului d-lui ministru de finanțe exprimate în adunarea generală a Societății de Gaz Metan, din 1942 :

> *„In numele d-lui ministru al finanțelor, sunt autorizat să declar : efortul de investițiuni trebue făcut pe un plan cât mai mare, iar conducerea Societății Naționale de Gaz Metan trebue să se gândească la găsirea mijloacelor pentru extinderea rețelei, ținându-se seama de nevoile industriale și menajere..."*

A fost dat totuși tot industriei petrolifere — prin explorările de la Mănești și în special societății „Concordia" cu cele 2 sonde forate — să fie prima care să contribuie la aducerea metanului în București și, astfel, să dea putința unei mai bune valorificări a cantității însemnate de combustibil lichid.

Grație inițiativei și muncii depuse de către d. I. C. MARINESCU, anul trecut, în calitate de ministru al Economiei Naționale, dorința Marelui nostru Conducător, d. MAREȘAL I. ANTONESCU, a fost îndeplinită în cel mai scurt timp, iar îndeplinirea acestei dorinți a fost încredințată Regiei Autonome a Căilor Ferate, respectiv Direcțiunei Generale a Conductelor de Petrol, cari au adus cele mai neprețuite servicii Țării, în aceste timpuri.

Datorită sprijinului necondiționat al d-lui General TH. OREZEANU, marele animator și îndrumător al C. F. R., îi a fost dată putința distinsului tehnician, d. inginer GH. MIULESCU, directorul Conductelor de Petrol, să aducă un nou titiu de glorie tehnicei și muncii românești precum și Conductelor de Petrol, cărora li se datorează aducerea metanului în București și rostul lucrărilor de cari vorbim la început.

Pentru a ușura grabnica posibilitate a distribuirei acestui combustibil în Capitală, Regia Căilor Ferate a cedat această distribuire Societății Generale de Gaz și Electricitate care are un personal specializat în această direcție.

Iată pentru ce socotim interesant de a da un scurt istoric asupra construirei conductelor de transport pentru alimentarea cu gaze naturale combustibile a Capitalei.

Construcția conductei de gaze Mănești-București, în lungime de 53 km., executată de Direcțiunea Conductelor C.F.R. între 1 Septembrie 1942 până la 12 Mai 1943, când a fost dată în exploatare, constituie începutul unui vechiu deziderat: acela al alimentării cu gaze naturale combustibile a Capitalei.

Problema alimentării Municipiului București cu gaze naturale combustibile s'a pus încă dinainte de 1930, când necesitățile de combustibil au început să crească din ce în ce mai mult, odată cu creșterea populației orașului București.

Pentru prima dată se semnalează în anul 1931 o formă concretă de proiect, întocmit de Societatea „Creditul Minier" și referitor la aducerea gazelor din regiunea petroliferă, iar în anul 1934 un proiect al Asociației Industriașilor de Petrol. Ambele proiecte n'au putut fi înfăptuite din cauza greutăților de finanțare și neacordării din partea Statului a asigurării de exploatare.

Mai târziu, proiectul a fost disputat între Societatea de Gaz Metan (Sonametan) și Societatea Generală de Gaz și Electricitate. Nici de data aceasta nu s'a putut ajunge la o înțelegere.

Odată cu isbucnirea războiului actual, această problemă a căpătat o importanță militară și economică, punându-se în discuție înlocuirea păcurii indispensabilă nevoilor războiului prin gaze.

Fiind vorba de o lucrare de miliarde, care urma să angajeze creditul Statului, nu putea intra în considerație decât o Instituție de Stat și cea mai indicată era Regia Autonomă C.F.R., instituție de specialitate prin experiența îndelungată, încă din anul 1912, în construirea și exploatarea conductelor de produse petrolifere.

Chestiunea fiind discutată de mai multe ori în cursul primilor ani de războiu, a fost soluționată definitiv prin rezoluția Conducătorului Statului din 10 Martie 1942, prin care Regia Autonomă C.F.R. a fost autorizată să construiască conducta pentru alimentarea Municipiului București cu gaze combustibile și să comande materialul, instalațiile și utilajul necesar.

Proiectul C.F.R. prevedea ca o soluție imediată: aducerea gazelor din regiunea **Mănești-Prahova.**

Dat fiind însă mica rezervă de gaze ce se așteaptă din șantierul **Mănești,** conducta **Mănești-București** a fost socotită ca o soluție provizorie, urmând să fie construită astfel, ca ulterior să se poată îngloba, ca porțiune terminală, în conducta pentru aducerea gazelor din Transilvania.

De aceea s'a prevăzut un diametru de 20".

Urgența lucrării și imposibilitatea de a se avea în termen scurt tuburi de 20" pentru lungimea de 53 km. a conductei plus conducta colectoare din câmpul de gaze, a determinat Direcțiunea Conductelor să adopte diametrul de 12 3/4".

Pe baza creditului acordat și contractului cu firma **„Stahl union"** s'au comandat pentru conducta Măneștii-București:

5500 tone tuburi de conductă și protecție și îmbinări.
120 „ piese accesorii (aparate dilatație, coșuri evacuare, separatoare lichid).
85 „ instalațiuni reglaj BAMAG.
60 „ echipament (clești, chingi, tractoarc, macarale).

Osebit s'au mai comandat la alți furnizori în Germania :

103 tone echipament (agregate sudură. motopompe, etc.)

iar în țară, la Soc. Franco-Română, Brăila :

48 tone, robinete vane.

Contractul cu firma „Stahl-union" prevedea începerea livrării tuburilor în Iunie-Iulie 1942.

La 4 August a sosit la Giurgiu primul tanc cu tuburi, care a fost imediat descărcat și transportat pe șantierul conductei Măneștii-București.

Transporturile pe Dunăre au continuat până în luna Septembrie, când s'a convenit, pentru accelerarea transporturilor, să fie îndrumate pe calea ferată, ca bunuri militare. (Militărgut).

Menționăm că dintr'un total de :

5500 tone tuburi și îmbinări = 72.000 m.
2200 „ au fost transportate via Dunăre, descărcate la Giurgiu și Brăila, iar restul de
3300 „ au fost transportate pe căile ferate direct din Germania, din cari
420 „ via Snyatin—Orășeni,
2880 „ via Curtici, pe unde au fost îndrumate ulterior toate transporturile de materiale pentru conductele de gaze

EXECUȚIA

Intreaga lucrare urma să fie executată în regie de Direcțiunea Conductelor C.F.R.

Din cauza imposibilităților de a se căpăta la timp agregatele de sudură comandate, lucrările de sudură au fost adjudecate asupra anteprizei Mannesmann-Rohrleitungsbau, restul lucrărilor urmând să fie executate în regie, și anume:

1). **Lucrări topografice.** Stabilirea traseului.

Profilul în lung între Măneștii-București, în lungime de 53 km. s'a executat de inginerii Direcțiunei Conductelor.

Lucrările topografice au fost executate de: 3 ingineri și 8 oameni de ajutor.

2). **Lucrări terasamente și transport pe șantier.**

Șanțul teoretic pentru conducta era prevăzut: 61.000 metri × 1,50 adâncime × 80 lățime.

Configurația terenului și isvoarele de apă întâlnite a făcut ca adâncimea să varieze între 0,60 m și 3 m., iar la Colentina conducta a fost trecută pe piloți pe distanța de cca. 50 m.

S'au săpat deasemeni: 250 gropi de capăt a 1,20 × 1,50 × 2,50 pentru sudarea în șanț a tronsoanelor de conductă:

In total s'au manipulat: săpat, aruncat, reastupat 75.000 m. c. pământ.

S'au executat deasemenea săpături speciale pentru trecerea la:

râurile Colentina, Coadele Snagovului, Ialomița, Crivățul și Cricovul,
șoseaua Târgoviște,
șoseaua Pitești,

(Urmarea în pag. 3-a)

Un program economic și social pentru după război

Studiul d-nului inginer Petre N. Bejan : „Probleme economice de azi și de mâine"

O plachetă frumos prezentată cuprinde conferința rostită de d. **inginer Petre N. Bejan,** în iarna aceasta, în sala Palatului Cultural din Turnu-Severin. Fostul Ministru Subsecretar de Stat al Armamentului și autor al mai multor studii economice de serioasă ținută, tratează de data aceasta un subiect de mare actualitate și de enormă importanță practică : „Probleme economice de azi și de mâine".

Studiul constitue, în partea întâia, o documentată și competentă cercetare a evoluției economice a țării noastre, începând de după primul război. Sunt aprofundate aci, mai întâiu, cauzele cari au dus la așa ziса economie dirijată și analizate apoi, cu obiectivitate științifică și cu exemplificări convingătoare, consecințele imixtiunii directe a Statului în economia noastră privată.

In ce privește rezultatele obținute de organizațiile și exploatările de Stat, d. Bejan le consideră foarte puțin încurajatoare. **Cooperația, Regiile** și **Administrațiile Autonome,** deși au costat Statul — în decursul anilor — multe și multe miliarde, au fost, totuși, totdeauna în fruntea răsturnării de prețuri ; ba au procurat adesea și o numeroasă clientelă... Parchetelor.

Paralel cu aceste creațiuni economice proprii ale Statului, cari au dat rezultate negative, s'au desvoltat însă o serie de Asociații de producători, de consumatori sau de desfacere, a căror acțiune a fost din cele mai folositoare. Autorul precizează că aceste organisme nu sunt deloc vechile carteluri cu scopul de acaparare, de înlăturarea concurenței și de beneficii neîngăduite, ci sunt organisme controlate. Dimpotrivă, este vorba de asociații de promovarea în comun a problemelor de producție, desfacere și consumație, ținând seama de interesele celorlalte ramuri de producție și a celorlalte categorii de interesați.

*

D. inginer Bejan găsește că aceste Asociații — extinse și susținute cu înțelegere — ar oferi numeroase avantagii pentru avuția națională. O condiție primordială pentru desvoltarea lor este însă colaborarea Statului într'un spirit de complectă încredere în factorii de producție și de permanent concurs și înlesnire a funcțiunii lor economice.

Din nefericire — constată mai departe, cu amărăciune, autorul — pentru moment suntem încă departe de o asemenea concepție sănătoasă. In intervențiile și inițiativele sale, Statul uită că patrimoniul privat este al națiunii și deci al Statului; că între ceiace deține individzii, fiecare și împreună, și între ceiace deține Statul — ca un bun al tuturora — nu este de fapt nici o deosebire esențială, ci numai una de administrație a bunurilor.

Ca exemplu al unei astfel de colaborări luminate și eficiente, fostul ministru al Armamentului citează înfăptuirile dintre anii 1935—1937, pentru crearea industriei indigene de armament. Conform unor directive și unui program bine stabilit, s'au pus atunci bazele a zeci de fabrici de armament, metalurgice și chimice, în perfect acord și colaborare cu industriașii respectivi cari au rămas proprietari ai fabricilor sub controlul Statului, ca păzitori de fapt ai unui patrimoniu național.

(Urmarea în pag. 3-a)

In pagina 3-a :

Activitatea Centralei de Aprovizionare creiată de Asociația Industriilor de Petrol din România

Datoria Statului faţă de industria petroliferă

Memoriul Asociaţiei Industriei de Petrol

(Continuare din pag. I-a)

Dacă această comprimare nu se observă la o simplă privire a cifrelor de bilanţ, este pentru că în aceste cifre nu s'au putut ţine seama nici de preţurile de înlocuire a materialelor şi investiţiunilor — trebuind să se ia în considerare numai amortizarea lor legală, care este cu mult inferioară realităţii ; nici de calitatea acestor materiale, cu mult inferioară astăzi celei din trecut — ceeace impune o compensare prin cantitate ; nici de termenele de livrare, care sunt din ce în ce mai lungi.

Prin memoriul ce am avut onoare a depune Ministeurlui Economiei Naţionale la 31 Martie a. c., am atras atenţiunea, asupra faptului că industriile de petrol se află la capătul eforturilor ce stă în posibilitatea lor pentru a asigura activitatea de explorare şi de exploatare ce li se cere să desfăşoare.

Este bine cunoscută necesitatea de a extinde activitatea de explorare pentru descoperirea de noui zăcăminte petrolifere, fără de care se poate aştepta o scădere vertiginoasă a producţiei, începând chiar din anul viitor.

Vreme îndelungată, industria de petrol şi-a făcut datoria să semnaleze guvernelor această necesitate, recunoscută astăzi ca un comandament primordial privind interesele permanente ale economiei ţării.

Noua lege a petrolului a creiat condiţiuni legale pentru stimularea acestei activităţi de interes naţional, în vederea explorării noulor ţinuturi miniere.

Societăţile de petrol şi-au manifestat dorinţa de a se angaja în această direcţie, cu toată capacitatea lor de lucru. Ele trebue însă să constate că, la preţurile actuale ale produselor de petrol, lucrări de explorare serioase nu sunt posibile, deşi lipsa de rezerve, de terenuri sigur petrolifere, face absolut necesară o explorare pe scară cât mai întinsă. Astfel, declinul normal foarte rapid al producţiei terenurilor cunoscute va duce în foarte scurt timp la imposibilitatea continuării activităţii industriilor de petrol.

Am fost informaţi că Ministerul Economiei Naţionale, Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor a examinat următoarele soluţiuni, care deplasează problema preţurilor, transformând-o într'una de finanţare şi anume de finanţare a numai unei părţi din activitatea industriei de petrol şi anume a explorărilor, deşi problema preţurilor nu este numai o problemă parţială a explorărilor, ci una care priveşte întreaga activitate a societăţilor de petrol.

1) Ipoteza creditelor pentru explorări :

După părerea industriei de petrol o astfel de soluţiune nu ar fi nici indicată nici eficace, deoarece, prin însuşi obiectul ei, industria de petrol este supusă unor riscuri atât de mari, încât ea nuşi poate lua angajamente pentru viitor, pe care este sigură că nu le-ar putea ţinue.

In vremurile normale preţurile libere ale produselor ţin seama şi de riscul special al acestei industrii, ceeace face ca o societate de petrol bine organizată să găsească rentabilitatea necesară continuării activităţii ei.

2) Ipoteza creierii unui fond din sporurile de preţ ce ar urma să se obţină pentru produsele de petrol, în loc ca aceste sporuri să revină producătorului.

Un fond comun, astfel creiat, ar urma să fie administrat de Ministerul Economiei Naţionale, care l-ar distribui diverselor societăţi ca împrumut, în măsura în care ele vor face lucrări de explorare, acest împrumut urmând a nu mai fi rambursat în cazul când explorările pentru care a fost acordat n'ar da rezultat.

Fără a mai vorbi de desavantajul de a provoca lupte şi nemulţumiri pentru şi la distribuirea fondului, această soluţie contrazice atât un elementar spirit de proprietate şi de dreptate, şi răstoarnă în acelaş timp spiritul de corectă emulaţie care se presupune a fi cuprins în legea petrolului din Iulie 1942.

In adevăr, este de neconceput ca, de exemplu, o societate să poată concura, fără capital şi fără riscuri, la structuri şi ţinuturi, alte societăţi importante, cu bani încasaţi din producţia acestora.

De altfel, societăţile de petrol consideră că sumele realizate prin orice diferenţă de preţuri trebue să le aparţină lor, în proporţia producţiei, şi nu să meargă la un fond comun, — acest fel de a vedea fiind justificat — atât prin faptul efortului şi riscului de producţie cât şi prin imposibilitatea de a-şi continua altfel activitatea.

Nu mai insistăm asupra desavantajelor pe care le-ar avea industria de petrol, din cauza unor preţuri mari în aparenţă, dar din care numai o parte le-ar reveni lor.

O a treia soluţiune, sugerată de importatorii germani, şi anume mărirea preţurilor, acordată direct societăţilor petrolifere concomitent cu creiarea unui fond pentru distribuirea unor premii de activitate, nu poate fi luată în considerare decât dacă mărirea preţurilor ar asigura, ea singură, rentabilitatea pentru o activitate normală, urmând ca restul premiilor de activitate să fie numai acela de a stimula o activitate excepţională peste programul normal.

Din expunerea de mai sus, rezultă că astăzi, când activitatea societăţilor de petrol este impusă şi dirijată, iar preţurile de cost ale manoperei, materialelor şi sarcinile fiscalităţii au devenit excesive, nu există nici o altă soluţie pentru continuarea acestei activităţi decât ca preţurile impuse de Stat să acopere cheltuelile.

Dintre toate articolele de mare consum, singur ţiteiul a crescut din 1914 până astăzi, de 60 de ori, (dela 500 lei, la o mijlocie de 30.000 lei de vagon), pe când toate celelalte articole de mare consum au crescut de 200 până la 700 ori.

Memoriul nostru, depus acum aproape patru luni, a dovedit necesitatea măririi preţurilor, pentru industria petroliferă, cu 62%, faţă de actualul lor nivel, mărire ce ar urma să-şi găsească efect începând dela 1 Ianuarie 1942.

La acest memoriu nu am putut obţine până acum un răspuns, ceeace explică demersul de faţă.

Domnul ministru subsecretar de stat la industrie, a făcut o serie de cercetări cu privire la această necesitate de sporire a produselor petrolifere şi a analizat preţul de cost a trei principale societăţi de petrol şi anume: „Romăno Americana", „Steaua Română" şi „Creditul Minier" Cu acest prilej, societăţile indicate, revizuind calculele pe date definitive au dovedit că acest procent revine la 70%.

S'a dovedit, în modul cel mai clar, că industria de petrol se află într'o situaţie din cele mai serioase şi că, dacă o revizuire a preţurilor nu are loc, nu vor mai fi în măsură să continue activitatea normală, conform programelor şi bugetelor pe care le-au întocmit pe anul 1943.

Faţă de gravitatea urmărilor ce nu pot întârzia să se constate **în posibilităţile de lucru ale industriei de petrol, din faptul că preţurile de vânzare sunt simţitor inferioare preţului de cost, ne îngăduim a ne adresa domniei voastre, domnule ministru, rugându-vă să binevoiţi a dispune examinarea şi soluţionarea neîntârziată a memoriului nostru privind sporirea preţurilor produselor petrolifere în sensul cerut de noi, ştiut fiind că nicio altă soluţiune nu poate fi găsită, care să asigure realizarea programului de investiţiuni pe care îl reclamă, în primul rând menţinerea activităţii normale a acestei ramuri de industrii şi în al doilea rând descoperirea de noui zăcăminte petrolifere.**

Am arătat deasemeni, în mod clar, că situaţia reală a întreprinderilor petrolifere nu trebue să fie confundată cu rentabilitatea aparentă ce se degajează din bilanţurile unor întreprinderi. Această situaţie aparentă se datoreşte în cea mai mare parte faptului că amortizările legale sunt cu mult inferioare celor impuse de realitate şi că aceste amortizări se fac la preţurile vechi ale materialelor, neţinându-se seamă, cu alte cuvinte, de faptul că, pentru a fi înlocuite astăzi — atunci când aceasta este posibil — trebue să se cheltuiască de 300 până la 800% mai mult.

Industrializarea ţării noastre în timp de război

(Urmare din pagina I-a)

In orice caz, un lucru se constată, că criza de mărfuri s'a făcut mai simţită în primul an de războiu, că raţionalizarea nu a împiedecat prea mult producţia din punct de vedere cantitativ, ci numai calitativ, şi aceasta numai din cauza lipsei de materii prime absolute, ca lâna, bumbacul, mătasea naturală, pielea şi talpa în special, care au mers aproape toate la înzestrarea armatei, şi că pieţele au fost aprovizionate mulţumitor la preţuri cam urcate, faţă de situaţiunea noastră financiară şi faţă de nevoile noastre interne.

Că problemele valutare au rămas aceleaşi, iar în ceia ce priveşte acoperirea aur, destul de variabilă şi ea n'au mai influentat cursul leului ca mai înainte, economia de războiu fiind singura balanţă oscilatoare şi nivelatoare chiar şi fără exporturi masive în devize forte, aşa că n'au putut influenţa nici ele industrializarea ţării.

In ceia ce priveşte investiţiunile în exploatările petrolifere nici ele nu au dat înnapoi, cu toate că producţia a rămas aproape constantă, cu toată lipsa de capitaluri, aşa că, după cele ce cunoaştem şi după cele constatate fie din datele ce posedăm, fie din lucrările de specialitate, industrializarea ţării nu a rămas în urmă, nici în acest compartiment şi dacă socotim, că imediat după războiu, sau chiar acum dacă nu va mai ţine mult, vom putea trece la mari investiţiuni, având în vedere şi aducerea în Capitală agazelor naturale, care reprezintă o bogăţie fără pereche pentru toate industriile grele sau uşoare, lăsând astfel petrolul la export sau la dispoziţia căilor ferate, pe anumite trasee, cele principale urmând şi ele ritmul cerut de vreme, electrificarea, care la noi a cam întârziat, cu toate că avem suficiente surse de produs energia necesară instalaţiunilor de mare tensiune, pentru distanţe mari.

Ca încheere, putem spune, că industrializarea ţării nu a suferit, după ceia ce vedem, şi că, dacă nu s'au făcut investiţiunile foarte apreciabile din ultimii 10 ani, dinaintea acestui războiu, aceasta se datoreşte conflictului care a cuprins toate continentele, în care noi, ne situăm pe un plan destul de îndepărtat, din punct de vedere industrial.

C. DEM P

„SARDEP"

Société anonyme roumaine pour le développement de l'exportation du pétrole, Bucarest

CONSEIL D'ADMINISTRATION

Leon Sculy-Logotheti, Président ; **Dr. Const. Buhlea, Heinrich Conzen, Vienne ; Dr. Hermann Keinböhl**, Berlin, Membres ; **Dr. Const. Buhlea, Heinrich Conzen**, Administrateurs-Délégués

DAREA DE SEAMĂ A CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE CĂTRE ADUNAREA GENERALA. — Exerciţiul 1942 se încheie cu un rezultat satisfăcător deşi am avut de întâmpinat diverse greutăţi, ca de exemplu chestiunea preţurilor ţiteiului, care a rămas muit timp neclarificată.

In consecinţă ne-a fost posibil să menţinem volumul de activitate atins în anul trecut, depăşindu-l chiar în parte prin preluarea altor produse noui de import.

Incheerile cu producători de ţiţei s'au dovedit a fi avantajoase pentru afacerile de export, în timp ce investiţii însemnate şi înmulţirea participanţilor au contribut la lăngirea câmpului de activitate a societăţii noastre.

Patrimoniul societăţii s'a mărit prin cumpărarea de cisterne şi prin construcţii noui.

Numărul personalului a fost sporit. Prin sporuri de scumpete acordate personalului, s'a ameliorat greutăţile cu care acesta avea de luptat din cauza creşterii continue a indicelui de scumpete în exerciţiul 1942.

Din beneficiul net s'au alocat Lei 2 mii. fondului social. Pentru răniţi şi victimele războiului s'au donat Lei 2,5 mil.

Constatăm cu satisfacţie că la realizarea rezultatelor a contribuit în mod efectiv întregul personal, pentru care ţinem a-i exprima mulţumirile noastre şi pe această cale.

COMPTE RENDU DU CONSEIL D'ADMINISTRATION ENVERS L'ASSEMBLEÉ GÉNÉRALE. — L'exercice 1942 se clôture avec un résultat satisfaisant bien que nous ayons eu à sumonter diverses difficultés, comme, par exemple, la question des prix du pétrole brut qui est demeurée pendant longtemps non clarifiée.

Il nous a été possible en conséquence de maintenir le volume d'activité atteint l'année précédente, le dépassant même en partie grâce à l'importation de nouveaux produits.

D'une part les contrats conclus avec des producteurs de pétrole brut se sont avérés être avantageux pour les affaires d'exportation cependant que les investissements importants et l'augmentation du nombre de participants ont contribué à l'agrandissement du champ d'activite de notre société.

Le patrimoine de la société s'est agrandi par l'achat de citernes et de constructions nouvelles.

Le nombre du personnel a été augmenté. Grâce à l'augmentation de la prime de cherté de vie accordée au personnel, les difficultés avec lesquelles celuici avait à lutter à cause de l'augmentation continuelle de l'indice de cherté de vie durant l'exercice 1942, ont été améliorées.

Sur le bénéfice net, lei 2 millions ont été alloues au fonds social. Pour les blessés et les victimes de la guerre on a donné lei 2,5 millions.

Nous constatons avec satisfaction qu'a la réalisation de ces résultats le personnel tout entier à contribué de façon effective. Pour ce fait nous tenons à lui exprimer nos remerciements aussi par cette voie.

Notre bilan au 31 décembre 1943 se clôture, déduction faite des amortissaments et des réserves, avec un bénéfice net de . . . . . Lei 13.154.150

Nous proposons l'allocation, conformément aux statuts, de 10% au fonds de réserve soit . . . . . Lei 1.315.415

ainsi que la distribution d'un premier dividende de 5% . . . . . Lei 3.000.000 Lei 4.315.415

quant au reste de . . . . . Lei 8.938.735

10% au Conseil d'Administration . . . Lei 883.975

3% au Comité de Direction . . . . . Lei 265.162 Lei 1.149.835

Lei 7.639.700

étant donné le bénéfice reporté de 1941 . . . . Lei 983.844

il résulte une somme de . . . . . Lei 8.673 544

sur laquelle nous proposons la distribution d'un dividende supplémentaire de 10% au capital de Lei 60.000.000 Lei 6.000.000

et l'allocation au fonds de prévoyance du Personnel . . . . . Lei 2.000.000 Lei 8.000.000

et le report du reste . . . . . Lei 673.544

pour l'exercice 1943.

LE CONSEIL D'ADMINISTRATION

O IMPORTANTA INDUSTRIE NAŢIONALA

Rolul fabricei de cabluri de oţel „ANCORA ROMANA"—Braşov

Astăzi când intensificarea producţiei petrolifere şi carbonifere este cea mai de căpetenie grijă a cercurilor noastre conducătoare, rolul pe care-l are în acest scop cablul de oţel necesar acestor industrii este de o covârşitoare importanţă pentru buna reuşită a acestei opere şi pentru economia naţională.

Importanţa cablurilor de oţel este vitală în industria petroliferă, minieră şi forestieră. In industria petroliferă cablurile sunt întrebuinţate pentru foraj, lăcărit şi pistonaj etc. In industria minieră pentru funiculare şi pentru puţurile extractive, iar în industria forestieră pentru funiculare etc.

Pe ceste vremuri când aducerea de asemenea materiale din străinătate, este foarte grea, fabricarea în ţara noastră a unui cablu de oţel de cea mai bună calitate este o fericire, în special, pentru industria petroliferă. Este interesant de a se şti că printre foarte puţinele industrii de cabluri de oţel, fabrica dela Braşov a societăţii „Ancora Română" joacă un rol din cele mai preţioase.

Fondată încă din anul 1924 de către un grup de industriaşi specialişti vienezi şi români şi aşezată în imediată apropiere a zăcămintelor noastre petrolifere şi miniere, graţie unei lungi experienţe şi a unor neîncetate perfecţionări a cablurilor pentru adaptarea lor tuturor nevoilor industriei petrolifere, produsele acestei fabrici s'au impus din ce în ce mai mult în industria extractivă precum şi în toate necesităţile întrebuinţării cablurilor, ca tracţiune, macarale, etc.

„Ancora Română" sub energica şi priceputa conducere a d-lui ing. Radu Comşa, administratorul delegat al societăţii nu a cruţat nici un sacrificiu nu numai pentru neîncetata perfecţionare a fabricărei produselor sale :

Cabluri de oţel neizolate, de orice construcţie,

Impletituri de sârmă cu ochiuri pătrate,

Arcuri spirale cilindrice, de tragere şi presiune,

dar şi pentru a avea în depozit mari stocuri de materie primă necesară acestor fabricaţiuni.

Pe lângă atenţia de căpetenie a unui fabricat de o calitate neîntrecută, consiliul de administraţie compus din d-nii Dr. Alexandru Dragomir, preşedinte; Ing. Radu Comşa, administrator delegat, Dr. Laurian Gherman şi Dr. Arghir Popa, director administrativ, au o grijă fără de margini pentru bunul trai şi starea socială a funcţionarilor şi a numeroşilor lucrători. Această grijă, în special în timpurile pe cari le trăim, merită toată lauda şi stimulează tot personal exclusiv românesc întrebuinţat să producă mult şi bine.

Iată pentru ce înflorirea acestei întreprinderi care aduce o contribuţie atât de preţioasă la desvoltarea punerei în valoare a bogăţiilor noastre miniere, trebuie privită cu cea mai mare bucurie de cercurile noastre conducătoare şi economice.

Ce am văzut în ţările Baltice

Acesta este titlul unui elegant volum apărut zilele trecute în imprimeriile „Universul", publicat în româneşte de cunoscutul şi apreciatul nostru confrate d. av. *C. Dem. Popescu.*

Cuprinsul se datoreşte eminentului ziarist elveţian Paul Gentizon, redactor la marea revistă naţională şi europeană *„Le Mois Suisse"* care apare la Montreux, şi care a făcut un voiaj în ţările Baltice, Estonia, Letonia şi Lituania în 1942, şi a văzut la faţa locului binefacerile regimului bolşevic instaurat acolo din 1940, adică de la intrarea Germaniei în războiu contra Poloniei.

Scrise cu îndemânare şi cu o fină şi clasică observaţiune din partea d-lui Paul Gentizon, cele 3 articole publicate în revista *„Le Mois Suisse"* din Decembrie, 1942, Ianuarie şi Februarie 1943 au putut vedea lumina tiparului şi în româneşte datorită colaboratorului nostru d. av. *C.* Dem. Popescu, care prin acest volum a pus la dispoziţia opiniei publice de la noi, faptele petrecute în ţările din răsărit, eliberate de aliaţii noştri germani.

Se poate citi în adevăr neomeniile faţă de micile popoare baltice timp de 1 an de zile, cât a durat ocupaţiunea ţărilor lor, crimele, deportările, şi sistemul întrebuinţat de sovietici pentru bolşevizarea definitivă a tuturor instituţiunilor de stat ale celor trei ţărişoare, mici dar muncitoare şi eroice.

Rolul ce-l îndeplineşte volumul publicat de colaboratorul nostru mai ales în aceste momente, face ca să fie cerut în librării, fiindcă înfăţişează toate problemele ce le-a fost impuse ţărilor Baltice pentru sovietizarea lor după tipul şi asemănarea republicilor sovietice, de altfel constatat şi de către directorul revistei d. Philippe Amiguet, care scrie urând succes d-lui av. C. Dem. Popescu, pentru binele Europei.

Subsecretariatul de Stat al Industriei şi Comerţului şi Minelor a anulat următoarele concesiuni petrolifere :

Nr. şi data decretului	Perimetrul	Societatea
3.447/17.XII.941	CXVIII „Scăeni	Sindicatul Minier Român
4.478/14.XII.939	CXXII „Hârsa"	Cometa
4.474/ „ „ „	CXXIII „	„
4.437/ „ „ „	CXI Teiş-Satu Nou	„
2.862/20.VII.939	CVIII „ „ „	„
2.861/ „ „ z	CXI „ „ „	„
3.454/17.XII.941	LV „Hârsa"	Colombia
3.453/ „ „ „	LIV „	„
3.452/ „ „ „	LIII „	„
3.455/ „ „ „	LII „	„
352/3.III.1936	XIX Moineşti	Foring

PREŢURILE LA ŢIŢEI PE ZIUA DE 1 IULIE 1943

CALITATEA ŞI PROVENIENŢA ŢIŢEIULUI	PREŢ DE EXPORT			PREŢ INTERN		
	Loco sondă	Loco staţie de pompare spre staţia de încărcare C. F. R. sau rafinării	Cupon negociabil (cantitatea de ţiţei netă după ce se scad pierderi de pompare conductă	Loco sondă	Loco staţie de pompare spre staţia de încărcare C. F. R. sau rafinării	Cupon negociabil (cantitatea de ţiţei netă) după ce se scad pierderi de pompare conductă
Neparafinos octanic orice provenienţă (cu benzină având peste 70 O N) . .	46.400	47.000	48.000	34.600	35.000	36.000
Buştenari mediu	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
Ochiuri neparafinos . . .	43.400	44.000	45.009	31.300	31.900	32.800
Moreni Dacian neuleios . .	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
Ţintea neparafinos	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
Băicoi uşor	43.400	44.060	45.000	31.300	31.900	32.800
Copăceni	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
G. Ocniţei Dacian I . . .	43.400	44.000	45.000	31.300	31.900	32.800
Buştenari uşor	33.660	34.200	35.200	27.600	28.200	29.100
Moreni parafinos	33.400	34.000	35.000	27.400	28.200	28.900
Ochiuri parafinos	33.400	34.000	35.000	27.400	28.200	29.900
Gura Ocniţei parafinos . .	33.400	34.000	35.000	27.400	28.200	28.900
Ţintea parafinos	33.400	34.000	35.000	27.400	28.200	28.900
G. Ocniţei Dacian II . . .	33.400	34 000	35.000	27.400	28.200	28.900
Bucşani	33.300	33.900	34.800	27.300	27.900	28.800
Boldeşti	33.300	33.900	34.800	27.300	27.900	28.800
Arbănaşi	33.200	33.800	34.700	27.200	27.800	28.700
Ceptura	32.700	33.300	34.000	26.700	27.300	23.200
Moldova	32.500	33.100	34.000	26.500	27.100	28.000

„COLOMBIA"

SOCIÉTÉ ANONYME ROUMAINE DE PÉTROLE

Bilan arrêté au 31 décembre 1942

ACTIF			PASSIF		
Caisse et banques	65.512.325		Capital	380.000.000	
Débiteurs	603.712.589		Réserve statutaire	65.788.136	
Effets publics et actions	116.918.917		Réserve pour créances douteuses	30.000.000	
Brut et produits	188.788.461	974.932.292	Réserve pour réfection des installations détruites en 1916 (dommage de guerre)	88.884.603	
Matériaux	—	259.190.950	Réserves diverses	325.661.361	890.334.100
Investissements: concessions, sondes, usines, immeubles, etc. . .	—	2.360.660.088	Fonds d'exploration	—	80.000.000
Garanties déposées	—	7.171.049	Amortissements	—	1.594.072.355
Comptes transitoires	—	10.528.076	Créanciers	—	490.140.717
			Redevances et produits	—	260.053.319
			Dividendes à payer	—	74.492.538
			Comptes transitoires	—	84.902.973
			Report de l'exercice 1941	—	42.254.395
			Solde excedent. pour l'exerc. 1942	—	96.232.058
	—	3.612.482.455		—	3.612.482.455
COMPTES D'ORDRE			COMPTES D'ORDRE		
Garanties statutaires	—	548.000	Div. déposants de garant. statut.	—	548.000
Divers pour garanties deposées chez nous	—	142.682.000	Effets publics et autres valeurs déposés chez nous en garantie .	—	142.682.000
Effets publics reçus par nous en dépôt	—	39.073.003	Divers : effets publics reçus en dépôt	—	39.073.003
	—	182.303.003		—	182.303.003

Profit et Perte clôturé au 31 décembre 1942

DÉBIT		CRÉDIT		
Frais d'exploitation, frais généraux, intérêts et commissions, etc.	617.679.633		Report de l'exercice 1941	42.254.395
Impôts et redevances	260.834.330		Bénéfice brut et diverses	1.290.531.710
Amortissements et investissements	218.988.519			
Amortissements effets publics	5.742.474			
Réserves pour créances douteuses	11.054.696			
Fonds d'exploitation	80.000.000			
Report de l'exercice 1941	42.254.395			
Solde excedentaire de 1942	96.232.058			
	1.332.786.105			1.332.786.105

Chef de la comptabilité, **C. Munteanu**

Vérifié et trouvé conf. aux livres

Commissaires aux comptes: **R. Kargel, D. Mărănduc, Dem. I. Nicolaescu**

„KONTINENTALE OEL G. m. b. H. BERLIN"

Succursale de Bucarest

Bilan arrêté au 31 décembre 1942

ACTIF			PASSIF		
Investissements		250.721.051	Capital		6.000.000
Effets publics et actions		36.877.760	Fonds :		
Pétrole brut et matériaux en dépôts		679.150.390	Fonds d'amortissements	38.500.000	
Marchandises en cours d'expédition		126.651.105	Fonds pour créances douteuses	4.300.000	42.800.000
Débiteurs :			Créditeurs :		
Dans le pays	904.401.610		Centrale de Berlin	1.110.185.993	
A l'étranger	440.114	904.841.724	Divers créditeurs	550.058.534	1.660.244.527
Caisse et disponible en banques		7.404,770	Créditeurs banques		274.048.976
Comptes transitoires		2.219.767	Comptes transitoires		26.736.886
Perte année 1942		1.963.822	Total . . .		2.009.830.389
Totai . . .		2.009.830.389	Comptes d'ordre :		
Comptes d'ordre :			Déposants d'actions et lettres de garanties	471.763.577	
Actions et lettres de garanties	471.763.577		Documents à l'encaissement	7.592.982	479.356.559
Détenteurs de documents à l'encaissement	7.592.982	479.356.559	Total		479.356.559
Total		479.356.559			

Compte de Profits et Pertes au 31 décembre 1942

DÉBIT			CRÉDIT	
Frais généraux d'administration, exploitation, etc.		113.265.204	Revenus brut des produits pétrolifères et matériaux	156.141.186
Intérêts et commissions		10.675.793	Divers revenus	20.043.425
Impôts divers		11.407.436	Perte de l'année 1942	1.963.422
Fonds :				
Fonds d'amortissements	38.500.000			
Fonds pour créances douteuses	4.300.000	42.800.000		
Total		178.148.433	Total	178.148.433

„Kontinentale Oel G. m. b. G. Berlin"
Succursale de Bucarest :
H. Osterwind, D. Mărănduc

ANCORA ROMÂNĂ

FABRICA DE CABLURI DE OŢEL

— SOCIETATE ANONIMĂ PE ACŢIUNI —

FABRICA BRAŞOV
Telefon Nr. 1828

Marca depusă — Marca depusă

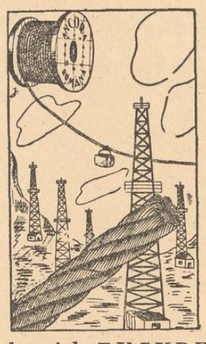

Sediul social: **BUCUREŞTI**
Calea Victoriei Nr. 39
Telefon Nr. 4-92-21

Produce:

Cabluri de oţel *neizolate, orice construcţie.*

Impletituri de sârmă cu ochiuri pătrate.

Arcuri spirale cilindrice, de tragere şi presiune.

Electrozi „Tenax" *pentru sudură electrică.*

Calitate superioară, serviciul prompt.

CONSTRUIREA
conductelor de transport pentru alimentarea cu gaze naturale combustibile a Municipiului Bucureşti

(Continuare din pag. 1-a

liniile C.F.R. Piteşti.
liniile Săbăreni,
liniile Centura Forturilor.

Lucrările de săpătură au început la jumătatea lunii August cu număr restrâns de lucrători angajaţi (30) cu care s'a efectuat şanţ în lungime de cca. 3 km.

Spre sfârşitul lunii Septembrie intră în lucru detaşamentele de C.F., cu un număr de oameni care a variat între 400-2000 şi care a reclamat îngrijire de cantonament, măsuri sanitare (bae instalată la Cătunul şi tren bae special) şi trei autocamioane zilnice pentru transport de alimente şi alte aprovizionări.

S'au pus toate diligenţele ca lucrările să continue şi în timpul iernii, întreruperea având loc numai când timpul a fost complet defavorabil.

Şanţul a fost gata la 20 Decembrie 1942.

După lucrările de montaj, şanţul a fost astupat pe porţiuni dela 1-12 Aprilie, 15 Mai - 1 Iunie şi 11 Iulie - 26 Iulie anul 1943, cu oameni angajaţi.

Transportul tuburilor din gări de descărcare pe traseu s'a făcut cu căruţe particulare.

A fost nevoie de intervenţiuni pe lângă autorităţile de Stat, pentru îmbunătăţirea drumurilor. Pentru uşurarea transportului s'a executat şi un pod de lemn peste râul Cricov, care înlesneşte acum comunicaţia între judeţele Dâmboviţa şi Prahova.

3. Lucrările de montaj.

Lucrările de sudură a tuburilor tip Irak — cu niplu ajutător, s'au executat de firma Mannesmann-Rohrleitungsbau.

Direcţiunea Conductelor a depus toate stăruinţele ca Antrepriza să aibe suficiente agregate de sudură şi lucrul să poată merge pe cât se poate fără întrerupere. Astfel, firma începe lucrul la 26 Septembrie cu un număr de 2 agregate de sudură
ajungând la un număr de 20 „ „ „
In mediu s'a lucrat cu 10 „ „ „ pe zi
şi s'a sudat 8—6 km. pe săptămână lucrându-se cu două echipe formate din 5 sudori şi 5 ajutori de fiecare echipă, cum şi 20 oameni pentru manipularea tuburilor.

Sudarea s'a executat prin prindere în puncte de sudură a tuburilor între ele urmată de sudarea completă, a tuburilor între ele.

Prinderea în puncte de sudură, s'a executat şi prin sudură autogenă şi sudură electrică, durata unei operaţiuni fiind de cca. un sfert de oră.

Sudarea s'a executat numai prin sudură electrică, durata unei operaţiuni de sudură fiind 1½ — 2 ore.

Tronsoanele de 80-120 m. tuburi, erau probate la o presiune de 6 atm. şi în urmă coborâte în şanţ, unde urma sudarea tronsoanelor între ele, în grupile de capăt.

Cu toate că Protocolul Legii Nr. 777/1942 excepta pentru lucru intervalul 1 Decembrie — 1 Aprilie, lucrările nu s'au întrerupt complet decât când timpul a fost complet defavorabil sau temperatura prea scăzută, cum a fost cazul dela 15-21/XI 1942 şi dela 10 Ianuarie — 14 Februarie 1943.

Intreaga conductă de transport Măneşti-Bucureşti, inclusiv conductele colectoare din câmpul de gaze Măneşti, în lungime totală de 58.926 km., a fost montată în 103 zile lucrătoare, deci într'un timp mai scurt decât a fost prevăzut (120 zile lucrătoare) în Protocolul Legii Nr. 777/1942 pentru alimenarea Municipiului Bucureşti cu gaze naturale combustibile. Trebuie menţionat că în lunile Noembrie, Decembrie, Ianuarie şi Februarie, timpul efectiv de lucru a fost redus la 6-7 ore pe zi, din cauza temperaturii scăzute şi a reducerii zilei de lucru în aceste luni de iarnă.

Traversările sub şosele şi linii ferate indicate sub punctul (2) a necesitat şi montarea a
331 m. tuburi de protecţie de 500 mm. diam.

iar traversările sub albiile râurilor:
Crivăţ,
Cricov,
Ialomiţa,
Coadele Snagovului (de 2 ori),
au reclamat lucrări speciale de sifonare, constând din:

Abaterea cursului apei,
executări de diguri,
săpături în apă,

urmate de sudarea tuburilor care la Cricov, Crivăţ, Ialomiţa, au fost cu pereţii groşi de 12,7 mm. iar la sifonarea dela Cricov şi Ialomiţa cu 2 fire respectiv pe 400 şi 150 m.

In afară de conducta principală s'a mai executat în câmpul de gaze dela Măneşti
O conductă colectoare de 12"3/4 şi ramificaţie la sonde cu tuburi de 6 5/8".

In total conducta construită e formată din :

53.673 m.	**conductăprinclpală 12" 3/8 (din care 550 m. dublarea pentru al doilea fir la sifonare).**
2.634 m.	**conductă colectoare 12" diametru în câmpul de gaze dela Măneşti.**
2.619 m.	**conductă de racordare 6,5/8" diametru la sonde.**
Total . . 58.926 m.	

La montajul conductei s'au mai intercalat :
75 oale de condensare (separatoare de lichid)
22 aparate de dilataţie 12" diametru
6 „ „ „ 6" diametru
38 robinete vane de mare presiune 12" diametru
9 „ „ „ „ „ 5" diametru
32 „ „ „ „ „ 4" diametru

La 20 Martie 1943, atât conducta principală de 12" Măneşti-Bucureşti, cât şi ramificaţiile din câmpul de gaze, erau complet terminate.

Au urmat pregătirile pentru proba de presiune şi efectuarea ei la 45 atm, pe tronsoane a 5 km.

La 12 Mai 1943, conducta a fost declarată bună de dat în exploatare, deşi lipsesc încă staţiunile de reglaj comandate la firma „Bamag" care nu au fost livrate până în prezent cu toate intervenţiunile repetate.

EXPLOATAREA

Explotarea conductei se face de Regia Autonomă C.F.R., prin Direcţiunea Conductelor.

Transportul efectiv de gaze a început la 1 Iunie 1943, prin alimentarea cu gaze a cazanelor dela Uzina Grozăveşti a Soc. Generale de Gaz şi Electricitate.

Consumul a început cu un debit orar de 3000 m. c./oră respectiv 50.000 m. c./24 ore, atingând un maximum până în prezent:

debit orar de 15.000 m. c./oră respectiv 230.000 m. c./24 ore.

Presiunea de pornire dela Măneşti 20-25 atm., reducându-se la Grozăveşti la o presiune de 6 atm., prin reglarea cu mâna.

Pe lângă efortul technic şi financiar pe care l-a făcut prin executarea acestei conducte, Regia Autonomă C.F.R. a mai contribuit la realizarea acestei opere de interes general economic — alimentarea cu gaze naturale combustibile a Municipiului Bucureşti — şi prin comandarea, recepţionarea, transportarea la Bucureşti şi creditarea materialelor, utilajului şi instalaţiunilor necesare pentru construirea reţelei de distribuire a gazelor în interiorul Municipiului Bucureşti, în greutate totală de 8.500 tone şi în valoare de 375.000.000 lei, împrumutând Societăţii Generale de Gaz şi Electricitate din Bucureşti şi conductele necesare pentru executarea legăturii între capul final dela stăvilarul Ciurel al conductei de transport Măneşti-Bucureşti şi Uzina electrică dela Grozăveşti.

Conducta de transport Măneşti-Bucureşti are o capacitate efectivă de transport de aproximativ 75.000 m. c. de gaze pe oră, care poate înlocui 63,5 tone de păcură pe oră. La presiunea de funcţionare de 40 atm. abs. la plecarea din regiunea Măneşti, şi presiunea de 6 atm. abs. la predarea din Bucureşti, conducta poate satisface debitele orare maxime şi cantităţile anuale de gaze stabilite pentru consumaţie în primii trei ani de exploatare prin Protocolul Legii Nr. 777/942.

Deoarece rezervele de gaze de la Măneşti nu vor fi suficiente decât 2 sau cel mult 3 ani pentru nevoile de gaze din Bucureşti, prin Protocolul Legii Nr. 377 s'a prevăzut aducerea gazelor din Transilvania. In acest scop s'a proiectat construirea unei conducte în lungime de cca. 300 km. dela Botorca la Bucureşti.

Materialul pentru această din urmă conductă s'a comandat şi dacă livrarea lor va începe în Septembrie 1943, după cum s'a prevăzut, conducta va putea fi gata până la finele anului 1945.

După punerea în exploatare a conductei Botorca - Bucureşti, conducta Măneşti-Bucureşti va servi pentru acoperirea vârfurilor de consumaţie în Bucureşti.

ACTIVITATEA
Centralei de Aprovizionare
creiată de Asociaţia Industrillor de Petrol din România

Răspunzând comandamentelor vremurilor de astăzi, întreprinderile de petrol s'au preocupat, în toată măsura posibilităţilor, de problema aprovizionării salariaţilor lor.

In acest scop, pe de o parte fiecare din ele au creat câte un serviciu de aprovizionare şi consumuri locale în şantiere de unde salariaţii îşi pot procura alimente şi articole de primă necesitate la preţul de cost şi uneori sub preţul de cost; iar pedealtă parte, au creat din proprie iniţiativă, încă din luna Iulie 1941 o centrală de approvizionare a industriei de petrol (C. A. I. P.) căreia i-a pus la dispoziţiune atât fondurile necesare, fără dobândă, cât şi gratuit mijloacele de transport, de depozitare şi distribuire.

Scopul acestei organizaţiuni este de a stabili legătura între industriile petrolifere şi Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, obţinând autorizaţiunile necesare pentru procurarea articolelor raţionalizate şi de a repartiza societăţilor petrolifere membre cotele ce le revin din aceste articole, proporţional cu numărul persoanelor de aprovizionat, luând şi măsuri de expediere a mărfurilor la schele sau rafinării.

Centrala de aprovizionare a industriei de petrol şi-a îndeplinit scopul pentru care a fost creată, căci a reuşit să asigure aprovizionarea a aproximativ 150.000 suflete din care 37.000 sunt lucrători, 5.000 funcţionari, iar restul membrii familiilor acestora.

In realizarea activităţii sale, Centrala de aprovizionare a industriei de petrol a cumpărat şi distribuit, în cursul anului 1942, următoarele cantităţi de mărfuri, în afara celor procurate direct de societăţile petrolifere pe baza autorizaţiilor obţinute de aceiaşi organizaţie :

I. CEREALE

	în tone
1. Grâu	3.248
2. Făină de grâu	737
3. orz	1.061
4. Ovăz	62
5 Orez	105
6. Porumb	3.571
Total	8.784

II. ALTE PRODUSE

7. Zahăr	1.038
8. Ulei	488
9. Săpun	153

III. IMBRĂCĂMINTE

10. Incălţăminte, bocanci, ghete, pantofi 642 perechi
11. Pânzeturi, (doc, pânză), 8.733 metri.

Valoarea produselor procurate salariaţilor industriali reprezintă 391.453.403 lei, în 1942, ceeace însemnează că cele 51.000.000 — fondul de rulment al organizaţiei — au fost puse în circulaţie de aproape opt ori.

Dacă se adaugă la această cifră şi suma cheltuită direct de societăţile petrolifere, pentru procurarea de articole raţionalizate şi neraţionalizate, obţinem un total de cel puţin 1.500 milioane de lei.

In general aprovizionarea cu alimente şi cu unele articole de primă necesitate se execută în bune condiţiuni.

Se simte însă lipsa de îmbrăcăminte şi mai ales lipsa de incălţăminte pentru muncitorii din industria de petrol.

Pentru a o remedia, Centrala de aprovizionare a industriei de petrol a solicitat în mai multe rânduri, autorităţilor de resort următoarele articole :

200.000 mtr. pânză americă pentru cămăşi.

50.000 mtr. pânză doc pentru combinezoane sau halate.

100.000 mtr. postav tip pentru haine.

50.000 mtr. postav tip pentru paltoane.

15.000 perechi bocanci pentru lucrători.

50.000 kgr. talpă naturală crupon pentru pingele.

Autorităţile n'au putut încă satisface, sau numai în infimă proporţie, aceste cereri, astfel încât nevoile de îmbrăcăminte şi incălţăminte se menţin şi astăzi.

Problema trebuie soluţionată însă definitiv, pentruca salariaţii din industria de petrol să fie complect muţumiţi şi pentru ca randamentul acestei industrii să nu scadă.

Iată, în foarte scurte cuvinte, o parte din înfăptuirile centralei de aprovizionare creiată de Asociaţia industriilor de petrrol.

Din ele se desprinde însă continua sforţare pe care industria de petrol a făcut-o şi continuă a o face spre a îmbunătăţi starea salariaţilor ei.

SIMPLIFICAREA
FORMALITAŢILOR LA INSTITUIREA PERIMETRELOR DE COMASARE

In urma demersurilor *„Asociaţiei Industriilor de Petrol"*, Direcţiunea Generală a Minelor a aprobat ca dispoziţiunile privind prezentarea actelor necesare pentru instituirea perimetrelor de comasare pentru sondele în producţie sau în sapă, să fie extinse şi pentru instituirea perimetrelor de comasare pentru sondele noui sau părăsite, urmând ca întreprinderile să prezinte la autoritatea minieră regională numai un tablou cu arătarea numărului de transcriere al actului de concesiune cu numărul hotărârilor date pentru consolidarea şi validarea terenurilor cuprinse în perimetrul de comasare, precum şi învestirile, înscrierile pe marginea registrelor, înscrierea în cartea minieră, etc. pentru definitivarea acestor hotărâri.

Odată cu acest tablou se vor prezenta şi actele în original, care vor fi verificate de către şeful autorităţilor miniere regionale sau delegaţii săi, menţionându-se în referatul către minister rezultatul acestei verificări.

Dacă prin afişarea la primării şi la localul autorităţii miniere regionale se vor ivi contestaţii în ceiace priveşte drepturi asupra subsolului societăţile solicitatoare vor fi obligate să prezinte copii legalizate depe acte care pot forma obiectul contestaţiei spre a fi puse la dispoziţia contestatorilor.

Tabloul cu indicarea actelor de concesiune, consolidare validare şi definitivare a actelor menţionate mai sus va fi timbrat cu timbrele care urmau a fi aplicate pe toate copiile legalizate conform legii timbrului şi care sunt invocate de societăţi pentru a arăta drepturile lor asupra subsolului terenului cuprins în perimetrele de comasare.

Un program economic şi social pentru după război

Urmare din pag. I-a

Rapiditatea realizării şi economia rezultată, justifică pe deplin temeinicia operei înfăptuită în acest domeniu. In contractele semnate în acea perioadă, s'a introdus pentru prima dată, criteriul colaborării Statului şi concursului său pentru îndeplinirea programului plănuit.

Au fost unii — accentuiază d. Petre N. Bejan — cari au găsit aceste prevederi contractuale, ca prea avantagioase industriaşului, considerat până atunci, după concepţia noastră de Stat, ca un element aparte, cu interese contrarii Statului. Or, avantagiile erau acordate de fapt în scopul realizării fabricilor; prin urmare, obligându-se să dea concursul, Statul obţinea cel mai mare beneficiu prin crearea acestor fabrici în cadrul patrimoniului său naţional.

Mai departe, autorul aminteşte că, tot cu această ocazie, au fost alţii cari au preconizat înfiinţarea unor industrii de Stat, sau în orice caz, Statul să rămână proprietarul fabricilor, după aceiaşi veche concepţie a Statului izolat de economia privată. Totuşi, aceste fabrici rămase proprietate particulară, controlate de Stat, constitue astăzi o podoabă a patrimoniului economic naţional, fără să mai vorbim de importanţa lor în conducerea operaţiunilor militare.

*

Trecând apoi la cercetarea problemelor de mâine, d. inginer Bejan prevede, pentru după restabilirea păcii, aceleaşi fenomene cari s'au produs şi după războiul mondial precedent. Şi anume : **aflux de braţe, scăderi de salarii şi de preţuri,** cu consecinţele fatale provocate de ele.

Pentru a face faţă acestor simptome de criză, autorul preconizează o întreagă serie de măsuri ce vor trebui luate chiar odată cu demobilizarea armatei române. Bine înţeles că d-sa prevede marile greutăţi ce va întâmpina aplicarea măsurilor menite să asigure reluarea imediată a lucrului şi existenţei civile a lucrătorilor, funcţionarilor şi plugarilor întorşi din război. Operă morală şi naţională care se impune neapărat, dar cu atât mai anevoie de înfăptuit cu cât va trebui să contăm că sistarea unui mare număr de comenzi de război va crea piedici unei întregi serii de fabrici şi producători. Consecinţele firesti unor astfel de împrejurări nu vor întârzia să se producă **scăderea salariilor ca urmare a ofertei masive de braţe, fără a se putea obţine o concomitentă reducere a preţului vieţii.**

Pentru a preîntâmpina toate acestea, d. Bejan preconizează pregătirea din timp a unui plan care cel puţin să atenueze, să îndulcească epoca de trecere la normal, dacă nu va fi cu putinţă chiar organizarea, fără sdruncinări grave, a unor adaptări treptate.

Ca principiu general, planul acesta trebue să asigure continuitatea tuturor mijloacelor noastre de producţie. Nu trebue să pierdem nici o fabrică, nici un producător, nici o iniţiativă de muncă; să sistematizăm şi să reunim doar aceste sforţări, acolo unde va fi nevoie. Planul va stabili, în primul rând, în ce direcţiune trebue să îndrumăm comenzile Statului ce nu mai pot merge la front sau în ce chip le putem înlocui cu altele de natură diferită şi de un potenţial egal. Este un vast şi bine chibzuit program practic, îmbrăţişând consumul intern şi orânduirea, din vreme şi în condiţiuni optime, a exportului.

*

Odată preîntâmpinată apariţia fenomenelor de criză prin rezolvarea repartizării producţiei, — autorul crede imperios necesară soluţionarea problemelor sociale de tot felul.

„Noua organizare economică — spune într'adevăr d-sa — **trebue să cuprindă, în mod categoric, o astfel de salarizare a muncitorilor de tot felul, încât să le asigure nu numai posibilitatea de trai sănătos, lor şi familiilor lor, dar un standard de viaţă care să permită ridicarea stării lor sociale. Aspecte de mizerie, de hrană insuficientă, de stare sanitară înapoiată, trebue să dispară cu desăvârşire".**

Pe de altă parte, **„un nou sistem de asigurări ale muncitorilor şi funcţionarilor români, sub egida şi sprijinul Asociaţilor de producători, trebue să rezolve în chip definitiv şi consecinte, problema ajutoarelor de boală, de invaliditate, precum şi să stabilească adevărate pensii de bătrâneţe, cari să garanteze tuturora un apus de viaţă ferit de mizerii".**

Şi prevenind unele nedumeriri ce s'ar putea ivi, d. Bejan precizează că : **„Prin eliminarea pierderilor, datorită unei organizări economice raţionale, precum şi prin ridicarea capacităţii de muncă a muncitorului român, determinând creşterea randamentului şi perfecţionarea calităţii lucrului, vor rezulta surplusuri suficiente pentru a se satisface salarizarea cerută de ridicarea standardului de viaţă a muncitorului român şi asigurarea sa".**

Concluzia consideraţiunilor d-sale privitoare la ţelurile sociale de atins, găseşte următoarea concisă, clară şi fericită formulare:

„Nu pauperizarea celor mari, ci poate o anumită moderaţiune în utilizarea bunurilor, dar în acelaşi timp, şi mai ales, ridicarea celor mici, — aceasta duce la apropierea socială dorită. Cu alte cuvinte, dacă am făcut, după războiul trecut, împroprietărirea ţăranilor, fără sdruncinări, vom face acum, dacă ne putem exprima astfel, împroprietărirea pentru toţi, adică încadrarea socială".

*

Studiul d-lui inginer Petre N. Bejan, constitue un judicios, just şi prevăzător program economic şi social pentru epoca de după război. Este contribuţia unui om bine pregătit şi adânc cunoscător al problemelor cari se vor pune în mod inexorabil şi cari nu trebue să ne găsească nepregătiţi şi desorientaţi.

PROBLEME ACTUALE: CARBURANŢII DE MÂINE

Urmare din pag. I-a

Rapiditatea de adaptare la noua situaţie creiată de războiu, se datoreşte unui element, care a scăpat din vedere puterilor democrate, atunci când şi-au întemeiat nădejdea pe lipsa de petrol a Germaniei. **Anume, cea mai acută criză de petrol, se resimte astăzi nu acolo unde a domnit sărăcia în zăcăminte naturale, ci acolo unde a domnit bogăţia.** Nu în Europa, care la o populaţie de circa 400 mil. loc. consuma circa 40 mil. tone petrol pe an, ci în Statele Unite unde la circa 130 mil. locuitori se consumă aproape 200 mil. tone.

In economia americană, petrolul figurează în 1939, cu 33% — în bilanţul energiei, pe când în Germania numai cu 2½%. Readaptarea la consumul de cărbuni, sau la alte mijloace, a putut fi înfăptuită cu multă uşurinţă aci, pe când dincolo — după blocada submarină şi distrugerea a circa 50% din flota de tancuri, penuria de produse petrolifere se resimte foarte greu în toate compartimentele economiei de război. Cu mult mai delicată este situaţia Marei Britanii, care nu are petrol, flota de tancuri este aproape în întregime distrusă, şisturile bituminoase scoţiene dau cel mult 150—200.000 tone anual, iar petrolul sintetic cu toate celelalte succedanee laolaltă, de abia pot produce anual un mil. tone. Or, dacă în timpuri normale Marea Britanie consuma 12 mil. tone, este uşor de întrevăzut că astăzi pentru necesităţile flotei şi aviaţiei, cât şi pentru cele curente, dificultăţile pentru o promptă aprovizionare sunt considerabil mai mari ca pe continent.

PROBLEME ACTUALE

Profesorul Cândea, ridică în lucrarea sa *„Inobilarea lignitilor românesti"* publicată în *„Romănia Petroliferă"* No. 393, tema *actuală* a petrolului sintetic din lignitii românesit.

Este o temă care trebue pusă din vreme în studiu, şi soluţionată şi pe teren — cel puţin într'o scară mai redusă. Nu putem şti cât mai durează războiul. De asemenea nici cât timp mai dispunem de petrol natural. Datoria ne obligă de a preveni deficienţe viitoare în bilanţul petrolier al economiei noastre. Momentul când producţia noastră proprie de petrol brut, nu va mai permite exportul este o scadenţă care, va veni cândva spre onorare. **Ea trebue prevenită.** Avem posibilităţi suficiente. România, nu trebue să angajeze riscul de a-şi cumpăra de peste graniţă petrolul necesar economiei ei. De aceia, lucrarea binevenită a d-lui dr. Cândea, o socotim ca un prim pas spre această înfăptuire.

Tema trebue soluţionată în scară industrială, atât timp cât mai avem petrol natural în cantitate exportabilă.

Pe acest teren, caşi în orice alte direcţiuni ale marelui problem al generatorilor de energie, se cuvine să scrutăm ceiace se realizează, cu grele sacrificii, dincolo de graniţele noastre, spre a pune şi la noi în valoare un product care ne stă gratuit la îndemână.

Dar mai cu seamă, se cere să prevedem. Or, este suficient să privim şi în jurul nostru, şi în orice alte ţări de pe glob, unde oglinda situaţiei **de mâine,** în care ne vom afla noi cândva, o avem în stările **de astăzi** dincolo de graniţele ţării noastre pentru a soluţiona cât mai bine imperativul zilei: de a ne încadra din timp în ritmul realizărilor care privesc **viitorul.**

HIDROGENAREA PETROLULUI

Problema de supremă actualitate, care tinde spre o cât mai perfectă soluţionare pe continent, este aceia de a se libera, prin raţionalizarea producţiei şi consumului din **spatele** frontului — cât mai multe uleiuri şi cât mai mulţi carburanţi pentru linia frontului de luptă. Motorizarea — **pe uscat : tancul,** în aer: **avionul** şi pe ape : **submarinul — se accentuiază.** Funcţionarea impecabilă a maşinei de războiu, este pârghia de siguranţă a victoriei. Funcţia actuală supremă a petrolului, se defineşte sub raport **cantitativ** caşi **calitativ** pe tot frontul solidarităţii comune în familia europeană.

In această ordine de imperative, lucrările **prof. Cândea — încep**ute de mai bine de 10 ani şi continuate cu râvna neobosită a savantului care nu a urmărit şi nu este animat decât de dragostea pentru **adevărul ştiinţific** — se completează în ultima vreme cu o temă care este chemată să aducă o nebănuită contribuţie atât pentru interesele economiei româneşti — cât mai cu seamă şi pentru nevoile arzătoare ale războiului de astăzi.

Anume : **d-sa a soluţionat mai bine decât ori-cine altul peste graniţă şi tema inobilării petrolului românesc şi a derivatelor lui, prin hidrogenare.** A obţine benzine din reziduile cărora nu li se poate da azi o utilizare optimă; a obţine prin saturarea carburanţilor dela distilare sau cracking, benzine, motorine etc. cu un optimum de indice octanic sau cetenic, a spori procentul dela 23 - 25% al benzinelor până la 50% şi mai mult — în sfârşit a contribui în acest moment crucial al războiului, la creşterea potenţialului european de luptă înseamnă a fi dat în numele ştiinţei româneşti unui dintre cele mai generoase şi cele mai temeinice tributuri pentru afirmarea noastră de acum.

Precizez că activitatea ştiinţifică a prof. Cândea este cunoscută şi apreciată **peste graniţă.** Mă opresc aci. Ating un punct dureros — pentru **mulţi.** Este momentul ca incapacitatea de iniţiativă şi de concepţie — să ştie **să tacă.** Şi, să ne aşternem la lucru.

*

Aceste câteva cuvinte, le cred suficiente spre a determina ca prilejul oferit de activitatea rodnică a profesorului dela Timişoara — alături de un Nenitescu, Cazimir, Creangă, Cerchez, Cosciug, Patriciu, Preda, Dan Rădulescu, Tănăsescu şi atâtea valori din cuprinsul sau din afara industriei noastre petrolifere — **să** fie punctul de plecare spre modesta înghebare **de astăzi,** propusă de noi, punte de trecere spre Intitutul de cercetări **de mâine.**

Dar aceata **ACUM !**

Cours des actions pétrolifères

Au cotat :—Ont côté :	Valeur nominale	Coté au 30/VIII/1943
	Lei	
Astra Română	750	3300
Steaua Română	750	1650
Creditul Minier	500	1090
Redevenţa	500	500
I. R. D. P.	500	400
Concordia	375	1600
Petrol Block	500	60
Petrolul Românesc ex. cup.	500	1700
Unirea Prahova	500	450
Petrol Govora	500	700

Un litigiu petrolifer
Acţiunile Societăţii „Petrol Govora"

Eram obicinuiţi ca adunările generale ale diverselor societăţi să ratifice în unanimitate toate propunerile din raportul Consiliului de Administraţie.

La adunarea generală a societăţii **„Petrol Govora"** vedem după Monitorul Oficial că:

„Inainte de a se intra în ordinea de zi, d-l acţionar L. L. Catargi, cerând cuvântul, arată că fiind pendinte în faţa tribunalului un proces intentat de Eforia Spitalelor Civile şi de d-sa, în care se pune în discuţie valabilitatea acţiunilor din emisiunea IV-a, crede că aceste acţiuni ar trebui excluse dela adunare, ca fiind litigioase, d-sa declară că atât personal cu 10 acţiuni şi 10 voturi, cât şi surorile d-sale, d-nele acţionare Margareta Catargi, cu 150 acţiuni şi 150 voturi şi Elena Catargi, cu 1.150 acţiuni şi 1.150 voturi, votează contra punctelor puse la ordinea de zi.

D-l ing. Popescu Arcadian, în numele acţionarei „Eforia Spitalelor Civile", declară că, dat fiind procesul în curs, votează de asemeni contra ordinei de zi, totuşi cu privire la chestiunea alegerii censorilor, cere să se acorde şi Eforiei Spitalelor Civile un loc de censor activ".

„Adunarea generală ordinară, în majoritate şi prin aclamaţiuni, votează cu 100.018 voturi care au votat pentru, cu excepţia d-lor acţionari L. L. Catargi, d-nelor Margareta şi Elena Catargi şi a Eforiei Spitalelor Civile, care cu şi 38.440 voturi au votat contra". un număr total de 38.440 acţiuni şi 38.440 voturi au votat contra.

Este îmbucurător ca noua direcţiune generală a Eforiei Spitalelor Civile înţelegând importanţa veniturilor ce această Instituţiune le poate avea după urma bogăţiilor ei petrolifere a început cu energie a şi le apăra şi este regretabil ca o astfel de Instituţiune cu un număr atât de mare de acţiuni să nu aibă măcar un reprezentant în Consiliul de Administraţie sau cel puţin printre D-nii cenzori.

*

Bilanţul pe 1942 ne arată că la un capital de lei 57.800.000 beneficiul net pe 1942 a fost de **lei 8.270.060** astfel repartizat: **fond de explorare lei 1.245.000,** fond de rezervă 5% lei 351.253, **divident** pe 1942, **lei 5.780.000,** Consiliul de administraţie **lei 371.356** administrator delegat lei 185.678, report pe 1943, lei 266.523.

RAŢIONALIZAREA
consumului de păcură în industria petroliferă

In legea din 27 Februarie a. c privitor la transformarea instalaţiunii cazanelor industriale spre a se adopta la consumul de combustibil solid, în loc de cel lichid, **omiţându-se dispoziţiunea exceptării cazanelor de aburi depozitele de desfacere ale societăţilor petrolifere** exceptare admisă în Mai 1942 de către Ministerul Economiei Naţionale, **Asociaţia Industriilor de Petrol** a rugat pe d. general **G. Dobre,** ministrul Economiei Naţionale, să se menţie hotărârea anterioară pentru următoarele motive .

a) Distanţa mult mai mare a localităţilor cu staţiuni de export de regiunile carbonifere: faţă de cele petrolifere:

b)) Necesitatea de a transporta o cantitate aproximativ dublă de cărbuni decât de păcură, puterea calorifică a cărbunelui fiind inferioară, iar randamentul de vaporizare redus;

c) Cheltueli importante cu transformarea instalaţiilor de ardere şi cheltueli suplimentare importante cu depozitarea şi manipularea cărbunelui.

Cantitatea de păcură consumată în acest scop în 1942 este de altfel foarte redusă, 1078 vagoane ,după cum se vede din tabloul de mai jos.

(în vagoane)

Societatea	Staţiuni de export	Depozite de desfacere
Astra Română	262	—
Româno-Americana	63	—
Colombla	73	—
Concordia	38	—
Steaua Română	20	—
Unirea	30	69
Prahova	93	10
Distribuţia	—	420
Totai	579	499

Ce am văzut în ţările Baltice!

Citiţi drama popoarelor din ţările Baltice : Estonia, Letonia şi Lituania, după isgonirea bolşevicilor, articole publicate de ziaristul elveţian Paul Gentizon în marea revistă „Le Mois Suisse" şi apărute în româneşte la „Universul", de Av. C. Dem Popescu.

Apărătorii Industriei Petrolifere

DESPĂGUBIRILE
pentru distrugerile petrolifere de război 1916

Dédommagements pour les destructions de guerre 1916

	Lst.	sh.	d.
Expl. Neptun" (Ing. Gottlieb)	1.103	6	7
„ Buştenari-Nord (Ing. Gottlieb)	1 328	0	0
„ Armand Taubes	4.841	5	6
Soc. **„Astra Română"**	**1.768.903**	**15**	**6**
„ „Unitas" (Jean Gottlieb)	5.894	3	4
„ Carol Riske	2.203	14	7
„ H. Thumann	9.663	11	4
Soc. **„United Roumanian Oilfieldds Ltd.** (soc. Apostolake)	**14.369**	**15**	**2**
Société „Romana"	2.475	3	4
Expl. Fraţii D. N. Seceleanu	5.297	14	10
„ Baican, P. T. Vinculescu	8.636	19	8
„ J. I. Stroe, Buştenari	18.618	16	5
„ „Viitorul"	4.519	16	8
„ Balcaş & Co.	2.764	7	3
„ Weber & Paschievici	3.106	14	0
Soc. des Pétroles de Buştenari	10.261	14	19
Expl. „Stejarul" (J. I. Stroe & Drăghici)	3.397	0	0
„ V. Grădinaru	920	0	0
„ V. Grădinaru & C. Wiegenfeld	3.450	0	0
„ Ioan Dinescu	736	0	0
Soc. **„Orion"**	**529.978**	**12**	**10**
Expl. Fraţii Tilmann	1.019	14	3
„ A van de Weck	4.478	16	8
Soc. Bonne Espérance	21.356	0	0
„ Tréfor	6.545	0	0
Expl. I. Grigorescu & V. I. Grigorescu	2.150	0	0
„ Const. Drăghici	2.639	0	0
„ C. S. Cristodulo	986	18	6
„ L. Singer	4.298	14	0
„ L. Feslau (B. B. Syndicate Ltd)	6.991	19	8
Soc. Maceş	8.880	0	0
Ing. A. Feslau (F. F. Syndicate Ltd.)	12.736	13	3
Soc. „Petrolul"	14.589	3	2
Expl. „Unirea" (C. S. Drăghici & Co.	2.709	0	10
„ „Lumina"	10.974	16	8
„ „Silistra" (Wagner & Drăghici)	200	3	4
„ „Coroana Română"	3.155	12	6
Expl. „Runcu"	5.274	0	0
Soc. Française de Pétrole de Bordeni	7.968	13	3
Expl. Nedelcovici & Predinger	1.891	19	11
„ Andrei Niculescu	400	16	8
„ N. C. Oteteleşeanu	13.661	6	6
„ „Elisabeta"	2.430	0	0
„ Petrolifera Bordeni	2.782	0	0
Soc. Roumano-Belge de Pétrole	**46.403**	**2**	**3**
M. Predinger	4.444	0	0
Expl. I. Koppes	4.312	3	7
„ Jean Ganz	6.213	0	0
„ „Izbânda"	3.697	0	0
Soc. **„Nafta"**	**189.204**	**18**	**5**
„ „Craiova"	4.683	19	10
Expl. „Grâuşorul"	761	9	7
„ P. V. Mirică	575	0	0
„ Mândria	1.527	8	3
„ Ing. I. Iaroslavici	575	0	0
„ Al. Gr. Ghica	10.833	1	0
Soc. Prince & Johnston (H. Simpson)	46.319	1	10
Expl. R. van Sickle	4.480	9	12
„ „Marte"-Băicoi	1.636	0	0
„ Kannedy Jones	17.779	15	2
„ Oscar Jaumotte	11.708	13	3
„ „Fortuna"	3.159	2	10
„ „Dumbrava" Gropi	3.346	0	0
Soc. Sphinx Petroleum Cy	27.781	11	10
„ Géonafte	7.411	3	7
Expl. „Vulcăneşti (Carré, Wenger & Co.)	41.889	14	11
„ Prahova Petroleum Syndicate Ltd.	3.356	3	3
Expl. M. Stambler	9.252	0	0
Soc. **Traian Roumanian Oil Cv**	**97.393**	**10**	**13**
„ **Anglo Roumanian Petroleum Cy**	**62.395**	**14**	**0**
Expl. B. Margulies	38.488	7	10
Soc. **Internationala (Sirius)**	**146.480**	**19**	**0**
„ „Victoria"	38.060	11	2
„ **Arnhemsche Petroleum Maatschappij"**	**67.017**	**10**	**0**
Soc. „Alpha"	42.772	3	3
„ Stavropoleos-Moreni	575	0	0
Ignace Fuchs	6.444	0	0
Expl. I. F. Lucey	14.801	0	0
Société „Cobălcescu"	613	19	4
Expl. I. Grigorescu	12.078	3	4
Soc. **„Colombia"**	**293.374**	**11**	**8**
Expl. „Roza"	4.441	19	7
Primul Conduct Buştenari Plojeni	3.026	0	0
Expl. Tacite-Delort	10-147	0	0
Soc. „Păcura Română"	1.500	0	0
„ **„Concordia"**	**237.497**	**5**	**7**
Soc. Petrol Block, Buştenari	24.085	3	9
« **„Aquila Franco-Română"**	**511.307**	**15**	**3**
„ **Roumanian Consolidated Oilfields**	**546.606**	**2**	**3**
Soc. **Chiciura Oilfields**	**75.779**	**18**	**2**
Expl. Lustgarten	575	0	0
„ Gervis & Globes	1.707	0	0
„ Lewis Hamilton	7.509	0	0
Soc. Beciu (Roumanian Oilf.)	71.300	8	7
„ **„Româno-Americana"**	**2.099.900**	**18**	**2**
„ **„Creditul Petrolifer"**	**43.016**	**11**	**0**
„ **„Steaua Română"**	**1.011.113**	**4**	**2**
„ „Neerlandeza Română"	1.004	15	5
„ **„Electrica"**	**10.419**	**0**	**0**
Expl. van Saanen	12.911	14	11
„ C. M. Guess	575	0	0
„ Maisels Petroleum Trust	43.122	19	11
„ Romana Petroleum Cy	10.937	0	0
„ Alianţa	20.646	0	0
„ Union	5.251	0	0
Expl. Dr. I. Aisinmann	903	7	1
„ Union Oil Cy of Roumania	2.228	0	0
Ing. L. Bischoff	421	5	2
S. B. S. Ri	2.334	5	3
Expl. Levants-Vogt	575	0	0
The Standard Petroleum Exloration Cy	25.528	0	0
Expl. Regina	1.760	14	11
Conducta de Petrol C. F. R.	**247.986**	**0**	**0**
Expl. Motor Petrol Association	6.445	16	6
Raffinerie Samuel Goldenstein, Buzău	**6.270**	**2**	**1**
Soc. des Pétroles Roumains, Plopeni	78.835	4	2
Raffinerie „Luceafărul" Ploeşti	2.586	0	0
„ „Orientul"	17.254	6	5
„ „Cometa"	15.272	10	1
„ Isac Haimann & Co. (Helios) **Târgovişte**	18.620	17	1
„ I. Grigorescu S-sori T-viste	29.188	3	1
„ Predinger, **Ploeşti**	88.431	13	6
„ „Venus", **R.-Sărat**	654	16	2
„ „Lumina" (Petrol Block) Ploeşti	23.594	11	10
„ „Standard" (Petrol Block) Ploeşti	58.577	6	2
„ Noris (Petrol Block) Ploeşti	20.218	0	0
„ Luciana	24.069	11	7
„ **Vega**	**344.893**	**1**	**5**
„ Saturn (Block) Buzău	99.439	16	5
„ Frăţia, Ploeşti	71.775	16	4
„ Aurora, Băicoi	41.721	6	2
„ Aurora, Târgovişte	61.811	4	0
„ Speranţa, Ploeşti	28.960	12	10
„ Băneasa, Bucureşti	2.059	12	10
Divers sinistrés : redevenciers, détenteurs de produits de pétrole, etc. 250.836.10.1 (moins lst. 160.069.2.0 pour les légations alliées et diverses raisons sociales allemandes)	90.767	8	1

„CONCORDIA"
Societate Anonimă Română pentru Industria Petrolului
Capital deplin vărsat Lei 1.015.000.000

FABRICA DE BIDOANE DIN CONSTANŢA

Execută orice ambalaj din tablă cositorită, decapată şi litografiată

Posedă instalaţiuni de litografie cele mai moderne şi întrebuinţează culorile cele mai fine. Stocuri de bidoane de tablă cositoare de : 1, 2, 5, 10, 18 şi 27 litri. Butoae de tablă albă, ondulată, capacitatea max. 34 lt. La cerere se execută vopsirea bidoanelor şi butoaelor cu orice culoare prin sistem „DUCO".

Oferte pentru orice fel de ambalaje direct la fabrică

Citiţi „România Petroliferă"

NUMARUL SALARIAŢILOR ŞI MEMBRILOR FAMILIILOR LOR
APROVIZIONAŢI PRIN CENTRALA de APROVIZIONARE a INDUSTRIILOR de PETROL
VALABIL LA 1 IUNIE 1943

	Societatea	Lucrători	Membri familie lucrători	Total	Funcţionari	Membri familie funcţionari	Total	Total general	
1	**Astra Română**	7.873	20.186	28.059	1.152	2.873	4.025	32.084	1
2	**Concordia inclusiv Foraky şi Sindicat G. Ocniţi**	8.007	19.715	27.722	1.200	1.819	3.019	30.741	2
3	**Steaua Română**	5.020	12.023	17.043	376	637	1.013	18.056	3
4	**Româno-Americana**	2.965	8.121	11.086	618	1.250	1.868	12.954	4
5	**Redevenţa**	149	422	571	27	62	89	660	5
6	**Greditul Minier**	1.730	4 113	5.843	168	404	572	6.415	6
7	**Unirea**	3.480	9.254	12.734	432	659	1.091	13.825	7
8	**Xenia**	107	265	372	17	25	42	414	8
9	**Dacia Romano**	402	1.113	1.515	39	92	131	1.646	9
10	**Starnaphta**	36	134	170	1	4	5	173	10
11	**Petrol Block**	132	318	450	29	32	61	511	11
12	**Dacia Petroliferă**	10	19	29	10	25	35	64	12
13	**Foraj Lemoine**	97	300	397	7	26	33	430	13
14	**Petrolina**	94	322	416	6	12	18	434	14
15	**Petrolmina**	95	305	400	8	12	20	420	15
16	**Sardep**	4	8	12	15	25	40	52	16
17	**Sarveg**	80	287	367	5	17	22	389	17
18	**Noris**	56	133	189	10	19	29	218	18
19	**Colombia**	1.889	5.787	7.676	209	419	627	8.303	19
20	**I. R. D. P.**	673	1.769	2.442	27	52	79	2.521	20
21	**Petrolifera Română**	84	282	366	6	12	18	384	21
22	**Buna Speranţă**	16	35	51	—	—	—	51	22
23	**Prahova**	1.051	2.864	3.915	58	154	212	4.127	23
24	**Exploatarea Syndicat**	23	35	58	—	—	—	58	24
25	**Sarpetrol**	70	199	269	5	15	20	289	25
26	**Sondrum**	79	237	316	9	31	40	356	26
27	**Româno Belgiana**	11	48	59	—	—	—	59	27
28	**Desbenzinarea**	16	34	50	2	4	6	56	28
29	**Vacuum Oil Company**	411	776	1.187	54	93	147	1.334	29
30	**Naphta Română**	155	526	681	9	26	35	716	30
31	**Petrolul Românesc**	263	587	850	18	34	52	902	31
32	**Exploatarea Coconea & Coconea**	87	348	435	12	37	49	484	32
33	**Exploatarea Coconea & Dobrescu**	54	134	188	7	27	34	222	33
34	**Exploatarea C. Petrescu**	74	252	326	4	19	23	349	34
35	**S. A. R. pentru Industria Petrolului fost Melinescu**	62	189	251	5	14	19	270	35
36	**Exploatările I. Koppes, N, Roşca şi Montana**	148	566	714	10	23	33	747	36
37	**Auxiliara Minieră**	14	55	69	1	4	5	74	37
38	**Obârşia Petroliferă**	8	31	39	—	—	—	39	38
39	**Omnium Petrolifer**	14	48	62	—	—	—	62	39
40	**Exploatarea Dumitrescu & Davidescu**	10	38	48	—	—	—	48	40
41	**Petrol Scorţeni inclusiv Verbancu şi Petrescu**	36	95	131	2	5	7	138	41
42	**Exploatarea P. Stoicescu & Compania**	4	9	13	2	5	7	20	42
43	**Exploatarea Z. Răducanu**	11	53	64	3	16	19	83	43
44	**Geozina**	44	166	210	3	7	10	220	44
45	**Sindicatul Arbănaşi**	284	1.124	1.408	19	39	58	1.466	45
46	**Sindicatul Moineşti**	287	747	1.034	22	56	78	1.112	46
47	**Sindicatul Giurgiu**	62	122	184	35	53	88	272	47
48	**Cooperativa Medea Constanţa**	702	1.467	2.169	111	232	343	2.512	48
	Total	**36.979**	**95.661**	**132.640**	**4.753**	**9.369**	**14.122**	**146.762**	

Informaţiuni

Societăţile petrolifere „Astra Română", „Steaua Română", „Concordia" şi „Petrolina" au oferit prefecturii de Prahova un împrumut de lei 2 milioane, fără dobândă pentru repararea podului dintre gară şi oraşul Câmpina care se află într'o stare impracticabilă şi riscă de a stânjeni activitatea acestor societăţi.

*

SARE INDUSTRIALĂ CU PREŢ REDUS. — Societăţile petrolifere necesitând sare industrială pentru diferite nevoi în şantierele de petrol rafinării şi staţiuri de export, Ministerul Economiei Naţionale, Direcţiunea generală a minelor, a dispus pe lângă Direcţiunea Generală C. A. M. că deoarece societăţile petrolifere extrag materia primă din subsolul ţării şi o transformă în fabrici şi rafinării, ele sunt în drept să comande sare industrială cu preţ redus, pentru instalaţiunile lor din şantiere, rafinării şi staţiuni de export.

*

D. Consilier Ministerial Pompiliu Voiculeţ a fost însărcinat să îndeplinească atribuţiunile de Secretar General al Ministerului Economiei Naţionale fiind în aceastăcalitate şi secretar al Delegaţiei Economice a Guvernului.

Domnia Sa va continua să îndeplinească şi atribuţiunile avute până în prezent la Ministerul Economiei Naţionale şi Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, precum şi pe acelea privitoare la Oficiul Central de Inspecţiuni şi Control din Comisariatul General al Preţurilor.

*

„KONTINENTALE OEL g. m. b. H.". — Capitalul sucursalei din Bucureşti a fost sporit dela lei 6.000.000 la lei 30.000.000.

*

„CONCORDIA". — In urma propunerii d-lui administrator-delegat H. Osterwind, Consiliul de administraţie a acordat următoarele semnături sociale: pentru sediul social, d-lui ing. Vlad Perlea; pentru departamentul Uzinele Metalurgice, d-lui N. Emanoil şi pentru Staţia de Export şi Fabrica de amballaje metalice şi litografiate, Constanţa, d-lui Ernest Meienhofer.

*

„COLOMBIA". — Societatea va fi valabil angajată prin semnătură a câte două din următoarele persoane :

D. **Eugen Savu**, preşedintele consiliului de administraţie şi administrator-delegat.

D. dr. **O. Gramsch**, administrator-delegat.

D. ing. **Th. Ficşinescu**, director general.

D. ing. **I. Sutzu**, director şi secretar general.

D. avocat **Em. Ionescu**, directorul contenciosului.

D. ing. **Gr. Ioachim**, procurist.

*

„UNIREA". — Consiliul de administraţie se compune din următoarele persoane: d. Al. Zănescu, preşedinte, Gh. D. Dimitrescu, administrator delegat cu toate drepturile, puterile şi atribuţiunile determinate prin procesul verbal al consiliului din 16 Mai 1940; dr. Fr. Bossel, d. Dumitrescu, G. G. Duca şi S. S. Orescu, membri.

Iar procuratori generali ai societăţii sunt d-nii : dr. Fr. Bossel, Dumitru Chiriac, ing. I. Costa-Foru, ing. M. I. Constantinescu, Ion F. Dimitrescu, avocat Egon Fitz, Dumitru Iliescu, I. Kiselevschi, Nicolae Manolescu, ing. Dumitru Rallet, Ion M. Văescu, ing. A. I. Vellan şi Constantin N. Vasilescu, care vor avea semnătura socială şi vor angaja valabil societatea, semnând câte doi împreună, oricare dintre dânşii, sau alăturea cu semnătura d-lui administratordelegat Gh. D. Dimitrescu.

*

„GENERALA PETOLIFERĂ" convoacă acţionarii într'o adunare generală extraordinară pentru ridicarea stării de lichidare şi descărcarea lichidatorilor.

Bilanţul încheiat la 31 Iulie 1943 arată o pierdere reportată de lei 31.292.127.

Fondată în 1920 cu un capital de 60.000.000 lei, activitatea acestei întreprinderi a arătat aproape regulat pierdere: în 1928 aceasta era de lei 34.856.000.

*

„REDEVENŢA". — Consiliul alege până la adunarea generală a exerciţiului 1943 un comitet executiv compus din dnii : Dr. I. Costinescu, preşedintele consiliului de administraţie, G. G. Constandaky, vice-preşedinte şi G. Popescu directorul societăţii.

*

„Industrie şi Finanţe". — In locul decedatului Gr. Dendrino a fost cooptat ca preşedinte al Consiliului de administraţie d. I. Rosetti-Bălănescu.

*

PETROL OBOR. — D-l Vasile Prodanof a fost cooptat ca preşedinte al consiliului de adminstraţie în locul d-lui general C. Ilasievici, demisionat, iar d-l avocat Gh. Tomaziu ca administrator delegat.

*

D. Profesor Constant Georgescu a fost ales Preşedinte al Asociaţiei de Drept Financiar şi Fiscal, pe un termen de 4 ani.

*

„Petrol Block". — Bilanţul încheiat la 31 Decembrie 1942 arată o pagubă de **lei 20.804.648** pentru exerciţiul 1942, care împreună cu paguba de **lei 129.434.172** reportată din 1941, însumă un total de **lei 150.238.829** pierdere.

*

Adunarea generală extraordinară a Soc. Generale de Mine şi Petrol **a dat depline puteri d-lui avocat Mihail Cambanis, administrator general al societăţii, să vândă rafineria Doiceşti, jud. Dâmboviţa, semnând şi autentificând contractul de vânzare în condiţiunile ce va găsi de cuviinţă.**

*

„Petrol Obor". — Adunarea generală extraordinară a aprobat mărirea capitalului social cu lei 7.500.000 fixându-l la lei 12.500.000.

Informations

„PETROLINA". — Cette société qui avait englobé les sociétés „Continentala Petroliferă" et „I. R. M." vient de fusionner avec la société „Xenia" — propriétaire de la raffinerie Xenia de Ploeşti — par l'absorption de cette dernière sur la base des bilans de fusion, arrêtés au 31 décembre 1943, par l'attribution aux actionnaires de la société „Xenia" d'une action „Petrolina" de lei 500 complètement acquitée, possédant le coupon 1943, en échange d'une action Xenia.

Le capital de la société „Petrolina" a été ainsi porté de lei 168.000.000 à lei 218.000.000.

*

Dans le bilan de la „Xenia" au 31 décembre 1943, les investissements figurent avec lei 101.501.648, les fonds du réserve avec lei 42.862.710, les créditeurs hypothécaires avec 18.096.000 lei et le compte des profits et pertes montre une perte de lei 19.716.161

*

„KONTINENTALE OEL g. m. b. H." — Le capital de la succursale de Bucarest a été porté de lei 6.000.000 à lei 30.000.000.

*

„CONCORDIA". — A la suite de la proposition de M. l'administrateur-délégué **H. Osterwind**, le conseil d'administration a accordé les signatures sociales suivantes: pour le siège social à M. l'ing. **Vlad Perlea**, pour le département des Usines Métallurgiques à M. **N. Emanoil** et pour la station d'exportation et la fabrique d'emballages métalliques, Constantza, à M. **Ernest Meienhofer.**

*

„COLOMBIA". — La société est valablement engagée par la signature de deux des personnes suivantes:

M. **Eugène Savu**, président du conseil d'administration et administrateur delégué ;

M. le dr **Otto Gramsch**, administrateur délégué;

M. l'ing. Th. Ficşinesco, directeur général;

M. l'ing. **J. Sutzu**, directeur et secrétaire général;

M. l'avocat **Em. Ionesco**, directeur du contentieux;

M. l'ing. **Gr. Ioachim**, fondé de pouvoirs.

*

„Petrol-Block". — Le bilan cloturé au 31 décembre 1942 montre une perte pour cet exercice de **lei 20.804.648** qui avec celle reportée de 1941 de **lei 129.434.172**, accuse une perte totale de lei **150.238.829.**

*

„REDEVENŢA". — Le conseil d'administration a donné pleins pouvoirs jusqu'à l'assemblée générale pour l'exercice 1943 au comité exécutif composé de MM. le Dr. **J. Costinesco**, président du conseil d'administration, **G. G. Constandaky**, vice-président et **G. Popesco**, directeur de la société.

In atenţia D-lor Petrolişti
CE ESTE „ASCOR"

O mâncare bună, o băutură bună, preţuri convenabile, curăţenie exemplară şi confort sunt lucruri foarte greu de întrunit şi de găsit astăzi, când vedem zilnic prin presă că chiar de la restaurante de prim ordin riscăm în orice moment să ajungem la Salvarea. Un personal serviabil şi cuviincios — iarăşi lucru rar — vă primeşte la marele restaurant al societăţii *„Ascor"* din Bulevardul Carol 74, colţ cu str. Mântuleasa, — al cărei administrator delegat, bine cunoscutul şi vechiul mare comerciant, d. MIŞU IORGULESCU, cu amabilitatea care'l caracterizează, nu ştie cum să mulţumească mai bine numeroasa şi distinsa clientelă.

Dar acest întreprinzător nu face numai fală comerţului românesc, dânsul nu s'a sfiit să riste capitaluri importante pentru a aduce o vie contribuţie propagandei noastre peste hotare, unde a creiat mai multe întreprinderi. Iar azi, în marele şi elegantul său restaurant din Istambul, *„Taksim Beledye Gazinosce"*, unde Fănică Luca cu o orchestră românească compusă din 8 persoane cântă doinele româneşti pe malul Bosforului, numeroşilor prieteni ai ţării noastre, cari delectându-se cu mămăliguţă, ciorbă de burtă, mititei şi Cotnar, oftează după frumoasă ospitalitate românească.

Credem a face un serviciu petroliştilor în trecere sau din Capitală recomandându-le *„Ascor"*, unde găsesc şi un serviciu de pază al automobilelor lor.

M. Pompiliu Voiculeţ, Conseiller Ministériel, a été chargé de remplir les attributions de Secrétaire Général du Ministère de l'Economie Nationale, en cette qualité étant aussi secrétaire de la Délégation Economique du Gouvernement.

Il continuera également de remplir les attributions qu'il avait au Ministère de l'Economie Nationale et au Sous-Secrétariat d'Etat de l'Industrie, du Commerce et des Mines ainsi que celles concernant l'Office Central d'Inspections et de Contrôle près le Commissariat Général des Prix.

Gazificatorul Patent
Hurmuzi

recunoscute de toţi petroliştii ca cele mai bune, sunt singurele aparate garantate, brevetate, solide şi practice.

Reparaţtuni de orice aparate

INLOCUIRI DE PIESE

LA

ATELIERELE Ing. I. HURMUZI

Bulevrdul Regina Maria No. 98

IARNA VINE!!

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ŢIŢEI ŞI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ŞI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

S A R D E P

STR. BENITO MUSOLINI No. 27
BUCUREŞTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: **„S T A D E P"**

S. A. R. D. E. P.
Société anonyme roumaine pour le développement de l'exportation du pétrole

Bilan général arrêté au 31 décembre 1943

ACTIF	Lei	PASSIF	Lei
Immeubles	46.832.639	Capital	60.000.000
Installations-Giurgiu	72.450.214	Réserve légale	928.391
Vagons-citernes	32.155.000	„ pour créances douteuses	10.500.600
Inventaire	6.174.478	Fonds de réserve pour amortissements	15.611.220
Créances-hypothéquaires	25.000.000	„ de prévoyance pour personnel	920.000
Participations	82.876.499	Créditeurs	533.364.705
Marchandises	1.856.573	Dettes hypothéquaires	2.709.090
Effets publics	9.971.210	Dividendes non réclamés	3.797.991
Débiteurs	355.243.643	Bénéfice reporté 1941	983.844
Caisse	9.357.583	„ „ 1942	13.154.150
Garanties en numéraire	51.551		
Dommages de guerre	1		
	641.969.391		641.969.391
Comptes d'ordre	56.115.000	Comptes d'ordre	56.115.000

Compte de Profits et Pertes au 31 décembre 1943

DÉBIT	Lei	CRÉDIT	Lei
Frais généraux	122.965.985	Bénéfice reporté 1941	983.844
Amortissements	12.546.398	„ brut sur les ventes	132.850.764
Bénéfice reporté 1941	983.844	Encaissements divers	15.815.769
Bénéfice	13 154.150		
	149.650.377		149.650.377

Président du Conseil d'Administration, **Sculy Logotheti** — Direction : **Dr. C. Buhlea, Willnow**

Comissaires aux comptes : **I. Enachesco, Al. Stoinesco, E. Eremia** — Le chef de la comptabilité, **E. Bauer**

CABLUL ROMÂNESC s.a.r.
P L O I E Ş T I
B-dul Regele Ferdinand I Nr. 282
TELEFON: 1429 şi 1430 — **Adresa Telegrafică: „CABLUL"**

Fabrică de cabluri speciale pentru :

INDUSTRIA PETROLIFERA
INDUSTRIA FORESTIERA
INDUSTRIA MINIERA
AGRICULTURA, AVIAŢIE, MARINA

CĂI FERATE, FRÂNGHII ŞI ODGOANE DE CANEPA
INSTALAŢII DE FUNICULARE
ATELIER MECANIC

Numai calitatea este adevărata economie

31 August 1943.—C. 14173— Atelierele Societăţei Anonime „Universul" Str. Brezoianu No. 23—25

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXIV.—No. 396

MIERCURI 22 DECEMBRIE 1943

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia

Falls das Abonncment nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an

En cas de non acceptation, prière de retourner ä

ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)
BUCUREȘTI—IV

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 in Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks | Payement seulement par chèque en RMarks | Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV.— Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Une prodigieuse et bienfaisante activité au service du pays

UN GRAND PETROLIER, — UN GRAND JURISTE, UN GRAND ROUMAIN

„La Roumanie Pétrolifère" s'applique depuis 23 années avec toute l'ardeur à défendre les intérêts du pétrole roumain. Durant cet intervalle nous n'avons cessé de montrer les desseins de la politique internationale pétrolière à l'égard du pétrole roumain, ainsi que les néfastes répercusions sur le favorable développement de notre industrie pétolifère et sur notre économie nationale, dûes au manque d'une véritable politique roumaine du pétrole, bien définie.

Grandes ont été les difficultés rencontrées, mais grandes ont été aussi nos satisfactions de voir l'écho favorable de notre lutte.

Nous avons été heureux de montrer les grandes réalisations de nos entreprises pétrolifères — toutes dans l'intérêt de la Roumanie — tout comme nous avons été heureux de pouvoir toujours faire ressortir l'infatigable et féconde activité de nos personnalités pétrolières au profit du pays.

Parmi ces personnalités, il en est une des plus prépondérantes dont nous ne pourrions aujourd'hui, à cette fin d'année, ne point analyser succintement le bilan de sa prodigieuse activité qui le place, non seulement, parmi nos grands pétroliers, nos grands juristes, mais parmi les Grands Roumains:

M. J. C. Marinesco, personnalité dont nous ne saurions assez relever les bienfaits de son oeuvre pour le pays.

Lorsque notre Grand „Conducător" le Maréchal **J. Antonesco**, se rendit compte de la nécessité d'une constante augmentation de la production nationale et que le pétrole roumain, destiné à remplir un rôle décisif pour l'avenir du pays, ne pouvait accomplir sa mission à cause du chaos des nombreuses lois et nombreux réglements qui entravaient son essor, il fit appel, en mai 1941, aux lumières et à la haute expérience de ce grand pétrolier, doublé de l'éminent juriste qu'il est, pour asseoir sur des bases solides et définitives le rôle du pétrole roumain-tout en conciliant les intérêts de l'industrie pétrolière, avec ceux de l'Etat et du pays.

Un meilleur choix n'aurait pu être **fait.** Celui qui—pendant une vie entière — **guidé que par l'idée de travail et l'idée d'honnêté**, a su, durant vingt années, à la tête de la société **„Concordia"**, lui imprimer un tel essor que son capital initial de lei 12.500.000 a atteint dans cet intervalle plus d'un milliard de lei, lui permettant de jouer le rôle important d'aujourd'hui et, dont aussi les nombreuses autres réalisations, en qualité de président et d'administrateur de diverses banques et industries, demeureront sur le terrain de notre économie nationale comme un symbole d'une lumineuse activité — en assumant la charge de notre réfection économique, lors de son installation à la tête du Département de l'Economie Nationale, ne pouvait mieux énoncer son programme :

> **„Je viens avec la ferme volonté de redresser l'économie nationale du pays par l'intensification de la production et par un surplus de travail. Mais l'on ne peut demander un surplus de travail sans que ce travail soit stimulé..**
>
> **Pour l'intensification de la production générale et le redressement de l'économie nationale nous devons avoir comme fondements les règles suivantes :**
>
> **— Une stabilité de la légalité ;**
>
> **— La révision des nombreuses lois et des nombreux réglements qui constituent un labyrinthe dans lequel on ne peut se débrouiller..."**

Aussi n'est-ce pas étonnant qu'avec de tels principes, avec une capacité, une force de travail et une persévérence sans bornes il ait réussi, au cours d'une année seulement, à donner une nouvelle et bienfaisante impulsion dans tous les domaines à notre vie économique.

Sans nous étendre sur ses nombreusese réalisations, nous ne citerons que trois qui, aussi bien aujourd'hui qu'après la guerre, *sont destinées à apporter les* plus grands avantages à la Roumanie :

1) **La construction d'un réseau de grands frigorifères** qui faciliteront non seulement l'approvisionnement du pays et de la Capitale, mais contribueront aussi à l'augmentation de l'exportation ;

2) **La solution du problème de l'adduction du gaz méthane comme combustible** à Bucarest, qui, depuis de nombreuses années, ne trouvait une solution favorable et qui à l'heure présente est un fait accompli. Grâce à cette oeuvre, une meilleure mise en valeur d'immenses quantités de bois et surtout de combustible liquide, sera possible.

3) **ENFIN, LA LOI DU PÉTROLE.**

Loi, que toutes les personnalités pétrolières et economiques du pays et de l'étranger, ainsi que la presse européenne et roumaine ont été unanimes à déclarer comme étant la plus technique et la plus spéciale de toutes

M. J. C. MARINESCO
Ministre de la Justice

celles qui existent dans ce domaine, élaborée dans un esprit de haut patriotisme avec la note dominante de conserver et d'utiliser cette richesse nationale au service des besoins du pays.

Loi qui, tout en accordant les plus grands avantages au capital national, consacre aussi un principe honnête de collaboration avec les amis de la Roumanie et, grâce à laquelle l'exploration de nombreuses nouvelles régions pétrolifères a pu immédiatement commencer, ainsi que l'intensification de la production dans les anciennes régions, permettant ainsi au pétrole roumain de jouer son grand et véritable rôle.

Ces grandes réalisations économiques remplies, leur voie bien définie et assurée, la solution d'autres grands problèmes de la plus haute importance sociale se faisant depuis longtemps vivement ressentir, notre **„Conducător"**, confia cette fois-ci, au grand jurisconsulte doublé du grand économiste dont il fit la preuve, le soin de les résoudre.

Prenant la charge du Département de la Justice, **M. J. C. Marinesco**, devait à cette place de la plus haute responsabilité lier son nom aux fondements mêmes de notre Unité nationale Législative.

Depuis son Union à la Mère-Patrie, la Transylvanie, pour de nombreuses considérations, avait encore gardé sa législation, il revint à **M. J. C. Marinesco** la haute mission et le grand honneur d'avoir élaboré la loi pour l'extension de la législaton civile et commerciale du Vieux-Royaume dans la Roumanie d'outre-Monts, **matérialisant ainsi, à un moment des mieux choisis, le sentiment commun de tous les Roumains, de toutes les provinces du Royaunume.**

Partant ensuite de l'axiome que la confiance dans une droite et prompte justice constitue le fondement même de l'Etat et de l'ordre social, l'Unificateur de la législation roumaine a procédé successivement à l'élaboration des lois pour :

— **l'accélération des jugements**, qui met un frein à toutes les causes inutiles et aux tergiversations décourageantes ;

— **la simplification des formalités dans les procès pénaux et dans les procès de partage des héritages**. Grâce à cette dernière mesure, la procédure judiciaire assurera la paix sociale — surtout dans la classe rurale — en mettant au plus tôt fin aux conflits issus entre héritiers et en permettant ainsi — au profit même, bien souvent, de l'économie nationale — la mise en circulation de biens qui ne pouvaient être aliénés à cause de l'indivision ;

— **la reglémentation du régime fiscal pour certaines poursuites en justice intentées par la classe paysanne.** Considérant que le paysan — facteur de production à moyens réduits — doit être le premier à être aidé, cette loi prévoit l'exemption totale de diverses taxes de timbres ou leur réduction dans certains procès en matière personnelle mobilière ou pénale, ainsi que d'autres facilités permettant un prompt jugement au demandeur paysan.

— **l'organisation judicaire.** De nombreuses améliorations ont été apportées à l'organisation du Corps de la magistrature et aux autres fonctionnaires de la Justice, améliorations destinées à constituer une nouvelle et solide garantie pour une bonne distribution de la justice.

Et, un **IDÉAL SOCIAL :**

— la création des Conseils de conciliation.

Dans son grand attachement pour la classe paysanne, l'homme qui joint à la droiture de son caractère une bonté de coeur sans égales, ne pouvait souffrir que les litiges de petite importance — si habituels dans ces milieux — trainent les paysans devant la justice, en leur ravissant, non seulement, un temps précieux et en leur occasionnant de nombreuses dépenses, mais fassent murir en eux l'esprit de haine.

Aussi, institua-t-il, à cet effet, dans toutes les communes rurales, les **Conseils de conciliation**, composés par le prêtre, l'instituteur et par deux des principaux notables du village, désignés par le juge de paix, avec la mission de concilier, avant toute action en justice, et sans la moindre dépense les parties.

Il n'est donc pas surprenant qu'après une pareille oeuvre d'harmonie sociale **S. S. le Patriarche de Roumaine** ait adressé une Pastorale au clergé et au peuple roumains en leur attirant l'attention sur les bienfaits de :

> **„ce siège de justice intitulé** „Conseil de conciliation", **issu de l'esprit lumineux et du coeur chrétien de M.** J. C. Marinesco, **Ministre de la Justice, qui a élaboré cette loi....".**

Ajoutons encore **la loi des loyers** qui, tout en harmonisant les intérêts des propriétaires avec ceux des locataires, a assuré **l'ordre social** en permettant à ces derniers de demeurer sur place et en leur fixant des loyers raisonables, tenant compte de la situation actuelle du temps de guerre.

Comment donc — ainsi que nous le disions plus haut — ne serions nous pas heureux de voir qu'un Pétrolier, en assumant, par ces temps-ci, la place d'honneur et de grands sacrifices si souvent refusée par lui en temps de paix, ait rendu au Pays les remarquables services que nous nons sommes faits un devoir de relever, à cette fin d'année.

Le pays tout entier et l'industrie du pétrole attendent encore beaucoup de la part de ce Grand Roumain.

D.

FIXAREA ŞI REZOLVAREA DEFINITIVĂ A PROBLEMEI COMBUSTIBILULUI

de Ing. GH. DAMASCHIN
fost Director General al Minelor

Problema combustibilului a fost tratată, fie parțial, fie integral de mai mulți cunoscători, fie separat, fie în cadrul problemei generale a energiei. Niciodată până acum nu s'au fixat exact începuturile studiilor și realizărilor cu cari ea a luat ființă în România, nici de mine nici de alții. Adunând și cetind materialul pentru întocmirea unei lucrări, ce va fi intitulată „Oameni, idei și fapte din trecutul petrolului românesc" m'am convins că doi mari precursori au desvoltat o activitate științifică și practică prodigioasă. Nu numai din interes istoric, ci și din elementară datorie și respect față de marii noștri înaintași trebue să le pomenim ideile și faptele lor. Aceasta cu atât mai mult, cu cât de la moartea unuia din ei s'a împlinit acum un an patru decenii, iar de la intrarea celuilalt în domeniul combustibilului se împlinește acum o jumătate de veac; zic, cu cât acum avem o dublă aniversare. Cel dintâi a fost profesorul de Geologie dela Universitatea din Iași, **Gr. Cobălcescu**, cunoscut azi de puțini, cunoscut de toți contimporanii săi, din țară și de peste granițâ, ca întemeetorul adevăratei științe a geologiei și supranumit părintele geologiei petrolului românesc. Cel de al doilea a fost inginerul **Constantin Alimănișteanu**, primul director al serviciului minier al Statului și animatorul studiilor și lucrărilor pentru descoperirea și valorificarea zăcămintelor de combustil de la 1893—1905.

GR. COBALCESCU ŞI CONTRIBUȚIA LUI LA CUNOAȘTEREA PETROLULUI ROMANESC

Nu aci, voi descrie complect viața și ideile și faptele marelui geolog și naționalist Gr. Cobălcescu. O voi descrie în lucrarea anunțată mai sus. Acum dau pe scurt câteva date biografice și ideile principale aduse în scopul clarificării condițiunilor de acumulare și așezare a zăcămintelor noastre de petrol.

Gr. Cobălcescu s'a născut în 1831 dintr'o bună familie românească. Intră la Academia Mihăileană ca să-și facă instrucțiunea, dar abia după un an ea se desființează. Avizat ori la abandonarea studiilor, ori la altă cale de învățătură, G. Cobălcescu își face singur instrucțiunea în specialitatea chimiei cetind lucrarea lui Berzeluis (chimia) și fizica lui Pouillet, și cu proprii sacrifici materiale, își înghebează un laborator pentru completarea studiului teoretic cu învățământul practic. Se prepară atât de solid, încât la redeschiderea Academiei Mihăilene trece toate examenele, iar la 18 ani numai, se prezintă la concurs și ocupă o catedră de liceu. Distingându-se imediat în mod deosebit, Statul îl trimite la Paris ca să se specializeze în științele naturale Acolo, timp de 3 ani face studii strălucite, mai ales în geologie și mineralogie și se reîntoarce la catedra sa de liceu, unde nu este lăsat decât puțin timp, pentrucă înființându-se Universitatea din Iași, este chemat să ocupe catedra de geologie, mineralogie și paleontologie.

Mai târziu este chemat să predea geografia fizică la Școala Militară din Iași. Prelegerile sale erau magistrale și solemne. In numeroase ocaziuni se servea de ele ca să trezească conștiința în studenți despre rasa și drepturile românești, pe pământul ce cuprinde masivul oriental al Carpaților și cu regiunea dependentă de el, dintre Munții Negri, Ceremuși, Tisa, Dunăre, Marea Neagră și Nistru,... ce ar trebui să se numească România, pentru că era pământul Daciei,... iar România este „Dacia Modernă". Studiile sale, publicate, l'au pus imediat în evidență și l'au impus în lumea științifică din țara, apoi în aceea din Austria și Germania, ca mai târziu să devină mondial, după ce a apărut lucrarea sa fundamentală, intitulată: **„Studii geologice și paleontologice asupra unor târâmuri terțiare din unele părți ale României"** (1881) precum și lucrarea, ce îl aduce pentru noi în cadrul subiectului de mai sus, și pe care atunci, în 1887 a expus'o în ședința Academiei Române în discursul de recepție. Lucrarea are titlul: **„Despre originea și zăcămintele petrolului în general și particular în Carpați".**

Lăsând nemenționate lucrările celelalte, pentrucă ele ies din cadrul acestui articol, trebue să prezăm alături de toată lumea, că Gr. Cobălcescu a fost părintele geologiei românești, fără să alterăm nimic din valoarea lui Gr. Ștefănescu, care pentru epoca aceea și-a creiat merite incontestabile, atât prin activitatea sa la primul „Birou Geologic", al țării cât și prin legătura ce făcea între geologia țării și cercurile geologice europene.

Gr. Cobălcescu a făcut studii, pentru prima oară în România, ce poartă deapururi atât pecetea originalității, cât și o valoare nepieritoare în domeniul acestei discipline.

In acele două lucrări amintite mai sus, ce-l aduce pe planul preocupărilor noastre de acum, în afară de cele 100 tipuri de fosile noui, făcute cunoscute de el, și cari au contribuit la fixarea în epoci geologice a „târâmurilor" studiate, el a fost cel dintâi care a stabilit cele două realități de mare însemnătate pentru înțelegerea structurii geologice a României și anume: **Marea falie dunăreană și marea falie subcarpatică** din Valahia și din Moldova inferioară, ce au fost confirmate de toți geologii de mai târziu.

El, cel dintâi a studiat deodată în toată întinderea lor din România toate formațiunile geologice ce cuprindea zăcăminte de petrol. **El are meritul considerabil, de a fi atras, cel dintâi dintre români, atențiunea** celor ce l'au cetit, sau au aflat de lucrările lui, că **România era o țară cu mari bogății petrolifere.** Cu sentimentul lui cald, aplecat spre binele public, cu înalta lui conștiință românească Cobălcescu se simțea îndatorat, ca prin cartea lui chiar, să dea îndrumări practice tuturor acelora ce ar voi să exploreze și să exploateze în liniile zăcămintelor de petrol stabilite de el.

Privit în perspectiva cunoștințelor de acum, cele mai multe din precizările lui, spuse azi cu alte cuvinte, au rămas verificate definitiv ca fiind exacte.

Cobălcescu a susținut că:

a) Zăcămintele noastre de petrol sunt cumulate pe linii, ce nu au legătură cu locurile lor de origină.

b) Zăcămintele de petrol sunt venite în așezarea lor pe „linii de despicare a ereților.

c) Ele sunt așezate pe versantele anticlinalelor, nu se găsesc pe liniile de sinclinal sau în zonele puțin înclinate sau orizontale, iar în coamele anticlinalelor se găsesc numai acolo, unde ele au avut un bun acoperiș, ce n'a fost despicat de mișcările scoarței.

Având aceasta în vedere, el admite că petrolul s'ar putea găsi și pe marea linie de fractură dunăreană. In mijlocul preocupărilor de azi pentru căutarea țițeiului prin țiețuri miniere, aduc la cunoștință, că, Gr. Cobălcescu credea într'o mare bogăție a Olteniei în zăcăminte de petrol.

Prin aceste lucrări profesorul și geologul Cobălcescu așternea pentru întâia oară în România, un fundament științific operii întreprinse mai târziu pentru descoperirea și valorificarea petrolului, precum și unul din elementele de bază ale problemei combustibilului din România.

(Urmarea în pag. 3-a)

PETROLUL în actualul război

— Câteva aspecte —

de CRISTIAN LEU

Se știe că, în prima fază a războiului, una din temele capitale de preocupare ale presei și în genere ale serviciilor de propagandă din cele două tabere azi în luptă era aceia a **petrolului.** Aliații susțineau că Germania va sucomba din cauza lipsei de petrol, iar aceasta prin documentarea servită de voci autorizate, afirma teza contrară. Evenimentele au dovedit că aceasta din urmă tează, a fost cea justă. Și astfel, în ultimii ani, problema petrolului, aproape că a dispărut de pe ecranul interesului actual.

Dar, oare, cum s'a soluționat? Și, în ce stadiu se află ea astăzi? A fost soluționată mulțumitor? Care sunt aspectele ei mai importanie, dintr'o tabără sau alta?

Evident, problema este vastă. Ea nu a încetat, în realitate: de a perzista ca un punct esențial de preocupare, însă dacă ea nu mai apare la lumina zilei, în egală măsură, ca în trecut, se datorește împrejurării că alte probleme, cu mult mai importante și mai **actuale,** i s'au suprapus.

Nu vom desvolta aci tema, de oarece ea comportă un spațiu mult prea mare. Vom căuta însă ca, prin câte-va spicuiri să înfățișem, în stil „telegrafic" câte-va din documentele războiului, pe acest teren.

Și vom constata că, în ciuda realităților din 1939, **o criză a petrolului, începe a se desena destul de grav, în 1944 tocmai pentru aliați.**

Supremația **mondială** britanică, în domeniul petrolului, consolidată decenii întregi, prin concernul Royal Dutch Shell, dirijat din culisele Amiralității — **a dispărut.** Deoparte prin pierderea poziției ei dominante din Orientul apropiat — **Iran, Irak, Bahrein** — culminând cu cezionarea tuturor dreptur lor ei, și cu transferul aproape a totalității pachetelor de acțiuni — **în favoarea Statelor Unite;** de altă parte, prin pierderea zăcămintelor din **Burma, Borneo, Sarawak, Insulinde** în urma cuceririlor japoneze. Anglia, a piedut efectiv și posesiunile din **Trinidad,** și marile rafinerii resfirate pe glob. Cu aceasta marea bătălie dintre Rockefeller și Deterding, se încheie deocamdată cu victoria deplină a intereselor Statelor Unite. Marea Britanie, nu mai deține nicăeri pe glob, nici în Mexic, în Ecuador, în alte zone din America de Sud, nici în propriul ei imperiu — ca de ex. în Indii, o suveranitate absolută. Pe acest teren războiul provocat de Marea Britanie, **se soldează cu o reală și grea înfrângere.**

Dar petrolul a încetat a mai fi și o **mare afacere de războiu.** Dovada o arată beneficiile marelor concerne petrolifere, care scad an după an. Iată câteva spicuiri : **Standard Oil,** realiza în 1937, un beneficiu de 56 mil. dolari, iar în 1942 acesta scade la 44.2 mil. **Texas Corporation,** decade dela 54.6 la 35.1 mil. dol. în același interval. **Socony Vacuum,** dela 56.8 la 30.8 **Shel Union Oil Corp.** dela 20.7 la 16.8 mil. dol. **Union Oil of. Caiif.** dela 12.1 la 5.5 mil. In rezumat, pentru primele 10 mari societăți americane, beneficiul scade de la 239.6 mil. dol. în 1937, la 170.5 mi. în 1942, adică cu 29%.

Poziția petroliferă a Japoniei, s'a consolidat. Consuma circa 4 mil. tone anual, — cu mult prea puțin, și lupta cu imense greutăți de aprovizionare. Astăzi, a cucerit o poziție dominantă, care asigură o totală independență în spațiul uriaș pe care îl controleaza. In 1940, producția din spațiile noui cucerite — Borneo 1 mil. tone, Burma 1.4, Insulinde 8.4 —însuma 10.8 mil. tone anual. O producție care, în covârșitoarea ei parte, alimenta necesitățile **britanice** din Pacific și Asia: Australia, Noua Zelandă, Indii cu întregul sistem britanic economico-militar sprijinit pe Hongong și Singapore. Această cantitate **lipsește** astăzi puterilor anglo-americane și ei trebue aduse, dela mari distanțe cu mari riscuri: din Statele Unite sau din Orientul apropiat.

Aci, — în Orientul apropiat,— s'a deplasat în războiul actual, baza de aprovizionare cu petrol a necesităților de războiu aliate, spre deosebire de primul războiu mondial, când baza o constituia petroiul Statelor Unite. Aci, dificultățile abundă. Acte repetate de sabotaj ale popoarelor iranoarabe, stânjenesc considerabil ritmul unei sporite producțiuni. Conducta Mossul-Haiffa-Tripoli, este ținta atacurilor repetate. Așa se explică și faptul că, producția petrolului din această fertilă regiune, marchiază o mare scădere. In 1938 atinsese un maximum cu 4.3 mil .tone pe când în 1942, producția a scăzut la 1.2 mil.

In imediata apropiere — Caucaz și Nord Caspica — se situiază uriașele zăcăminte spre care se ațintește din umbră ținta finală a acestui războiu pentru finanța americană. Zăcămintele cele mai bogate de pe glob, care și-au dublat deocamdată producția — dela 20 mil. tone în 1938, s'a ajuns în 1943, la 56 mil. Este fundamentul capital pe care se sprijină vigoarea actuală a mașinei de războiu sovietice, ca și nemărturisită marea nădejde a economiei americane de viitor, care cere, an după an **tot mai mult petrol.**

Or, în Statele Unite, producția de petrol, **scade.** Este fenomenul care îngrijorează mai mult decât orice. Deocamdată, greu stânjenită în 1942, prin distrugerea tancurilor de către submarinele germane, Statele Unite s'au văzut în incapacitate de a pompa din zăcămintele de Sud — Texas, Arkansas, etc. — în ritmul permis de normala scurgere prin tancuri a celor 65% din totalul producției, spre rafinériile din Est, și, privind realitatea brutal în față, a pornit să repare, în timp de războiu, una din capitalele erori ale trecutului. A renunțat la construirea de vasetancuri și intensificând construirea de **canale interioare,** de **conducte,** sporind considerabil parcul de **vagoane-cisterne,** cată a-și asigura, cu imense sacrificii impuse tuturor compartimentelor vieții economico-sociale ale țării un minimum necesar pentru buna funcționare a uriașei ei mașini industriale.

Dificultățile din America de Sud, din state neutre, din regiuni care nu intră în zona războiului sau al interesului imediat al aliaților, sunt direct de domeniul fantasticului. In Argentina, Uruguay, Brazilia — la doi pași de petrolul din Venezuela și Trinidad — criza de combustibil a dus la inovații curioase. Consumul de **cărbuni brichetat cu porumb,** consumul de **brichete din grâne cu cafea,** utilizarea **turtelor de in** sau **chiar a brichetelor din semințe de in,** cată să remedieze o situație, care este alături de catastrofă. Iar dincolo peste Ocean, în Malaesia de pildă, înregistrăm inovația originală, de a se transforma cauciucul, produs în cantități mult prea mari, în... **petrol.**

La noi, pe continentul european, situația **s'a normalizat.** Criza acută în 1940, a fost înfrântă. Europa, cu uriașe resurse, și-a regăsit echilibrul care-i permite o nestânjenită funcționare a aparatului ei economico-social, cași a mașinei ei de apărare. Iar în miezul sistemului închis, autarhic european, a stat din primul moment, și rămâne și astăzi, ca pivot capital de rezistență al acestui echilibru, **petrolul românesc.**

Dar despre aceasta, cași despre multe alte aspecte din economia actuală a petrolului mondial — într'o cronică viitoare.

ALIMENTAREA CU GAZE DE SONDE A ORAŞULUI PLOEŞTI

Marile înfăptuiri ale Societății „Unirea" în folosul Economiei Naționale

Am arătat de curând marea contribuție pe care Regia Autonomă a C. F. R., prin Direcția Conductelor de Petrol, a adus-o — într'un timp record — alimentării Capitalei cu gaze naturale. Lucrările în Capitală nefiind încă terminate — după cum se poate vedea — probabil că la anul Bucureștiul va putea începe a se bucura într'o oarecare măsură de acest combustibil.

Nu este fără interes să arătăm mai jos cum societatea petroliferă „UNIREA" a înțeles — încă din anul 1928 —, prin întrebuințarea gazelor de sondă, a aduce un real și din ce în ce mai mare folos economiei naționale, spre marele merit al conducătorilor acestei întreprinderi.

Alimentarea cu gaze de sondă a orașului Ploești se face de către Soc. Unirea, în baza unui contract de concesiune, încheiat cu Primăria Municipiului Ploești. Prin acest contract Soc. Unirea are dreptul exclusiv de distribuție a gazelor de sondă în orașul Ploești, pentru consumul casnic, industrial și al rafinăriilor. Toate instalațiunile și conductele de gaze, montate de Soc. Unirea, revin de drept proprietatea Municipiului Ploești, la expirarea concesiunei. In afară de aceasta Primăria Municipiului Ploești și-a creiat un venit important prin aplicarea unei taxe pentru fiecare m. c. de gaze vândut în raza orașului, încasând în același timp dela societatea concesionară o redevență din toate vânzările brute ale acesteia, Totodată Primăria Municipiului Ploești plătește consumul de gaze la toate instituțiile pendinte de ea, numai cu 35% din prețul de vânzare al gazelor către particulari.

Soc .Unirea este obligată, prin contractul de concesiune, să extindă rețeaua sa de conducte în fiecare an cu un anumit număr de metri liniari. Ținând seamă de metrajul existent de conducte montate și de lungimea totală a străzilor orașului, până în prezent s'a canalizat cu gaze circa 70% din acest total. Deși s'a suspendat pe toată durata războiului de către M. E. N., extinderea rețelei de conducte, din motive de economie a gazelor, până în prezent nu s'a făcut nici o excepție căci având în vedere situația excepțională, programul din anul 1943, s'a executat încă în cursul anului 1942.

Montarea conductelor de gaze în orașul Ploești, s'a început din anul 1928, când s'a făcut instalarea conductelor principale la care s'au racordat treptat, treptat, în decursul anilor, celelalte străzi. Aceste artere principale au trebuit să fie dimensionate astfel ca să asigure posibilitatea de distribuție a gazelor pentru întreg orașul, ținându-se seamă, în dimensionarea conductelor, mai ales de faptul că iarna, în orele de vârfuri, consumul de gaze crește de 5—6 ori față de consumul mediu al zilei, ceeace reclamă supra-dimensionarea conductelor.

In primii ani de funcționare, Soc. Unirea a avut de întâmpinat rezistența publicului, care nu a înțeles dela început rostul introducerii gazelor la Ploești. Cu timpul văzându-se economia, rapiditatea, curățenia și confortul, pasivitatea publicului a dispărut, pentru ca în ultimul timp, după începerea războiului, să se vadă adevăratele avantajii ale gazelor față de lemne. Astfel începând din anul 1941, când se face simțită lipsa lemnelor de foc, numărul cererilor pentru noui racorduri crește de 5 ori mai mare ca în anii anteriori. Pentru satisfacerea acestor cereri Soc. Unirea a consimțit, cu toată scumpetea mereu crescândă a materialelor, să extindă rețeaua sa de conducte cu un plus de 200% față de obligațiile sale contractuale. Prin satisfacerea tuturor cererilor de racordare, Primăria Municipiului Ploești și-a redus în parte sarcina ce o avea, urmând să procure lemne pentru un număr mai mic de consumatori.

Ținând seamă de faptul că lemnele uscate, cele mai bune, au o putere calorifică de maximum 3400 calorii/kgr., iar gazele de sondă între 10.500—11.000 calorii/mc., se vede că fiecare m. c. de gaze înlocuește cel puțin 3 kgr. de lemne, lăsând astfel libere pentru capitala țării o importantă cantitate de lemne de foc și descongestionând într'o oarecare măsură căile ferate de un oarecare număr de vagoane.

Pe lângă efortul financiar suplimentar făcut pentru extinderea rețelei sale de conducte, Soc. Unirea a avut de suportat în anul 1942/1943, un sacrificiu financiar dând surplusul de consum, mult sub prețul de cost, deoarece contractul de concesiune prevede că în primul an de consum, abonații noui plătesc consumul gazelor cu jumătate preț, pentru a avea în acest fel o recuperare a sumei investite în instalația de gaze.

Ținând seamă de numărul abonaților noui interveniți în anul 1942, rezultă că 20% din numărul total al abonaților, au plătit gazele cu preț redus la jumătate, aceasta reprezentând o contribuție bănească importantă a Soc. Unirea.

(Urmarea în pag. 3-a)

Petrolul românesc 1943

Incă un an de mare și rodnică activitate a industriei petrolifere în folosul Țării, s'a încheiat. Incă un an de luptă grea și de sacrificii sângeroase pentru această industrie, a trecut. Astăzi, când pe tot globul savanții, tehnicienii, conducătorii industriilor lucrează din răsputeri, în belșug, spre a veni, întrecându-se unii pe alții, în ajutorul țărilor lor, ne putem închipui munca uriașă depusă de industria petroliferă românească — redusă pe aceste timpuri la mijloace și financiare și de materiale din ce în ce mai resimțite — pentru a aduce prima și cea mai prețioasă contribuție, alături de viteaza noastră armată, la existența chiar a Neamului.

Contribuție grea, care, spre onoarea ei, neprecupețind nici un sacrificiu, industria petroliferă o aduce neîncetat. Contribuție care, în ziua cea mare, când limba se va dezmuți iar cifrele vor vorbi, țara, cunoscând-o, va putea atunci aprecia cum se cuvine capacitatea și munca uriașe depuse dela cel mai mare conducător și tehnician, până la cel mai umil lucrător al industriei petrolifere.

Anul acesta — în special — când datorită legii Petrolului s'au început mari și costisitoare lucrări de explorare pe vaste regiuni, când distrugerile suferite au fost din cele mai simțitoare iar prețurile produselor față de costul materialelor din cele mai disproporționate, se pot vedea cât de mari sunt sacrificiile industriei petrolifere pentru a-și îndeplini misiunea.

Aceasta a fost însă cu putință numai inimoasei munci neîncetată și înțeleaptă depuse de către „Asociația Industriilor de Petrol" și conducătorul ei pentru coordonarea și rezolvarea tuturor grelelor probleme ivite în calea petrolului românesc.

Este neîndoios că acela care a înțeles de a da tot puternicul său sprijin românesc industriei petrolifere, d. general Gh. Dobre, Ministrul Economiei Naționale, va da putința, prin urgenta revizuire a prețurilor la export, propășirii petrolului românesc.

Urăm ca anul care începe să aducă fericirea Țării pentru care industria petroliferă luptă atât de mult.

R. P.

In aceste zile de Sfinte Sărbători gândul nostru se îndreaptă cu smerenie către toți acei viteji cari și-au dat viața pentru Patrie, urând ca jertfa lor sub glorioasa conducere a Marelui nostru Conducător, să aducă în anul care incepe fericirea Țării.

Iar tuturor distinșilor noștri sprijinitori, colaboratori și cititori, vii mulțumiri și Sărbători fericite, anul 1944 cu sănătate și belșug !

„ROMÂNIA PETROLIFERĂ"

produse aflate la data publicării prezentei legi în rafinării, precum şi pentru acele ce se vor fabrica după această dată, suprataxa se va plăti de către rafinori, la administraţia financiară respectivă anticipat, pe măsura punerii în consumaţie a produselor arătate în art. 4 de mai sus.

Sustragerea produselor dela plata suprataxei, se pedepseşte cu o amendă egală cu înzecitul suprataxei produselor extrase.

ART. 6. — Pentru produsele arătate mai sus, care se află la data publicării prezentei legi, în depozite de orice fel, în afară locului de producere şi în fabricile care prelucrează asemenea produse, deţinătorii lor, în scop de comercializare sau prelucrare, sunt obligaţi ca în termen de 10 zile dela publicarea legii de faţă, să declare administraţiei financiare respective, cantităţile deţinute la această dată.

Constatarea se va face de organele Ministerului Finanţelor, prin încheiere de procese-verbale, care vor constitui titlul executoriu pentru urmărirea sumelor datorate din suprataxă. Aceste sume se vor achita în trei rate lunare egale.

Acei care nu vor face declaraţie în termenul fixat, vor fi supuşi la o amendă de 2.000—50.000 lei, osebit de suprataxa cuvenită, iar acei care nu vor da declaraţii sau vor face declaraţii neadevărate, în scopul de a sustrage produsele dela plata suprataxei, vor fi amendaţi cu înzecitul suprataxei sustrase.

ART. 7. — Constatarea şi urmărirea contravenţiunilor la art. 5 şi 6 din prezenta lege, se vor face, conform dispoziţiunilor prevăzute de Codul de procedură fiscală.

ART. 8. — După acoperirea cotei de 25 la sută, prevăzută la art. 2, punctul a, suprataxa înfiinţată prin legea de faţă va înceta să alimenteze fondul prevăzut la art. 1 şi va continua să se contabilizeze într'un cont special la Banca Naţională a României.

Disponibilităţile acestui cont vor putea fi folosite la refacerea sau desvoltarea industriei petrolifere.

ART. 9. — Repartizarea contribuţiei arătate la art. 2, punctul b, între întreprinderile petrolifere, se face în modul următor:

1. Producătorii de ţiţeiu cu o producţie medie — calculată pe baza cifrelor producţiei pe anul precedent — mai mare de 50 tone/zi, sunt obligaţi să suporte o contribuţie egală cu 100 lei/tonă de ţiţeiu extras.

2. Deţinătorii de instalaţii de prelucrare a ţiţeiului brut sau a derivatelor acestuia, cu o producţie medie — calculată pe baza cifrelor producţiei pe anul precedent — mai mare de 50 tone pe zi, sunt obligaţi să suporte o contribuţie egală cu 20 lei pe tonă de ţiţeiu sau produs derivat prelucrat.

ART. 10. — Contribuţia fiecărei întreprinderi căzând sub prevederile de mai sus, se va stabili cu începere dela 1 Ianuarie 1944, prin deciziune dată de Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, pe baza referatului Direcţiunii generale a minelor şi a situaţiunilor de producţie sau prelucrare din anul precedent, pe care întreprinderile petrolifere sunt obligate să le comunice în primele 15 zile ale fiecărui an, acestei direcţiuni generale, care le va verifica în prealabil.

Deciziunile Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, vor fi comunicate întreprinderilor petrolifere.

Aceste deciziuni sunt supuse apelului, în termen de 15 zile dela comunicare, la Comisia de apel minieră, fiind supuse recursului potrivit art. 152 din legea minelor.

Apelul, cât şi recursul, nu suspendă executarea deciziunilor Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor.

ART. 11. — Sumele prevăzute în deciziunile Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, se vor da în debit până cel mai târziu la 15 Februarie al fiecărui an administraţiilor financiare dela sediul principal al întreprinderii debitoare, spre a fi urmărite şi încasate, conform Codului de procedură fiscală.

Plata contribuţiei acordată se face în rate trimestriale egale.

ART. 12. — Contribuţiile datorate de întreprinderile petrolifere vor fi compensate anual cu sumele pe care acestea vor fi îndreptăţite să le primească, potrivit normelor legii de faţă, pentru refacerea instalaţiunilor avariate sau distruse de pe urma războiului.

ART. 13. — Toate sumele primite din fondul înfiinţat prin legea de faţă, de către întreprinderile îndreptăţite, cât şi toate sporurile de capital derivând din reevaluarea instalaţiilor distruse sau avariate de pe urma războiului, sunt scutite de orice taxe sau impozite către Stat, judeţ sau comună.

Raportul d-lui Comisar General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, pentru stabilirea noilor preţuri ale produselor petrolifere pentru consumul intern:

Noi, Mihail Gr. Romaşcanu, comisarul general al preţurilor.

In temeiul legii pentru organizarea Ministerului Economiei Naţionale Nr. 607, publicată în Monitorul Oficial Nr. 196 din 24 August 1942;

In temeiul legii pentru activarea producţiei, regimul preţurilor reprimarea speculei ilicite şi a sabotajului Nr. 282, publicată în Monitorul Oficial Nr. 100 din 1 Mai 1943;

Având în vedere decretul-lege Nr. 198, publicat în Monitorul Oficial Nr. 70 bis din 31 Martie 1943, şi ordinul Nr. 33.412 R. A., publicat în foaia oficială Nr. 1.448 bis, pentru majorarea transportului pe cale ferată la produsele petrolifere;

Având în vedere dispoziţiunile legii Nr. 693, publicate în Monitorul Oficial Nr. 324 din 24 Septembrie 1943, prin care se modifică unele dispoziţiuni din legea administrativă, privitoare la impozitele şi taxele comunale;

Având în vedere decretul- lege Nr. 3.194 publicat în Monitorul Oficial Nr. 291 din 13 Decembrie 1943, pentru înfiinţarea fondului de refacerea rafinăriilor;

Având în vedere decretul-lege Nr. 3.193, publicat în Monitorul Oficial Nr. 291 din 13 Decembrie 1943, pentru înfiinţarea unei suprataxe asupra produselor petrolifere în vederea refacerii edificiilor publice din regiunea petroliferă care au fost deteriorate de cutremur.

Având în vedere hotărîrile Consiliului Interministerial, luate în şedinţele sale din 7 Iulie 1943, 6 Octombrie 1943, 27 Octombrie 1943 şi 3 Noembrie 1943, şi consemnate în procesele-verbale Nr. 35, Nr. 48, Nr. 51 şi Nr. 52;

Văzând cererile societăţilor producătoare şi distribuitoare de produse petrolifere Nr. 39.063 şi Nr. 39.064 din 27 Septembrie 1943, înregistrate la Cabinet sub Nr. 3.727 şi Nr. 3.728 din 27 Septembrie 1943;

Având în vedere avizul Direcţiunii General a Minelor din Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, Nr. 131.525 din 13 Octombrie 1943, înregistrat sub Nr. 33.762 din 15 Octombrie 1943;

Văzând adresa Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, Direcţiunea Generală a Minelor, Nr. 161.384 din 1 Decembrie 1943, înregistrată sub Nr. 43.779 din 2 Decembrie 1943;

Având în vedere decizia noastră Nr. 153, publicată în Monitorul Oficial Nr. 84 din 9 Aprilie 1943;

Văzând procesele-verbale ale Comisiunii pentru stabilirea preţurilor la combustibili de orice fel şi uleiuri minerale Nr. 14 din 28 Octombrie 1943 şi Nr. 18 din 9 Decembrie 1943;

Văzând referatul Comisiunii pentru stabilirea preţurilor la combustibili de orice fel şi uleiuri minerale, înregistrat sub Nr. 45.575 din 9 Decembrie 1943;

Decidem:

(A se vedea tabloul noilor preţuri în pag. 2-a)

Le 15-ème Congrès
de l'Association Générale des Ingénieurs de Roumanie

Dimanche 19 crt. a eu lieu dans le cadre d'une brillante solennité l'ouverture du 15-ème congrès de l'Association des ingénieurs de Roumanie (A.G.I.R.) organisé à l'occasion du 25-ème anniversaire de son existence.

Tenu sous la présidence d'honneur de M. le **Professeur Mihai Antonesco**, vice-président du Conseil des Ministres, les plus hautes personnalités du monde economique, industriel et des ingénieurs prirent part à la séance d'ouverture du Congrès, présidée par M. l'ing. **St. Mihaesco**, président de l'A.G.I.R., assisté par M. l'ing. **N. Popescu-Arcadian**, le vaillant secrétaire général de cette Association.

Les ingénieurs allemands étaient représéntés par MM. le prof. ing. **Brenthal**, recteur de la Polytechnique de Freiberg, **dr ing. Stoebal**, directeur général de l'Association des ingénieurs d'Allemagne, **prof. Gobartz**, **prof Stuart**, de Dresde.

Dans notre prochain numéro nous reviendrons sur les nombreuses et importantes communications qui y ont été faites.

Aduc pe această cale, din adâncul inimei, cele mai vii mulţumiri Sindicatului Ziariştilor din Bucureşti, precum şi tuturor celor cari, fie prin scris, fie verbal, şi-au manifestat frumoasele sentimente faţă de Henri Durand, — mult regretatul meu frate, bunul şi mult iubitul meu îndrumător,— care timp de 40 de ani a luptat cu tot sufletul şi cu tot patriotismul în presa românească.

P. D.

*

Am arătat într'un număr precedent cât de mult apasă asupra industriei petrolifere dificultăţile întâmpinate pentru a obţine decontarea sumelor ce li se datorează de către Banca Naţională a României pentru contra-valoarea exporturilor realizate.

Astfel până la 18 Noembrie totalul sumelor nedecontate principalele societăţi petrolifere a evoluat în modul următor:

Data	în mil. lei
21 Octombrie 1943	933,6
28 „ „	1.008,1
4 Noembrie 1943	1.057,4
11 „ „	1.080,2

*

Se declară suprafaţă minieră exploatabilă pentru exploatarea zăcămintelor de ţiţeiu din etajul Meotic, pe structura Glodeni, jud. Dâmboviţa, suprafaţa cca. 108 ha, 5.000 mp., în limitele figurate, pe planul anexat la acea decizie.

*

„I. R. D. P.— Le tribunal d'Ilfov ayant déclaré nulles faute du quorum légal, les assemblées générale ordinaireet extraordinaire du 9 juillet 1941, de nouvelles assemblées ont été convoquées, avec les mêmes ordres du jour, pour le 29 décembre 1943

*

Acţionarii societăţii „ANCORA ROMANA", Fabrica de cabluri, sunt convocaţi în adunare generală, pentru ziua de 2 Ianuarie 1944, ora 11 dim., la sediul social din Bucureşti.

Aflăm cu plăcere că d. N. MANOLESCU, director la Societatea „Unirea", care a fost greu bolnav de scarlatină, şi-a reluat neobosita şi rodnica activitate.

Asociaţia petroliferă a cerut Direcţiunei Generale a Minelor să dispună ca să nu se mai pretindă societăţilor a timbra de două ani tabloul enumerativ al actelor cerute de legea petrolului depus la cererea pentru instituirea perimetrelor de comasare, de oarece sub regimul legii petrolului, contrar vechiului regim, se formează numai un singur dosar pentru instituirea acestor perimetre.

*

UN NOU CONCERN. — Prin crearea—din îndemnul distinsului nostru technician d-nul Dr. I. Dobrescu,— a societăţii „Doiceşti" pentru prelucrarea produselor petrolifere, cu un capital de lei 100.000.000, care în curând va fi urcat la 300 milioane, neobositul şi priceputul conducător al Soc. „Sardep" d-l Dr. Buhlea a înţeles să grupeze în jurul acestei societăţi un aparat întreg de întreprinderi care să aducă o rodnică înflorire a acestui grup.

Astfel „Sarpetrol", extracţie „Doiceşti" rafinare, „Stad" transport, „Sardep"— mama lor — comercializare,—toate intrunite în noul palat din str. Musolini, — formează un nou concern petrolifer românesc, care este destinat a juca un rol important la punerea în valoare a petrolului nostru.

Cam tardiv — să ne fie cu iertare — felicităm pe d. dr. Ing. Mihai Stamatiu, **distinsul, tânărul (1904) tehnician şi Directorul Serviciului Exploatării Salinelor, pentru numirea d-sale ca profesor agregat la catedra „Exploatarea Minelor" de la Facultatea de Mine a Şcoalei Politehnice din Bucureşti. Dar când aceste felicitări pornesc din adâncul inimei, chiar tardive, nu ne îndoim că vor fi bine primite.**

Nu se putea o încredinţare mai nemerită a acestei catedre decât acestui competinte tehnician, care a fost primul român căruia i s'a decernat, în 1936, titlul de „Doctor-Inginer habitatus" de către Academia de Mine din Freiberg, după examenul de habilitare în vederea obţinerii docenţei în specialitatea exploatărilor de mine.

In urma studiilor geologice ale zăcămintelor de sare şi modernizării principalelor noastre saline, d-sa a adus cele mai mari servicii nu numai C.A.M.-ului, dar şi economiei noastre naţionale.

Ca om de ştiinţă şi publicist, d. dr. ing. M. Stamatiu s'a manifestat prin comunicări şi lucrări prezentate Congreselor din ţară şi din străinătate, la care a luat parte activă (Congresul Internaţional din Paris 1935 şi Congresul de Geologie din 1937 din Moscova) cât şi prin cărţi şi articole tehnice, foarte apreciate în ţară şi străinătate, în numeroase reviste de specialitate, printre cari şi „România Petroliferă" se bucură de a figura.

*

Comisiunea pentru combaterea camuflării bunurilor evreeşti a hotărît confiscarea unor pachete de acţiuni ale Societăţii „Minele de cărbuni Valea Nouă".

S'a dispus confiscarea fondului industrial al acestei întreprinderi.

Comisiunea specială pentru combaterea camuflării bunurilor evreeşti. a declarat ca nereală transmisiunea făcută între Banca Comercială Română din Bucureşti şi Societatea „Astramina", privitoare la vânzarea rafineriei „Venus" din Râmnicul Sărat. In consecinţă, a dispus confiscarea rafineriei cu toate instalaţiile.

*

Comisiunea specială pentru combaterea camuflării bunurilor evreeşti a declarat reale:

1. Vânzarea a 102.500 acţiuni „Larometˮ de către d. Mihail Şapira către d. Radu Ianopol.

Demandez les huiles de qualité supérieure:

REVOIL

Pour l'exportation s'adresser:

„REVOIL" rue Dionisie Lupu No. 82

BUCAREST

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ŢIŢEI ŞI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ŞI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

S A R D E P

STR. BENITO MUSOLINI No. 27
BUCUREŞTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „S T A L E P"

„ASTRA ROMÂNĂ"

Bilan arrêté au 31 juillet 1943, en vue de la fusion avec la société „GENERALA PETROLIFERA"

ACTIF

	Lei
Investissements:	
Concessions pétrolifères	1.494.778.996
Sondes et chantiers de production	5.173.899.035
Raffinerie et installation d'exportation	3.027.331.846
Conduites et moyens de transport	251.065.904
Investissements généraux	779.473.772
Stocks de matériaux, pétrole brut et produits	
Matériaux	2.808.702.212
Brut et produits	116.437.747
Participations et rentes:	
Participations	227.414.957
Rentes d'Etat	277.907 754
Débiteurs divers	4.106.003.346
Fonds bloqués à l'étranger:	
Débiteurs divers	36.023.448
Banques	446.799.321
Disponible en banques	204.300.453
En caisse	38.355.206
Solde à recevoir comme indemnité pour dédommagement de guerre L. st. 2.357.365.19.6	
Comptes d'ordre	931.776.827

PASSIF

	Lei
Capital	2 542.500.000
Réserves et fonds reinvestis:	
Réserve statutaires	669.142.640
Réserve pour amortissements	5.733.549.198
Réserve pour créances douteuses	103.332.425
Réserve pour fonds bloques à l'étranger	468.671.283
Fonds dc reconstitution pour le capital détruit en 1916, L. st. 479.916.5.6	323.723.286
Fonds pour la réévaluation du capital conf. à la loi du 28 mars 1926	218.363.284
Fonds pour la réfection des installations non assurées	8.936.704
Réserves spéciales	2.781.327.344
Fonds pour l'exec. des travaux d'explorations	174.000.000
Créanciers divers	2.742.419.845
Créances bloqués	14.151.486
Bénéfice brut 1943	3.193.492.364
Bénéfice 1942 non reparti	14.834.138
Réserve constituant le solde à recevoir comme indemnité pour dommages de guerre L. st. 2.357.365.19.6	
Comptes d'ordre	931.776.827

Compte de profit et pertes au 31 juillet 1943

DEBIT

	Lei
Frais d'exploitations des chantiers, de la raffinerie et divers	1.759.413.800
Frais généraux	323.234.246
Différence entre stocks de produits au début de l'année et au 31 juillet 1943	15.268.576
Bénéfice brut 1943	3.193.492 364

CREDIT

	Lei
Résultat de la vente des produits	4.975.368 625
Divers revenus	316.040.361

p. le Conseil d'Administration;
Prof. Em. Antonesco

Le Procurateur:
V. Dumbraveanu

Directeur Général
J. H. W. Rost van Tonningen

Vérifié et trouvé conforme aux livres: Les Censeurs, **B. Alevra, Petre Anghel**

D-nii petrolişti sunt rugaţi a lua parte la Congresul ce va avea loc în seara de 31 Decembrie la

MELODY-BAR

Ordinea zilei:

Cel mai bun gaz-lifte la sonde
Cele mai bune materiale

prezentate de cunoscutul organizator

MIŞU IORGULESCU

sunt o garanţie de reuşită extraordinară.

Reţineţi locurile prin telefon.

EXPLOITATION PÉTROLIFÈRE

Ing. P. P. COCONEA & Ing. A. P. COCONEA

Société en nom collectif

Siège de l'exploitation: BAICOI

:: :: Téléphones: 38 & 48 :: ::

Chantiers à BAICOI, MISLEA, MORENI et G. OCNIŢEI

Bureau d'exportation: BUCUREŞTI
Str. Vasile Conta 3

EXPORTATION D'HUILES BRUTES ET DE TOUS PRODUITS PÉTROLIERS

Adresse télégraphique: Coconea-Bucureşti

CABLUL ROMÂNESC s.a.r.

PLOIEŞTI

B-dul Regele Ferdinand I Nr. 282

TELEFON: 1429 şi 1430 — Adresa Telegrafică: „CABLUL"

Fabrică de cabluri speciale pentru:

INDUSTRIA PETROLIFERA
INDUSTRIA FORESTIERA
INDUSTRIA MINIERA
AGRICULTURA, AVIAŢIE, MARINA

CĂI FERATE, FRÂNGHII ŞI ODGOANE DE CANEPA
INSTALAŢII DE FUNICULARE
ATELIER MECANIC

Numai calitatea este adevărata economie

DESCOPERIREA
unui important zăcământ de apă în Dobrogea de Sud

Cu ocazia Congresului A.G.I.R.-ului d. dr. ing. Ion Basgan a prezentat rezultatele unei interesante experienţe efectuată prin săparea a zece sonde pentru căutarea apei potabile în Dobrogea de Sud.

Intr'adevăr, Dobrogea de Sud constitue un ţinut lipsit de ape potabile bune. Apele de suprafaţă dispar în subsol din cauza rocilor permeabile ale Loess-ului ce acoperă Dobrogea de Sud.

D. ing. Basgan arată că erau cunoscute din studiile heologice întreprinse de domnii prof. Macovei şi Take Protopopescu o serie de pânze de ape superioare. Acestea sunt pânza de apă ce merge între 10-30 m. adâncime dela baza Loess-ului şi care alimentează majoritatea puţurilor din Dobrogea.

Mai sunt cunoscute trei pânze de ape în depozitele aşa numite Sarmatiene.

Toate aceste ape însă nu au un debit suficient şi vara seacă de cele mai multe ori, şi nici nu prezintă condiţiunile chimice ale unei ape bune potabile.

Pentru a se asigura alimentarea Dobrogei de Sud cu o apă potabilă atât pentru populaţie, animale, scopuri industriale, cât şi pentru interesele staţiunilor balneare se punea problema găsirii unei ape cu debit mare şi de bună calitaet.

In acest scop s'a cercetat subsolul Dobrogei la adâncimi mai mari şi prin experienţa făcută s'a găsit în calcarele aşa numite Baremiene de vârstă cretacică un important zăcământ de apă de bună calitate şi a cărui adâncime variază între 130—400 m. Apa se ridică dela adâncimea de 400 m. în mod arterian până aproape la suprafaţă. Analizele făcute la aceste ape ne indică că avem la dispoziţie o apă cu o duritate acceptabilă şi bună pentru a fi considerată ca o apă potabilă ce poate satisface interesele regiunii.

Extragerea acestei ape constitue o problemă de ordin tehnic rezolvată prin experienţa făcută. Rămâne să se organizeze o reţea de sonde şi de conducte care să permită punerea la dispoziţia populaţiei beneficiile noui descoperiri

In numărul viitor vom reproduce în întregime interesanta comunicare a d-lui dr. ing. Ion Basgan.

Ordinea de zi a adunării generale extraoridnare a societăţii „PETROL OBOR", convocată pentru data de 31 Decembrie, ora 10 dimineaţa, la sediul societăţii din Bucureşti, cuprinde: fuziunea soc. „Petrol Obor" cu societatea „I. P. D.". Industria de Petrol şi Derivate din Bucureşti, în condiţiunile ce vor fi expuse în adunarea generală de către consiliul de administraţie.

Cours depuis le commencement de la guerre des actions pétrolières cotées à la Bourse de Bucarest

	1939									1940													1941												
	1/IX	15/IX	1/X	15/X	1/XI	15/XI	1/XII	15/XII	1/I	15/I	1/II	15/II	1/III	15/III	1/IV	15/IV	1/V	15/V	15/VI	1/VII	15/VII	1/VIII	15/VIII	1/IX	15 IX	1/X	15/X	1/XI	15/XI	1/XII	15/XII	1/I	15/I	1/II	15/II
Astra Română	825	800	815	885	1.085	2.500	1.660	1.265	1.620	1.610	1.530	1.510	1.690	1.660	1.450	1.355	1.390	1.065	920	925	810	900	885	1.220	1.030	1.080	940	810	785	770	770	790	770	820	710
Concordia	420	420	440	485	645	1.300	900	700	830	840	795	810	895	895	830	725	720	660	530	435	460	510	465	595	545	525	510	400	465	465	415	415	365	415	340
Steaua Română	290	290	320	350	475	1.150	725	550	710	710	695	700	800	780	705	710	715	560	555	535	445	530	485	615	645	555	660	425	445	380	395	385	365	425	385
Creditul Minier	223	200	214	250	327	970	550	450	595	580	685	730	785	770	670	615	575	480	510	425	435	535	510	635	585	545	510	455	470	395	410	410	385	400	350
Petrolul Românesc	340	340	340	400	550	950	660	610	760	950	1.120	1.300	1.200	1.275	1.350	1.150	1 200	1.260	1.250	985	975	475	760	760	860	860	760	810	810	810	810	750	800	800	800
Prahova	135	110	140	140	195	700	410	370	430	430	430	480	635	635	525	480	470	360	310	355	290	345	300	300	315	335	325	240	275	240	240	210	225	245	245
I. R. D. P.	98	87	98	129	210	650	410	320	437	425	479	576	670	703	665	670	660	650	505	430	450	455	415	435	435	460	460	460	460	325	285	290	260	315	305
Petrol Block	60	65	53	80	107	500	245	190	200	195	156	180	263	272	240	215	160	—	530	510	510	435	370	410	430	415	415	385	420	360	415	405	395	315	380
Redevenţa	145	130	142	147	196	580	290	220	310	430	280	305	385	382	340	300	305	255	240	180	210	250	235	310	310	312	265	255	255	225	245	250	215	235	190
Petrol Govora	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	430	570	630	630	—	465	—	465	475	465	465	475	325	365	425	425	425	425	425	425	230	240	220	235	225	—

	1941																																	
	15/II	1/III	15/III	1/IV	15/IV	1/V	15/V	1/VI	15/VI	1/VII	15/VII	1/VIII	15/VIII	1/IX	15/IX	1/X	15/X	1/XI	15/XI	1/XII	15/XII	1/I	15/I	1/II	15/II	1/III	15/III	1/IV	15/IV	1/V	15/V	1/VI	15/VI	1/VII
Astra Română	790	820	710	815	1.240	845	960	910	935	—	995	1.350	1.330	1.410	1.480	1.510	1.535	2.250	2.090	1.930	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800	1.800
Concordia	415	415	340	440	585	430	—	490	485	—	540	680	625	655	735	760	735	1.070	1.160	1.085	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060	1.060
Steaua Română	385	425	385	—	530	480	—	505	475	—	530	—	615	660	730	740	780	980	1.020	890	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850
Creditul Minier	410	400	350	425	650	425	515	545	585	320	510	710	690	725	790	810	790	1.035	1.050	930	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850	850
Petrolul Românesc	750	800	800	800	—	905	900	—	780	710	—	620	—	630	705	—	—	705	—	—	880	835	835	835	835	835	835	835	835	835	835	835	835	835	835
Prahova	210	225	245	245	235	365	250	—	300	275	—	2.0	—	360	345	380	—	370	525	—	440	430	430	430	430	430	430	430	430	430	430	430	430	430	430
I. R. D. P.	290	260	315	305	355	410	280	310	310	290	280	190	—	205	240	260	—	325	450	460	375	355	355	355	355	355	355	355	355	355	355	355	355	355	355
Petrol Block	405	395	315	380	—	355	280	—	355	375	—	370	—	510	385	—	—	425	480	500	435	375	375	375	375	375	375	375	375	375	375	375	375	375	375
Redevenţa	250	215	235	190	250	360	280	—	320	290	295	375	360	340	350	—	370	360	495	—	385	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340
Petrol Govora	240	220	235	225	—	455	450	—	375	375	—	400	—	—	265	—	—	265	—	—	390	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340	340

	1942																																	
	2/I	15/I	1/II	15/II	1/III	15/III	1/IV	15/IV	1/V	15/V	1/VI	15/VI	1/VII	15/VII	1/VIII	15/VIII	1/IX	15/IX	1/X	15/X	1/XI	15/XI	1/XII	15/XII	3/I	15/I	1/II	15/II	1/III	15/III	1/IV	15/IV	1/V	15/V
Astra Română	—	1.715	2.040	1.910	2.175	1.925	2.375	2.200	2.350	1.125	2.325	2.225	2.425	2.240	2.350	2.500	2.650	—	2.150	2.200	2.100	2.800	2.750	3.950	5.050	4.300	4.500	3.900	—	4.400	—	—	—	4.150
Concordia	—	950	1.080	1.060	1.175	1.080	1.360	1.220	1.200	1.200	1.160	1.100	1.070	1.050	1.070	—	1.210	—	1.180	—	—	1.400	1.390	1.650	2.150	2.150	1.975	—	1.926	1.775	—	—	—	—
Steaua Română	—	815	935	975	1.140	—	1.170	1.115	—	1.200	1.035	—	1.070	1.050	1.030	1.160	1.180	1.200	1.260	—	—	1.530	1.540	2.200	2.600	2.200	1.975	—	2.230	—	—	2.075	1.640	2.250
Creditul Minier	900	815	920	905	1.205	1.100	1.300	1.230	1.250	1.240	1.145	1.100	1.075	1.035	1.120	1.185	1.075	1.140	1.080	1.130	1.085	1.200	1.190	1.460	2.080	1.840	1.850	1.610	1.760	1.670	1.650	1.690	—	1.610
Petrolul Românesc	—	—	960	880	880	1.025	—	1.120	—	—	1.120	—	1.120	1.120	1.120	—	1.120	—	910	—	—	810	—	—	700	—	—	—	1.100	800	—	—	—	700
Prahova	—	—	435	435	490	—	460	445	—	405	405	365	405	405	415	—	375	—	345	—	—	395	—	—	620	—	440	—	—	—	—	—	535	—
I. R. D. P.	—	—	375	330	380	—	320	310	—	335	310	—	315	280	370	375	390	330	320	—	—	335	—	390	520	575	550	580	650	570	—	—	—	—
Petrol Block	365	315	410	360	450	—	370	420	—	—	345	—	335	325	330	—	355	—	355	—	325	355	—	450	540	650	—	—	410	400	—	—	—	—
Redevenţa	380	355	365	380	490	355	—	365	360	—	350	330	355	305	340	—	355	335	345	—	—	385	—	505	530	—	—	—	—	—	—	400	—	—	395
Petrol Govora	—	—	405	425	425	—	—	410	—	—	485	—	355	325	325	—	330	—	330	—	—	380	—	410	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

	1943																																	
	15/VI	1/VII	15/VII	1/VIII	15/VIII	1/IX	15/IX	1/X	15/X	1/XI	15/XI	1/XII	15/XII	1/I	15/I	1/II	15/II	1/III	15/III	1/IV	15/IV	1/V	15/V	1/VI	15/VI	1/VII	15/VII	1/VIII	15/VIII	1/IX	1/X	1/XI	1/XII
Astra Română	3.925	3.900	3.875	—	4.700	3.350	3.650	3.300	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200	3.200
Concordia	—	—	—	1.650	—	—	1.760	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250	1.250
Steaua Română	1.620	1.650	1.975	2.500	—	1.875	1.400	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1.600	1